Celebră, dar... necunoscută

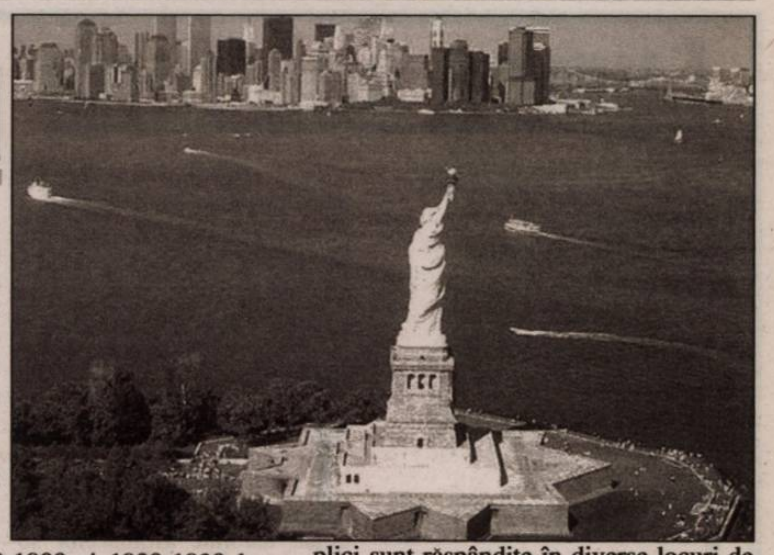

Poate că aceasta este soarta oricărei entităţi cu o celebritate nemăsurată: să se afle mereu în centrul atenţiei, să aibă o imagine ultracunoscută, dar în acelaşi timp să păstreze şi o mulţime de caracteristici neştiute de public şi chiar secrete fascinante. E şi cazul faimoasei statui a Libertăţii (numele exact: „Libertatea luminând Lumea") de la intrarea maritimă în New York – opera sculptorului Auguste Bartholdi –, un inestimabil dar al poporului francez pentru cel american, construit la Paris între anii 1875 şi 1884, după care cele 300 de piese componente au fost transportate peste Atlantic şi montate pe un soclu imens, înălţat prin contribuţia clasei americane de mijloc, fiindcă cei bogaţi s-au arătat insensibili la admirabila iniţiativă.

Lungul lanţ al creaţiei

Promotorii statuii au întâmpinat şi alte dificultăţi majore, cea mai importantă fiind lipsa mâinii de lucru, deoarece la jumătatea secolului 19 mecanizarea se afla abia la începuturile sale. Apoi, deşi artizanatul reprezenta unul dintre cele mai răspândite moduri de lucru, meşterii priceputi în prelucrarea cuprului erau greu de găsit. Totuşi, formidabilul monument şi operă de artă a fost terminat, reprezentând o mare realizare din mai multe puncte de vedere. În afara tipului mai puţin obişnuit de modelare a cuprului, un test de amploare a fost ridicarea la scară a operei propriu-zise, pornindu-se de la modelul iniţial realizat de Bartholdi, care avea doar 1,20 metri.

A urmat o variantă intermediară de 11,50 metri, din ghips, decupată în 12 tronsoane, care au servit drept punct de pornire pentru statuia de dimensiunile dorite. Numai că aceasta era... de lemn. De fapt, era „negativul" operei propriu-zise, peste el muncitorii martelând plăcile de cupru. O procedură lungă şi laborioasă, dar care s-a dovedit extrem de eficientă. Iar ca să nu privăm de meritele cuvenite pe principalii promotori ai iniţiativei, să menţionăm că la originea construirii statuii Libertăţii s-a aflat Edouard de Laboulaye, politician, jurist şi americanofil!

Câteva simboluri şi sute de replici

Se-nţelege că statuia Libertăţii semnifică, în primul rând... Libertatea. Totuşi americanii nu au văzut cu ochi buni dintru început evidenţierea libertăţii colective, care la vremea respectivă cam avea de suferit dincolo de Ocean. Nici în perioadele 1880-1900 şi 1920-1930 lucrurile nu au stat mai bine: a fost atunci perioada emigrării masive a europenilor în SUA, privită de localnici ca o veritabilă invazie.

În acelaşi timp, se poate spune că după inaugurarea sa în 1886, statuia a fost „ostatică" atât a americanilor albi care se simţeau excluşi din societate, cât şi a negrilor, care vedeau în ea simbolul încheierii sclavagismului. Ca simboluri „clasice", putem însă menţiona tableta ţinută de aceasta pe care e marcată data Independenţei Americii, făclia care „luminează lumea", diadema compusă din 7 raze ce corespund celor 7 mări şi oceane, 7 continente – aşa cum erau ele considerate în epocă, şi altele.

Oricum, americanii sunt convinşi dintotdeauna că faimoasa statuie simbolizează libertatea pe care ei o aduc lumii întregi şi numai 2% din ei ştiu că „Miss Liberty" le-a fost adusă din Franţa...

Celebritatea din New York nu e însă unica „statuie a Libertăţii". Sute de replici sunt răspândite în diverse locuri de pe planetă, cea mai cunoscută aflându-se pe insula Cygne (pe Sena), lângă podul parizian Grenelle. Aceasta – să nu vă mire! – este un dar... de la americani pentru francezi, ca semn de mulţumire, şi are dimensiunile celui de-al doilea model al lui Bartholdi. În Paris există, în total, 5 copii, altele în Bordeaux, Lunel, Narbonne, Perpignan, St Cyr-sur-Mer, Roybon etc., iar pe alte meridiane pot fi admirate replici în Japonia (cel puţin 3), Argentina (5), Thailanda, Birmania şi cel puţin 3 în China. Doar Africa e „persecutată" din punctul de vedere al Libertăţii; statuia Libertăţii!

În fine, după 1950, pe întreg teritoriul SUA au fost ridicate alte peste 200 de asemenea monumente-copie. Astăzi, biletul de intrare pentru a vizita statuia, inclusiv interiorul (pentru temerari, dotat cu o scară de 300 de trepte spiralate), permite şi o incursiune pe insula Ellis, unde se află muzeul imigraţiei.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Cetatea Şoimoş

Ruinele Cetăţii Şoimoş se află pe Dealul Cioaca Tăutului, lângă Lipova, în imediata apropiere a localităţii Radna. A fost construită, potrivit atestărilor documentare, în anul 1278, iar până în 1456, când a intrat în posesia lui Iancu de Hunedoara, cetatea a fost donată succesiv, având foarte mulţi proprietari. Seria evenimentelor istorice cărora vechea cetate le-a fost martor nu se opreşte aici. A trecut prin asedii repetate, ale participanţilor la răscoala condusă de Gheorghe Doja şi mai apoi ale turcilor, care i-au afectat pentru totdeauna frumuseţea arhitecturală. În 1599-1600 a trecut sub stăpânirea lui Mihai Viteazul, fiind apoi eliberată definitiv de sub dominaţia turcească abia în 1688. În secolul al XVIII-lea îşi pierde treptat importanţa militară, iar în 1788 este părăsită, zidurile sale transformându-se treptat în ruine.

Castelul are turnuri interioare aşezate în formă de triunghi, putând fi accesat cel mai uşor din aripa dinspre vest. Este înconjurat de un şanţ de apărare lat şi adânc, ce putea fi traversat pe o punte aşezată pe nişte piloni uriaşi, spre poarta fortificaţiilor exterioare, întărită cu un turn de apărare. Din păcate, din cauza stării deplorabile a punţii, această intrare în zilele noastre este periculoasă, motiv pentru care singura cale accesibilă este cea care conduce de-a lungul şanţului, spre o spărtură a zidului dinspre est.

Curtea cetăţii este dominată de turnul porţii şi de turnul vechi, înalt de câteva etaje. Remarcabil prin frumuseţea arhitecturală de tip renascentist este Palatul reginei Izabela, situat în partea de nord, cu balconul păstrat intact până în zilele noastre. De sus, din cetate, peisajul care se deschide privirii este minunat, descoperind în toată splendoarea atât defileul Mureşului, cât şi Câmpia Aradului.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Sfântul Nicolae-Şelari

Biserica Sfântul Nicolae-Şelari, aflată în centrul Capitalei, se bucură de vecinătatea unor monumente dragi locuitorilor de aici şi nu numai, fiind aproape de Mănăstirea Stavropoleos, Biserica Zlătari şi Muzeul Municipiului Bucureşti.

Se presupune că pe locul ei a existat o biserică de lemn încă din secolul al XVI-lea, dar cea mai veche construcţie amintită în documente apare în anii 1664, 1676 şi 1678, purtând numele „Sfântul Nicolae din mahalaua Şelarilor".

Între 1699-1700, vechea biserică este dărâmată şi rezidită, reconstrucţia fiind realizată de Şerban Cantacuzino, Iorga starostea şi Apostol Lazăr.

La 14 octombrie 1802 are loc un cutremur devastator, care zdruncină construcţia din temelii, aceasta dărâmându-se după o scurtă vreme. După doi ani, biserica este rezidită de domnitorul Constantin Alexandru Ipsilanti, dar în ziua de 28 august, centrul oraşului este de-a dreptul pustiit de un incendiu, căruia i-au căzut victime nu doar casele, ci şi prăvăliile de la care aşezământul primea sume importante de bani. De aceea, strângerea fondurilor pentru restaurare a fost mult îngreunată.

Din 1817, în curtea bisericii a funcţionat o şcoală de cântăreţi bisericeşti, printre ai cărei elevi trebuie amintiţi Anton Pann, Dionisie Fotino, Panait Unghiurul, Macarie. În 1820, în cadrul şcolii funcţionează o tipografie în care sunt imprimate primele cărţi din Răsăritul Ortodox cu notaţie muzicală psaltică.

Temelia construcţiei este însă afectată serios din cauza infiltrărilor de apă şi a cimitirului de lângă biserică şi, în jurul anilor 1860, clădirea este dărâmată din temelie.

În 1868, domnitorul României, Carol I, prin intermediul ministrului I.C. Brătianu, donează o importantă sumă de bani pentru restaurarea bisericii. Pentru donaţia de 10.000 de galbeni domnitorul este trecut printre ctitorii aşezământului, alături de soţia sa, Elisabeta.

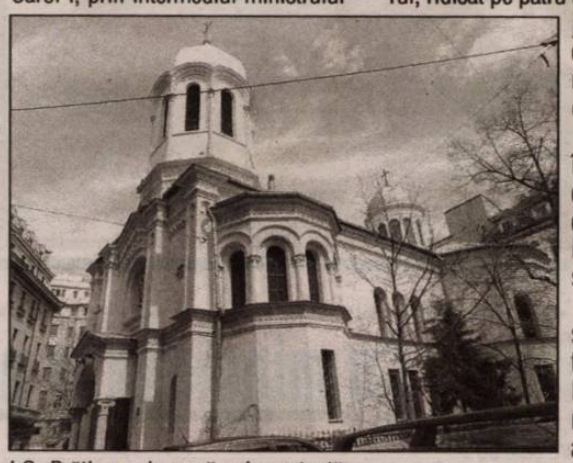

Pictura interioară este realizată de Gheorghe Tattarescu şi renovată de Traian Bilţiu-Dăncuş, în 1971.

După cutremurul din 1977, locaşul a fost consolidat conform proiectului realizat de arhitect Gh. Naumescu şi inginerul Luigi Cora. Între 1995-1998 a fost restaurată pictura de pictorul Ioan Grigorescu.

Exteriorul bisericii, zugrăvit în alb, este împărţit în două registre de un brâu îngropat pe alocuri în zidărie. Registrul superior este perforat de ferestre terminate în arc, iar pe registrul inferior, încadrând intrarea, se află două ocniţe pictate. Pridvorul, ridicat pe patru trepte, este sprijinit de două coloane de marmură închizând o arcadă.

Faţadele sunt încoronate de o cornişă, specifică arhitecturii de inspiraţie clasică şi gotică.

Deasupra naosului se înalţă o turlă poligonală, luminată de ferestre. Biserica are şi un turn clopotniţă, în care se urcă pe două scări semicirculare, închise în două turnuleţe. Absida altarului are nouă laturi în exterior şi este semicirculară în interior.

Biserica se bucură de mare popularitate printre credincioşi, în special elevi, care vin aici să se roage pentru reuşita la bacalaureat, motiv pentru care au numit aşezământul... „Sfântul şase".

IRINA STOICA

Lumea sub lupă

Nu ne mai poate mira nimic în privința originalității artiștilor. Ei bine, aflați că există o Federație Mondială a Miniaturiștilor (WFM), ale cărei asociații își definesc propriile criterii de artă.

În esență, dimesiunea cea mai mare acceptată a unei lucrări este 10 x 10 cm, peste aceste valori având de-a face cu „gigantisme". Dar plăcerea de a realiza miniaturi de artă este veche de cel puțin o mie de ani. Picturi, gravuri și sculpturi (în principal) de mici dimensiuni au fost bine primite pe la Curțile suveranilor din Europa și Asia, iar miniaturistul era un angajat permanent și onorat al capetelor încoronate.

Unii critici contemporani fac deosebire între arta miniaturală și arta miniaturizării. Astfel privind lucrurile, arta miniaturală este mult mai veche. În toată lumea există colecții (muzeale sau particulare) ale picturilor de mici dimesiuni care înnobilau manuscrisele persane, otomane sau ale mogulilor (asiatice). În general, musulmanii au avut o mare apetență pentru astfel de „bijuterii grafice" care însoțeau lecturile educaționale și doctrinare. Evident, contactul cu occidentalii a dus la răspândirea în Europa a miniaturilor artelor. Menționăm drept exemplu „miniportretul", care era o formă de prezentare a viitorului mire (mireasă). Minipictura era dusă de un trimis special la Curtea regală, unde se afla aleasa inimii (sau a interesului politic). Apoi, la prima întâlnire, cei doi păşeau în fața altarului.

În epoca modernă, arta miniaturizării a avut o explozie uluitoare, ajungându-se la performanțe greu de imaginat, datorate mijloacelor sofisticate de lucru. Dar, rămânând în ambianța regală, să amintim

Fregata prizonieră

mai întâi celebrele „case ale păpușilor", care au fost făcute mai întâi pentru odrasle nobiliare, apoi au devenit banalitate. Celebră în acest sens este casa păpușilor făcută pentru regina consort Mary, în 1920, soția regelui George al V-lea al Marii Britanii. „Casa" are aproape un metru înălțime, cinci etaje cu mobilierul minuscul exact ca în realitate, inclusiv decorațiunile pereților și covoarele. Tot secolul XX a scos la iveală și un

Matrioșka

Șah mat

joc de societate special, numit „minirăzboi". Sunt reproduse la scară liliputană scene de luptă faimoase din istorie, cu ansamblul natural adecvat, soldății (de lemn sau plumb, uneori de plastic) echipați specific, armamentul greu și toate detaliile aferente.

Hrisoave

Dintr-o categorie specială fac parte figurinele, care au o apreciere extraordinară în unele medii sociale în care se poartă „vitrinele" domestice. Aș aminti aici că cea mai veche figurină a lumii este „Venus din Willendorf" (făcută din calcar, acum 23 de mii de ani), de 11 centimetri înălțime, un simbol al maternității. Astăzi, renumite

Lăcusta la vioară

sunt figurinele din porțelan Hummel, imaginate de călugărița franciscană Maria Innocentia din Germania (1938). Evident, în toată lumea sunt răspândite figurinele de jad sau fildeș ale chinezilor.

Ne vom îndrepta atenția asupra artistului miniaturist rus Anatoly Konenko (n.1954), pictor și sculptor menționat și în Guinness Book. Cărțile și picturile sale (peste 200) au și sub un milimetru pătrat și se admiră cu lupa. Multe dintre capodoperele lui Konenko sunt ținute în „lăbuțe" de insecte, ca termen de comparație al mărimii. Pe Internet se află și un microacvariu de 10 ml, cu mormoloci! Vă prezentăm lucrări de Konenko.

Varză-top model

Dacă Claudia Schiffer ar fi avut 62 de kg, ar fi părut obeză. Varza din imagine este suplă, zveltă și cântărește 62,71 kg, cultivatorul fiind Scott Bob din Alaska. Urăște sarmalele!...

ZIGZAG în timp și spațiu

Ceai de te miri!

„Simple fierturi" numite ceaiuri au devenit demult o tradiție mondială. Chinezii sunt favorizați cronologic de legenda împăratului She-Nong, care în jurul anului 2737 î.Chr. ar fi realizat accidental primul ceai. În bolul în care fierbea apă, vântul a adus câteva frunze care au schimbat culoarea și gustul apei. Din acea zi, principala destinație a acelor frunze a fost una medicală, plăcerea având doar un rol secundar.

O legendă indiană se referă la înțeleptul Bodhidharma, întemeietorul budismului Zen (Chan, în versiune chineză). După nouă ani de meditație neîntreruptă în fața unui zid, acesta a adormit. Când s-a trezit, atât de tare s-a supărat pe sine însuși, încât și-a tăiat pleoapele și le-a aruncat într-un tufiș. Din pleoapele lui a înflorit o tufă de ceai. Pentru filosoful Lao-Tse, ceaiul era „spuma jadului lichid" și un ingredient de bază al elixirului vieții. Chirurgul chinez Hua Tuo spunea că ceaiul îi limpezește mintea. Anul 59 î.Chr. aduce primul tratat despre prepararea ceaiului, scris de Wand Bao. Abia în perioada dinastiei Sui (589-616 d.Chr.), ceaiul a pătruns în Japonia, prin intermediul călugărilor budiști.

În China, descoperirea și pregătirea frunzelor pentru tot felul de ceaiuri aromate și profilactice au luat o amploare extraordinară în secolul XIII. În unele regiuni muntoase se ajunsese la folosirea maimuțelor pentru a găsi plante secrete. În India, un astfel de ceai secret este cel negru, din plante care cresc în regiunea Himalaya. Japonezii au reușit să obțină varietatea „ceaiul verde", în secolul XIX, făcând intenționat umbră plantelor înaintea recoltării.

Răspândirea ceaiului în Europa s-a desfășurat în perioada expasiunii portugheze de peste mări, în secolul XVI. Prințesa portugheză Caterina de Braganza a devenit soția regelui Angliei, Scoției și Irlandei, Charles al II-lea (1662), luând cu ea și obiceiul preparării ceaiului. Ulterior, ducesa Anna Russell de Bedford (1783-1857), însoțitoare principală a reginei Victoria, ar fi inventat celebrul „five o'clock tea". În Franța, în jurul anului 1680, pentru prima oară ceaiului i s-a adăugat lapte – ideea marchizului de Sévigné, altfel băiat bun...

Nicăieri în lume băutul ceaiului nu a devenit o ceremonie mai elevată precum cea din Japonia. Se poartă obligatoriu *kimono,* se stă pe *tatami* (saltea cu fân foarte fin tocat), în poziția *seiza* (în genunchi cu spatele drept). Se soarbe din ceșcuțele de lemn, iar nările sunt alintate de fumul bețișoarelor parfumate de santal și auzul este mângâiat de șipotul unor minifântâni. Se servesc dulciuri de pe un fel de șervețel de mătase, adus de invitat de acasă, și care se ține împăturit într-un compartiment special al portofelului. *Shoku-yoku!* (poftă bună).

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Cu minciuna la pușcărie

De foarte multe ori, testele cu detectorul de minciuni (poligraf) sunt făcute de firme particulare care au contracte grase fie cu mari agenții de avocatură, fie chiar cu guvernul unui stat anume. Dar ceea ce s-a întâmplat în SUA, în 1979, repezintă o situație excepțională. Un criminal dovedit cu probe și martori a trecut cu succes două teste separate: unul realizat de o asociație națională din SUA și altul de o firmă particulară care ființa de 30 de ani.

Eroul situației de excepție a fost criminalul și jefuitorul Gary McGivern (1944-2001). După ce a prădauit o benzinărie și a rănit un ofițer de poliție, McGivern a fost condamnat la 20 de ani de închisoare. Dar, apărat de avocați de elită, acest individ reușește să facă mai multe apeluri, pentru rejudecarea cazului. Are însă o tentativă sângeroasă de evadare, în timpul transportului cu mașina către tribunal. Un polițist este ucis în încăierare și McGivern este condamnat la 25 de ani de detenție, fără posibilitatea de eliberare condiționată.

După acest moment dramatic, se produce un fapt uluitor. Banditul trece cu succes două teste poligraf! Consecința? Unele mișcări religioase cer clemență pentru el, iar însuși viceguvernatorul statului New York, Mario Cuomo, cere grațierea de la șeful său, guvernatorul Hugh Carey. Acesta nu crede în poligraf și refuză clemența. Numai că democratul Mario Cuomo câștigă alegerile din 1983 și devine guvernator. El acordă grațierea pentru 33 de deținuți, printre care și McGivern! Atitudinea lui ciudată stârnește un val de furie din partea rudelor victimelor, iar republicanii spun că Mario Cuomo își bate joc de justiție.

Nu se știe exact ce rațiuni l-au condus pe acest guvernator să elibereze niște asasini, dar în cazul lui McGivern se pare că testele cu poligraful au avut o mare pondere – deși nu sunt probe în instanță. Și astfel, după 22 de ani de pârnaie, ucigașul este eliberat condiționat (1989). Numai că își dă în petic după cinci ani de libertate (trafic de droguri) și revine în închisoare. Moare de cancer în 2001, la 57 de ani. Oare funcționase imanența? Greu de spus, dar de atunci testele cu poligraful ridică mari semne de întrebare.

Poligraful, inventat în 1921 de John A. Larson (student în California), nu poate oferi probe demne de administrat în instanță în Europa și în multe state americane. În scopuri bine determinate, el este totuși folosit de serviciile de spionaj.

Ştiaţi că...

◆ ...lacul Hillier de pe insula australiană Middle Island are

apa de culoare roz? Proveniența culorii nu a fost încă explicată.

◆ ...există o teamă morbidă de infinit şi de ideea vieţii veşnice după moarte? Se numeşte apeirofobie.

◆ ...în SUA este interzisă vânzarea oului Kinder? Conform unei legi, orice obiect dulce, având în interior un produs necomesibil,

este considerat ilegal şi pentru vânzarea unui astfel de ou vânzătorul poate primi o amendă de 2.500 dolari.

◆ ...vikingii considerau pisicile animale sacre şi se închinau la ele? Gestul de a oferi o pisică era cel mai mare semn de respect.

◆ ...în deşertul Indiei au fost găsite boabe de orz perfect

conservate, în ciuda vechimii lor? Au aproape 6.000 de ani.

◆ ...în vise vedem doar feţe deja cunoscute? Mintea noastră nu poate concepe feţe noi, iar dacă uneori ni se par astfel înseamnă că sunt ale unor oameni pe care i-am văzut cel puţin o dată în viaţă şi i-am uitat.

◆ ...ochiul uman este capabil să diferenţieze în jur de 10 milioane de nuanţe de

culori? Nu poate distinge însă ultravioletele, pe care le văd insectele.

Ştiaţi că...

Arcul de Triumf din Paris

Oraşul Luminilor, Parisul, nu este vestit numai pentru mulţimea muzeelor şi a turnurilor de catedrală, pentru spectacole strălucitoare şi nostalgice plimbări cu vaporaşele pe Sena, ci şi ca un loc magic, în care oamenii îşi conservă istoria pe care par să o retrăiască în fiecare clipă.

Poate de aceea cele trei arcuri de triumf: Arcul cu Carusel de lângă Muzeul Luvru, Arcul de Tirumf ridicat în Place de l'Étoile şi Arcul de la Défense sunt ridicate aproape în linie dreaptă pe axa majoră care traversează oraşul de la est la vest, ca un simbol al eternităţii şi gloriei.

Cel mai cunoscut şi cel mai încărcat de semnificaţii rămâne însă cel din Place de l'Étoile. Aflat în piaţa de la extremitatea vestică a bulevardului Champs-Élysées, se înalţă pe o esplanadă de 120 metri, la intersecţia a 12 străzi cu nume de bătălii sau personaje simbolice pentru istoria militară a Franţei: Iena, Wagram, Hoche, Kleber etc.

Construcţia acestui arc a fost sugerată de discursul lui Napoleon Bonaparte, adresat ostaşilor săi la 2 decembrie 1805, a doua zi de după bătălia de la Austerlitz: „Vă veţi întoarce acasă sub arcuri de triumf!".

La 18 decembrie 1806 se adoptă un decret pentru lansarea lucrărilor finanţate prin contribuţia armatei. Piatra de temelie este pusă în acelaşi an, la 18 august, ziua de naştere a împăratului.

După căderea Primului Imperiu, în 1815, lucrările sunt suspendate şi se reiau în 1826, în timpul domniei lui Ludovic al XVIII-lea, sub conducerea lui Jean-Nicolas Huyot. Acesta realizează antablamentul, bolta ogivală pentru susţinerea dalajului superior şi bolta cu casete a arcului principal. În acelaşi timp, Ludovic-Filip şi ministrul Adolphe Thiers aleg programul iconografic al sculpturilor şi altoreliefurilor. Acestea reprezintă „Plecarea voluntarilor în 1792", lucrarea cunoscută şi sub numele „Marseilleza", aparţinând sculptorului François Rude, „Triumful din 1810" de Jean-Pierre Cortot, „Rezistenţa din 1814" şi „Pacea din 1815" purtând semnătura lui Antoine Étex. Construcţia a fost terminată în 1836 de arhitectul Guillaume-Abel Blouet şi inaugurarea a fost făcută pe 29 iulie, acelaşi an, marcând „Revoluţia" care a adus la putere monarhia.

Monumentul este inspirat de Arcul lui Titus din Roma, cu un arc unic, fiind diferit de modelele antice cu trei deschideri, dintre care cea din centru este mai înaltă faţă de celelalte două care o flanchează. Arcul din Paris se îndepărtează de modelul roman şi prin aceea că nu include nicio coloană şi are dimensiuni excepţionale: 50 metri înălţime, 45 metri lăţime şi 22 metri adâncime. Este una dintre cele mai grandioase lucrări de acest fel, al doilea ca mărime din lume.

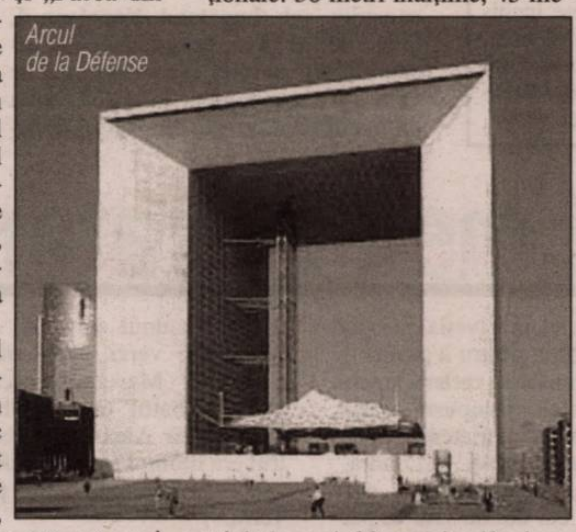

Arcul de la Défense

Arcul cu Carusel

Deasupra altoreliefurilor amintite se află alte şase basoreliefuri, care ilustrează momente importante din timpul războaielor revoluţionare şi napoleoniene.

În partea inferioară a antablamentului o friză prezintă plecarea şi întoarcerea armatelor în timpul capaniilor din Italia şi Egipt.

Pe zidurile interioare sunt înscrise 558 de nume de generali ai imperiului, fiind subliniaţi cei care au murit în luptă. Există, de asemenea, 30 de scuturi, pe fiecare fiind înscrise numele unei victorii a Revoluţiei sau a lui Napoleon. La picioarele arcului se află Mormântul Soldatului Necunoscut, idee care a luat naştere în 1916, în timpul Primului Război Mondial. A doua zi care a urmat armistiţiului din 11 noiembrie 1918, s-a hotărât în Senat încoronarea solemnă a unui asemenea erou, ale cărui rămăşiţe pământeşti urmau să fie aduse cu onorurile cuvenite nu la Panteon, aşa cum s-a propus iniţial, ci sub Arcul de Triumf.

La 11 noiembrie 1920 a fost depusă în Panteon inima lui Leon Gamtela, iar înhumarea Soldatului Necunoscut a avut loc în 1921, când a fost şi decorat cu Legiunea de Onoare. Flacăra a fost aprinsă în 1923 de ministrul de război, André Maginot, şi de atunci nu se stinge niciodată. În fiecare zi au loc aici diverse manifestări susţinute la ora 18,30 de 900 de asociaţii ale vechilor luptători.

Simboluri ale umanităţii

Fons

Cunoscut şi sub numele de Fontus, zeul Fons din mitologia romană era patronul izvoarelor. La început era un simplu „numen" al apei, cuvânt abstract, cu sensul de putere şi voinţă divină, dar apoi a devenit o personificare concretă, cu o biografie populară. Apărea astfel ca fiu al zeului Janus şi al Inturnei, o nimfă din Latium.

Îi era închinată sărbătoarea numită Fontinalia, în cadrul căreia erau aruncate cununi de flori în izvoare.

Zeul avea un altar, în afara Romei, pe malul stâng al Tibrului.

Un Turn al Pompierilor

Simbol arhitectonic al oraşului Satu Mare, Turnul Pompierilor a fost construit între 1903-1904 din iniţiativa episcopului Gyula Meszlényi, fiind proiectat de arhitectul Ferencz Ditter şi construit de arhitectul Lajos Vajnay.

Are înălţimea de 47 metri, baza rectangulară fiind de circa 10 metri. De aici începe secţiunea circulară până în vârf, unde se află vechea stemă a oraşului. Grosimea pereţilor este de 80 cm la bază, 45 cm la nivelul balconului şi 30 cm de la balcon la cupolă. De pe balconul circular se poate admira oraşul şi accesul până aici se face pe o scară metalică, spiralată, cu 154 de trepte.

Cupola decorativă este realizată din lemn învelit în cupru. A fost renovat în 2005 şi, după ce a fost închis o perioadă pentru lucrări de consolidare, a fost redeschis turiştilor.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Motanul jucăuş

Motanul Kim era jucăria preferată a Clarei şi Simonei, două surori din New Jersey, în vârstă de 7 şi 5 ani. Când erau acasă, Kim le însoţea peste tot şi suporta chiar când cea mică îl trăgea de coadă. Era participant activ la jocurile lor şi învăţase să se ascundă şi să se lase căutat.

Cele două fetiţe se pregăteau să plece pentru o săptămână în tabără şi, în febra pregătirilor, motanul se simţea neglijat. A dispărut de lângă ele, iar surorile au plecat strigându-i din uşă un rămas-bun. În lipsa fiicelor, mama a început să-l caute, dar el nu era de găsit. Căutările au urmat zile în şir şi mama era disperată. Nu ştia cum să spună fetiţelor că motanul s-a pierdut şi se temea chiar că a fost sfâşiat de vreun câine din vecini.

Când surorile s-au întors, înainte să asculte explicaţiile mamei, s-au repezit în casă începând să-l strige. La un moment dat au auzit un mieunat atât de slab încât părea că vine din altă lume. L-au descoperit imediat. Stătuse ascuns în lada unei canapele, unde fusese închis din greşeală, şapte zile şi şapte nopţi, fără mâncare, fără apă. Noroc însă că nu a fost prea cald!

Nu a vrut să răspundă decât la glasul tovarăşelor lui de joacă. Asta da, prietenie! *(I.S.)*

Cea mai „rea" slujbă estivală

„Şantier-şcoală foarte neconfortabil pe o insulă pustie, în largul peninsulei Cotentin: nu are apă potabilă, electricitate, nu se poate folosi telefonul mobil, se doarme în cort, printre pescăruşi agresivi." Aşa arată anunţul asociaţiei „Prietenii insulei Saint-Marcouf" pentru angajare în ceea autorii înşişi au numit „cea mai rea slujbă estivală". În acest caz, totuşi, nu poţi să nu te întrebi de ce ar opta cineva pentru un asemenea job, fie el şi temporar. Şi culmea e că, măcar pentru amatorii de insolit, de aventură, de experienţe speciale, motivaţia există, fără doar şi poate, ca să accepte şederea timp de o săptămână izolaţi şi având drept sarcină renovarea digurilor exterioare, cu prilejul bicentenarului insulei.

Clasată de curând pe lista monumentelor istorice, această insulă fortificată face parte din arhipelagul Marcouf, situat între două porturi celebre: Cherbourg şi Le Havre. Fortul a fost construit sub împăratul Napoleon I, între 1802 şi 1815. Astăzi, situl este închis pentru public, iar restaurarea se vrea a fi un preambul la introducerea lui în circuitul turistic din zonă. „Organizăm în fiecare vară şantiere, deschise persoanelor între 18 şi 70 de ani, dar cei mai mulţi dintre cei care vin sunt tineri. Şi se pare chiar că le place! De la un an la altul, cel puţin jumătate din ei revin aici.", a declarat Christian Dromard, preşedintele asociaţiei.

Insula e situată la 12 km de coastă, distanţă parcursă în circa 30 de minute. Odată voluntarii ajunşi în neobişnuita tabără, unde vor petrece o săptămână, organizaţia se ocupă de toate cele necesare. Astfel, „Robinsonii" au asigurată hrana, apa potabilă, cea pentru spălat şi pentru toaletă, electricitate fotovoltaică ce le permite să asculte un radio de pe coasta apropiată şi chiar pentru a-şi ţine alimentele la rece. Cât despre dormit, ei trebuie să îşi aducă corturile, pe care le instalează în incinta fortului şi, chiar dacă furtunile deloc rare se abat asupra micii insule, pot găsi un adăpost mai sigur în fostele pulberării.

Mai neplăcută e, totuşi, „tovărăşia" pescăruşilor din cale-afară de gălăgioşi, astfel că, pentru a dormi, voluntarii sunt nevoiţi să-şi pună dopuri în urechi. În caz că gluma se îngroaşă, furtuna ameninţând să scalde toată insula în talazuri uriaşe şi în urgia vântului, autorităţile au pregătit şi testat operaţiunile de salvare cu elicopterul. Lăsând însă deoparte perspectivele potenţial întunecate, se pregăteşte terenul ca, peste un an, insula-fort să beneficieze de o mică instalaţie eoliană; nu s-a vorbit nimic despre vreo televiziune locală, dar nu e timpul trecut. Oricum, la o slujbă atât de „rea" se-nţelege de ce iniţiativa „Prietenilor insulei Saint-Marcouf" nu duce în nicio vară lipsă de voluntari. Ei, ce ziceţi? Mergem şi noi? *(A.N.P.)*

Prietenul meu extraterestru...

Ţi-a trecut vreodată prin minte că o persoană apropiată, vreo rudă ori, eventual un prieten nu este deloc ce pare a fi? Că e posibil să fi venit de pe altă planetă (la propriu!), cu gânduri malefice? Sau – ce s-o mai dăm cotită pe după cireş! – că prietenul tău este, de fapt, extraterestru? Presupun că nu, niciunui om normal nu-i zboară mintea la asemenea fantasmagorii. Totuşi, există şi semeni ai noştri care, oricât ai zice că „nu au toate ţiglele pe casă", susţin cu toată convingerea asemenea năzbâtii. Din păcate, ei pot ajunge şi la acţiuni cu deznodământ tragic. Iată un exemplu edificator!

Într-o seară a lunii decembrie 2014, într-o zonă apropiată de lacul elveţian Zürich a avut loc o crimă abominabilă. Un bărbat de 31 de ani a fost audiat în acest caz, suspectat că, sub influenţa drogurilor, şi-a ucis un prieten pe care îl suspecta că ar fi fost extraterestru (!), după ce participaseră împreună la o petrecere. În ziua fatală, Alex, prietenul de 23 de ani, se afla la mama sa, în Elveţia, plecând din Scoţia pentru a profita de o binemeritată vacanţă la schi. Îl însoţea presupusul asasin, cu care se împrietenise în perioada studenţiei, la Londra.

În 30 decembrie, spre seară, cei doi au vrut să participe la o petrecere, însă o furtună de zăpadă i-a împiedicat să plece. În asemenea condiţii vitrege, cei doi au decis că pot petrece şi numai în doi, aşa că s-au apucat să consume alcool, dar bărbatul de 31 de ani s-a delectat din plin şi cu câteva doze de ketamină şi cocaină. Au urmat, logic, etapele halucinatorii, în care Alex a încetat să mai fie prietenul şi camaradul de schi şi de chiolhanuri, transformându-se brusc – în mintea, dar şi în ochii toxicomanului – într-o creatură odioasă venită de pe altă planetă, cu scopul să le facă rău pământenilor. Pe scurt, tânărul era acum un „alien", adică un extraterestru; şi nu unul oarecare, ci dintre cei verzi. Deci rău, nu-i aşa? Mai mult decât atât, bărbatul era absolut convins că Alex-extraterestrul era ultimul exemplar din specia sa care mai vieţuia pe Terra.

În asemenea condiţii, un puternic sentiment de patriotism planetar – dacă ne putem exprima astfel – s-a trezit în pământeanul îmbibat cu droguri şi a decis pe loc că el este cel menit să elibereze Pământul de ameninţarea debarcată cine ştie când din spaţiul cosmic. Iar „răzbunarea" sa a fost cumplită. O furie demonică l-a cuprins pe bărbat, care mai întâi l-a doborât la pământ pe Alex cu o rafală de pumni, după care şi-a luat drept armă bucăţi din paharele pe care le spărsese între timp.

Şi, pentru că această pedepsire a „intrusului verde" nu i s-a părut suficientă, şi-a încununat înfiorătoarea crimă cu un ultim asalt, incomparabil mai atroce: s-a dezlănţuit lovind furibund victima cu un sfeşnic de un metru, apoi cu o statuetă masivă poleită cu aur, până la ultima suflare a tânărului. Toate aceste detalii însă nu s-au ascuns în subconştientul criminalului, ci el şi le-a amintit şi le-a relatat cu lux de amănunte în timpul audierilor care au urmat.

Acum, criminalul care vede omuleţi verzi aşteaptă verdictul final al judecătorilor, care se speră să fie unul pe măsura ferocităţii cu care şi-a trimis prietenul pe lumea cealaltă. Păcat că instanţa nu-l poate exila pe o planetă pustie şi aridă, lipsită de creaturi verzi, gri, negre ori de altă culoare! *(A.N.P.)*

A doua faţă a lui Andy Sandness

Deşi de la începuturile acestei insolite poveşti ea a creat senzaţie în întreaga lume, nu mai puţin demnă de interes este şi urmarea sa. Este povestea americanului căruia i s-a făcut o grefă cvasi-totală de faţă.

Totul a început în decembrie 2006, când tânărul de 30 de ani Andy Sandness a încercat să-şi pună capăt zilelor trăgându-şi un glonte în bărbie. El a scăpat totuşi cu viaţă, însă a fost desfigurat total de proiectilul a cărui traiectorie i-a smuls, efectiv, faţa. Mai exact, incidentul l-a lăsat fără nas, maxilar, buze şi de asemenea şi-a pierdut o parte din vederea cu ochiul stâng.

Ulterior, a fost nevoie de opt intervenţii chirurgicale pentru repararea feţei distruse a tânărului. Cu toate acestea, Andy nu şi-a recăpătat o aparenţă normală umană, astfel

că multă vreme nu a îndrăznit să iasă din casă, de teamă că-i va speria pe oamenii întâlniţi. Însă în anul 2012 medicii de la Clinica Mayo, cei care efectuaseră primele operaţii ale feţei tânărului, i-au propus să participe la un program de grefă de faţă, o operaţiune care nu fusese încercată decât extem de rar până atunci. Şi, după câteva luni petrecute pe lista de aşteptare, lui Andy i s-a găsit un donator.

În total, intervenţia chirurgicală de grefare a durat peste 56 de ore şi a implicat 60 de cadre medicale. Astfel, după mai bine de 10 ani de suferinţă, tânărul american a dobândit un nou chip, cu care trebuie să se „împrietenească" total, cu timpul. Dar cel mai important este că el îşi regăseşte astăzi, puţin câte puţin, ritmul unei vieţi normale. *(A.N.P.)*

Amorezul violent

Un tânăr de 26 de ani, din Toulouse, a fost arestat pentru o violenţă ieşită din comun manifestată asupra iubitei sale de 18 ani.

Tânăra venise să-i comunice că e însărcinată, iar el izbucnise într-o criză de furie. Începuse cu injurii îngrozitoare, pentru ca apoi să treacă la lovituri cu mâinile şi picioarele. A lovit-o fără milă în cap, în piept, în burtă, până când a trântit-o la pământ. Nu s-a mulţumit cu atât, ci şi-a chemat câinele, căruia i-a comndat să o muşte şi câinele l-a ascultat ca de obicei.

Ţipetele fetei au reuşit însă să alerteze un vecin de apartament, care a chemat poliţia. Oamenii legii au reuşit să intervină la timp, pentru ca fata să poată scăpa cu viaţă.

A fost dusă de urgenţă la spital, iar dementul agresor urmează să fie supus unei expertize psihiatrice.

Avocatul său declară că a fost vorba despre o criză de gelozie, tânărul suspectându-şi iubita că întreţine relaţii amoroase şi cu fratele său. (I.S.)

Când starurile DEBUTEAZĂ CU STÂNGUL

În general, atunci când ne gândim la vreo vedetă a marelui ecran, ne imaginăm că talentul, charisma şi, în multe dintre cazuri, frumuseţea acesteia au fost suficiente pentru a-i asigura, încă de la primul tur de manivelă al aparatului de filmat, un succes incontestabil.

Şi totuşi, au existat destule situaţii de actori celebri pentru care primul contact cu platourile de filmare a fost atât de nefericit încât unii dintre ei chiar s-au gândit serios să încerce altă meserie. Câteva asemenea exemple, în rândurile de mai jos.

Elizabeth Taylor

„Frumuseţea cu ochi violet" nu a fost mereu diva adulată a celei de-a şaptea arte, cum o cunoaştem cu toţii astăzi. Dimpotrivă, chiar primul ei film a fost un dezastru! Împinsă de la spate de mama ei, care vedea în ea un copil-minune de genul lui Shirley Temple sau Judy Garland, Liz a debutat la doar 9 ani în filmul „Se naşte unul la fiecare minut" (1942). Regizorul a fost foarte nemulţumit de ea, încă de la primele probe: „Fetiţa asta n-are nimic atrăgător... Ochii îi sunt bătrâniciosi şi nu are o faţă de copil".

Insistenţele mamei, care a tras sforile necesare, au făcut însă ca Liz să apară în film, dar, după eşecul total al acestuia pe piaţă, studiourile Universal i-au reziliat contractul, încheiat pe şapte ani.

După doar doi ani însă, adolescenta Liz, intrepretând rolul unei tinere călăreţe care vrea să participe la un derby hipic, avea să devină idolul Americii, odată cu lansarea filmului „Vis de glorie". Drumul ei spre glorie era deschis...

Marlon Brando

Un alt actor despre care s-a spus, la debut, că „joacă fals" a fost Marlon Brando. În 1950, la vârsta de 26 de ani, Brando a interpretat rolul unui veteran de război paraplegic, care caută să se reintegreze în viaţa civilă. Faptul

că scenele în care apărea nu au fost filmate în întregime, ci pe bucăţi, nu i-au permis tânărului Brando să menţină „adevărul emoţional" şi să-şi reintre de fiecare dată cu uşurinţă în dramaticul rol. Confuz, ezitant şi chiar bâlbâindu-se, la un moment dat, el l-a făcut pe regizorul Fred Zinnemann să se întrebe dacă nu cumva era cazul să încredinţeze rolul altcuiva. Dar Elia Kazan l-a convins să-l păstreze pe Brando, chiar dacă acesta nu a impresionat decât puţini critici. Sprijinul lui Kazan a venit la momentul potrivit, dacă ne gândim că, peste câteva decenii, Brando avea să câştige două Oscaruri şi să fie considerat unul dintre cei mai magnifici actori ai tuturor timpurilor.

Jane Fonda

Provenind dintr-o dinastie faimoasă de actori, Jane Fonda a realizat încă de la debut că uneori nu e suficient să te recomande nici talentul, nici vocea şi nici măcar familia... Filmul său de debut, „Tall Story", din 1960, e o comedie uşurică în care actriţa atra-

ge atenţia printr-un singur fapt: prin scenele de dragoste total nereuşite cu partenerul ei din film, interpretat de Anthony Hopkins.

Stângăcia ei a fost dublată de faptul că Hopkins era gay (încă nedeclarat) şi a jucat groaznic secvenţele în care trebuia să facă dragoste cu frumoasa tânără. Criticii au măturat cu amândoi actorii pe jos, dar ambiţioasa Jane avea să-şi ia, peste nu mulţi ani, o spectaculoasă revanşă prin rolul din „Barbarella"...

Kirstie Alley

Laureată cu Globul de Aur şi Premiul Emmy, simpatica actriţă din seria „Uite cine vorbeşte" nu are amintiri prea plăcute legate de debut. Chiar dacă, atunci când a auzit că a fost aleasă pentru un rol în filmul *Star Trek II: Furia lui Khan* (1982) a crezut că o aşteaptă gloria eternă! Prestaţia sa a fost criticată atât de specialişti, cât şi de public, actriţa fiind acuzată de „cabotinism" pentru emfaza cu care a dat viaţă personajului Sa-

vik, o creatură ciudată, jumătate romulan, jumătate vulcanian. Având în vedere că majoritatea replicilor i le-a dat, în film, legendarul Leonard Nimoy, nu-i de mirare că actriţa s-a simţit copleşită de această responsabilitate...

Brad Pitt

Deşi apăruse deja în câteva reclame la produse comerciale şi voia să devină actor, Brad Pitt nu a avut un prim contact prea strălucit cu această profesie. Numele lui a apărut pentru prima oară pe genericul unui film în 1987, în pelicula „Zero barat", având-l în prim plan pe Robert Downey Jr. Pitt a avut un rol minor, de bătăuş într-un bar, dar prestaţia sa a trecut total neobservată de critică, determinându-l pe actor să-şi pu-

nă întrebări legate de cariera sa. Anul următor însă el a primit primul rol principal într-o coproducţie iugoslavo-americană, „Faţa întunecată a Soarelui", în care joacă rolul unui tânăr suferind de o boală dermatologică rară. Culmea ghinionului, filmul a fost lansat în 1997, după încheierea războaielor din fosta Iugoslavie, şi când Pitt era deja un superstar, iar criticii de film au apreciat că este unul dintre cele mai mari roluri făcute de el!

PORTRET

Valeria Sitaru

Pasionată de teatru şi film încă de pe când era o copilă şi urmărea cu sufletul la gură producţii străine precum „Laleaua neagră", Valeria Sitaru şi-a urmat visul de a deveni actriţă, dedicându-şi existenţa scenei teatrale româneşti. S-a născut la Turnu Severin în 1957, a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică „I.L. Caragiale" din Capitală şi şi-a făcut debutul alături de actori celebri precum Mircea Albulescu, Leopoldina Bălănuţă şi Costel Constantin cu drama „Semnul Şarpelui", sub bagheta regizorală a lui Mircea Veroiu.

Cucerită de farmecul nemăsurat al colegului de actorie Florin Zamfirescu, s-a căsătorit cu acesta la o vârstă fragedă, devenind mamă la numai 21 de ani, înainte chiar de a absolvi facultatea. Acest lucru nu i-a afectat câtuşi de puţin cariera, fiindu-i încredinţate roluri importante, cărora li s-a dedicat trup şi suflet, întruchipând personaje cu farmec, discreţie, modestie şi talent. O găsim alături de soţul căruia i-a dăruit, în cei 12 ani de căsnicie, doi copii, pe Ştefana şi Vlad, şi în filme precum „Pădurea nebună" şi „Imposibila iubire...", dar nu se face remarcată în mod special, dovadă că este o actriţă născută pentru scena teatrului, nu pentru cinematografie.

În 2004, în încercarea de a schimba ceva în peisajul politic românesc, devine vicepreşedinte al unui partid şi candidată în Senatul României. Se lămureşte însă destul de repede că nu e pentru ea un asemenea „rol" şi se dedică în continuare meseriei care a consacrat-o, lărgindu-şi aria de interes: este actriţă la Teatrul Odeon şi Teatrul Act din Bucureşti, regizor la Studioul de Teatru „Casandra", Teatrul Nottara şi Teatrul Naţional de Operetă „Ion Dacian", profesoară de arta actorului la UNATC, scriitoare şi realizatoare de emisiuni tv. Ca profesor, lucrează cu dăruire cu studenţii ei, încercând să scoată alte „generaţii de aur" ale filmului şi teatrului românesc.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Un subtil exerciţiu de admiraţie

Editura *Humanitas Fiction* a lansat de curând în colecţia „Raftul Denisei" o carte care poate trezi amintiri nostalgice celor care au văzut filmul lansat în urmă cu aproape patru decenii: este vorba despre romanul *Clar de femeie*, scris de Romain Gary (acum tradus de Daria-Laura Bârsan).

Să ne amintim: romanul a fost ecranizat în 1979 de Costa-Gavras, cu Romy Schneider şi Yves Montand în rolurile principale. *Clar de femeie* este un subtil exerciţiu de admiraţie care porneşte de la cea de-a „treia dimensiune" a bărbatului şi a femeii: cuplul.

„În Paris, pe rue de Bourgogne, o întâlnire întâmplătoare: abia întors de la aeroport, pe o ploaie monotonă, Michel coboară dintr-un taxi şi o loveşte cu portiera pe Lydia. El cunoaşte toate cotloanele nefericirii şi nimic nu-l mai poate surprinde. Ei îi e frică de viitor în aceeaşi măsură în care este traumatizată de trecut. Alchimia funcţionează cu rapiditate: el o priveşte cu afecţiune, ca şi când ar fi regăsit pe cineva drag, ea se uită în altă parte, de parcă s-ar teme că i s-au epuizat resursele iubirii". Să recunoaştem, tema acestui roman şi film, simplitatea motivaţiilor, au fost copiate în exces de miile de filme făcute ulterior la Hollywood, care au aruncat în uitare atât filmul, cât şi cartea.

Iată cum începe romanul lui Romain Gary: *Coboram din taxi şi, când acele „nu mai cred în asta" sunt totuşi certitudini şi nu există nimic mai înşelător.*

să deschid portiera, m-am ciocnit de ea, încărcată cu pachete: pâine, ouă, lapte se împrăştiară pe trotuar – aşa ne-am întâlnit, pe ploaia măruntă, fină, care cădea monoton. Trebuie să fi fost de vârsta mea, cu câtiva ani mai mult sau mai puţin. Un chip care părea să fi aşteptat firele albe pentru a desăvârşi ceea ce tinereţea şi armonia trăsăturilor doar schiţaseră ca pe o promisiune. Avea respiraţia întretăiată, ca şi cum ar fi alergat de teamă să nu întârzie. Nu cred în oresentimente, dar mi-am pierdut de mult credinţa în necredinţele mele. Toate

Despre Romain Gary (pe numele adevărat Roman Kacev) putem spune, pe scurt, că s-a născut pe 8 mai 1914 la Vilnius, într-o familie evreiască, şi a crescut la Varşovia, unde mama sa l-a botezat catolic. Scriitor (romancier, eseist, autor de memorii), aviator, diplomat, regizor, scenarist, Romain Gary s-a stabilit în 1928 în Franţa, unde a studiat Dreptul la Aix-en-Provence şi Paris. În timpul războiului, când şi-a luat numele de Gary, a fost pilot în Forţele Aeriene Franceze Libere, primind ulterior multe medalii şi distincţii, printre care titlul de Comandor al Legiunii de Onoare. L-a întâlnit pe generalul de Gaulle în 1940 la Londra şi a rămas toată viaţa un admirator al acestuia. După război, cariera de diplomat avea să-l poarte la Sofia, Berna, New York, Londra, Los Angeles. S-a căsătorit cu actriţa Jean Seberg, în 1963, de care a divorţat în 1970. Pe 2 decembrie 1980, la un an după sinuciderea acesteia, Romain Gary s-a împuşcat.

Este singurul scriitor care a primit de două ori Premiul Goncourt, mai întâi ca Gary, apoi ca Émile Ajar (identitatea lui Ajar s-a aflat abia după moartea autorului). Opera vastă, eterogenă semnată Gary se întinde pe mai mult de patru decenii. Primul lui roman, *Éducation européenne*, din 1945, s-a bucurat de mare succes. I-au urmat altele, printre care şi *Clar de femeie (Clair de femme*, 1977; Humanitas Fiction, 2017).

GEORGE CUŞNARENCU

ŢIGARETA ELECTRONICĂ

pericol public

Opiaţă extrem de profitabilă pentru producători şi comercianţi, dar diabolic de dramatică pentru consumatori este cea a drogului oficial numit ţigaretă, cu „variantele" sale: trabuc, pipă etc. E inutil să mai spunem că tutunul ars, inhalat ca atare, produce imense probleme în organism prin acţiunea substanţelor otrăvitoare pe care le conţine şi care, numeric, se ridică la nivelul mai multor zeci. În acest context, s-a propus o inovaţie, chipurile, mai puţin periculoasă, deci mai avantajoasă pentru fumătorii care nu pot renunţa la viciul lor: ţigaretele electronice. Totuşi, cât de „inofensive" sunt acestea?

Tinerii – publicul-ţintă. Şi victimă...

Un raport recent al medicilor din Statele Unite afirmă răspicat că e-ţigaretele, prizate de un mare număr de adolescenţi, tineri, dar şi de adulţi şi chiar de un număr restrâns de copii, constituie un pericol major pentru sănătatea publică.

Este – ni se spune – „cel mai exhaustiv studiu efectuat până în prezent pe acest subiect, de către autorităţile sanitare federale", la el participând peste 150 de experţi. Aceştia au constatat că în ultimii ani consumul de ţigarete electronice a explodat, efectiv, crescând cu 900% printre liceeni între anii 2011 şi 2015! Statisticile indică, de pildă, că în 2015 un procentaj de 16% din liceeni utilizau acest produs toxic, faţă de 13,4% în anul 2014.

Raportul pune accent pe ideea că nicotina, care generează dependenţă puternică la orice vârstă, are efecte durabile în mod deosebit toxice asupra creierului aflat în curs de dezvoltare al tinerilor. Deşi e-ţigaretele sunt ceva mai puţin nocive decât ţigările tradiţionale încărcate de gudroane, autorii studiului arată în acelaşi timp că aerosolii produşi prin vapotaj (inhalarea gazelor componente ale substanţei ce înlocuieşte frunzele de tutun) pot expune pasiv persoanele din preajmă la substanţele chimice cu un ridicat potenţial periculos. Totodată, experţii au notat că vapotajul este „puternic legat de consumul altor produse cu tabac de către adolescenţi şi tineri".

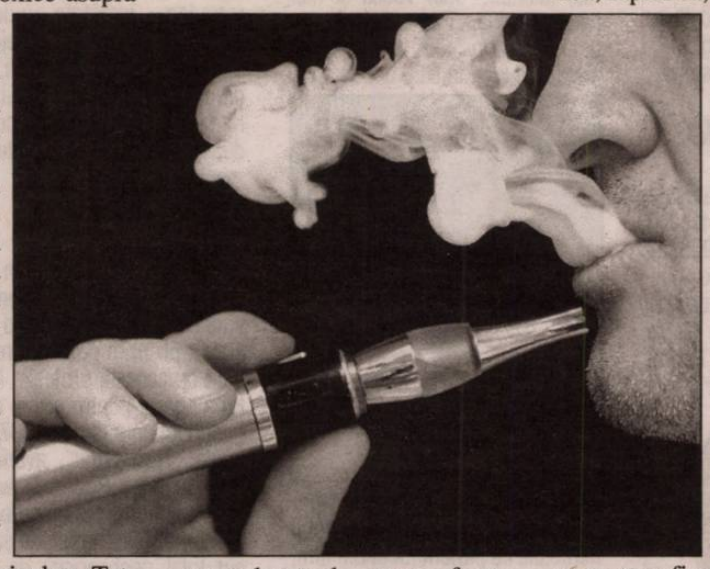

Publicitate agresivă cu conotaţii sexuale

Raportul critică totodată publicitatea agresivă a industriei ţigaretelor electronice, care depăşeşte 3,5 miliarde de dolari!

Aceste campanii îi vizează preponderent pe tineri şi reiau tacticile mediatice utilizate în urmă cu câteva decenii de marile concerne din domeniu pentru a încuraja publicul să fumeze. În acest sens se menţionează că în prezent se foloseşte o gamă largă de arome foarte populare în rândul tinerilor. Aceste societăţi îşi promovează ţigaretele electronice cu spoturi publicitare la televizor şi la radio, folosindu-se şi de participarea (interesată, desigur!) unor vedete, dar şi de clipurile cu conţinut sexual, pentru a-şi face produsele cât mai atractive.

Există, desigur, şi o „tabără" adversă, care susţine că avertismentele privitoare la riscul ca vapotajul să ducă la consumul de ţigări tradiţionale nu sunt fondate. Se merge astfel până la argumente evident ridicole, cum este acela că „vapotajul nu e o formă de utilizare a tabacului", deoarece... nu presupune combustie!

Se mai invocă, de asemenea, faptul că, în pofida explodării consumului de ţigarete electronice, numărul fumătorilor de ţigări clasice rămâne unul destul de scăzut în comparaţie cu cel de acum o jumătate de secol.

Potrivit apărătorilor vapotajului, deşi ar trebui controlat la nivelul tineretului, el ar contribui la eliminarea culturii tabagismului, ceea ce ar fi un aspect pozitiv.

De remarcat că, începând din luna mai, în SUA este interzisă vânzarea e-ţigaretelor către minori, iar producătorii sunt obligaţi să facă publice ingredientele acestora, având nevoie totodată şi de aprobarea autorităţilor federale. Pe când asemenea legi strict formulate şi mai ales corect aplicate şi la noi?

Un inamic de vară: toxiinfecţia alimentară

Soarele, temperaturile ce încă ne dau bătăi de cap şi alimentele perisabile reprezintă una dintre cele mai periculoase combinaţii în sezonul cald; iar anul ăsta nu ne putem plânge că nu avem cel puţin perioade toride mai mult decât putem duce... Băuturile şi mâncarea alterate, alături de fructele şi legumele insuficient spălate pot provoca toxiinfecţii alimentare ale căror simptome se fac simţite la câteva ore de la consum. Aflaţi în continuare cum puteţi evita problemele de acest gen!

Cele mai periculoase alimente asociate cu apariţia unor afecţiuni digestive, în special pe timpul verii, sunt carnea, mezelurile, ouăle, lactatele. Sub acţiunea arşiţei şi a umezelii specifice acestui sezon, se creează mediul perfect pentru înmulţirea unor microorganisme periculoase, precum bacterii, virusuri, paraziţi. De aceea, înainte să puneţi mâna pe produsul alimentar şi să-l introduceţi în gură:

- Spălaţi-vă întotdeauna pe mâini cu apă şi săpun.
- Nu consumaţi alimente din surse nesigure, din localuri care nu vă inspiră încredere, tarabe sau de pe marginea drumului.
- Nu gustaţi fructe sau legume de la piaţă la îndemnul vânzătorilor care garantează că sunt curate.
- Nu consumaţi alimente perisabile pe care le-aţi ţinut o zi întreagă la temperaturi ridicate (pe plajă, în rucsac etc.).
- Nu consumaţi lapte, brânză sau smântână nepasteurizate.
- Carnea trebuie să fie întotdeauna bine preparată; evitaţi carnea în sânge, mezelurile crude, biftecul, dacă nu provin din surse sigure.
- Evitaţi maioneza în sezonul cald, întrucât gălbenuşul se degradează rapid, devenind periculos.

Aerul condiţionat, un rău necesar?

Când căldura ambientală devine greu de suportat, alergăm spre el ca spre o oază salvatoare, fără a mai ţine seama şi de eventualele riscuri pe care ni le poate aduce. Aerul condiţionat – căci despre el este vorba – aproape nelipsit pe timpul verii, este un rău necesar (şi cam ştim asta!), dar fără el temperaturile prea mari ne-ar da mari bătăi de cap.

Vorbim aşadar despre acel aer rece artificial, care ne sugerează o senzaţie de confort, însă în acelaşi timp acţionează şi împotriva noastră! Atenţie însă, medicii trag un semnal de alarmă şi ne recomandă să încercăm să evităm expunerea timp îndelungat: infecţii respiratorii, alergii şi afecţiuni oculare sunt doar câteva dintre problemele cu care ne putem confrunta în urma unui contact nepotrivit cu această „adiere" înşelătoare.

Cele mai multe dintre afecţiunile coloanei vertebrale sunt amplificate de senzaţia de rece. În timpul sezonului cald, fie că mergem în magazine, centre comerciale, restaurante sau mall-uri, temperatura este menţinută artificial cu cel puţin 10 grade Celsius sub valorile exterioare, iar corpul resimte din plin aceasta, chiar dacă în acele momente senzaţia este cât se poate de plăcută.

Prin urmare, specialiştii spun că, în ciuda căldurii excesive, încăperile cu temperaturi scăzute ar trebui evitate. Dacă aparatul nu este utilizat corect, suntem predispuşi la infecţii respiratorii. Aceasta, pentru că în interiorul lui se pot acumula microorganisme, bacterii, virusuri şi ciuperci, care pot cauza chiar şi bronşite. Specialiştii spun că dacă afecţiunile nu sunt tratate din timp, riscăm ca boala să se agraveze.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Perturbatori endocrinieni în apele subterane

Potrivit unor cercetări recente, în apele subterane şi în cursurile de apă din zonele urbane există pesticide „suspecte de a fi perturbatori endocrinieni". Mai mult de jumătate din pesticide sau din produsele lor de degradare, cel mai frecvent depistate în apele subterane sau în cursurile de apă din zonele urbane, ar conţine perturbatori endocrinieni, după cum reiese dintr-un studiu al ONG-ului Generaţii Viitoare. Menţionăm că perturbatorii endocrinieni sunt substanţe chimice prezente în numeroase produse de consum curent, care dezechilibrează sistemul hormonal şi pot genera maladii şi anomalii. Organizaţia respectivă arată că 73,3% din pesticide şi produşii lor de degradare cei mai cuantificaţi în apele de suprafaţă (11 din 15), în zonele metropolitane, în 2013, sunt suspecte că ar fi perturbatori endocrinieni.

S-a efectuat analiza a două anchete oficiale declanşate pe această temă, căutându-se să se afle dacă printre reziduurile pesticidelor sau ale produselor de degradare ale acestora, depistate în cursul anchetelor, s-au găsit şi „molecule potenţial perturbatoare ale sistemului endocrin" şi s-a constatat nu numai că există, ci şi că ponderea acestora este foarte ridicată: 53,3%, sau 8 din 15 molecule. Cât despre apa de la robinet, 50% din pesticide sau din produsele de degradare, care includ o „non-conformitate" în apă în anul 2014, sunt suspectate şi ele de a fi perturbatori endocrinieni (18 din 36).

În condiţiile în care organismul nostru este permanent agresat de aceste substanţe chimice, cu efecte negative imprevizibile pe termen scurt sau, mai ales lung, Comisia Europeană a propus măsuri ferme prin care să se limiteze impactul lor asupra sănătăţii. Însă – atenţie! – propunerea a fost puternic contestată, în special de ţări ca Franţa şi Suedia, care au cerut un nivel-limită de nocivitate atât de ridicat încât nu va putea fi atins niciodată, potrivit specialiştilor. În acest fel, populaţia are „libertatea" de a suferi mai departe efectele nocive ale chimicalelor, prin voinţa greu de combătut a câtorva politicieni ce (de)servesc interese financiare fabuloase ale producătorilor şi utilizatorilor direcţi ai acestora.

O medicină blândă fără efecte secundare

bazată pe informaţia energetică a pacientului

– Interviu cu doamna FLORICA MUNTEANU – director al Centrului German de Biorezonanţă şi Dermato-cosmetică, DermaVital – Bucureşti –

Vă propunem acest interviu să descoperiţi care sunt principiile de bază ale medicinei energo-informaţionale, cum ne poate aceasta ajuta în tratarea unor afecţiuni, cum şi de ce acumulăm blocaje energetice în organism şi ce trebuie să facem pentru a le depăşi. Cum să trăim în armonie şi echilibru cu noi înşine. Despre toate aceste aspecte, ne-a vorbit doamna FLORICA MUNTEANU, specialist în biorezonanţă, homeopatie şi dermato-cosmetică, o persoană pentru care profesionalismul şi pasiunea în ceea ce face reprezintă elemente definitorii ale personalităţii sale.

– Ce anume v-a determinat să vă apropiaţi de această zonă a medicinei alternative?

– Am plecat din România comunistă cu specializare în Drept la vremea respectivă, am ajuns în Germania. În primă fază – ca orice nou-venit, preocuparea de bază era învăţarea limbii germane. După care am început să îl ajut pe soţul meu în activitatea lui, acesta fiind medic dermatolog. Pe parcurs, mi-am dat seama că eram tot mai interesată de domeniu, puneam şi foarte multe întrebări, care îl agasau chiar şi pe soţul meu. Pe urmă, întâmplarea a făcut ca, fiind cu el la un congres, să o întâlnesc pe directoarea unui institut de terapii alternative. Ne-am împrietenit şi, ulterior, aceasta mi-a propus să trec pe la ea să văd despre ce este vorba, considerând că sunt făcută pentru direcţia asta. Între timp am născut şi un copil şi până la urmă m-am orientat spre institutul respectiv de terapii alternative din Germania (Institutul de Terapii Alternative „Erhardt", din Bavaria) unde, pe parcursul a trei ani de studiu am deschis bine ochii şi m-am îndrăgostit de această disciplină, respectiv de medicina energo-informaţională. Aceasta este pasiunea mea.

– Credeţi că a fost o pură coincidenţă să urmaţi acest drum sau a fost mai mult o linie a destinului?

– De multe ori mi-am pus întrebarea asta. Vedeţi, la ora actuală mă aflu în România, după treizeci şi ceva de ani trăiţi în Germania şi 27 de ani de activitate în domeniu. Încep să cred, odată cu înţelepciunea vârstei, că aceasta a fost o linie a destinului, o chemare.

– Ce este biorezonanţa şi care sunt principiile de bază ale acestui domeniu al medicinei alternative? Există boli alternative?

– Celulele noastre comunică între ele, organele la fel şi sistemele în organism de asemenea comunică între ele. Noi nu funcţionăm fără energie, ci pe baza ei. Fiecare organ din corpul nostru este 99,99% format din vibraţie energetică. Este dat premiul Nobel pe acest studiu, privind fizica cuantică. Deci, practic, ce vedem noi anatomic, şi putem lua ca exemplu tiroida, ficatul sau rinichii, este acel 1% care rămâne din 99%.

„Fiecare organ din corpul nostru este 99,99% format din vibraţie energetică." Afirmaţia are la bază un premiu Nobel pe fizică cuantică.

„Noi suntem un computer biologic. Funcţionăm pe bază de informaţie."

„Medicina energo-informaţională nu concurează cu medicina clasică."

Acesta este domeniul medicinei clasice, spunem noi, pentru că el lucrează pe efect. Noi lucrăm pe cauză. Organele noastre sunt ca într-o orchestră muzicală. Fiecare are tonalitatea sa, dar, în final, ele trebuie să se armonizeze pentru a ne da acel sunet de care avem nevoie, care să ne placă. În organism, din punct de vedere al medicinei energo-informaţionale, noi nu vorbim despre boli direct (deşi trebuie să îi dai copilului un nume, ca omul să ştie despre ce vorbeşti), ci vorbim despre dereglări energetice.

Diagnosticarea energetică se face la anumite aparate (în Vest se numeşte RMN-ul biologic), unde, practic, pacientul, lângă medicul care face investigaţiile, vede organele care se investighează. Se fac investigaţiile până la nivel de celulă şi reuşim să vedem debusolarea energetică. În mare parte, oamenii care ne calcă pragul sunt pacienţi cu probleme cronice, oameni care poate caută o alternativă la problema lor de sănătate şi au ajuns la concluzia că această alternativă suntem noi. Deşi poate un pacient vine cu un braţ de analize, noi avem nevoie de această diagnosticare energetică. Pentru că, constatând debusolarea energetică pe meridianul respectiv, (ficat, rinichi, şold, creier etc.), putem actiona focusat, fără să purtăm pacientul în foarte multe şedinţe de terapie. Reuşim cam cu un minimum de 6 şedinţe să restabilim întreg organismul energetic pornind de la problema care îl supără pe el cel mai tare.

Pacientul, când vine la noi, cu educaţia din medicina clasică, spune: mă interesează ficatul, tiroida, sau numai rinichii etc. Pentru noi, organismul în totalitatea lui tratat – spirit-corp-suflet – este focusul terapiei. După care, acesta înţelege că problema lui este mereu prioritară în terapie, pe un canal sau altul, dar noi trebuie să armonizăm şi să aducem întreg organismul în echilibru. Să luăm ca exemplu ficatul, pe care putem să îl privim în organismul nostru ca fiind soarele, iar celelalte organe sunt razele şi toate depind de funcţionalitatea ficatului. Vrei să cunoşti statutul de sănătate al unui om? Este suficient să îi vezi ficatul energetic şi să ştii despre ce este vorba. De multe ori, lumea se plânge de nod în gât şi crede că este ceva în neregulă cu tiroida. Nu este deloc aşa. De cele mai multe ori este un stres enorm pe care, normal, îl simte tiroida.

Avem pacienţi care vin după 3, 4, 5 ani, pentru că ei ştiu unde s-au simţit bine şi noi îi chemăm să mai vină la întreţineri după ce au făcut terapiile de bază.

– Cât de vizibile sunt efectele acestei terapii?

– Foarte vizibile, vă daţi seama, că altfel nu am putea exista. Suntem de 10 ani în România. Noi nu ne-am schimbat denumirea, ne-am schimbat sediul, într-adevăr, pentru că am crescut în volum şi ne trebuia un sediu mai mare, dar suntem pe acelaşi traseu, numerele de telefon sunt aceleaşi. Noi avem pacienţi care vin după 3, 4, 5 ani, pentru că ei ştiu unde s-au simţit bine şi noi îi chemăm să mai vină la întreţineri după ce au făcut terapiile de bază. Dar, de exemplu, dacă îţi vine un pacient cu o bilă diskinetică, care vomită în permanenţă şi are stări de ameţeală, chiar după prima şedinţă vede rezultate. La fel şi în cazul acelor ameţeli, pierderi de echilibru, migrene sau diverse dureri; chiar şi după prima şedinţă pacientul vede rezultate. Mai sunt situaţiile în care sunt multe probleme cronice şi pacientului i-au fost administrate multe medicamente. Detoxifierea organismului prin dezlegarea noxelor toxice de mucoasele organelor are prioritate în terapie, iar pacientul începe să simtă o relaxare. O stare de bine începe să se instaleze în corp. Sau, există situaţii în care pacienţii spun: „Simt că am aşa un cap greu şi ameţit", iar după prima şedinţă, chiar la a doua când vine, spune: „Am dormit mai bine, mă simt mai luminat, sunt alt om". Deci, începe să se pună în mişcare spirala energetică din corp.

– Care sunt principalele contraindicaţii ale acestei proceduri?

– În medicina complementară, practic, nu există efecte adverse, ci doar anumite efecte, pe care nu le pot numi tocmai secundare. Pot să existe anumite efecte, doar. În sensul că, la anumite persoane foarte slăbite din punct de vedere energetic, se poate ca, după prima şedinţă, să aibă, pe problema lor de bază, o dereglare mai mare. Vă dau un caz concret. Am avut o pacientă cu un zgomot foarte mare în intestine despre care spunea că îl aude. E adevărat că şi eu îi auzeam zgomotul când stăteam lângă ea. În terapie, m-am axat foarte mult pe problema ei de bază, pe tot ce e legat de funcţionalitatea sistemului gastric. Când am terminat şedinţa, i-am spus că vreau să o văd peste 3 zile. N-a venit. Au sunat-o de la noi de la Recepţie, că eram şi eu curioasă ce s-a întâmplat. Eram chiar la început, când deschisesem Centrul în România. Şi a spus: „Îmi cer scuze, chiar voiam să vă sun să îmi fac programare. Mi-a mers foarte rău în ziua respectivă, am avut zgomote mult mai mari, dar după câteva ore, spre seară, deja m-am liniştit şi de atunci nu mai aud niciun zgomot". Când îţi spune pacientul treaba asta, sunt probleme vechi, cronice, cuplate cu alte probleme, dar noi ştim absolut sigur că începe practic procesul de vindecare.

– Cum funcţionează aparatele de biorezonanţă şi cât de eficiente sunt în România? Pot ele înlocui aparatele din medicina convenţională?

– Legătura noastră cu medicina clasică este doar pacientul, avem o altă modalitate de abordare a problemelor de sănătate. Aparatele de biorezonanţă: Bicom Optima, Kindling sau Diamond au la bază fizica cuantică, sunt în măsură să descifreze debusolarea energetică de pe organul bolnav şi să o regleze după informaţia corpului. Fiecare terapie este personalizată. Este o altă fizică vizavi de fizica mecanică, o altă perspectivă, care se impune tot mai mult. Pentru că, fiecare pacient are altă informaţie energetică, chiar dacă în cazul mai multor pacienţi lucrezi pe acelaşi organ (de exemplu ficatul, tiroida sau un alt organ), fiecare dintre ei are altă informaţie energetică. Corpul nostru nu are nevoie în fiecare zi de aceeaşi doză de medicament. Dar aici, în cadrul terapiei de la noi, vorbim despre o dozare conform informaţiei corpului pacientului. Deci, noi chiar lucrăm pe cauză, acolo de unde a izvorât problema. Noi nu suntem în concurenţă cu medicina clasică. Ar trebui să ne completăm. Nimeni nu neagă medicina convenţională. Deşi avem şi cazuri acute care vin la noi şi îi îndreptăm spre medicina clasică. De exemplu, a venit un bărbat cu o febră permanentă şi i-am zis să meargă la medic. Şi a zis că nu vrea să se mai ducă, pentru că a păţit asta de foarte multe ori şi s-a dus degeaba. Sigur că avem programe pe febră şi l-am ajutat. Şi în trei zile i-a trecut. De atunci, mai vine din când în când la noi. Aparatele de biorezonanţă dau un diagnostic în funcţie de dereglajul energetic găsit. Asta corespunde, să zicem, cu un ficat hepatic şi îi spui pacientului că are sau a avut o hepatită, poate nici nu ştie că a avut, ori urmează să facă una dacă îşi va continua stilul de viaţă respectiv. Deoarece, în câmpul energetic, boala deja apare. Noi testăm pacientul prin câmpul energetic, aparatul se cuplează la informaţia creierului, care are informaţia tuturor organelor şi prin informaţia creierului se preia informaţia de pe organe.

CONTACT CENTRUL DERMAVITAL:
Calea Vitan nr. 28, Bucureşti,
telefon: 021.322.404 sau mobil 0731.871.968,
e-mail: office@dermavital-med.ro,
www.dermavital-med.ro

PUBLICITATE

Remedii naturale

Lăptişorul de matcă, elixirul vieţii

Efectul extraordinar al lăptişorului de matcă era cunoscut şi de strămoşii noştri daci, de egipteni şi romani, dar şi de indigenii din America. Acesta este un produs apicol de mare valoare nutritivă şi terapeutică. Este o substanţă complexă, produsă de glandele salivare ale albinelor, destinată hranei reginei stupului.

Studierea compoziţiei şi efectelor lăptişorului a dus la următoarele concluzii: este un puternic afrodisiac (prelungeşte şi menţine tonusul organelor genitale, este un excelent remediu în caz de sterilitate, impotenţă sau frigiditate), are efect reglator hormonal (este indicat în perturbări ale funcţiei glandelor endocrine, ajută la restabilirea echilibrului hormonal după renunţarea la anticoncepţionale). De asemenea, conţine tot complexul vitaminelor B, denumite „vitaminele fericirii", care au efect benefic asupra psihicului uman. Lăptişorul de matcă are efect antidepresiv (este foarte util celor care suferă de depresie uşoară), antiviral, antibiotic şi antiinflamator (este foarte util în boli infecţioase de diverse tipuri), antianemic şi este foarte eficace în cazuri de ateroscleroză, boli de piele, debilitate sexuală. El încetineşte procesele de îmbătrânire, senilitatea, îmbunătăţeşte memoria, protejează de îmbolnăvirile cu fungi (micoze) şi reduce nervozitatea.

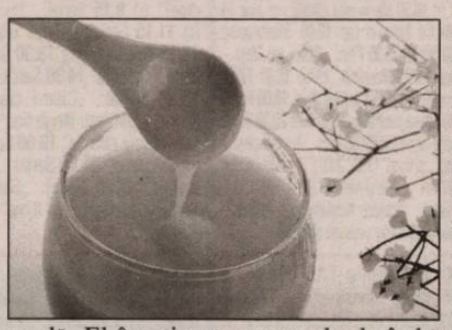

Rolul pozitiv pe care-l are asupra creşterii organismului a fost deja demonstrat. Dar lăptişorul de matcă accelerează şi vindecarea rănilor şi a oaselor lezate, are efect antiinflamator (accelerează vindecarea în cazul inflamaţiilor articulare de origine reumatică), iar în ceea ce priveşte acţiunea antitumorală, cercetări recente arată că lăptişorul de matcă are efecte de stopare şi prevenire a tumorilor maligne.

Acest produs apicol are în componenţă vitaminele A, C, E – vitamine cu efect antioxidant. El fortifică sistemul imunitar, anihilează radicalii liberi şi facilitează sinteza vitaminei D, care este importantă pentru absorbţia calciului. Mai conţine, de asemenea, vitaminele B1, B2, B6 şi B12, importante pentru formarea sângelui, sinteza ADN-ARN şi pentru procesele metabolice ale organismului, precum şi acid pantotenic, ale cărui efecte antistres sunt binecunoscute. Dintre minerale, lăptişorul de matcă conţine calciu, fier, cupru, fosfor, potasiu, siliciu şi sulf.

Mai conţine: ● acizi nucleici, ADN şi ARN; ● nouă hormoni importanţi; ● câteva enzime. Este cea mai bogată sursă naturală de acetilcolină, hormon tisular cu rol important în transmiterea impulsurilor nervoase (de exemplu, s-a constatat că la bolnavii de Parkinson sau la suferinzii de boala Alzheimer nivelul acetilcolinei din creier este foarte scăzut). Totodată, conţine din abundenţă gamma-globulină, cu efect benefic binecunoscut în lupta împotriva infecţiilor.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TVR 1

LUNI – 11 septembrie

7.00 1 Matinal 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 12.30 Teleshopping 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.50 Profesioniștii (r) 4.40 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

MARȚI – 12 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.50 Garantat 100% (r) 4.40 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

MIERCURI – 13 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Convietuiri 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.50 Memorialul Durerii (r) 4.40 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

JOI – 14 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Telejurnal 17.30 Lozul cel mare 18.00 M.A.I. aproape de tine 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Memorialul Durerii (r) 3.50 Ora regelui (r) 4.40 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

VINERI – 15 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Fără etichetă 16.05 EURO polis (r) 17.00 Telejurnal 17.30 Cooltura 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 Lumea azi 21.30 #Creativ (r) 22.00 Descălecați în Carpați 22.30 Programarea subliminală – o legendă urbană? 23.30 Ora de știri 0.30 Profesioniștii (r) 1.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 2.20 Telejurnal (r) 3.00 Programarea subliminală – o legendă urbană? (r) 3.55 Exclusiv în România (r) 4.35 Pulsul zilei (r).

SÂMBĂTĂ – 16 septembrie

7.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 8.00 Direcția: sud-vest! 8.30 Descălecați în Carpați (r) 9.00 Oameni ca'noi (r) 9.30 M.A.I. aproape de tine (r) 10.00 Zon@ 10.30 Izolați în România (r) 11.00 Cooltura (r) 12.10 Festivalul internațional de folclor „Cântecele munților" (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Adevăruri despre trecut (r) 15.00 Ora regelui (r) 16.00 Memorialul Durerii (r) 17.00 Starea nației 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România (r) 22.00 Profesioniștii. Best of 23.00 Recurs la morală (r) 0.00 Anchetele comisarului Antonescu 0.30-5.05 Reluări.

DUMINICĂ – 17 septembrie

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 Ultima ediție 15.00 Politică și delicatețuri (r) 16.00 Handbal – Liga națională 17.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 18.00 Lozul cel mare 18.40 Așa-i Românul!! (r) 19.00 Poveste după poveste 20.00 Telejurnal 21.10 Festivalul internațional de folclor „Cântecele munților" de la Sibiu 23.00-6.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Gospodar fara pereche 22.30 Serial: „Pe bune?!" 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 23.30 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Fotbal: Barcelona – Juventus 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.15-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Visuri la cheie 22.30 Serial: „Pe bune?!" 23.30 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Hoți de onoare" (coprod., 2009). Cu: Morgan Freeman, Antonio Banderas 1.00-4.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film: „Dansul dragostei" (r) 3.00 Acces direct (r).

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Fotbal: Barcelona – Juventus 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.15-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Ai noștri" 22.00 Fotbal: Steaua București – Viktoria Plzen 0.00 Știrile ProTv 0.30 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.30 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.30-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Gospodar fara pereche 22.30 Serial: „Pe bune?!" 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Hoți de onoare" (coprod., 2009). Cu: Morgan Freeman, Antonio Banderas 1.00-4.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Vocea României 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film: „Mr. Bean în vacanță" 3.00 Acces direct (r).

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Gospodar fara pereche 22.30 Serial: „Pe bune?!" 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Fotbal: Barcelona – Juventus 23.45 Știrile ProTv 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.15-5.00 Reluări.

6.00 Știrile ProTv 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile ProTv 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile ProTv 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile ProTv 20.30 Serial: „Ai noștri" 22.00 Fotbal: Steaua București – Viktoria Plzen 0.00 Știrile ProTv 0.30 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.30 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.30-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „ Pistruiatul" (ep.1) 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" (ep.1) 21.10 Teatrul Național de Televiziune: „Milionar la minut 97". Adaptare Tv de Constantin Dicu după piesa cu același titlu de Tudor Popescu" 23.00 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.50 Recitaluri la Cerbul de Aur 0.50-5.25 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.40 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.40 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.40 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.40 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

7.00 5 minute de istorie 7.10 Serial (r) 8.00 Film d.a.: „Sid, micul savant" 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 Handbal Liga Națională 12.30 Euromaxx 13.00 Cap compas (r) 13.30 Film: „Vacanță cu fantome" (Ungaria, 2010) 15.10 Gala umorului (r) 16.00 Handbal: Liga Națională 17.30 E vremea ta... 18.00 Serial: „Legea lui Doyle" 19.00 Telejurnal 20.10 O dată-n viață – Best of 22.10 Film: „Nevinovat cu ghinion" (coprod., 2006). Cu: Josh Harnett, Bruce Willis 0.10 Film: „Deliciile din Pont-Aven" (Franța, 1975) 2.00-6.00 Reluări.

7.00 5 minute de istorie 7.10 Serial (r) 8.00 Film d.a.: „Sid, micul savant" 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Handbal: Liga Națională 12.30 Doc.: „Azi despre mâine" 13.00 Natură și sănătate (r) 13.30 Film: „Aur și sânge" (SUA, 1955). Cu: Anne Baxter 15.00 Euromaxx (r) 15.30 Duelul pianelor (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Serial: „Legea lui Doyle" 19.00 Telejurnal 20.00 Doc.: „7 zile la Seul" 21.00 Studio Eurobasket 21.20 Campionatul European de Baschet masculin – 2017 0.40 Studio Eurobasket 0.10-5.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 Serial: „La bloc" (r) 6.45 Film: „Cu primele 20 de milioane e mai greu" (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film (r) 13.30 Film: „Valul perfect" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Salomeea" (SUA, 1953). Cu: Rita Hayworth 20.30 Film: „Intangibilul" (coprod., 2004). Cu: Steven Seagal 22.15 Film: „Un alt Pământ" (SUA, 2011) 0.15 Film (r) 2.00 Serial: „Pădurari pe butuci" 3.00 Cine A.M.

5.45 Film (r) 8.00 Ce spun românii (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „Cu primele 20 de milioane e mai greu" (r) 13.45 Film: „Valul perfect" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Titan A.E." (SUA, 2000) 20.30 Film: „Soldații destinului" (coprod., 2012). Cu: Christian Slater 22.30 Film: „Vacanță în Jamaica" (SUA, 1998) 1.00 Film (r) 2.45 Serial: „Pădurari pe butuci" 3.45 Cine A.M.

5.45 Serial: „La bloc" (r) 6.45 Film (r) 8.45 Ce spun românii (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.30 Film: „Roboți" (SUA, 2005) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Furnicuțze" (SUA, 1998). Cu: Woody Allen 20.30 Film: „În spatele liniilor inamice" (coprod., 1997). Cu: Thomas Ian Griffith 22.45 Film: „Șobolanii" (SUA, 2002) 0.45 Film: „În spatele liniilor inamice" (r) 2.45 Serial: „Pădurari pe butuci" 3.45 Cine A.M.

6.00 Serial: „La bloc" (r) 7.00 Film (r) 8.45 Ce spun românii (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Titan A.E." (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Dragoste atomică" (SUA, 1981). Cu: Chevy Chase 20.30 Film: „Avionul condamnaților" (SUA, 1997). Cu: Nicolas Cage, John Cusack 22.45 Film: „Umbre" (coprod., 2000) 0.45 Film: „Avionul condamnaților" (r) 2.45 Serial: „Pădurari pe butuci" 3.45 Cine A.M.

6.00 Serial: „La bloc" (r) 7.00 Film (r) 9.00 Ce spun românii (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.15 Film: „Dragoste atomică" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Când spiritele se răzbună" (coprod., 2001 20.30 Film: „Apocalipsa androizilor" (coprod., 2006) 22.30 Film: „Călăul cu ochi albaștri" (SUA, 2012) 0.30 Film: „Apocalipsa androizilor" (r) 2.30 Serial: „Pădurari pe butuci" 3.00 Serial: „Tată în stil American" 3.30 Cine A.M.

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Omul cu un pantof roșu" (SUA, 1985). Cu: Tom Hanks 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Un sărut adevărat" (SUA, 1999). Cu: Drew Barrymore 20.30 Film: „Sechestrați în vacanță" (SUA, 2015) 22.15 Film: „Atlasul norilor" (SUA, 2012) 1.45 Film (r) 3.15 Serial: „Tată în stil American" 4.15 Cine A.M.

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Un sărut adevărat" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Un semn invizibil" (SUA, 2010). Cu: Jessica alba 20.30 Film: „Jocurile seducției" (SUA, 2001). Cu: Ashley Judd 22.30 Film: „Destine la răscruce" (coprod., 2007). Cu: Brendan Fraser, Sarah Michelle Gellar 0.30 Film: „Condamnați la cină" (Canada, 2010) 2.30 Serial: „Pădurari pe butuci".

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.30 Focus Magazin (r) 13.00 Secrete de stil (r) 14.00 Focus 14 14.45 Mama mea gătește mai bine (r) 16.00 Film: „Rețeaua «S»" (România, 1980) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Maestrul" (Honk Kong. 1982). Cu: Jackie Chan 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Casa, construcție și design (r) 14.00 Focus 14 14.45 Mama mea gătește mai bine (r) 16.00 Film: „Cuibul salamandrelor" (coprod., 1978) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Frăția Kung – Fu" (Honk Kong, 1988). Cu: Jackie Chan 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Cu lumea-n cap (r) 14.00 Focus 14 14.45 Mama mea gătește mai bine (r) 16.00 Film: „Pistruiatul 1 – Evadatul" (România, 1986) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Film (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Chef Dezbrăcatu' (r) 14.00 Focus 14 14.45 Mama mea gătește mai bine (r) 16.00 Film: „Pistruiatul 2 – Ascunzișuri" (România, 1986) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Răfuială dincolo de moarte" (SUA, 1994). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30 Film: „Încălceală în stil franțuzesc" (Franța, 2009) 2.30-6.00 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Focus (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 12.00 Teleshopping Live 13.00 Mondenii 14.00 Focus 14 14.45 Mama mea gătește mai bine (r) 16.00 Film: „Pistruiatul 3 – Insurecția" (România, 1986) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Pruncul, petrolul și ardelenii" (România, 1981) 23.00 Trăsniții 2.30-6.00 Reluări.

7.00 Teleshopping 7.15 Trăsniții (r) 8.45 Secrete de Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Focus Magazin Best (r) 10.30 Mama mea gătește mai bine (r) 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.00 Focus 13.30 Film: „Ștefan cel Mare – Vaslui 1475" (România, 1975) 15.30 Film: „Pruncul, petrolul și ardelenii" (r) 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Super Cireașa de pe tort 22.30 Film: „Am fost cândva soldați... și tineri" (SUA, 2002). Cu: Mel Gibson 0.30 Film: „Amos și Andrew" (SUA, 1993). Cu: Samuel L. Jackson, Nicolas Cage 2.30-3.30 Reluări 5.00 Ajutor vreau să slăbesc!

7.00 Teleshopping 7.15 Trăsniții (r) 8.45 Casa: construcție și design 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Apel de urgență 12.00 Teleshopping 13.00 Focus 13.30 Super Cireașa de pe tort (r) 15.30 Chef Dezbrăcatu' 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.15 Camera de râs 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Schimb de mame 22.30 Film: „Răfuială dincolo de moarte" (r) 0.30 Trădați în dragoste 2.30-5.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Îngeri păzitori" (r) 8.00 Serial: „Secrete în familie" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Parola: Te iubesc" (final) 14.30 Serial: „Îngeri păzitori" (final) 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Îngeri păzitori" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" (ep.1). Cu: Maritza Rodriguez 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

DREW BARRYMORE – sâmbătă, 18.30 –

SAMUEL L. JACKSON – sâmbătă, 0.30 –

ANNE BAXTER – duminică, 13.30 –

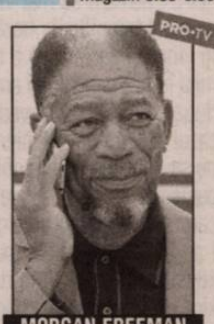

MORGAN FREEMAN – vineri, 23.00 –

MARITZA RODRIGUEZ – marți-duminică, 14.30 –

JIM CAVIEZEL – joi, 21.00 –

RITA HAYWORTH – luni, 18.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

TESĂTURI

Integramă de **M. ALBU**

FĂRĂ VLAGĂ / ÎNAINTE DE AMIAZĂ		STUDIAZĂ RELIEFUL / SCHIMB DE MĂRFURI		BENZINĂRIE / CAP DE MIERLĂ!		ÎN LADIȚĂ! / BANI LA IRANIENI		FRUCTUL FAGULUI / CUPLU DE SOLIȘTI		LIGI ASOCIAȚII / NE DAU VÂRSTA
PLINI DE CURAJ / CEAȚĂ POLUATĂ						A PORNI CU GREU / TRĂSURA CHINEZULUI				
				AȘA SĂ FIE? / ARBORI LA RÂU					INCEPUT DE IUNIE! / TURNAT ÎN LINGOURI	
OU DE PEȘTE / DE FOLOS LA CUSUT					FIR DE SIGURANȚĂ / ODIHNĂ LA PRÂNZ					DOMN DISTINS
	OS PENTRU JOC / FOI DE SARMALE						A DUȘMÂNI / A IEȘI BRUSC			
A-I FI JENĂ / A COTROBĂI						GRAMADA DE PAIE / RÂND INDIAN				LUMINIȚE PE CER
		MARE LĂCOMIE / PLAGĂ DESCHISĂ							ÎNTRE MI ȘI SOL / TRASEU TURISTIC	
DOCUMENT / A DESCHIDE FEREASTRA							FLOARE VIOLET / ÎNCĂ O DATĂ			
				PRIMELE LA TRIATLON! / TETE!				GRĂSIMEA LAPTELUI / RADU NAUM		
REZERVOR CU ULEI / TEL / FECIOR						ARBORE CU SAMARE				
					PLINI DE DECORAȚII					

Umor

Oamenii de știință britanici, în urma cercetărilor privind efectele alcoolului asupra organismului uman, au stabilit următoarele:

Vodkă + gheață = afectează rinichii
Rom + gheață = afectează ficatul
Whisky + gheață = afectează inima
Gin + gheață = afectează creierul

Cine ar fi crezut că nenorocita aia de gheață poate afecta în asemenea hal organismul?!?

Un om se duce la un psiholog și îi spune:
– Cred că sunt confuz, doctore.
Face o scurtă pauză, apoi zice:
– Sau poate nu...

Se întâlnesc doi prieteni.
– Ce mai face papagalul tău?
– Din păcate, a murit.
– Era bolnav?
– Nu, a murit de ciudă. De când m-am însurat, el n-a mai reușit sa scoată o vorbă în casă...

– Ai ceva de băut?
– Apă.
– Dar ceva mai tare?
– Gheață!

Azi m-am convins din nou cât de dăunător este să fumezi. M-am dus să fumez la bucătărie, unde soția mea făcea de mâncare. M-a pus să curăț cartofi...

SUDOKU

jocul săptămânii: 36

5	9	7	4	6	3	1	8	2
8	3	2	5	9	1	7	6	4
4	1	6	8	2	7	5	3	9
7	6	1	2	5	4	3	9	8
2	8	3	9	7	6	4	1	5
9	5	4	1	3	8	2	7	6
3	2	8	7	4	9	6	5	1
6	4	9	3	1	5	8	2	7
1	7	5	6	8	2	9	4	3

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 35

7	3	8	4	5	6	2	9	1
6	4	5	9	2	1	7	8	3
1	2	9	8	3	7	6	4	5
5	9	2	3	4	8	1	6	7
4	6	1	5	7	2	8	3	9
8	7	3	1	6	9	5	2	4
9	1	7	2	8	4	3	5	6
3	8	6	7	9	5	4	1	2
2	5	4	6	1	3	9	7	8

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirinturile.

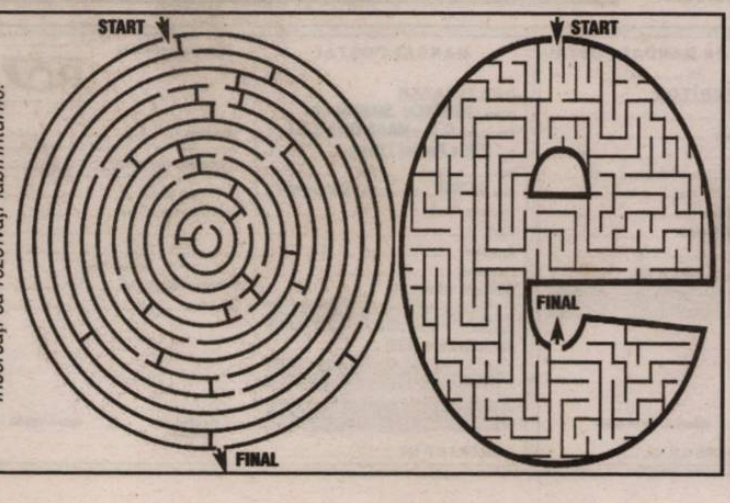

SOLUȚIA INTEGRAMEI „STRASURI”.
Orizontal: R - R - D - A - S - V - PALAVRAGEALA - CADRIL - CHEL - PIPA - CICO - II - TORT - ALUN - D - BAN - IUTI - AA - O - IMUN - CA - LO - NN - LITE - ZVON - ARAT - LATI - E - PRAZ - CERE - US - USIER - SCART - VII - SARAILIE.

Verificați-vă cunoștințele!

Municipiul Craiova

1. Reședința cărui județ este municipiul Craiova?
2. Pe malul cărui râu este așezată Craiova?
3. Care a fost numele antic al Craiovei?
4. Care este sfântul ortodox ocrotitor al Craiovei?
5. Care era în Evul Mediu, în Țara Românească, reprezentantul domnitorului în Oltenia, primul după domn în ierarhia demnitarilor, având sediul la Craiova?
6. Ce strălucită personalitate a culturii românești (1840-1917), critic, teoretician și om politic, s-a născut la Craiova?
7. Ce mare pictor român (1831-1891) a pictat tabloul „Hora Unirii la Craiova”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Primele observații astronomice din țara noastră au fost efectuate de episcopul Ioan Vitez (1408-1462) din Oradea, unde a înființat și un observator astronomic inaugurat în 1445, considerat cel mai vechi din țară. 2) În mitologia greacă, muza astronomiei se numea Urania. 3) Teoria heliocentrică a fost elaborată de Nicolaus Copernic. 4) Cuvintele „E pur si muove” („Și totuși se mișcă”) aparțin lui Galileo Galilei. 5) Albumul „Dark Side of the Moon” („Fața întunecată a Lunii”) aparține formației Pink Floyd. 6) Pictorul italian care a pictat în 1303 cometa Halley a fost Giotto di Bondone. 7) Viziunea cosmogonică a marelui poet Mihai Eminescu este prezentată în „Scrisoarea I”.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Muncă și meșteșuguri” ne-au trimis răspunsuri corecte următorii cititori: *Florentina Gorea*, Topliță; *Monica Vlad*, Timișoara; *Corina Simion*, Sibiu; *Sabina Staicovici*, Brașov; *Cristina Cercel*, Sebeș-Alba; *Rodica Ioan*, *Teodora Vasilescu* și *Luminița Popescu*, București; *Ing. Ion Ciocșan*, Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu*, Suceava; *Gheorghe Enache*, Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma*, Adjud; *Stelian Cristea*, Pitești; *Ionel Voicu*, Ploiești; *Prof. Aurel Mincic*, Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan*, Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch*, București.

✉ ***IONEL VOICU, Ploiești.*** Vă mulțumim pentru cuvintele frumoase adresate revistei și rubricii. Vom ține cont și de propunerile dumneavoastră, deși multe dintre teme au mai fost tratate chiar în acest an. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Cinci-degete
Potentilla

● Acest gen de plante cuprinde peste 500 de specii rustice, anuale și perene, sunt indicate pentru grădini și se caracterizează printr-o lungă perioadă de înflorire.

● Se plantează la sfârșitul lunii martie sau la începutul lui aprilie, în compost, în vase cu diametrul de 20-25 cm, iar pentru speciile cu aspect de arbust, în recipiente mai mari, de până la 38 cm diametrul. Aceste specii au nevoie de amplasare la soare pe tot parcursul anului.

● Primăvara și vara plantele se udă fără restricții, iar în perioada de înflorire se adaugă îngrășământ lichid la fiecare 2-3 săptămâni. Iarna, udările se răresc. Mare atenție, deoarece udările insuficiente pot provoca o reducere a înfloririi.

● Când încetează înflorirea este necesară o tăiere de ajustare.

● Reproducerea se poate face prin semințe sau butași. Semințele se plantează în luna martie. Înmulțirea prin butași se face la sfârșitul verii și este indicată pentru speciile cu aspect de arbust. Speciile erbacee se pot înmulți primăvara sau toamna, prin divizarea tufelor.

Zodiacul floral

Astrologii vă invită să descoperiţi ce flori vi se potrivesc ţinând cont de zodia din care faceţi parte. Există şi o potrivire în funcţie de ziua naşterii. În rândurile ce urmează vi le vom prezenta.

BERBEC. ***Flori care vi se potrivesc:*** crinul, trandafirul roşu, laleaua, crizantema. Cea mai potrivită rămâne totuşi caprifoiul, deoarece sunteţi asociaţi cu dulceaţa miresmei naturale, prin farmec şi graţie. Sunteţi tot timpul plini de delicateţe şi energie.

TAUR. ***Flori care vi se potrivesc:*** liliacul, lăcrămioara, violeta, margareta. Bineînţeles că florea care într-adevăr vi se potriveşte este macul, care reprezintă pofta de viaţă. Sunteţi atenţi la detalii şi reuşiţi să găsiţi rezolvare la absolut orice problemă.

GEMENI. ***Flori care vi se potrivesc:*** narcisa, orhideea, liliacul. Cea mai potrivită floare rămâne însă lavanda, cea care inspiră, capabilă să ajute să vă găsiţi muza. Vă ajută să vedeţi partea bună a lucrurilor şi să vă concentraţi.

RAC. ***Flori care vi se potrivesc:*** floarea-pasiunii, crin alb, lotus. Mai ales florile albe şi în special trandafirii, deoarece sensibilitatea este cuvântul dumneavoastră de ordine. Sunteţi intuitivi, sentimentali şi simpatici.

LEU. ***Flori care vi se potrivesc:*** dalia, gălbenelele, rozmarinul. Totuşi, foarea-soarelui vă defineşte complet, mai ales că sunteţi lideri înnăscuţi, iubitori, credincioşi şi deschişi.

FECIOARĂ. ***Flori care vi se potrivesc:*** eucaliptul, violeta, crizantema. Floarea care vi se potriveşte este zoreaua. Sunteţi persoane foarte organizate şi analitice, aveţi o capacitate extraordinară de a observa foarte atent orice detaliu.

BALANŢĂ. ***Flori care vi se potrivesc:*** margareta, frezia, gladiola. Cu siguranţă, floarea cea mai potrivită este trandafirul. Sunteţi persoane extrem de sincere şi de directe, aveţi ochi pentru frumuseţea clasică şi vă place să vă înconjuraţi de frumos.

SCORPION. ***Flori care vi se potrivesc:*** hibiscus, lalea, gardenia. Crizantema este cea mai potrivită floare a zodiei Scorpion. Sunteţi persoane pline de surprize, extrem de perspicace şi vă place onestitatea.

SĂGETĂTOR. ***Flori care vi se potrivesc:*** bujorul, garoafa roz, brânduşa. Putem spune că totuşi, floarea care vi se potriveşte cel mai bine este narcisa. Sunteţi nativi oneşti, direcţi, puternici, aveţi o imaginaţie activă şi deseori vă pierdeţi visând cu ochii deschişi.

CAPRICORN. ***Flori care vi se potrivesc:*** ghiocelul, panseluţa,

iasomia. Garoafa este cea mai potrivită pentru zodia dumneavoastră. Sunteţi firi puternice, cu o voinţă de nestrămutat şi ordonaţi. Se pare că nimic nu vă stă în cale atunci când vreţi să obţineţi ceva.

VĂRSĂTOR. ***Flori care vi se potrivesc:*** gladiola, pasărea-paradisului, aloe. Floarea care vă reprezintă este orhideea. Curioşi, inventivi, uneori vă aflaţi în contradictoriu chiar cu propria persoană.

PEŞTI. ***Flori care vi se potrivesc:*** crinul, iasomia, liliacul, macul. Dacă sunteţi născuţi în această zodie, floarea care vi se potriveşte cel mai bine este lotusul. Sunteţi rceceptivi, profunzi din punct de vedere emoţional şi capabili să absorbiţi gândurile celor din jur.

În funcţie de data naşterii, fiecare floare este specifică unei anumite zile.

FLOAREA-SOARELUI. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *1, 10, 19, 28.* Cei care se nasc sub semnul acestei flori au o personalitate puternică şi adoră să fie în centrul atenţiei. Este bine să se lase conduşi de instinct, mai ales că au acest simţ foarte bine dezvoltat.

BUJOR. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *2, 11, 20, 29.* Caracteristicile de bază ale acestor nativi sunt iubirea şi afecţiunea. Sunteţi firi romantice, delicate şi nu vă puteţi trăi viaţa în singurătate.

PAPUCUL-DOAMNEI. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *3, 12, 21, 30.* Nativii acestor zodii sunt, pe de-o parte timizi, iar de cealaltă sunt veseli şi un pic cam agitaţi. Fidelitatea nu vă caracterizează.

ALBĂSTREA. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *4, 13, 22, 31.* Sunteţi semnul cel mai loial, iar pentru dumneavoastră gelozia nu există! Ştiţi să daţi dovadă de înţelegere şi sunteţi buni sfătuitori.

IRIS. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *5, 14, 23.* Cei care se nasc în această zodie sunt sociabili, adaptabili la orice situaţie, plini de umor, agreabili şi deschişi. În jocul seducţiei sunteţi adevăraţi maeştri.

MAC. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *6, 15, 24.* Caracteristica de bază a acestor nativi este romantismul. Sunteţi însă extrem de sensibili şi ştiţi să-i faceţi pe ceilalţi să îşi deschidă sufletul în faţa dumneavoastră.

ORHIDEE. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *7, 16, 25.* Firi pretenţioase, rafinate, caracterizaţi prin sentimente puternice şi sensibilitate.

MARGARETĂ. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *8, 17, 26.* Inocenţi, timizi, prudenţi, clarvăzători, perseverenţi, cu o dorinţă puternică pentru a reuşi: cam asta caracterizează nativii acestei zodii.

TRANDAFIR. ***Nativii născuţi în zilele de:*** *9, 18, 27.* Simbolul dragostei, cei care se nasc în această zodie sunt mereu în căutarea sufletului pereche. Vă caracterizează curajul, deşi sunteţi temperamentali. Vă place să dăruiţi.

Pagină realizată de
CASANDRA

HOROSCOP
11-17 septembrie 2017

BERBEC 21.03-20.04

Chiar dacă eclipsa solară a fost acum câtva timp, dumneavoastră puteţi simţi şi acum energia ei. Este genul de energie pe care o iubiţi, deoarece vă place să începeţi lucruri noi! Sunteţi iniţiatori! Totul este să fiţi deschişi. Aventura urmează!

TAUR 21.04-21.05

Pentru dumneavoastră au loc evenimente interesante, care implică activităţi legate de casă, familie şi imobiliare. Nu este nevoie să vă legaţi foarte tare de trecut. Mai bine vă concentraţi pe viitor. Se anunţă mari schimbări, începuturi proaspete care vă vor deschide uşi importante.

GEMENI 22.05-21.06

O idee nouă vă la lumina şi vă schimbaţi entuziasmul. Conştientizaţi că lumea dumneavoastră se va extinde. Acest lucru se poate întâmpla dacă studiaţi sau dacă vă ajută un frate sau o rudă. În weekend vă bucuraţi de călătorii scurte.

RAC 22.06-21.07

Se ştie că Luna este guvernanta dumneavoastră şi recent trecutul eveniment, eclipsa de Soare, prefigurează că veţi face o evaluare a situaţiei personale. Veţi avea ocazia să câştigaţi bani şi să vă creşteţi averea. S-ar putea să vă ocupaţi mult mai atent de averea şi banii dumneavoastră.

LEU 22.07-22.08

Aveţi oportunitatea de a începe noi parteneriate şi prietenii strânse. Şi în relaţiile existente veţi începe să acţionaţi cu mai multă grijă, să fiţi mai răbdători şi mai determinaţi. Rezultatul se va vedea curând: relaţii armonioase şi mai multă fericire.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Veţi începe să vă gândiţi la lucruri pe care mulţi dintre noi nu le fac poate niciodată. Vă puneţi întrebări despre cum ar trebui să vă trăiţi viaţa şi veţi călători în locuri unde puterea intelectuală vă va da multe satisfacţii. Puteţi să vă ajutaţi de tehnici de relaxare: aromaterapie, meditaţie, tehnici de respiraţie...

BALANŢĂ 23.09-22.10

Deşi sunteţi persoane extrem de sociale, în această perioadă s-ar putea ca unele prietenii să se estompeze. Este posibil să vă lăsaţi cuceriţi de un nou grup de prieteni, mai ales că vă petreceţi timpul liber alături de persoane pozitive.

SCORPION 23.10-21.11

Ceva nou va intra în lumea dumneavoastră şi vă va afecta imaginea. Aveţi sentimentul că vă scapă ceva, mai ales dacă este legat de carieră şi reputaţie. Nu vă îngrijoraţi, deoarece situaţia se redresează imediat. În curând, norocoasa Jupiter va intra în semnul dumneavoastră.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vi se ivesc noi oportunităţi, care vă vor da o stare bună. Oricum, veţi reuşi să ieşiţi din câteva situaţii dificile şi asta vă va da o stare de linişte. În weekend, vă bucuraţi de vizita unor rude îndepărtate, pe care nu le-aţi mai văzut de foarte multă vreme.

CAPRICORN 22.12-19.01

În această săptămână puteţi beneficia de ajutorul pe care îl obţineţi de la guvern, poate o bursă de studii, precum şi de la o instituţie financiară sau bancă. Evenimentul mai poate fi legat de o asigurare sau o moştenire comună, zonă în care puteţi începe un nou angajament.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Simţiţi o schimbare care vă influenţează relaţiile existente. Pentru unii poate însemna legarea unei noi prietenii sau a unei relaţii sentimentale puternice. Oricum, evenimentele decurg cu o viteză ameţitoare.

PEŞTI 19.02-20.03

Şi în viaţa dumneavoastră vor avea loc câteva schimbări, mai ales legate de sănătate, muncă şi animale de companie. Câteva uşi se vor închide şi veţi fi nevoiţi să renunţaţi la unele lucruri. Schimbările nu vor fi în rău. Este un moment în care veţi vedea clar ce funcţionează şi ce nu.

Nativul săptămânii: **MARGARET HIGGINS SANGER** (14.09.1879 – 6.09.1966)

Este privită ca fondatoarea mişcării moderne a controlului naşterilor. Această nativă a zodiei Fecioară a fost scriitoare şi asistent medical. A deschis prima clinică de control al naşterilor în Statele Unite.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Cu ochii pe cer şi pe Pământ ■ Hitler, umilit de Stalin ■ Leucemia, învinsă prin terapie genetică ■ Hipercivilizaţii cosmice ■ Koblenz – oraşul castelelor ■ Pământeni, vi se pregăteşte ceva! ■ Faleza cu hieroglife ■ Tratarea alergiilor ■ Tratamente cu un deliciu culinar

TELEFONUL CITITORILUI 0213178965
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa poştală de expediere) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....
Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE 0722625622

SERIE NOUĂ - 1366 ● ANUL LX ● 14 SEPTEMBRIE 2017 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 37 (3116)

magazin

www.revistamagazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com ● redactia.revistamagazin@gmail.com ● redactia@revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Sănătatea depinde şi de respiraţie

Dosarele frumuseţii

În căutarea secretului tinereţii fără bătrâneţe

ABUZUL DE ALCOOL – risc major de infarct

«N-ar trebui să te temi de moarte, ci mai degrabă că n-ai început încă să trăieşti.»
Marcus Aurelius

Cu ochii pe cer şi pe Pământ

Activitate intensă printre astrofizicienii care nu prididesc să observe Universul, cu aceeaşi osârdie cu care alţi cercetători încearcă să descifreze tainele propriei noastre planete sau ale organismului uman. Sarcină dificilă şi plină de supoziţii.

Încercând să descopere planete (poate locuite?) care gravitează în jurul unor stele, cum s-a mai întâmplat în ultimii ani, aflăm că astronomii, mereu cu ochii pe galaxii mai îndepărtate sau mai apropiate, au identificat recent cea mai mică stea măsurată vreodată: ea nici măcar nu este similară ca dimensiune cu Soarele nostru, ci doar de mărimea

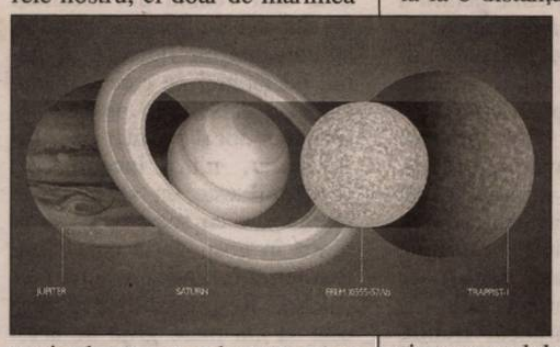

unei planete, e adevărat ceva mai mare decât planeta noastră, mai exact cu puţin mai mare decât Saturn. Cel puţin aşa reiese, transmite Agerpres, dintr-un studiu dat publicităţii în luna iulie de o echipă de astronomi de la Universitatea din Cambridge.

Steaua, sau mai curând „steluţa", s-ar afla la o distanţă cam de şase sute de ani-lumină distanţă, conform descoperitorilor ei, şi a fost numită *EBLM J0555-57Ab*. Ceea ce o diferenţiază de Soarele nostru nu este mărimea, ci faptul că ea ar face parte dintr-un sistem binar, fiind identificată exact când a trecut prin faţa perechii sale mult mai mari. O metodă care este de obicei folosită pentru a descoperi planete, nu stele. Astrul are probabil cea mai mică dimensiune pe care o poate avea o stea, având exact masa necesară pentru a permite fuziunea nucleelor de hidrogen în heliu. Întrebarea este, în jurul ei sau a suratei sale, gravitează şi planete?

Scrutând Universul în căutare de răspunsuri la întrebări persistente, o echipă de astronomi americani de la Observatorul Arecibo din Porto Rico au detectat, la rândul lor, o serie de semnale radio „ciudate", a căror natură este necunoscută şi care provin de la una dintre cele mai apropiate stele faţă de Terra, aflată la o distanţă de doar 11 ani-lumină. Acele emisii, catalogate drept „foarte ciudate", par unice pentru o stea din categoria „piticelor roşii", după cum au dezvăluit astronomii amintiţi pe un blog, specificând că monitorizarea stelelor asemănătoare aflate în vecinătate nu a permis captarea unor semnale similare.

Observaţiile sunt probabil neclare, se speculează pe marginea existenţei acestor radiaţii „ciudate", dar mai ciudat este modul de a comunica „descoperirea". A trecut vremea comunicărilor în revistele de specialitate, unde puteau fi verificate şi cercetate independent, şi le-au luat locul comunicările pe reţelele sociale?

E posibilă teleportarea?

Deşi a făcut deliciile literaturii şi filmelor de anticipaţie, teleportarea s-a dovedit că nu e posibilă, cel puţin nu la nivelul la care am visat, hrăniţi cu ideile stupide ale producţiilor denumite s.f. Şi totuşi, ceva-ceva tot e posibil. Şi anume că poate fi teleportat ceva foarte mic şi practic fără masă: oamenii de ştiinţă din China au reuşit pentru prima dată în istorie să teleporteze un obiect pe orbita Terrei, sub forma unui foton care a fost transferat la bordul unui satelit aflat la o altitudine de peste 500 de kilometri.

Satelitul, denumit *Micius*, este în realitate un fotoreceptor deosebit de sensibil, capabil să detecteze stările cuantice ale fotonilor lansaţi de la sol. Satelitul *Micius* a fost lansat pentru a permite oamenilor de ştiinţă să testeze diverse concepte tehnologice de bază ale fizicii cuantice, precum inseparabilitate, criptografie şi teleportare. Cercetări nu doar spectaculoase pentru început, dar şi de perspectivă pentru deceniile următoare.

Soarele şi aisbergurile

De decenii auzim de El Niño, „copilaşul" care produce mari bulversări climaterice pe planetă, legat sau nu de un alt fenomen, la fel de dezbătut în ultimele decenii, e vorba despre ciclul magnetic al Soarelui. Cercetătorii ne-au spus că e grav, furtunile magnetice care ajung periodic din 11 în 11 ani, având consecinţe destul de grave asupra planetei noastre. De ce se produc, cum se produc, întrebări cam fără răspuns, dincolo de constatarea simplă.

De curând, oamenii de ştiinţă ne-au anunţat că au făcut un pas înainte şi au descifrat misterul inversării la fiecare unsprezece ani, în medie, a ciclului magnetic al soarelui. De ce e important acest pas, deoarece se crede că descoperirea ar avea aplicaţii importante pentru anticiparea erupţiilor solare care pot perturba comunicaţiile pe Pământ. După părerea cunoscutei reviste *Science*, care a publicat această descoperire, explicaţia ar fi că „există o puternică retroacţiune ce are loc între câmpul magnetic al Soarelui şi fluxul de fluid conductor, care implică o mişcare de rotaţie internă".

Tocmai variaţiile acestei rotaţii determină perioada ciclului, este părerea cercetătorilor care au comunicat descoperirea. Concluzia a fost posibilă în urma unei simulări pe calculator în 3D a interiorului unei stele similare soarelui. Chiar dacă simularea nu a fost făcută pe Soarele nostru, extrapolarea, nu neapărat forţată, s-a bazat pe faptul că, în unele cazuri (?), similare cu a soarelui nostru, câmpul

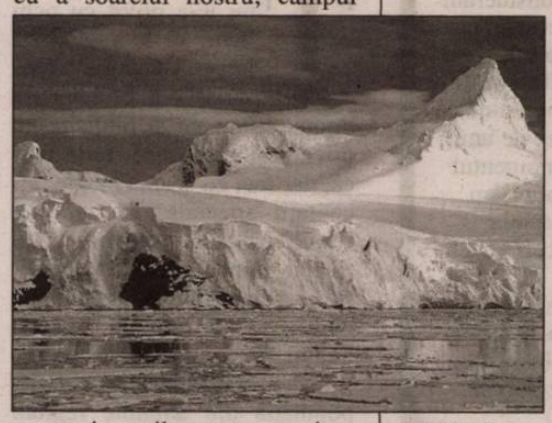

magnetic oscilează pe o perioadă medie de zece ani. Alte stele au cicluri magnetice care variază între unul şi zeci de ani. Pentru Soare, variaţia este între opt şi paisprezece ani, în funcţie probabil de programul folosit la simulare.

Soarele rămâne o enigmă, dincolo de câteva constatări generale, dar efectele lui sunt majore asupra existenţei noastre vulnerabile. De la fenomenele magnetice care se abat asupra Terrei şi la persistenţa anotimpurilor, până la influenţarea psihicului, prezenţa şi sesizarea universului colorat în care trăim şi fenomenele climatice uneori de neînţeles. Nu întâmplător, piesa de teatru scrisă de Paul Zindel în 1964, avea titlul *The Effect of Gamma Rays on Man-in-the-Moon Marigolds* (ca şi filmul regizat în 1977 de Paul Newman), tradus la noi, inspirat, în montarea piesei de Cătălina Buzoianu, *Efectul razelor gama asupra anemonelor*. Suntem sub influenţa totală a Soarelui.

Efectele pot apărea uneori de unde te aştepţi mai puţin. Astfel, ca urmare a încălzirii globale din ultimii ani, unul dintre cele mai mari aisberguri înregistrate până în prezent, s-a desprins de continentul Antarctica, fiind observat de oamenii de ştiinţă. Blocul imens de gheaţă măsoară circa 6.000 de kilometri pătraţi (comparativ, suprafaţa insulei Cipru este de aproximativ 9.200 kilometri pătraţi) şi a fost observat de un satelit american în timp ce se deplasa în regiunea calotei glaciare Larsen C.

Aflăm acum că oamenii de ştiinţă au urmărit evoluţia imensei crevase care a condus la desprinderea blocului de gheaţă de peste un deceniu, dar fenomenul s-a accelerat începând din 2014. Deşi pare apocaliptic, fenomenul este normal, chiar dacă asupra cauzelor pluteşte incertitudinea.

37
5 948427 000133

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

D'ale fantomelor...

V-aţi întrebat vreodată dacă fantomele – admiţând că ele există (dacă nu cumva şi a spune că există este un nonsens) – pot lăsa urme pe unde trec? Este posibil, însă trebuie să fim capabili să le detectăm. Oricum, în filmele horror avem parte de asemenea urme din belşug!

Totuşi, vorbim acum despre aşa-numiţii vânători de fantome, care susţin că spiritele provoacă o scădere bruscă şi inexplicabilă a temperaturii ambientului, la trecerea lor, precum şi variaţii ale câmpurilor electromagnetice. Aceste „urme" sunt uşor de captat cu ajutorul tehnologiei potrivite, dar cel mai bine este ca atenţia să se îndrepte şi către curenţii de aer, care pot influenţa măsurătorile, dând rezultate eronate.

Mai vizibile sunt ectoplasmele, „amprente" care părăsesc corpul inconsistent al spiritului şi care variază de la simpli bulgări de energie la forme humanoide. Se spune însă că între „marii clasici" ai clădirilor bântuite un loc important îl ocupă sferele de lumină. Sunt un fel de licurici ai spaţiilor interioare şi pot fi descoperite cu ajutorul aparatelor foto şi al camerelor video în infraroşu. Uneori, acestea se poate să fie confundate cu efectele luminoase reflectate de particulele de praf.

Şi, fiindcă tot vorbim despre fantome, nu ar fi rău să încercăm să descifrăm simbolurile clasice ale imaginii unei asemenea entităţi: o siluetă ce sugerează un corp uman acoperit cu o pânză albă (mai vulgar, se spune că ar fi... un cearşaf!), care se deplasează zornăind un lanţ invizibil pentru noi. Această reprezentare a spectrelor a apărut în secolul al XIII-lea. Pânza albă ar fi, de fapt, giulgiul în care erau înfăşuraţi morţii, în timp ce lanţul simbolizează legătura – blestem, invidie, dorinţă de răzbunare etc. – care reţine sufletul defunctului în lumea celor vii şi îl împiedică să pătrundă, cum ar fi şi firesc, în lumea de „dincolo".

În zilele noastre, descrierea fantomelor în Statele Unite şi în Europa mai face uneori trimitere la clasicul giulgiu, dar se pare că lanţurile s-au cam demodat! În schimb, în Japonia, ţară unde fantomele par că mişună pretutindeni, există zeci de categorii de spectre.

Cele mai înfricoşătoare şi mai periculoase sunt femeile învesmântate în alb (pentru niponi albul fiind culoarea doliului, a morţii), cu faţa de o paloare nepământească şi cu plete negre, lungi, care le ascunde chipul. Sunt fantome şi „fantome", ce să mai spunem?!

Meteoritul din coliba neolitică

Că pretutindeni pe Terra cad permanent meteoriţi nu mai este de mult timp o noutate, dar iată că un detaliu la limita senzaţionalului a ieşit la iveală în legătură cu un caz înregistrat în Polonia. La Bolkow, în nord-vestul ţării, a fost descoperit un meteorit între resturile unei colibe ce datează din neolitic. Coliba respectivă se află astăzi pe malul lacului Swidwie din Pomerania Occidentală şi în prezent face obiectul unei campanii de săpături arheologice realizate de specialiştii din Szczecin.

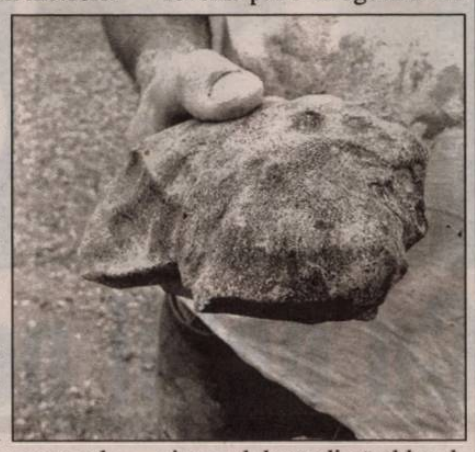

Meteoritul a fost găsit între numeroase alte obiecte cu caracter aparent sacru: o amuletă, coarne de cerb tăiate şi lucrate astfel încât să fie utilizate în anumite ritualuri şi ornamentate cu motive geometrice, un os gravat şi multe altele asemenea.

Toate acestea au fost prelucrate manual şi cercetătorii le-au evaluat vârsta la circa 9.000 de ani. Prezenţa meteoritului, care are aproximativ 8 centimetri lungime şi 5,3 centimetri lăţime, în mijlocul respectivei „grămezi" de obiecte şamanice i-a intrigat pe oamenii de ştiinţă.

„Meteoritul a fost adus în colibă deoarece avea o semnificaţie particulară, venind dintr-o altă lume. El a devenit parte integrantă din sistemul de credinţă al localnicilor şi a servit probabil la efectuarea unor practici şamanice.", a arătat prof. Tadeusz Galinski.

Arheologii cercetează de mai mulţi ani rămăşiţele colibei respective, dar meteoritul a fost descoperit anul trecut, la începerea cercetărilor crezându-se că era vorba despre o banală piatră. Sigur că, „vocea şamanului" nu putea fi auzită chiar din prima clipă de oamenii de ştiinţă ai secolului 21!

Muzica şi emoţiile noastre

Potrivit neuropsihologilor, muzica are influenţă asupra capacităţilor cerebrale implicate în auz, limbaj şi emoţii. Ea influenţează astfel simultan cortexul auditiv primar, destinat auzirii sunetelor simple, apoi cortexul auditiv secundar, care analizează ritmul şi armonia complexă şi care conţine totodată centrul limbajului.

Muzica însă acţionează şi asupra zonelor cerebrale ce gestionează emoţiile primare precum frica, bucuria sau tristeţea. Examenul RMN (rezonanţa magnetică) a permis, spre exemplu, evidenţierea faptului că amigdala cerebrală, cea care controlează sentimentul de frică, e activată atunci când ascultăm o muzică neliniştitoare, supărătoare. În concluzie – muzica transmite în mod eficace sentimentele şi declanşează aceleaşi emoţii la persoane de culturi diferite.

O serie de experienţe au arătat că unele fragmente de muzică clasică vesele, triste ori înfricoşătoare au fost identificate ca atare la africani care nu ascultaseră niciodată muzică occidentală. De altfel, psihologii au făcut apel la muzică pentru a dezvolta sentimentul de empatie la copiii autişti. Acelaşi lucru le permite totodată specialiştilor şi să înţeleagă mai bine emoţiile celorlalţi.

Despre scuze

Să vorbim corect!

O greşeală pe care o facem aproape toţi, chiar dacă avem o vorbire atent îngrijită, este *„îmi cer scuze"*.

În situaţia în care greşim şi considerăm scuzele necesare, nu este corectă folosirea diatezei reflexive. În acest caz înseamnă că îţi ceri scuze de unul singur. În momentul în care ne adresăm altei persoane formula corectă este „îţi cer/ vă cer scuze".

De fapt scuzele nu se cer ci se prezintă, aşa că ar fi mai corectă folosirea expresiei *„îţi cer/ vă cer iertare"*. (I.S.)

Malformaţiile genetice ating, practic, orice specie, inclusiv pe cea umană, scoţând la lumina zilei, parcă din tenebrele infernului, creaturi monstruoase, dar nu neapărat şi înzestrate cu puteri malefice.

Totuşi, niciodată omul nu le-a privit cu ochi buni, ci le-a încadrat într-o categorie „proscrisă", a bestiilor ce trebuie alungate şi nimicite cu orice mijloace: arme, forţa fizică, dar mai cu seamă magie, incantaţii speciale ori anumite slujbe şi ritualuri religioase. Astăzi, în lumea aşa-zicând civilizată, asemenea practici sunt tot mai rare. Însă, cum în subconştientul uman persistă superstiţiile şi credinţele ancestrale, populaţia din anumite regiuni ale globului încă are convingerea fermă că prin făpturile cu asemenea malformaţii şi-au găsit cale către noi mesageri ai lumii demonice.

Povestea caprei-ciclop

Un fapt divers, la urma-urmei: în statul Assam din India, o capră a fătat un ied care are un singur ochi! Imediat, numeroşi săteni au venit să vadă cu ochii lor (cu ambii ochi!) bizarul animal, a cărui specie, caprinele, este considerată sacră în ţara asiatică. „Un miracol!" Acesta este cuvântul rostit de proprietarul caprei cu pricina, pentru a da o anumită notă de sacralitate naşterii anormale petrecute în gospodăria sa.

Bizara întâmplare s-a petrecut pe 10 mai, când indianul Mukhuri Das a avut un şoc văzând ce creatură a putut scoate din pântece una dintre căprioarele sale. Iedul are unicul ochi în mijlocul frunţii, ceea ce îi conferă un aer mitologic, fiind comparabil cu un ciclop. Datorită faptului că în India capra se numără printre animalele sacre, evenimentul a făcut senzaţie printre săteni, care s-au deplasat în număr mare la gospodăria respectivă, unii venind din localităţi învecinate. Şi, firesc, nu au lipsit comentariile ridicole, de genul declaraţiei pe care stăpânul caprei a dat-o unui post de televiziune local profilat pe „ştiri (neapărat, n.n.) incendiare": „Probabil este un semn de la Dumnezeu ca acest ieduţ să se nască în gospodăria mea. Suntem fericiţi, fiindcă asta ne face celebri. Responsabilitatea mea este să am mare grijă de acest pui."

Jalnică fericire, ridicolă responsabilitate, care ar putea fi definite cu un singur cuvânt: analfabetism!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Paul Ioan, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu
PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Dinozaurii dormeau în familie

Recent a fost descoperită în Deșertul Mongoliei o fosilă de dinozaur rarisimă, constituind o importantă dovadă în sprijinul ipotezei potrivit căreia uriașele animale aveau un comportament specific păsărilor.

Fosila conține resturile a trei exemplare tinere din grupul oviraptoridelor, dinozauri cu pene, rude ancestrale ale păsărilor.

Trei schelete s-au conservat într-o poziție ce indică faptul că au murit în somn, iar apropierea lor sugerează că viețuitoarele dormeau lipite unele de altele. Toate exemplarele aparțineau aceleiași specii, nedefinită încă, și aveau, probabil, aceeași vârstă – deci ele ar putea să aparțină aceleiași familii.

Descoperirea a fost anunțată la întâlnirea anuală a Society of Vertebrate Paleontology, care a avut loc în luna august a acestui an, la Calgary, în Canada. Cel care a făcut anunțul a fost Gregory Funston de la Universitatea Alberta care cu această ocazie a oferit instituției de învățământ unde își desfășoară activitatea și piesa fosilizată în propriul laborator.

Cel mai vechi vin din Europa?

Cel mai vechi vin de pe continentul european ar putea fi de origine italică: un grup de cercetători au descoperit de curând pe coasta vestică a Siciliei urme de struguri fermentați care, se pare, datează din anul 4000 înaintea erei noastre.

Echipa care a făcut uimitoarea descoperire face parte din grupul internațional de cercetători coordonați de arheologul italian Davide Tanasi (Universitatea Florida de Sud), iar concluziile studiului întreprins de aceasta au fost publicate în revista *Microchemical Journal*.

Cercetătorii au examinat reziduurile descoperite în câteva vase scoase la lumină dintr-o grotă situată pe muntele Kronio, în apropiere de Agrigente. Se pare că aici ar fi fost un loc unde se aduceau ofrande zeilor. Faptul că respectivele recipiente au stat la adăpost de lumină a permis conservarea în bune condiții a conținutului acestora, chiar dacă, în atâtea secole, el s-a solidificat. A fost eliminată posibilitatea că ar putea fi reziduuri grase din carne sau uleiuri, iar cum nu s-au identificat urme de semințe sau coji de struguri, s-a stabilit că respectivele fructe suferiseră un proces de fermentație.

Mai multe tehnici de analiză combinată, între care una care folosește rezonanța magnetică nucleară, au identificat prezența într-o cantitate importantă a acidului tartric, acid care se găsește într-o mare proporție în struguri.

După analiza conținutului, arheologii au determinat vechimea vaselor comparându-le cu alte asemenea obiecte provenind din siturile învecinate.

Concluzia a fost că ineditul „vin" datează din anul 4000 înainte de Christos, adică cu 3.000 de ani înaintea descoperirii primelor urme de viticultură reperate în Italia, mai precis în Sardinia.

Leucemia, învinsă prin terapie genetică

Autoritățile medicale din Statele Unite au aprobat, recent, primul tratament din istorie prin care propriile celulele de sânge ale bolnavilor de leucemie sunt modificate genetic pentru a lupta contra bolii.

Numită „tratament cu celule CAR-T", metoda dezvoltată de compania Novartis Pharmaceuticals și o echipă de cercetători de la Universitatea Pennsylvania este prima terapie genică acceptată în America și specialiștii estimează că ar putea deschide o nouă era în domeniul tratări cancerelor.

Revoluționara terapie începe cu filtrarea celulelor T, responsabile cu imunitatea, din sângele pacientului. În laborator, celulele T sunt „injectate" cu o genă care le face să dezvolte un receptor. Acesta este programat să țintească un marker special, care apare doar în cancerele sângelui.

Milioane de copii ale noilor celule T, modificate genetic, sunt cultivate în laborator și apoi introduse în fluxul sangvin al pacientului, unde încep imediat să identifice și să distrugă doar celulele canceroase. Doctorii consideră

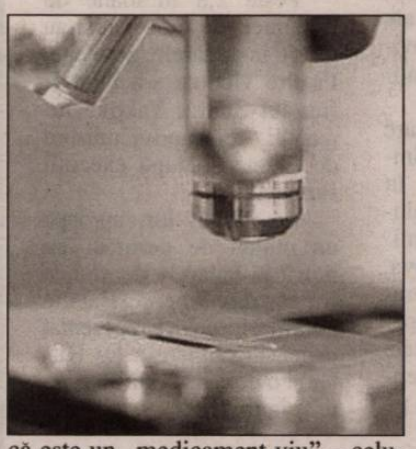

că este un „medicament viu" – celulele permanent modificate continuă să se multiplice în corp, transformându-se într-o armată care luptă contra bolii.

„Este o nouă abordare în lupta contra cancerului, o provocare incitantă", spune dr. Stephan Grupp, de la Spitalul Pediatric din Philadelphia, care a tratat primul copil cu terapia celulară CAR-T – o fetiță care fusese la un pas de moarte, dar care nu a mai dat semne de boală de mai bine de cinci ani.

Tratamentul a costat 475.000 de dolari, dar rezultatele sunt de durată, pentru că noile celule T, modificate, se pot multiplica la nesfârșit, fiind capabile să lupte contra bolii ani în șir.

Vor intra peștii la apă?

Dacă estimările meteorogice se vor adeveri și temperatura oceanului planetar va crește, în jurul anului 2050, cu 2 grade Celsius, atunci printre efectele la care trebuie să ne așteptăm va fi și micșorarea peștilor și altor viețuitoare marine. Oamenii de știință susțin că acest lucru ar putea avea un impact major asupra industriei piscicole, dar și asupra interacțiunii dintre organismele ecosistemului marin.

Dar de ce se „micșorează" peștii? Ca animale cu sânge rece, ei nu-și pot regla singuri temperatura corporală. Când apele în care trăiesc devin mai calde, metabolismul peștilor se accelerează și ei au nevoie de mai mult oxigen să susțină funcțiile corpului. Dar brahniile lor nu mai pot oferi suficient oxigen pentru un corp mai mare, deci peștii pur și simplu se opresc din crescut!

Savanții au numit acest lucru „teoria limitării oxigenului" și este prima oară când au putut da o explicație fenomenului micșorării creaturilor marine cu branhii, care fusese observat de mulți ani, dar fusese insuficient investigat.

Cel mai grav afectat de fenomen ar putea fi, susțin experții, tonul cu aripioară albastră din Atlantic, al cărui corp, la vârsta adultă, s-ar putea micșora chiar și cu până la 30%!

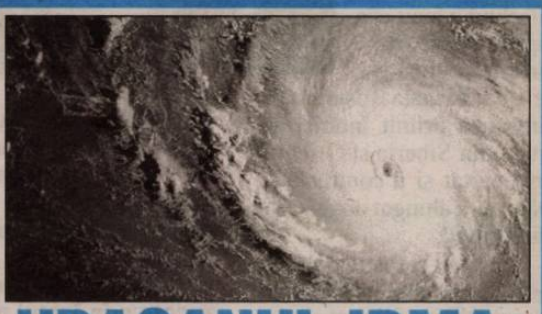

URAGANUL IRMA:

ce anume l-a făcut să fie atât de violent?

Irma este cunoscut ca fiind cel mai violent ciclon care s-a manifestat vreodată la est de Antile, fiind caracterizat de vânturi ce ating până la 295 km/h. Potrivit cercetărilor în domeniu, fenomenul extrem a fost determinat de o excepțională conjucție de elemente meteorologice.

Uraganul Irma ocupă în prezent poziția a 5-a pe scara Saffir Simson a fenomenelor meteorologice, fiind cunoscut în istorie ca fiind ciclonul cu cea mai intensă manifestare observat vreodată în arcul Arhipelagul Antile. Patru cicloane ce apar în Golful Mexic îl devansează pe Irma, ajungând la o viteză a vântului de circa 305 km/h.

Ce anume determină violența cu care atacă binecunoscutul fenomen a fost preocuparea unui grup de cercetători în domeniu, iar concluziile nu au întârziat să apară. Așadar, în primul rând este vorba de temperatura Atlanticului tropical, cu 2 grade mai mare decât a restului oceanului, atingând 29 de grade în apropiere de Antile, care furnizează sub formă de vapori energia colosală necesară acestui fenomen.

De asemenea, diferența dintre vânturile de joasă și înaltă altitudine a permis uraganului Irma să se organizeze pe verticală, având o spirală regulată în jurul „ochiului" ciclonic, foarte bine structurată. În caz de forfecare foarte ridicată, spirala ciclonică se înclină, aerul nu mai este aspirat în sus și ciclonul se împrăștie.

Un al treilea ingredient este reprezentat de o zonă de presiuni foarte înalte care împiedică Irma să urce natural spre nord, unde apele mai reci ar fi putut să-l mai tempereze. Un ultim ingredient îl constituie condițiile de altitudine, ideale pentru formarea unui traseu ciclonic caracterizat de vânturi divergente. Cercetările privind o eventuală legătură între violența cu care se manifestă ciclonul și fenomenul încălzirii globale sunt încă în desfășurare.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Hitler umilit de Stalin

Istoricul americanul David Glantz a numit uluitoarea Bătălie pentru Moscova, din perioada celui de-al Doilea Război Mondial, „Încleştarea Titanilor" şi nu a exagerat deloc. Pe un front lung de peste 600 de kilometri, Wehrmachtul a pierdut peste 380.000 de oameni şi 1.700 de tancuri, iar Armata Roşie a pierdut peste 1,28 milioane oameni şi 1.230 de tancuri.

Armata Roşie contra Wehrmacht

Ambiţia lui Hitler era o înaintare rapidă, dar militarii sovietici au încetinit înaintarea, până când şi cruda iarnă rusească a devenit aliatul lor. Operaţiunea Barbarossa – invadarea URSS – a lui Hitler începuse la 22 iunie 1941. Evenimentele s-au desfăşurat pe largul front de atac al germanilor ca la un meci de box în care la început Wehrmachtul a avut câştig de cauză, dar a primit lovituri grele, apoi Armata Roşie s-a redresat, a primit întăriri armate din Siberia şi Orientul Îndepărtat şi a contraatacat până şi-a alungat adversarul din „ring".

Antiaeriană la Moscova

Concret şi foarte pe scurt, odiseea acestei confruntări a giganţilor a debutat cu două victorii ale lui Hitler, la Smolensk (6 iulie – 5 august 1941) şi la Kiev (23 august – 26 septembrie 1941). Dar pe când führerul începuse să jubileze, a intervenit victoria Armatei Roşii de la Rostov pe Don (noiembrie 1941). A îngheţat zâmbetul lui Hitler, căci se alesese praful de războiul fulger de ocupare a Moscovei.

Operaţiunea de atac a capitalei URSS, numită „Taifun", începea să se încetinească pe zi ce trecea. Toamna rusă a transformat mai întâi terenul într-o mare de noroi, apoi spre finele lui decembrie temperaturile au început să scadă sub minus 20 de grade. Oamenii şi motoarele tancurilor cedau, iar atacurile din flancuri ale ruşilor împiedicau aprovizionarea de iarnă a nemţilor...

Stalin a avut un mare succes prin faptul că a împins confruntările până în iarnă. Şi încă o idee strălucită: comandă o paradă militară fastuoasă la Moscova, în plină bătălie, la 7 noiembrie. Pentru moralul trupelor şi al populaţiei panicate a fost un eveniment excepţional. Trupele îl salutau pe Stalin, la Kremlin, şi apoi plecau direct pe front. Simultan, Stalin primeşte o veste extraordinară: poate chema din Siberia trupele, căci japonezii nu mai atacă URSS (spionul Richard Sorge a dat acea veste atât de utilă).

Era decembrie 1941 şi ofiţerii germani vedeau prin binocluri clădirile Moscovei. Doar atât s-au apropiat. Contraofensiva sovietică împotriva unei armate germane sleite de iarnă a determinat retragerea invadatorului cu 200-250 de kilometri, în ianuarie 1942. Moscova, cu peste 300.000 de femei şi adolescenţi lucrând pământul pentru a crea obstacole (tranşee şi movile) împotriva Panzerelor, scăpase de ameninţarea lui Hitler.

Optimism renăscut

Peste 2,8 milioane de prizonieri de război ruşi au murit în lagărele germane. Printre victime s-a aflat şi fiul lui Stalin, Yakov Dugaşvili, cei captivi murind de foame şi după execuţii sumare.

La rândul lor, aproape un milion de germani au murit în lagărele de muncă forţată din Siberia. Bătălia pentru Moscova a repezentat prima înfrângere a lui Hitler şi o dovadă certă că poate fi învins.

Fotodocument

Temperaturi Record

Iarna 1941-1942, când Armata germană dorea să ajungă la Moscova, a înregistrat temperaturi record. Feldmareşalul Fedor von Bock raporta la Berlin temperaturi de minus 45 de grade. Practic, avioanele Luftwaffe nu mai puteau să decoleze. Imaginea celor doi soldaţi germani este simbolică.

Rege şi metrese pe alese

Istoricii care au analizat amantele monarhilor francezi au ajuns la concluzia că Ludovic al XIV-lea a fost un campion în această privinţă. Sunt cunoscute, cu date oficiale, 19 femei cu care a avut relaţii, în afară de cele două neveste ale sale, Maria Teresa a Spaniei şi Françoise Aubigné – a doua căsătorie fiind ţinută secretă.

Ludovic al XIV-lea

Amante, parfum, scandal

Ludovic al XIV-lea a avut o domnie record, de peste 72 de ani, dominaţia sa întinzându-se din 1643 până în 1715. În 1660 el s-a căsătorit cu Maria Teresa – cu care a avut trei copii –, fapt care nu l-a împiedicat să fie şi tatăl a 7 (şapte) copii născuţi de metresa sa principală („en-titre"), celebra Madame de Montespan, nevasta marchizului de Montespan. Idila dintre rege şi exuberanta marchiză a debutat prin 1667, după şapte ani de la căsătoria regală. Mai toate amantele regelui erau doamne (domnişoare) cu recomandare înaltă (fie rude îndepărtate, fie alte interese) care se prezentau la baluri şi acolo aveau norocul de a fi chemate la dans de majestate.

Soarta i-a surâs Doamnei de Montespan până când a izbucnit un scandal îngrozitor la Curtea regală, în care ea nu a fost, totuşi, implicată direct. „Afacerea otrăvurilor" implica magia neagră, prin care din trupurile sacrificate ale unor nou-născuţi se preparau poţiuni pentru... dragostea regelui.

Madame de Montespan

Poliţia a găsit peste 20 de trupuri de bebeluşi măcelăriţi în grădina vrăjitoarei La Voisin. Ludovic al XIV-lea a îndepărtat-o cu graţie de la Curte (cu pensie substanţială), iar s-a retras pentru a deveni „patroană literară", prietenă cu la Fontaine, Racine şi Corneille.

O altă amantă importantă a regelui, deşi nu a avut copii supravieţuitori, a fost Louise de la Vallière (1644-1710). Legătura cu regele a durat între 1661 şi 1667. Ea a murit la 65 de ani, la Paris.

Regele Ludovic al XIV-lea nu s-a sfiit să creeze şi o invidie familială, atunci când şi-a luat drept metresă şi pe sora mai mare a Doamnei de Montespan, şi anume Gabrielle de Rochechouart (1633-1693). Aceasta era căsătorită cu marchizul de Thianges. Se spune că era mai inteligentă decât sora ei şi că arăta mai bine, dar nu a reuşit să-i ia locul în inima suveranului, cu toate încercările sale... Două nepoate ale cardinalului Mazarin au fost metrese şi rivale în inima atât de largă a „Regelui-Soare". Este vorba despre superbele Maria Mancini şi Hortansa Mancini, fostă amantă a regelui Angliei, Carol al II-lea. Câştig de cauză a avut, totuşi, Hortansa, care a ajuns metresă principală în locul Doamnei de Montespan.

Istoricii de culise nu uită să introducă pe „listă" atât pe necunoscuta fiică a unui grădinar (care i-a născut un copil, rămas anonim), cât şi pe propria cumnată, Henrietta Anne a Angliei... Pe locul doi în acest clasament este Henri al IV-lea, despre care vom vorbi altădată.

Astăzi în istorie

14 septembrie 1901

Theodore Roosevelt devine preşedinte

Al douăzeci şi şaselea preşedinte al SUA, Theodore Roosevelt, şi-a început mandatul la 14 septembrie 1901, în urma asasinării preşedintelui William McKinley. Roosevelt fusese vicepreşedintele acestuia. La 42 de ani, Theodore Roosevelt a devenit cel mai tânăr preşedinte al SUA. În 1906, după ce a acţionat ca mediator pentru încetarea Războiului Ruso-Japonez, el a primit Premiul Nobel pentru pace.

Theodore Roosevelt s-a născut la 27 octombrie 1858, la New York City. Tatăl său, Roosevelt Senior, era om de afaceri şi filantrop. Prin fratele său mai mic Eliott, Theodore se va înrudi cu viitorul preşedinte Franklin Delano Roosevelt. Copilăria şi tinereţea i-au fost afectat de astm, boală din cauza căreia era să moară de mai multe ori. Dar a dovedit o voinţă exemplară pentru a depăşi acest obstacol. A urmat Colegiul Harvard şi apoi Columbia Law School. A fost atras de ştiinţele naturale şi pentru a-şi învinge boala a practicat sporturi precum boxul.

S-a alăturat din tinereţe republicanilor, revenind acasă la New York ca avocat. S-a căsătorit cu Alice Hathaway în 1880, dar ea a murit după patru ani. A doua soţie a fost Edith Carow, cu care a avut cinci copii. După ce a devenit guvernator de New York, Roosevelt a fost ales vicepreşedinte alături de McKinley. Acesta a fost împuşcat mortal la 6 septembrie 1901, de către Leion Czolgosz la o expoziţie din Buffalo.

Theodore Roosevelt a depus jurământul şi în primul mandat a condus fără vicepreşedinte.

În politica internă, Roosevelt s-a preocupat de consolidarea economică şi politica bancară care să permită investiţii cât mai cuprinzătoare. Pe plan extern, el a fost preocupat de achiziţiile teritoriale din Pacific şi Marea Caraibelor, inclusiv de Canalul Panama. El a fost un ardent susţinător al „Doctrinei Monroe", prin care SUA îşi apărau interesele oriunde în cele două Americi, împotriva amestecului european.

Al doilea mandat al său a început în 1904 şi a conţinut numeroase probleme de natură financiară. După terminarea mandatului, Roosevelt a călătorit mult în Europa şi Africa, fiind un vânător pasionat (expresia „Teddy Bear" apăruse în 1902).

În 1912 a fost împuşcat în piept, dar glonţul s-a oprit în cutia metalică a ochelarilor... A murit în 1919, din cauza plămânilor. Fusese un susţinător al aliaţilor împotriva nemţilor în Primul Război Mondial.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Hipercivilizaţiile cosmice

Am prezentat pe această pagină nenumărate evenimente stranii colectate de ufologi, inclusiv fenomene paranormale, folclorice, religioase etc. cu care ele se asociază. Există oare un cadru cât de cât ştiinţific care să le poată explica? Cer permisiunea cititorului să prezint, în cele ce urmează, doar una dintre explicaţiile care pot fi avansate în acest sens.

La ora actuală astronomii acceptă faptul că multe dintre stelele din Univers au planete în jurul lor. Tot mai mulţi specialişti recunosc că elementele de bază ale vieţii călătoresc prin spaţiu, „infectând" orice planetă potrivită cu care vin în contact. Dar, odată viaţa apărută, condiţiile favorabile vieţii trebuie să se păstreze circa patru miliarde de ani în acel loc, pentru ca jocul aleatoriu al mutaţiilor şi transformarea subsecventă a mediului (în primul rând îmbogăţirea atmosferei cu oxigen) să poată produce abundenţa şi complexitatea biosferei pe care o vedem pe Pământ. În cazuri speciale, o asemenea evoluţie poate da naştere la o „civilizaţie tehnologică", adică la fiinţe inteligente, capabile să construiască nave spaţiale pentru a călători pe alte planete.

Începând cu o faimoasă formulă, propusă în 1961 de astronomul Frank Drake, au fost multe încercări de a estima cam câte „civilizatii tehnologice" s-ar putea naşte (numai) în galaxia noastră – Calea Lactee. Am refăcut şi eu acest calcul. Rezultatul a fost că, până în prezent, în istoria galaxiei noastre se puteau naşte câteva mii de civilizatii tehnologice, dintre care câteva sute au şi supravieţuit „bolilor copilăriei" (cele cu care ne confruntăm noi acum pe Pământ) şi încă mai există.

Civilizaţii tehnologice

Numai că aceste civilizaţii nu au apărut simultan. În iulie 2015 s-a anunţat descoperirea unei exoplanete, numită Kepler 452b. Ea este asemănătoare cu Pământul, orbitând în jurul unei stele de tipul Soarelui, în zona în care apa se menţine lichidă ş.a.m.d. Atâta doar că acel sistem solar este cu un miliard de ani mai bătrân decât al nostru, ceea ce înseamnă că şi viaţa, respectiv o eventuală civilizaţie tehnologică putea să fi apărut acolo cu un miliard de ani mai devreme decât pe Pământ.

Mai general, primele civilizaţii tehnologice puteau să apară în galaxia noastră acum un miliard de ani, sau chiar mai devreme. Asta înseamnă că cele câteva sute de civilizaţii supravieţuitoare, estimate mai sus, au apărut, cel mai probabil, pe rând, câte una la câteva milioane de ani. Deci în Galaxie chiar şi civilizaţia cea mai apropiată de noi ca evoluţie ne-a depăşit probabil cu milioane de ani (iar următoarea – supravieţuitoare – va apărea cu milioane de ani după noi). Cu alte cuvinte, nu există nicio civilizaţie apropiată de nivelul nostru, una care, de exemplu, să folosească undele radio pentru comunicare.

Ce va deveni omenirea (dacă va supravieţui) peste milioane (sau miliarde) de ani? Este imposibil de imaginat. Nu uităm că nu suntem în stare să prezicem viitorul nostru, nici într-o perspectivă de câteva sute de ani. Locuitorii civilizaţiilor foarte vechi au devenit poate nemuritori, poate timpul şi spaţiul nu mai contează pentru ei, poate s-au mutat într-o realitate virtuală omniprezentă ş.a.m.d. Dar adevăratul răspuns este, în mod sigur, încă mult mai complex şi depăşeşte ştiinţa, raţiunea şi imaginaţia noastră. Singura presupunere rezonabilă pe care am putea-o avansa este că, în acest răstimp, ei s-au transformat în altceva, ceva pentru care am putea propune numele de hipercivilizaţie.

Iar dacă cineva consideră că am fost prea optimişti şi fiinţele inteligente supravieţuitoare se găsesc mult mai rar, reamintim că am făcut estimarea doar pentru galaxia noastră, or, ea este doar una dintre cele cel puţin 150 de miliarde de galaxii, mai mult sau mai puţin similare, ale Universului accesibil instrumentelor noastre. Şi avem motive temeinice să credem că există şi alte universuri, poate în dimensiuni „paralele", poate din alte stări de agregare ale materiei, sau ca părţi ale unui „Multivers" ş.a.m.d. De

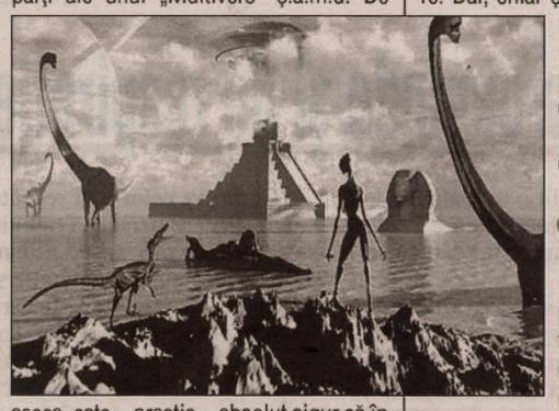

aceea, este – practic – absolut sigur că în Cosmos există hipercivilizaţii.

Privitor la extratereştri, literatura SF ne-a setat minţile pe şabloane care ignoră total existenţa hipercivilizaţiilor. Există de fapt două „ipoteze extraterestre": prima este cea pe care am putea-o numi „ipoteza extraterestră primitivă", cealaltă cea a hipercivilizaţiilor.

Ipoteza primitivă presupune că civilizaţiile extraterestre au apărut aproximativ simultan deci sunt cam la acelaşi nivel cu noi (poate cu un avans de câteva sute sau câteva mii de ani). Această ipoteză cultivă idei preconcepute false, cum ar fi: călătorii cosmice foarte lungi şi dificile, aterizarea pe peluza Casei Albe, tratative pe bază de egalitate, schimb de idei, invazie, intervenţie, ajutor ş.a.m.d. Acest punct de vedere primitiv este lipsit de fundament. În cazul în care există hipercivilizaţii (şi ele există, cu o probabilitate de 99,999999%), acestea cunosc cu totul alte legi ale firii şi au explorat, în cel mai mic detaliu, galaxia noastră, cu milioane de ani în urmă, aşa că ştiu, de foarte mult timp, despre existenţa noastră.

Reprezentanţii hipercivilizaţiilor ar putea fi aici, printre noi, dar manifestările lor ar putea arăta atât de diferit de aşteptările noastre (de pildă prin fenomenul OZN, personaje folclorice, teofanii etc.) încât să nu-i putem recunoaşte. Ceea ce ne împiedică să îi vedem este, între altele, un set de prejudecăţi larg răspândite şi adânc înrădăcinate, dintre care voi enumera câteva în cele ce urmează.

Prejudecata drepturilor egale. O diferenţă de milioane de ani, sau chiar sute de milioane, este la fel de mare ca cea dintre noi şi o maimuţă, o şopârlă sau chiar o furnică. În cazul în care reprezentanţii unor hipercivilizaţii ar fi aici (aşa cum este foarte probabil), ei ne-ar putea examina, ar putea monitoriza evoluţia noastră, şi chiar ne-ar putea contacta într-o anumită formă, dar niciodată nu se vor pune pe acelaşi nivel cu noi.

Prejudecata conversaţiei. Chiar dacă noi interacţionăm uneori cu o şopârlă, aceasta nu va fi niciodată o conversaţie, au spus, într-un articol din 1959, Giuseppe Cocconi si Philip Morrison, adăugând că, dacă diferenţa dintre două civilizaţii este de milioane de ani, probabilitatea ca ele să facă schimb de idei este zero.

Prejudecata invaziei. Pentru mulţi oameni, pare normal că dacă o civilizaţie cosmică va ajunge pe Pământ, ea va încerca să ne cucerească; desigur prin forţă. Dar, probabil, hipercivilizaţiile au explorat în detaliu, încă de milioane de ani, galaxia şi ştiu că noi suntem aici. Prin urmare, puteau invada planeta noastră în orice moment din trecut; iar, într-un anumit sens, probabil, suntem deja „invadaţi" de ei, încă de milioane de ani.

Prejudecata intervenţiei şi a ajutorului. Unii speră că extratereştri ne vor dădăci şi ne vor ajuta (sau măcar pe unii „aleşi") pentru a depăşi catastrofe viitoare. Dar, chiar şi noi, dacă descoperim o regiune neatinsă a biosferei, încercăm să o declarăm drept rezervaţie, în care se va permite doar o intervenţie foarte limitată, cu motivaţie ştiinţifică.

Noi rase?

Diferenţa dintre o hipercivilizaţie şi noi ar putea fi la fel de mare ca cea dintre noi şi o populaţie de furnici. Un entomolog care şi-ar propune să studieze viaţa unui muşuroi de furnici va încerca să perturbe cât mai puţin viaţa acestuia. El ar putea face desigur experimente, să examineze ori chiar să modifice unele furnici, poate ducându-le în laboratoare, încercând să creeze noi „rase", cu proprietăţi dorite, ş.a.m.d. Cu siguranţă, el va încerca să afle cât mai multe despre viaţa din furnicar, dar nu va „prezenta scrisori de acreditare" reginei furnicilor, nici nu va negocia un tratat reciproc avantajos.

Putem specula că – într-un mod asemănător – o hipercivilizaţie ar putea încerca să realizeze, folosind materiale genetice de pe Pământ, noi rase, cu un creier mai mare, cu o inteligenţă superioară, adaptată pentru anumite sarcini speciale etc. Prin urmare, multe „rase" descrise de presupuşii răpiţi (omuleţii cenuşii, înalţii blonzi etc.) ar putea fi astfel de rase umane artificiale sau chiar bio-roboţi derivaţi din fondul genetic al speciei umane. Ei puteau fi „produşi", de exemplu, în rezervaţii sau baze, undeva în afara Pământului.

Desigur, comparaţia de mai sus a omenirii cu un muşuroi de furnici este niţel forţată, întrucât omenirea este o potenţială viitoare hipercivilizaţie. Apariţia unei civilizaţii tehnologice, este probabil un eveniment foarte rar şi important în Galaxie. O hipercivilizaţie nu ne va da tehnologiile sale; chiar mai mult, ea va interzice acest lucru. Un motiv este agresivitatea şi xenofobia noastră, care transformă orice nouă tehnologie în arme; un alt motiv este dorinţa de a evita un „şoc cultural", care ar putea distruge practic toate structurile noastre: sociale, ştiinţifice, religioase, economice, politice, militare şi culturale.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

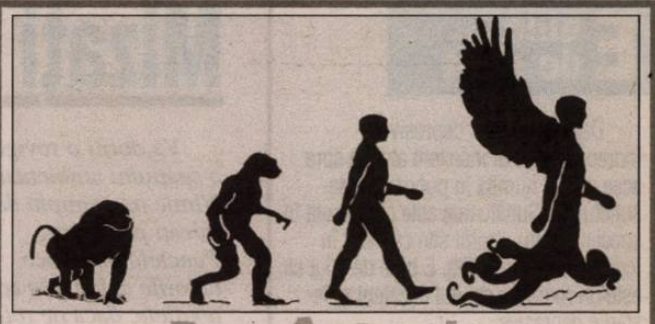

Pământeni, vi se pregăteşte ceva!

Vă prezentăm astăzi un subiect cu totul de excepţie, despre care, cu siguranţă, extrem de puţini au auzit: transumanismul.

A nu se confunda cu... transhumanţa, care, aşa cum ştim din şcoala generală, se referă la un fenomen multimilenar legat de creşterea ovinelor, care erau duse la păşunat în zonele montane pe timpul sezonului cald şi aduse la şes odată cu răcirea vremii şi înăsprirea generală a climei.

Fenomenul respectiv se situează însă pe un plan totalmente diferit de transumanism, a cărui persistenţă în anonimat e explicabilă şi prin faptul că, în stadiu incipient fiind, el se află în dezbateri mai mult sau mai puţin intense, în primul rând în Franţa. Iar actorii principali nu sunt crescătorii de animale, ci avocaţii!

A început „Procesul transumanismului"

Pentru a înţelege în ce fel dreptul tratează transumanismul şi să ne imaginăm cum ar putea el să evolueze, mai multe cabinete de avocaţi au organizat la începutul acestei veri „Procesul transumanismului", chiar la Palatul de Justiţie din Paris. O iniţiativă aparent „locală", dar care ar putea avea efecte, deloc secundare ori colaterale şi imprevizibil de puternice, asupra întregii omeniri.

Franţa, anul 2037. La 39 de ani după Google, transumanismul a devenit realitate deja de doi ani, la putere aflându-se un guvern favorabil acestuia. Noul Minister de Interne promite o lege „a transumanizării forţelor de ordine", echipând forţele de securitate cu – atenţie! – o cornee artificială care integrează tehnologii de geolocaţie şi de realitate augmentată. Astfel se poate filma, înregistra, identifica un anume obiectiv, se pot trimite date mai mult sau mai puţin secrete, în timp util, ce pot furniza astfel probe esenţiale în cazul unui litigiu, de pildă. Simpatizanţii salută iniţiativa, în timp ce opozanţii denunţă un atentat la libertăţile fundamentale şi la integritatea corpului uman (grefa putând provoca în special efecte negative); aceştia decid să pirateze sistemul!

Creiere conectate...

Nu vă amăgiţi, nu e vorba despre un episod din vreun film science-fiction ori dintr-un thriller de success, ci scenariul unui caz clasic, perfect posibil, asupra căruia avocaţii adunaţi în Paris au decis să pledeze în sus-menţionatul proces al transumanismului. Este momentul să aducem în plus precizarea că transumanismul constituie o mişcare lansată de futurologii americani şi susţinut de giganţii domeniului high-tech, care prevede folosirea tehnologiei pentru „ameliorarea fiinţei umane din punct de vedere fizic şi mental sau de a o repara (vindecarea bolilor, a handicapului, şi chiar evitarea morţii însăşi)"!

La originea acestui bizar proiect se află lansatorii de ştiri alarmante învesmântaţi în temuta (de unii) robă neagră, după cum îşi spun ei înşişi. Între ei, avocatul

Gérard Hass, specialist în dreptul noilor tehnologii. „Ce fel de societate vom avea mâine? Domeniul inovaţiilor va aduce atingere libertăţilor noastre?", se întreabă el. Ei bine, pornind tocmai de la asemenea întrebări retorice, dar de bun-simţ, cabinetele de avocatură Haas, Vigo şi Fromont-Briens au decis să organizeze „Procesul transumanismului", un caz practic, dar nu tocmai obişnuit, întrucât el încă nu s-a petrecut, ci e plasat în viitor. Un viitor, din nefericire, deloc îndepărtat.

* * *

Obiectivul acestei iniţiative insolite? „Vrem să înţelegem, din perspectiva dreptului actual, cum pot fi tratate aceste chestiuni filosofice şi sociale legate de transumanism şi să ne imaginăm cum ar putea evolua toate acestea.", a explicat Amanda Dubarry, avocat în cabinetul Haas.

Ţinându-se cont şi de rezultatele şi concluziile procesului parizian, avocaţii vor organiza alte cinci asemenea evenimente în oraşe din provincie, cu un scenariu revizuit şi adăugit, pentru a se putea merge, pas cu pas, mai departe. Până unde? Vom vedea în anii şi deceniile următoare!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Dacă aveţi stări depresive îndreptaţi-vă mai insistent atenţia spre acea plantă numită în popor „planta-sufletului". Sunătoarea este cunoscută în special pentru efectul său calmant în indigestii sau în colită. E bine de ştiut că este un remediu natural excelent şi în stările depresive.

Sunătoarea conţine hipericină, substanţă care acţionează împotriva depresiei şi a stărilor de anxietate. Infuzia se prepară din două linguriţe de plantă la o cană de apă clocotită. Se infuzează timp de 15 minute, apoi se strecoară. Se beau două-trei căni pe zi, până la dispariţia sau ameliorarea stării proaste. Dacă preferaţi să înghiţiţi capsule în loc de ceai, trebuie să ştiţi că în magazinele cu produse naturiste puteţi găsi extract de sunătoare, sub formă de capsule, recomandat în caz de insomnii.

Fitoterapeuţii au constatat că un alt compus al sunătorii, hiperforina, are capacitatea de a distruge virusurile care produc hepatitele de tip B şi C. Altfel

Soluţiile fitoterapiei

spus, ajută ficatul să se refacă. Este recomandabil un mix de plante medicinale, care acţionează sinergic pentru regenerarea celulelor hepatice. Alături de sunătoare se folosesc flori de coada-şoricelului, seminţe de armurariu, flori de anghinare şi frunze şi flori de rostopască. Este foarte important ca atunci când vă decideţi să testaţi valenţele plantelor medicinale în vindecarea maladiilor de care suferiţi, să cereţi opinia medicului dumneavoastră de familie. Aceasta pentru că cercetările au demonstrat că sunătoarea poate interacţiona cu medicamentele antidepresive. În aceste condiţii, folosiţi fie medicamentele clasice recomandate, fie sunătoare.

De asemenea, mai multe studii au arătat că sunătoarea poate diminua eficienţa tratamentelor bolilor cardiovasculare, sau anticolesterol.

Dr. VALERIU MANTA

Mizaţi pe policromie

Vă doriţi o revigorare a spaţiului ambiental? Nimic mai simplu dacă mizaţi pe culoare. Punctele puternice, culorile calde, pot colora textilele, dacă ne referim la perne, draperii, tapiserii.

Dar, o persoană mai curajoasă poate încerca efectul pereţilor coloraţi mai viu. Un perete roşu-bric poate pune în valoare de exemplu, o consolă din lemn de culoare închisă.

Bucătăria va deveni mai interesantă cu o mobilă pictată în alb mat, echipată cu mai multe sertare. Oricum, acceptaţi idei moderne, alegând ţesături în culori uni sau cu dungi late.

Conservaţi totuşi un decor sobru, păstrând în unele zone ale locuinţei albul imaculat al pereţilor, ca o tuşă de lumină care filtrează soarele şi vă asigură un confort deosebit.

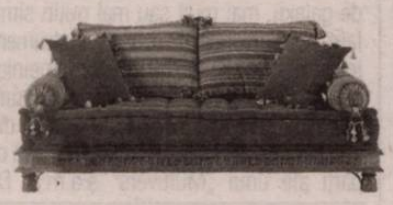

Pentru dumneavoastră, doamnă

Sănătatea depinde şi de respiraţie

Importanţa respiraţiei pentru un corp şi o minte sănătoasă a fost demult confirmată de diverse cercetări.

Şi tot studii laborioase vorbesc despre existenţa unui nerv, nervul vag, care merge direct de la creier, la piept şi stomac, conectând creierul cu inima, intestinele şi chiar cu sistemul imunitar. Nervul vag este ca un fir electric care permite creierului să oprească inflamaţiile din organism, accentuează ideea dr. nutriţionist Cristian Panaite. Conexiunea dintre minte şi corp are la bază exact acest nerv vag. A existat un interes crescut pentru tratarea unei game largi de tulburări fizice prin intermediul unor stimulatoare cardiace implantate pentru stimularea nervului vag.

Dar anumite tradiţii orientale, cum ar fi Yoga, QiGong şi Zen, au gândit o modalitate de a face acest lucru fără a fi nevoie de electrozi implantaţi în corp.

O inimă sănătoasă nu este un metronom. Ritmul cardiac coboară şi urcă odată cu respiraţia. Atunci când inspirăm,

ritmul cardiac creşte. Expiraţia scade pulsul. Variaţia ritmului cardiac este o măsură a activităţii nervului vag. Acest exerciţiu al controlului respiraţiei poate avea efecte benefice asupra unui număr mare de tulburări medicale şi emoţionale, incluzând astmul, sindromul de intestin iritabil, fibromialgia şi depresia.

Conform celor mai recente studii, fiecare persoană trebuie să respire de 5-6 ori pe minut, ceea ce înseamnă o expiraţie şi o inspiraţie complete la fiecare unsprezece secunde. Într-un studiu efectuat pe muzicieni, respiraţia lentă a demonstrat că este extrem de eficientă. De asemenea, în acelaşi studiu s-a demonstrat că respiraţia are efecte directe în cazul tensiunii arteriale ridicate.

Aşadar, ne sfătuieşte dr. nutriţionist Cristian Panaite, practicaţi de câteva ori pe zi un exerciţiu extrem de simplu şi foarte eficient: respiraţia lentă, cinci sau şase pe minut, împărţite în mod egal între inspiraţie şi expiraţie. Inspiraţi timp de cinci secunde, apoi expiraţi în tot atât timp. Mintea trebuie să fie conectată la acest exerciţiu, pentru că astfel vă acţionaţi nervul vag care poate ameliora un mare număr de afecţiuni fizice şi emoţionale.

Dosarele frumuseţii

În căutarea secretului tinereţii fără bătrâneţe

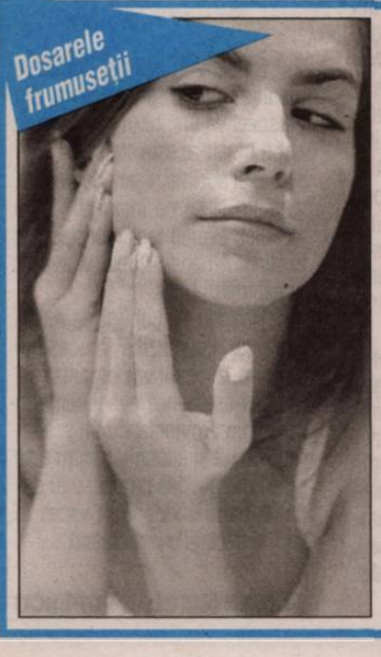

Sunt adevăruri pe care nu le putem ignora dacă ne dorim să păstrăm tinereţea şi frumuseţea tenului. Astfel, specialiştii spun că uneori obrazul trădează meniul din farfurie. Acesta îşi pune amprenta contribuind la adâncirea ridurilor sau la ştergerea prospeţimii tenului. Chiar dacă îmbătrânirea este un proces ireversibil, există soluţii care îl pot întârzia. Astfel, colagenul este un component natural al pielii, care ajută la menţinerea frumuseţii şi elasticităţii acesteia. Proteină care ajută la producerea şi întreţinerea ţesuturilor, colagenul conferă putere şi elasticitate diferitelor ţesuturi şi celule ale corpului.

Colagenul este proteina care se regăseşte în cantitatea cea mai mare în corpul nostru, dar începe să scadă odată cu înaintarea în vârstă. Scăderea producţiei de colagen conduce în timp la apariţia ridurilor nedorite şi a pielii îmbătrânite.

Cea mai importantă soluţie capabilă să menţină doze de colagen necesar fermităţii şi frumuseţii pielii o reprezintă alimentaţia corespunzătoare. Nu ocoliţi alimentele care stimulează producţia de colagen: rasolul de vită, peştele oceanic, ouăle, fructele şi legumele bogate în vitamina C (kiwi, citrice, broccoli, ardei gras). Este important de menţionat că fructele şi legumele de culoare mov şi roşu închis (afine, fructe de pădure, struguri negri, vinete, varză roşi) conţin substanţe numite antocianine, care stimulează producţia de vitamina C.

În concluzie, putem considera că unul dintre secretele tinereţii fără bătrâneţe este colagenul.

Gastronomice

Salată cu orez

2 ardei graşi copţi, 3 roşii mari, 100 g măsline, 120 g orez fiert în apă (de seară), 200 g de carne de pasăre sau de vită, 2-3 linguri ulei, o linguriţă oţet, sare, piper.

Ardeii copţi se curăţă şi se taie bucăţi, se amestecă bine cu orezul fiert, cu roşiile tăiate felii rotunde, măslinele se curăţă de sâmburi, carnea, fiartă sau friptă, se taie fideluţă. Se toarnă peste acest amestec un sos picant, făcut din 2-3 linguri ulei, 1 linguriţă oţet, sare şi piper. Se amestecă bine şi se serveşte.

Ruladă de carne cu sos de iaurt

Pentru tocătură: ***o felie de pâine, 2 cepe, 2 căţei usturoi, 1 kg carne de vită tocată, 1 ou, o legătură pătrunjel, sare, piper, 2 linguriţe chimen, 200 g brânză telemea, grăsime pentru uns forma.***

Adaos legume: ***2 vinete, 1 căţel usturoi, 4 linguri ulei, 1 kg roşii.***

Pentru sosul de iaurt: ***500 g iaurt, 1/2 lămâie sucul şi coaja, o legătură mentă.***

Se înmoaie pâinea în apă. Ceapa şi usturoiul se curăţă şi se toacă mărunt. Se amestecă bine cu carnea tocată, oul, pătrunjelul tocat şi pâinea bine stoarsă. Se condimentează amestecul. Se formează o chiftea lungă şi plată, pe care se pun una lângă alta bucăţi de brânză tăiate egal, care apoi se acoperă cu marginile chiftelei, astfel încât să fie plasate pe la mijloc. Se dă o formă alungită tocăturii (ca o pâine), care se pune într-o tavă unsă cu ulei. Se bagă la cuptor şi se lasă până se rumeneşte. Pentru adaosul de legume: se spală vinetele, apoi se taie în bucăţi potrivite. Se curăţă usturoiul şi se taie în bucăţele. La o jumătate de oră după ce rulada a fost băgată în cuptor, se pun lângă ea vinetele şi usturoiul. Se sărează, se piperează şi se stropesc cu ulei. Roşiile se opăresc şi se curăţă de pielite. Se taie în felii şi se pun lângă ruladă, după alte 20 de minute. Se amestecă ingredientele pentru sosul de iaurt cu mentă tocată. Se sărează, se piperează. Rulada se serveşte la masă cu garnitură de legume coapte alături şi deasupra cu sos de iaurt.

Salam de biscuiţi cu cafea

900 g lapte, 1 kg biscuiţi normali, 1 pachet unt, 11 linguri zahăr, 5 linguri cacao, 2-3 linguri cafea, 3 sticluţe esenţă rom, 700-800 g rahat.

Se rup biscuiţii şi se taie rahatul într-un vas mai mare. Separat, se fierbe laptele, se adaugă untul şi zahărul la foc mic până se topesc. Se dă vasul de pe foc şi se adaugă cacaua, cafeaua şi se amestecă până nu mai rămân cocoloaşe. Se mai dă într-un clocot şi se adaugă esenţă de rom. Se toarnă peste biscuiţi şi rahat, stafide, şi se amestecă până ce se omogenizează. Pentru această compoziţie aveţi nevoie de 3 foi de celofan. Compoziţia se împarte din ochi în 3 şi se rulează ca un salam. Se taie felii după ce stă câteva ore la frigider.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Faleza cu hieroglife

În mod automat, persoanele neiniţiate în istoria scrisului – aşa cum este elaborată de arheologi şi lingvişti, de istorici, antropologi ori criptologi – au în minte un singur „adevăr" referitor la originea acestuia.

Aşadar, dacă ne referim la hieroglife, în gândirea noastră se conturează asocierea cu Egiptul antic şi cu fabuloasele sale scrieri alcătuite din bizare înşiruiri imagistice. Totuşi, tipuri de scriere hieroglifice există şi în alte părţi ale planetei. Asăzi vom vorbi însă despre o descoperire care, potrivit, specialiştilor, ar sta chiar la originea „scriiturii faraonice".

Cinci milenii sub soare

Aproximativ 5.250 de ani petrecuţi sub razele incandescente solare. Aceasta ar fi vârsta descoperirii excepţionale făcute la sud de Luxor, pe faleza inclusă în situl Al-Khawi din Egipt, un perete stâncos acoperit cu proto-hieroglife, care prefigurează folosirea, azi destul de bine cunoscută de noi, a vechii scrieri considerate „a faraonilor". Între alte semne, pe suprafaţa peretelui sunt incizate şi imaginile a două berze văzute din profil, aşezate cu spatele una la cealaltă, dedesubt aflându-se o pasăre ibis-golaş.

Specialiştii Universităţii Yale, SUA, ai Ministerului antichităţilor egiptene şi al muzeelor regale de artă şi de istorie din Bruxelles, Belgia, au relevat, în cadrul Proiectului Elkab Desert Survey, descoperirea mai multor inscripţii, între care cele mai impozante sunt figurile de animale care urcă în timp până la perioadele predinastice şi deci la originile fascinantului sistem de scriere al Egiptului antic.

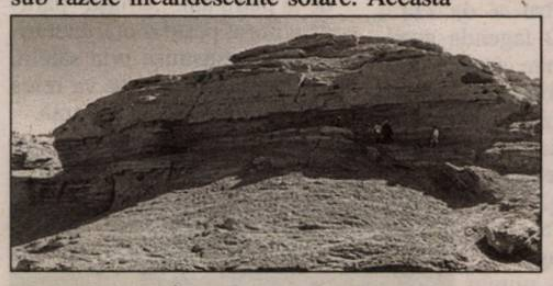

Scrierea zeilor

John C. Darnell de la Universitatea Yale, responsabilul acestor cercetări, spunea că figurile ar constitui „cu certitudine primele etape ale scrierii hieroglifice". Într-adevăr, „dacă încă nu se vorbeşte despre scriere în sensul propriu al termenului, suntem în faţa unui tablou ce pune în evidenţă simboluri care vor deveni mai târziu semne ale scrierii în epoca faraonilor".

Astfel, incizate pe un perete de stâncă, se pot vedea un cap de taur şi o specie de barză-mare (jabiru), care va deveni mai târziu „o hieroglifă ce traduce noţiunea egipteană *ba* – capacitatea unei fiinţe de a se manifesta sub mai multe forme", potrivit expertului sus-menţionat. De asemenea, ibisul-golaş *(Geronticus eremita)* exprimă noţiunea *akh* – o transfigurare ce le-ar permite defuncţilor să trăiască pe tărâmul „de dincolo".

Cele două berze aşezate spate-n spate, incizate pe imensa stâncă, figurează o temă foarte cunoscută în Egiptul faraonilor: simbolul plecării şi sosirii periodice a soarelui, rol care mai târziu va fi atribuit taurilor şi leilor. „Cele două păsări jabiru simbolizează manifestarea soarelui care răsare de la est, străbate cerul, apoi îşi termină parcursul apunând la vest şi devenind astfel un soare nocturn" – precizează cercetătorul Pascal Vernus.

* * *

Experţii plasează compoziţia grafică despre care vorbim cu circa 250 de ani înainte de apariţia statului faraonic prin unificarea Egiptului de către suveranul Narmer, ceea ce ar demonstra că înaintea primelor atestări ale scrierii egiptene – apărută sub predecesorii imediaţi ai lui Narmer, către anul 3000 î.Chr. – egiptenii dezvoltaseră o simbolistică sofisticată ce conţinea deja germenii acestui sistem de scriere. De altfel, aceleaşi simboluri sunt atestate pe vasele cu vin descoperite în celebrul mormânt U-j din Abydos, aproape contemporan cu descoperirea de pe „faleza hieroglifelor".

Cât despre dimensiunile neobişnuite ale imaginii berzelor (circa 60 cm înălţime), ele ar reprezenta tendinţa afirmată puternic în vremea faraonilor: interpretările date de ideologie lumii erau deseori afişate într-un aparat formal, iar localizarea le făcea în mod special vizibile; la fel ca în cazul de faţă, pe faleza situată între marile cetăţi Elkab (antica Nekheb) şi Hierakonpolis. Astfel, inscripţiile din deşertul Elkab reflectă o fază de tranziţie importantă din istoria gândirii egiptene vechi, şi vor deveni „scrierea zeilor".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Cheile Vărghişului

Situate în extremitatea nordică a Munţilor Perşani, la limita dintre judeţele Harghita şi Covasna, cheile sunt săpate pe cursul râului Vârghiş, apele acestuia creând o adevărată capodoperă naturală în calcarele mezozoice ale munţilor.

În chei se poate ajunge atât dinspre amonte, pornind dinspre Harghita, cât şi dinspre aval, de la Covasna. Dinspre Harghita, ca să ajungeţi la chei, prima destinaţie este comuna Mereşti situată pe valea Homorodul Mic în lungul căreia se află DJ132 Vlăhiţa – Lueta – Mereşti – Jimbor – Homorod – Rupea, recent asfaltat şi deosebit de pitoresc. Din centrul comunei Mereşti veţi vedea panouri turistice şi indicatoare spre chei şi spre peştera Orban Balazs (Nume folosit de localnici pentru Peştera Mare de la Mereşti). Mergeţi spre est câţiva kilometri pe un drum judeţean nemodernizat (DJ132A), dar în stare bună.

Cheile sunt scurte ca întindere, dar de o frumuseţe sălbatică extraordinară. Chiar dacă foarte abrupte, pot fi străbătute, mai multe trasee turistice marcate fiind puse la dispoziţia amatorilor de drumeţii montane. Traseul principal urmăreşte firul văii şi este aranjat sub forma unei poteci tematice, cu mai multe panouri informative. Pe traseul potecii principale (firul văii), marcată cu cruce albastră, râul este traversat de peste 10 punţi suspendate (construite relativ recent; până nu demult, turiştii trebuiau să traverseze râul de mai multe ori prin apă). Dintre punţi este una deosebit de spectaculoasă, situată spre aval, construită nu peste râu, ci fixată de peretele vertical al defileului.

Peşterile din zonă sunt de-a dreptul spectaculoase, unele au fost locuite de oameni începând chiar din Paleolitic, mărturie stau vetrele de foc identificate în Peştera Şura Cailor, precum şi uneltele din os şi piatră cioplită. O aşezare datând din Epoca Fierului a fost identificată în apropierea cheilor. În perioada medievală peşterile au fost folosite ca loc de refugiu în timpul năvălirilor străine şi a războaielor. Peşterile mari, şi anume Peştera Mare (Orbán Balázs) şi Şura Cailor, chiar au fost întărite cu ziduri construite la intrare.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Sfânta Ana, Rohia

Aflată în judeţul Maramureş, la 50 de kilometri de oraşul Baia Mare şi 43 de kilometri de oraşul Dej, mănăstirea Sfânta Ana, cu obşte de călugări, are hramurile Adormirea Maicii Domnului, Izvorul Tămăduirii, pentru paraclis şi Sfântul Nicolae pentru cel de al doilea paraclis.

Ctitorul aşezământului a fost parohul Nicolae Gherman, din satul Rohia. Îndurerat de pierderea fiicei sale, Ana, în vârstă de numai 10 ani, preotul ridică între anii 1923-1926 o biserică în memoria ei şi un corp de chilii, astăzi dispărut.

Biserica, având 17,80 metri lungime, 5,70 m lăţime şi 3 m înălţime este primul aşezământ ridicat în Ardeal după Marea Unire.

Locaşul a rămas multă vreme în stadiul de schit din cauza accesului deosebit de greu dar biserica a avut un rol extraordinar în viaţa spirituală a celor de aici, fiind singura mănăstire ortodoxă din zonă. De-a lungul anilor însă, a înflorit treptat, mai ales după introducerea curentului electric şi amenajarea drumului de acces între 1965-1970. Patrimoniul aşezământului a fost îmbogăţit de o serie de construcţii. Astfel în 1985, a fost ridicată „Casa de stejar" având la etaj reşedinţa P.S. Justinian, actualul arhiepiscop al Maramureşului şi Satmarului, fost sataret la Rohia. Între 1969-1972 a fost zidită „Casa Stăreţiei" şi între 1973-1975, „Casa cu Paraclis", o lucrare monumentală, amplasată lângă biserică şi prezentând la etaj paraclisul cu hramul „Izvorul Tămăduirii". Iconostasul de aici, realizat de profesorul Ion Rucăreanu din Bucureşti este o lucrare de excepţie. Casa respectivă adăposteşte, de asemenea, biblioteca mănăstirii cu peste 40.000 de volume. Între 1977-1979 a fost construită „Casa Poetului" cu două etaje şi verande. Aici se afla chilia lui Nicolae Steinhardt (1913-1989), organizată ca un mic muzeu, în care sunt păstrate icoane, cărţi, manuscrise, piese de mobilier care i-au aparţinut acestuia.

Ansamblul cuprinde şi un altar de vară şi, în 1968, sculptorul maramureşan Toader Bârsan a realizat poarta de lemn de la intrarea în incintă. O altă construcţie cu etaj, mansardată, este „Casa Albă" care cuprinde chilii, secretariat, un apartament episcopal şi un salon de primire a oaspeţilor.

În anul 2003 a fost inaugurat Colţul Maramureşan, cu o biserică de lemn în care în 2007 a fost mutat muzeul mănăstirii, aflat până atunci în „Casa Poetului". Există o bogată colecţie de carte veche şi icoane pe sticlă şi lemn din secolul al XVIII-lea.

În 1996, biserica veche a devenit neîncăpătoare şi, pe locul ei, a fost ridicată biserica nouă, cuprinzând elemente din provinciile istorice româneşti, Moldova, Muntenia şi Transilvania.

Arhitectul noii construcţii este Dorel Cordoş iar inginerii de rezistenţă au fost Alecsandru şi Gelu Zaharia şi inginerul constructor Grigore Buda. Biserica este în formă de cruce cu pridvor brâncovenesc în faţă şi un singur turn cupolă. Are lungimea de 22 metri şi înălţimea de 48 metri.

La subsol există o sală a mormintelor şi paraclisul cu Hramul Sfântul Ierarh Nicolae. Aici se află icoana Maicii Domnului de la Muntele Athos, scăpată în mod miraculos dintr-un incendiu la 15 august 1927.

Mănăstirea a devenit un important centru de pelerinaj, marcând în mod impresionant Sărbătoarea Izvorului Tămăduirii.

IRINA STOICA

Un ucenic de geniu

Chiar şi cei care nu cred în fatalitate nu pot să nu recunoască drama artistico-existenţială a familiei marelui pictor italian renascentist Antonio Allegri da Correggio (1489-1534), al cărei nume face parte din familia lui allegria-bucurie. Artist de mare succes, dar decedat la numai patruzeci şi cinci de ani, el i-a lăsat fiului său Pomponio o avere, însă acesta s-a ambiţionat să devină şi el pictor şi a murit în mizerie.

Antonio Allegri zis Correggio (localitatea natală) face parte din galeria iluştrilor maeştri italieni care au făcut cunoscute lumii localităţile în care s-au născut (alături de Caravaggio, Vinci etc.). Deşi tatăl său era comerciant, numeroşii copii ai familiei au determinat creşterea şi educarea lor în sărăcie. Poate aşa se explică şi modestia viitorului maestru, care se putea instala în lumea bună a artei din Roma, dar a preferat să se stabilească la Parma, unde a devenit o figură de frunte a acelei şcoli de pictură. Apreciat de mediul clerical încă înainte de a împlini douăzeci de ani, Correggio este asaltat de comenzi pentru piese de altar şi alte genuri de decoraţiuni religioase – o capodoperă de tinereţe este „Altarul Madonnei", de la mănăstirea Sf. Francisc.

Geniul creator al lui Correggio ar putea fi evidenţiat, extrem de succint, prin următoarea formulare: a fost ucenic printre manierişti, dar a fost un novator care a anticipat stilurile rococo şi baroc, iar opera sa a fost apreciată la adevărata valoare abia în perioada romanticilor. Nu este un simplu joc de cuvinte, căci maestrul şcolii din Parma a creat în acea perioadă a Renaşterii în care toţi marii pictori încercau să evadeze din chingile dogmatismului artistic, chiar dacă rămâneau ataşaţi temelor biblice.

Spre deosebire de alţi mari colegi de breaslă, Correggio s-a căsătorit de foarte tânăr (19 sau 20 de ani) cu Girolama Francesca (tot din Correggio). Modestului artist i-a fost facilitat acest pas de o substanţială comandă primită de la maica superioară a mănăstirii San Paolo (Parma). Numai că mariajul a adus, pe lângă bucuria feciorilor născuţi, şi marea lovitură a soartei. După numai zece ani de căsnicie, Girolama moare, iar artistul cade într-o profundă depresie. Singura sa oază de fericire era unicul fiu cu înclinaţii artistice, Pomponio, însă tatăl a plecat în neant pe când acesta avea doar treisprezece ani. Pentru a se detaşa de foarte multele comenzi primite de la biserici, Correggio s-a dedicat în paralel şi mitologiei. „Metamorfozele" lui Ovidiu i-au fost lectura de căpătâi. Din păcate, operele respective au fost dăruite lui Carol al V-lea al Spaniei şi astfel au părăsit Italia (doar „Danae" s-a reîntors la Galeria Borghese din Roma).

Pe lângă dinamică şi dramatism, din viziunea artistică a lui Antonio Allegri da Correggio nu a lipsit nici novatoarea tehnică a frescelor numită „sotto in su", adică „vederea de jos în sus". Era una dintre primele forme de a crea iluzii prin pictură, foarte apreciată pentru decorarea boltelor incintelor publice. Pe de altă parte, erotismul gingaş al temelor mitologice avea să deschidă calea marilor izbânzi ale maeştrilor barocului.

Căpitanul albastru

„Căpitanul albastru", un papagal Macao, a plasat 19 cercuri pe un băţ, într-un minut. Este un record mondial la dresaj.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• „Pupat Piaţa Independenţei"

De ce pupăm? O legendă babiloniană spune că o tânără singură, care risca să devină fată bătrână, a decis să stea la intrarea într-un templu şi primul bărbat care o sărută urma să-i devină soţ. N-a sărutat-o nici unul şi ea s-a sinucis. Morala: fetele trebuie să sărute primele, pentru a da curaj masculului. O legendă nord-europeană spune că unei regine i s-a pus condiţia să sărute statuia unui zeu pentru a-şi readuce fiul la viaţă. Regina dispreţuia acel zeu, dar s-a supus şi minunea s-a petrecut. În Galapagos, femeia sărută numai obrazul drept al bărbatului, iar amanta doar pe cel stâng.

Tradiţiile pe mapamond sunt atât de diferite, încât cu greu ţi-ai putea imagina doi îndrăgostiţi frecându-şi nasurile (ca eschimoşii) sub Poarta Sărutului. Cap de afiş pare a fi sărutul pe gură al proaspeţilor căsătoriţi (care treptat poate deveni unicat), practicat pe toate continentele. În triburile malaeziene sărutul soacrei de către mire este o obişnuinţă...

• Şah, altfel

Fascinaţia pe care o trezeşte jocul de şah nu încetează să genereze noi genuri de festivaluri, care mai de care mai originale. La Londra şi la Moscova a fost inaugurat un concurs simultan de „şah pe picior mare". În Piaţa Trafalgar şi în Piaţa Puşkin s-au „montat" două mari table de joc cu 64 de pătrăţele de gheaţă, fiecare având aproximativ un metru pătrat. Piesele – de peste un metru înălţime – au fost sculptate în gheaţă de artişti specializaţi, iar echipele de jucători au fost conduse de glorii ale acestui sport: marii maeştri Nigel Short şi respectiv Anatoli Karpov.

Interesant este şi faptul că în echipa britanică a fost cooptat şi un copil supradotat, Darius Parzivi-Wayne (8 ani), campion la categoria sub 7 ani. La rândul său, echipa Rusiei l-a avut în componenţă pe micul geniu Konstantin Savenkov, de 8 ani, campion al vârstei sale şi care joacă şah de la patru ani. „Uriaşa" partidă a durat peste o oră, mutările fiind transmise prin satelit. În fiecare ianuarie se va relua această întrecere la distanţă.

La rândul său, fundaţia „Renaissance Knights" (Cavalerii Renaşterii) – din statul american Illinois – organizează concursuri de „şah cu oameni", în care piesele sunt voluntari care servesc drept pioni, nebuni, regi, regine, cai şi turnuri. Acest gen de distracţie inteligentă s-a desfăşurat în cadrul festivalului Harry Potter. Există două variante ale pieselor-oameni: fie sunt costumaţi adecvat fiecărui personaj al jocului, fie poartă hainele obişnuite, de stradă. În cel de-al doilea caz, desfăşurarea partidei este mai dificilă dar şi mai amuzantă, pentru că jucătorii trebuie să ţină minte fiecare rol în parte, fapt care poate duce la confuzii şi gâlceavă.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Vecinii nu ştiau nimic...

Adolescentul, pe numele său Fred West, mergea cu viteză pe motocicletă şi, la un moment dat, face un viraj brusc, derapează şi se loveşte puternic la cap. A intrat în comă, dar după opt zile şi-a revenit. A fost momentul crucial al destinului lui Fred, căci dacă nu se trezea, nu ar fi ucis douăsprezece persoane în cariera sa feroce de criminal în serie al Angliei.

Băiatul se născuse (1941) într-o familie atât de promiscuă, încât el nu putea deveni decât un infractor notoriu sau un geniu. Din nefericire, abuzurile sexuale la care a fost supus (chiar şi de către mama sa) au deformat ireversibil conştiinţa adolescentului. Însă şi accidentul de motocicletă i-a produs un şoc comportamental: Fred îşi ieşea din fire foarte repede şi se manifesta cu o furie inimaginabilă asupra celor apropiaţi, fie ei rude sau colegi de şcoală. La 19 ani a violat o fată de 13 ani, apoi a fost prins furând şi în cele din urmă familia l-a alungat de acasă pentru violenţa cu care-şi trata neamurile. Aşa a ajuns Fred să vândă ziare şi îngheţată, trăind la limita existenţei. Dar a reuşit să păcălească o prostituată şi să se însoare cu ea.

Femeia avea să nască o fetiţă, care va fi ucisă de Fred şi de concubina acestuia, după ce şi-a părăsit nevasta. Dar prima victimă a lui a fost un băieţel de patru ani, pe care l-a accidentat mortal cu o furgonetă.

Fred şi amanta Rose şi-au început cariera de ucigaşi în serie în 1971. De obicei, închiriau o cameră unor fete singure, apoi le abuzau sexual şi le omorau. Scheletele (11 la număr) au fost găsite 20 de ani mai târziu, îngropate în pivniţă, sub verandă şi în grădina casei. Cu toate aceste orori, vecinii de stradă ai cuplului au declarat că nu au sesizat nimic suspect.

Într-adevăr, crimele nu ar fi ieşit niciodată la iveală dacă Fred nu şi-ar fi violat propria fiică de 13 ani. Aceasta i-a povestit unei colege de şcoală şi aşa a început ancheta. Procurorii nu se aşteptau să descopere un monstru. A fost condamnat la moarte, dar s-a spânzurat în celulă (1995). Rose a fost „ţintuită" pe viaţă. Interesant este că autorităţile au dispus „dispariţia oricărei urme a proprietăţii" celor doi ucigaşi, pentru a tăia pofta amatorilor de suveniruri. Cărămidă cu cărămidă şi fiecare bucată de lemn a casei au fost arse, iar în locul respectiv este acum un drum pavat.

Ştiaţi că...

◆ ...tigrii siberieni au un apetit uriaş? La o singură masă pot

consuma 50 de kilograme de carne.

◆ ...carapacea unei anumite broaşte ţestoase din Africa nu este deloc osoasă? Când este prinsă, se poate salva strecurându-se printr-o crăpătură.

◆ ...boxul este practicat de multă

vreme? A devenit însă un sport legal din 1901.

◆ ...Madridul este singura capitală din lume cu o anume particularitate? Nu este aşezată pe malul vreunui râu.

◆ ...începând din luna a şaptea de sarcină, bebeluşul din

burtica mamei poate plânge? Îşi exprimă astfel unele nemulţumiri.

◆ ...himera era un monstru din mitologia greacă? Avea cap de leu, corp de capră, coadă de şarpe şi a fost ucisă de Belerofon.

◆ ...un delfin poate sări la 3 metri înălţime? Lungimea să-

riturii sale poate atinge însă chiar 10 metri.

◆ ...în Africa de Nord creşte un copac care conţine mult fosfor, ceea ce îl face să lumineze? Noaptea se poate citi sub el.

Ştiaţi că...

KOBLENZ

oraşul castelelor

Castelul Stolzenfels

Aflat pe malul Rinului, într-un peisaj de basm presărat de dealuri străjuite de castele, nu departe de faimoasa stâncă a lui Lorelay, zâna care prin cântec îi atrăgea pe vâslaşi la moarte făcându-i să se zdrobească de stânci, Koblenz este, ca mărime, al doilea oraş din regiunea Rineland-Palatinate.

Numele acestuia este de origine latină, oraşul fiind construit de romani în secolul al IX-lea î.Hr. L-au numit „Castellum apud confluentes", în traducere „Castelul de la confluenţa râurilor", respectiv Rin şi Mosella. Zidurile ridicate de Augustus au fost distruse în anul 70 d.Hr. dar se pot vedea încă alte vestigii izolate. Astfel un zid de incintă, ruinat, datează din secolul al III-lea când întăriturile n-au putut rezista asaltului triburilor germanice. După anul 400, francii au transformat ruinele romane în reşedinţă regală. În biserica Sfântul Castor, consacrată în anul 830, se închinau între 842-860 urmaşii lui Charlemagne.

În 1018, oraşul îi este oferit arhiepiscopului de Trèves care s-a instalat aici. Au fost construite bisericile Notre-Dame şi St Florin şi clădirile aferente, alcătuind un adevărat „tribunal" religios. Oraşul a început să se dezvolte într-un ritm rapid. Aici s-au bătut monede şi a înflorit negoţul, simţindu-se nevoia unor căi de acces pe Rin. În 1343 podul de piatră peste Mosella, ridicat de principele elector Baudouin, a permis transportul de mărfuri grele şi de materiale de construcţii pentru viaţa terestră. În 1420 a fost construită „Casa de Comerţ" („Casa de Negoţ") iar ordinele religioase au înălţat şcoli şi biserici. Spre anii 1600 o mulţime de bastioane protejau oraşul, care totuşi a fost distrus pe jumătate în timpul Războiului de 30 de Ani. Ceea ce rămăsese a fost bombardat vreme de săptămâni de francezi în 1688.

Casa de Comerţ

În 1777, ultimul senior eclesiastic a început construcţia unui castel pe malul Rinului, construcţie care nu va fi terminată pentru că, în 1794, arhiepiscopul a fost obligat să fugă din faţa francezilor care au anexat oraşul. În 1815 însă, acesta a devenit prusac şi a fost amenajat pentru apărarea Rinului, rol care s-a încheiat în 1920.

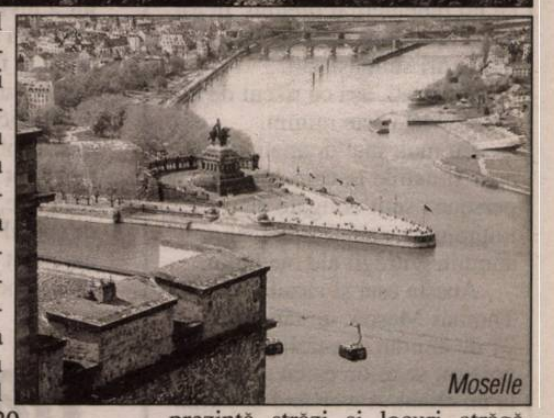

Moselle

Cel de al Doilea Război Mondial l-a distrus în proporţie de 81 la sută, dar după 1950, a devenit sediul noului guvern federal Rehenania-Palatinat. A fost începutul unui extraordinar avânt care a făcut din Koblenz un mare oraş. Canalizarea Mosellei a fost în acest sens un moment de referinţă. Oraşul a fost legat de întreaga Germanie şi vecinii acesteia prin trei autostrăzi, două de la nord la sud, paralele cu Rinul şi alta prin Trèves spre ţările alăturate.

Construcţiile distruse de război au fost refăcute în măsura posibilităţilor, sau au fost înlocuite cu altele noi. Oamenii se pot plimba din nou prin oraşul în care centrul vechi prezintă străzi şi locuri atrăgătoare.

Se pot admira, pe lângă impunătoarele turnuri cu bulbi ale bisericii Notre Dame, vechile construcţii de pe Löhrstrasse, printre care trebuie amintită „Casa de Comerţ", sau curtea interioară a Colegiului jezuit, actualmente primăria oraşului, curte în care este ridicată o remarcabilă fântână, inveselită de statuia „strengarului" din Koblenz.

Cea mai impunătoare construcţie rămâne însă fortăreaţa Ehrenbreitstein, adăpostind un bogat muzeu axat pe istorie şi cultură.

În sudul oraşului se află „Satul Vinuhu" în care vinul de Mosella şi cel de Rin îşi dispută întâietatea în faţa cunoscătorilor. Dintotdeauna vinul a fost considerat elixirul vieţii oraşului.

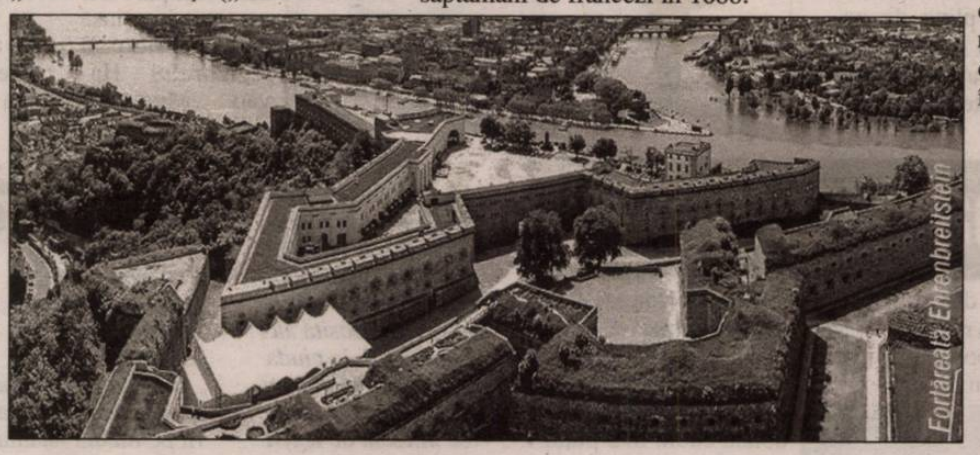

Fortăreaţa Ehrenbreitstein

Simboluri ale umanităţii

Aleodor împărat

Personaj arhetipal din mitologia românească, variantă a lui Făt-Frumos, Aleodor este un viteaz popular.

În împrejurările decisive ale acţiunilor sale, este ajutat de animalele recunoscătoare pentru bunătatea şi generoziatea sa.

Activitatea lui eroică este determinată de încălcarea interdicţiei paterne de a păşi pe teritoriul personajului malefic „Jumătate-de-om-călare-pe-jumătate-de-iepure-şchiop".

El reuşeşte să-l învingă pe acesta, care plesneşte de necaz şi să-şi obţină mireasa, fiica lui Verdeş-Împărat, pe care şi-o dorea monstrul ca soţie.

Statuia lui Ovidiu

Realizată din bronz, statuia poetului Ovidiu din Constanţa este o emblemă a oraşului.

Înălţată în piaţa cu acelaşi nume, îl reprezintă pe marele poet latin Ovidius Publius Naso, exilat de împăratul Octavian Augustus în anul 8 d.Hr. la Pontul Euxin.

Operă a sculptorului italian Ettore Ferrari, a fost executată în 1887 şi inaugurată în august acelaşi an. Statuia are înălţimea de 2,60 metri şi îl înfăţişează pe marele poet, înfăşurat în togă, într-o atitudine meditativă. Soclul de piatră are o înălţime de 2,68 metri.

O replică a acestei statui a fost dezvelită în 1925 în Italia, la Sulmona, oraşul de baştină al poetului.

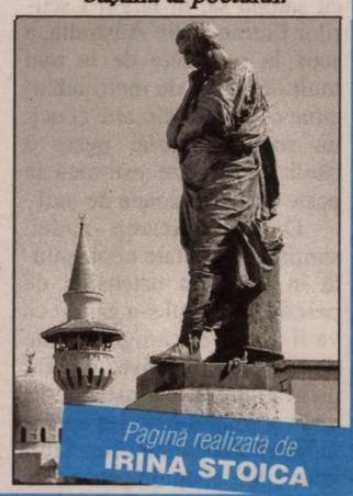

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Supraviețuire

În ultimul timp sunt – ca să zicem așa – tot felul de concursuri în care participanții trebuie să-și demonstreze capacitatea de supraviețuire. Trebuie să reziste un număr de zile în deșert, în sălbăticie, pe mare, în peșteri, lipsiți de confortul cu care sunt obișnuiți, iar rezistența le este încununată cu un binemeritat premiu. În tot acest timp însă, de cele mai multe ori sunt asistați, monitorizați, așa că riscul de a-și pierde viața este minim.

Cu mult mai dramatice însă apar situațiile în care anumite persoane sunt obligate de împrejurări să înfrunte real anumite vitregii ale mediului.

Acesta este și cazul lui Thomas Mason, un tânăr de 21 de ani din Australia. Comis voiajor, se întorcea cu mașina de la un client, traversând deșertul. La un moment dat mașina a suferit o pană atât de serioasă încât era imposibil să mai poată fi urnită din loc.

Tânărul a înțeles imediat că singura lui salvare era să pornească pe jos la cea mai apropiată așezare omenească. Fără mâncare și mai ales fără apă, tânărul a mers neîncetat vreme de două zile. Părinții au alertat însă poliția și autoritățile l-au găsit, târziu în noapte, căzut la marginea unui drum, la 37 de kilometri distanță de orașul Yulara. Dus de urgență la spital a fost îngrijit pentru arsurile suferite și pentru puternica deshidratare, dar starea de sănătate i s-a îmbunătățit rapid, la sosirea familiei fiind în afara oricărui pericol. *(I.S.)*

Să nu te joci cu forțele malefice

Superstițioși sau sceptici, habotnici sau necredincioși, în general oamenii se feresc să-și încerce puterile – mai puțin fizice și mai degrabă mentale, psihice – cu ceea ce considerăm a fi entități care aparțin altor lumi, în primul rând universurilor demonice. Totuși, unii o fac.

Fie că bravează, fie că într-adevăr nu cred în asemenea „bazaconii", fie că vor să-și atragă eventuala admirație a celor din jur, ei se năpustesc fără discernământ către teritoriile private, dar nevăzute, nereperabile prin simțurile omului obișnuit, ale creaturilor malefice.

Or, puterile acestora nu numai că nu sunt cunoscute ca atare, ci neinițiații nu știu nici cu ce intensitate și cu ce fel de urmări pot acționa ele. În aceeași ordine de idei, o minte probabil înrobită Întunericului a inventat un așa-zis joc despre care se spune că a făcut mai multe victime și pe care nu ar fi recomandabil să-l accesezi, dacă nu ai o anume protecție divină: *Oui-Ja.*

Patricia Quispe, o adolescentă din Lima, capitala statului sud-american Peru, făcea tot timpul glume pe seama spiritelor malefice, folosindu-se de aplicația Ouija de pe iPhone-ul său. Să menționăm un amănunt important: ca „joc", Oui-Ja este o planșă pe care sunt scrise literele alfabetului latin, cele zece cifre arabe, precum și termenii „da", „nu" și „la revedere". Cunoscătorii își vor fi dat seama deja că un asemenea obiect se folosește în ședințele de spiritism. Numai că Patricia și prietenii

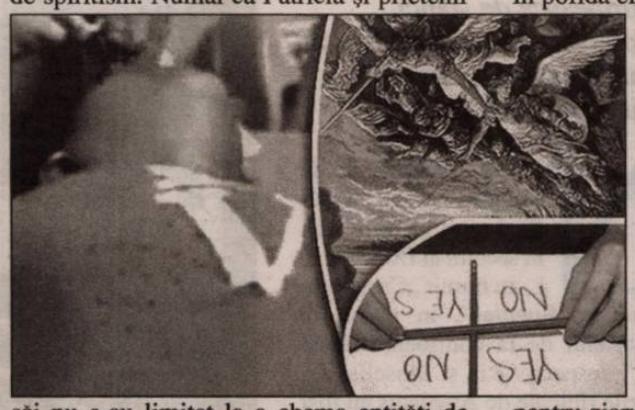

săi nu s-au limitat la a chema entități de dincolo de lumea noastră, ci au început și să facă glume nepotrivite în timp ce comunicau cu acestea.

După o vreme, aparent fără motiv, fata a început să se simtă din ce în ce mai rău. Confruntați cu această situație neplăcută, părinții au crezut la început că poate fi vorba despre o toxiinfecție alimentară ori o reacție alergică. În consecință, au procedat ca orice părinte normal, ducându-și fiica la un control medical. Odată ajunsă în fața doctorului, aceasta a fost însă cuprinsă de convulsii puternice, sub privirile stupefiate ale mamei sale și ale personalului medical. În pofida eforturilor mai multora dintre cei prezenți, câteva minute bune nu au putut face față forței inexplicabil de mari cu care s-a opus tânăra. În cele din urmă însă ea a fost imobilizată și legată de pat.

Ulterior, Patricia Quispe a fost internată la psihiatrie, unde specialiștii încearcă să găsească o explicație medicală pentru starea și reacțiile ei. După câteva zile însă, într-un moment de calm și, probabil, de luciditate, într-o declarație pentru ziarul Daily Mail, adolescenta a făcut o afirmație șocantă, arătând că fusese posedată de un demon din momentul când a accesat pe iPhone-ul său aplicația Oui-Ja.

Oricum, dacă în toată această poveste există măcar un sâmbure de adevăr, ea constituie o dovadă în plus că nicodată nu trebuie să ne jucăm cu entitățile a căror natură și intenții nu le cunoaștem ori dacă nu avem o inițiere prealabilă în tainele întunecate ale lumilor malefice. *(A.N.P.)*

Gară pentru doi, minus unu

Urmând cu fidelitate planuri diabolice clocite și eclozate atât înăuntru, cât și în exteriorul granițelor sale, România postdecembristă și-a văzut desființate de-a valma, într-o veritabilă furie proletară de genul „noi muncim, nu gândim", spitale și școli, gări și magazine, ca să nu mai vorbim despre miile de unități industriale și asociații agricole vândute ca deșeuri ori furate la lumina zilei.

O călătorie pe calea ferată, astăzi, e prilej de a vărsa lacrimi amare când vezi stații, altădată curate și pline de oameni vii, care au devenit grămezi de ziduri ruinate, transformate în toalete (mai mult sau mai puțin) publice și în ghene din care gunoaiele dau pe dinafară. La polul opus, într-o țară care pentru mulți români poate să pară că nici nu face parte din lumea noastră, lucrurile stau însă cu totul altfel.

Incredibil, dar adevărat: Japonia menține deschisă o gară folosită doar de o elevă și a ajustat mersul trenurilor după programul școlar al acesteia! Pentru eleva de liceu, trenul face doar două opriri în această stație: o dată când fata pleacă la cursuri și a doua oară când se întoarce. De ani de zile, acest unic pasager așteaptă în gara Kami-Shirataki din insula nordică Hokkaido. Totul pare a fi o scenă desprinsă dintr-un film al regizorului Hayao Miyazaki. Dar povestea este reală și are la bază o decizie pe care Căile Ferate Japoneze – grupul care operează rețeaua feroviară a țării – a luat-o în urmă cu trei ani.

La acea vreme, numărul pasagerilor în stația Kami-Shirataki a scăzut semnificativ din cauza poziției sale izolate, iar serviciile de transport de marfă au încetat și ele. Căile Ferate din Japonia se pregăteau să închidă gara pentru totdeauna, când au observat că aceasta încă era utilizată în fiecare zi de o elevă. În consecință, au decis să păstreze gara deschisă pentru ea până la absolvirea cursurilor. Compania chiar a ajustat orarul trenului, în conformitate cu programul fetei. Totuși, după ce eleva, a cărei identitate nu a fost dezvăluită, va termina liceul, gara va fi în cele din urmă închisă. *(A.N.P.)*

O captură de milioane... de ani

O experiență de senzație și totodată de-a dreptul terifiantă a trăit un pescar australian aflat la activitatea sa obișnuită pe apă. În luna decembrie, David Guilliot, care pleacă în mod regulat pe apă cu șalupa sa, în largul Lacurilor Entrance din Australia, a scos la suprafață de la mai mult de 1.000 de metri adâncime o captură din alte epoci: un rechin-șopârlă, pește a cărui vârstă este estimată la peste 80 de milioane de ani!

După aruncarea nadei, simțind o greutate neobișnuită în structura ustensilei de pescuit, bărbatul s-a gândit că va fi agățat în cârlig cine știe ce comoară nemaivăzută, dar nicio clipă nu s-a așteptat să vadă animalul care i-a apărut în față după numai câteva minute. „Mă ocup de pescuit de mai bine de 30 de ani, dar niciodată nu am văzut un rechin cum a fost acela" – a povestit bărbatul pentru jurnaliști,

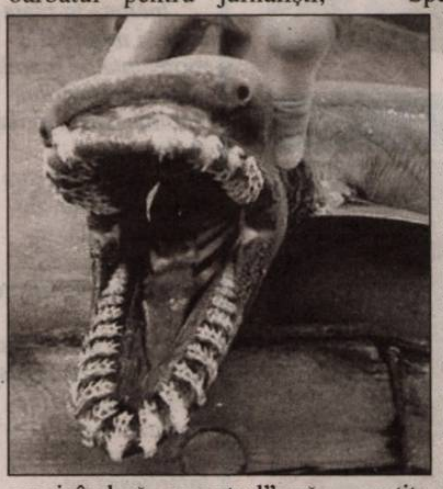

precizând că „monstrul" măsura peste 1,5 metri lungime. „Capul animalului te ducea cu gândul la o creatură ieșită dintr-un film horror. A fost ceva terifiant numai să-l privesc!"

Specia despre care vorbim, o fosilă vie, este dotată cu nu mai puțin de 300 de dinți extrem de ascuțiți. Asemenea rechini pot fi încă găsiți în apele de mare adâncime din trei locuri de pe planetă: în Noua Zeelandă, în Japonia și la sud de Spania.

Rechinul-șopârlă, numit de mulți chiar „fosila vie", a fost descris pentru prima dată în anul 1884. El se hrănește în special cu caracatițe, calamari și este capabil să înghită chiar și o pradă mai mare cu peste jumătate din propria lui talie. *(A.N.P.)*

Legendă reînviată

Micuța englezoaică Matilda Jones nu va uita, probabil, niciodată vacanța petrecută în Cornwall. Sosită aici cu părinții, în ciuda faptului că era de numai 7 ani, avea mintea înțesată de legendele despre Regele Arthur și Cavalerii Mesei Rotunde.

Chiar într-una dintre primele zile, fetița înota în lacul Dezmary. Se spune că aici i-a apărut regelui vestita sabie Excalibur, care tot aici a fost aruncată la moartea lui, fiind înghițită de valuri.

În timp ce se juca în apă, Matilda a zărit pe fundul lacului o sabie. A alergat repede la tatăl ei spunându-i ce a descoperit, dar acesta n-a făcut altceva decât să glumească pe tema imaginației fiicei sale. Era convins că ea a văzut ceva, dar era sigur că e vorba de o plantă, o rădăcină sau poate doar cu un joc de umbre.

În cele din urmă s-a lăsat convins să meargă să vadă sabia. Și a văzut-o, într-adevăr, strălucind în apă. Scoasă la suprafață a făcut-o fericită pe Matilda, care fost fotografiată alături de falnicul trofeu. Este greu de crezut că este chiar legendara sabie, și tatăl este convins că este vorba de un obiect pierdut în timpul turnării vreunui film. Fetița este încântată de întreaga poveste și mai ales de faptul că are ce povesti prietenilor la întoarcerea acasă. (I.S.)

Când actori de milioane
JOACĂ (APROAPE) GRATIS

Actorii de renume sunt, în general, celebri pentru salariile lor uriaşe şi pentru faptul că, aşa cum ar spune o expresie nu tocmai elegantă, „nici nu se dau jos din pat" pentru o sumă fără multe zerouri în coadă. Dar adesea s-a întâmplat ca ei să joace în filme pentru onorarii de-a dreptul derizorii – cel puţin după standardele hollywoodiene. În rândurile următoare vă invităm să faceţi cunoştinţă cu câţiva asemenea actori cu „suflet mare".

Barkhad Abdi

Neavând niciun fel de experienţă actoricească, tânărul de origine somaleză, care trăieşte de la 14 ani în SUA, a fost ales să interpreteze rolul unui pirat somalez în drama „Căpitanul Phillips" şi a făcut-o la superlativ. Rolul i-a adus premiul BAFTA,

nominalizări la Globul de Aur şi la Oscar şi l-a impus în atenţia criticilor şi a cinefililor. Şi, deşi bugetul total al filmului a fost de 55 de milioane de dolari, Abdi, interpretul principalului personaj negativ, a fost plătit cu doar 65.000 de dolari, iar după terminarea filmărilor s-a întors să lucreze în magazinul fratelui său, deşi mai are în plan câteva filme...

Jonah Hill

Având o carieră regizorală ce include capodopere precum „Şoferul de taxi" sau „Taurul furios", Martin Scorsese este un regizor cu care orice actor ar vrea să colaboreze. Nu-i de mirare, de aceea, că Jonah Hill, o stea în plină ascensiune a cinematografiei americane, a spus „Da" acestei colaborări, pentru filmul „Lupul de pe Wall Street",

chiar dacă salariul lui a fost de doar 60.000 de dolari pentru şapte luni de filmări! Prin comparaţie, vedeta filmului, Leonardo DiCaprio a fost plătit cu 25 de milioane de dolari. Mai mult, el i-a declarat celebrului DJ american Howard Stern că, deşi trebuia să ofere un răspuns la propunerea lui Scorsese a doua zi, el a trimis faxul cu avizul său chiar în acea seară, de teamă ca faimosul regizor să nu se răzgândească şi să aleagă pe altcineva! Şi bine a făcut, căci filmul avea să îi aducă o nominalizare la Oscar.

Brad Pitt

Pe vremea când era doar tânăr şi frumos, nu şi celebru, Brad Pitt avea pretenţii financiare foarte modeste. De pildă, pentru rolul din road-movie-ul „Thelma şi Louise" (1991) el a primit doar 6.000

de dolari, dar a fost foarte bucuros că a apărut în film. Peste zece ani, el era plătit cu 17,5 milioane de dolari pe film – iar pentru rolul din „Domnul şi doamna Smith" (2005) a primit chiar 20 de milioane de dolari.

Hilary Swank

Actriţă de un talent uluitor, Hilary Swank a avut începuturi extrem de modeste: pentru rolul din filmul „Băieţii nu

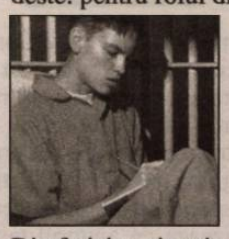

plâng niciodată" (1999), ea a fost plătită cu doar 3.000 de dolari, sumă care nu a calificat-o nici pentru încheierea unei asigurări de sănătate! Din fericire, situaţia ei financiară s-a îmbunătăţit considerabil şi, după ce a câştigat Oscarul pentru prestaţia din acest film, a primit 3 milioane de dolari pentru rolul din „Afacerea colierului" (2001).

Bill Murray

Deşi deja faimos şi bogat, actorul Bill Murray a acceptat să joace în comedia

„Rushmore" (1998) pentru că scenariul îi plăcuse atât de mult încât nu s-a mai uitat la salariul de doar 9.000 de dolari pe care producătorii i l-au oferit. Mai mult decât atât, atunci când studiourile Touchstone Pictures au refuzat să plătească un elicopter pentru o filmare aeriană, Murray a scos din buzunar 25.000 de dolari şi a închiriat el elicopterul!

Oprah Winfrey

În 1985 când era doar o îndrăzneaţă şi dezgheţată tânără de culoare, cea mai celebră prezentatoare TV din lume, Oprah Winfrey, a acceptat să apară în filmul „Culoarea purpurie", produs de Steven Spielberg, pentru derizoria sumă de 3.000 de dolari – deşi filmul, cu un

buget de 14 milioane de dolari, avea să le aducă producătorilor 200 de milioane! Astăzi, Oprah are o avere de 3 miliarde de dolari, dar spune că ar repeta oricând experienţa începuturilor!

Jim Carrey

Atunci când în 2008 accepta rolul din „Yes Man – un cuvânt poate schimba totul", Jim Carrey şi-a asumat un risc nemaiauzit la Hollywood: să joace

absolut gratis în film, dar să încaseze 32% din profituri, după recuperarea costurilor de producţie şi publicitate – dacă acest lucru s-ar fi întâmplat vreodată, evident. Ei bine, în ciuda faptului că filmul nu a fost o comedie strălucită, simpla prezenţă pe afiş a numelui lui Jim Carrey a adus producătorilor încasări de peste 223 de milioane de dolari, dintre care peste 30 de milioane au ajuns la simpaticul actor. Iată cum se fac afacerile!

PORTRET

Dinu Cernescu

Veteran al teatrului românesc, Dinu Cernescu s-a născut pe 18 octombrie 1935 şi s-a format ca regizor la Bucureşti, absolvind Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografie în 1957. În prezent, după mai bine de 50 de ani de carieră, este unul dintre cei mai importanţi regizori români, fiind un spirit bonom, preocupat de frumosul lumii şi al artei, făcându-şi meseria cu dedicaţie şi talent. Teatrografia sa include peste 100 de spectacole, debutul având loc cu fix 50 de ani în urmă, la Teatrul din Craiova, cu spectacolul „Tudor din Vladimiri" de Mihnea Gheorghiu. Tot acolo a pus în scenă şi „Gâlcevile din Chioggia", de Carlo Goldoni, „Peripeţiile bravului soldat Svejk", după Jaroslav Hasek sau „Judecătorul din Zalameea", de Calderon de la Barca.

La Teatrul Naţional din Bucureşti a regizat, în cadrul conferinţelor experimentale din anul 1960, „Preţioasele ridicole", de Molière. A urmat o colaborare cu Teatrul Nottara din Bucureşti, care durează şi în prezent, după o jumătate de secol. Aici a pus în scenă spectacole extraordinare, precum „Tigrul", de Murray Schisgal (1965), „Viziuni flamande", de Michel de Ghelderode (1968) – care a fost prezentată în turneu, în Danemarca şi Finlanda. În 1974, a avut premiera „Hamlet", de William Shakespeare, un spectacol de referinţă, cu o distribuţie de excepţie: Ştefan Iordache, în rolul lui Hamlet, Anda Caropol – Ofelia şi George Constantin – Fortinbras. Celelalte spectacole montate de Dinu Cernescu la Teatrul Nottara sunt „Timon din Atena" (1978) şi „Coriolan" (1979), de William Shakespeare, „Sărbători fericite", de Jean Poiret (2002) şi „Titanic vals", de Tudor Muşatescu (2002).

Dinu Cernescu a fost apreciat ca regizor nu doar pe scenele româneşti, ci şi în străinătate, fiind invitat să monteze piese celebre pe mari scene ale lumii, la Budapesta, Bruxelles, Copenhaga, Tel Aviv, Haga şi Praga.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Coltul cu litere

Un roman cu înţelesuri profunde

Apărut în această vară la Editura Humanitas Fiction, romanul *Iată-mă* al lui Jonathan Safran Foer (traducere de Andra Matzal şi Cosmin Postolache) a devenit repede bestseller la Bookfest 2017.

„Uimitor... *Iată-mă* este un roman plin de înţelesuri profunde despre identitate, istorie, familie şi lumea ieşită din matcă în care trăim", scrie Maureen Corrigan.

„Cu mult umor, dar şi cu adâncă melancolie, Foer construieşte o poveste multistratificată. Focalizează lentilele camerei sale imaginare asupra unei familii evreieşti din Washingtonul actual în interval de patru săptămâni şi demolează, nivel după nivel, construcţia existenţei ei intime şi sociale, până ajunge la sâmburele care-i alimentează viaţa şi care se dovedeşte a fi mai fragil şi mai vulnerabil decât şi-ar fi imaginat. Julia, o arhitectă „care n-a construit niciodată nimic", după propria caracterizare, şi Jacob, soţul ei, scenarist de succes al postului HBO, dar neîmplinit profesional, trăiesc împreună cu fiii lor, Sam, Max şi Benjy – trei copii cu personalităţi complexe şi sofisticate –, în confortul metropolei americane, ducând o viaţa tihnită, îmbogăţită de mici ritualuri laice, care-i definesc ca familie. Când, cu puţin timp înainte de ceremonia de *bar mitzvah* a lui Sam, Julia descoperă în telefonul soţului ei mai multe mesaje cu un conţinut sexual explicit, totul sare în aer, scoţând la iveală o adevărată spirală a crizelor identitare.

Cu aceeaşi inventivitate plină de energie, ireverenţă hilară şi impetuozitate emoţională din *Totul e iluminat* şi *Extrem de tare şi incredibil de aproape*, romanul *Iată-mă* e cea mai lucrată, mai dură, dar şi cea mai amuzantă carte a lui Jonathan Safran Foer".

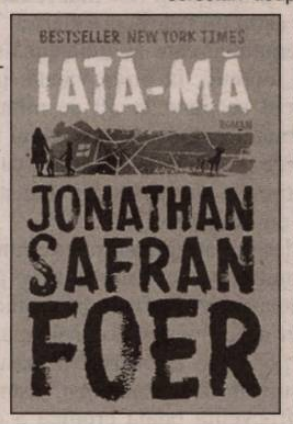

Despre Jonathan Safran Foer să spunem că s-a născut în 1977, la Washington, D.C. Studiază literatura şi filozofia la Princeton University şi este remarcat de scriitoarea Joyce Carol Oates, iar în 2000 i se acordă premiul Zoetrope. Publică povestiri în reviste prestigioase ca The New York Times şi The New Yorker. În 1999 pleacă în Ucraina pentru a face cercetări asupra biografiei bunicului său, călătorie care îi inspiră romanul de debut, *Totul e iluminat* (Everything is Illuminated, 2002), premiat cu Guardian First Book Prize, National Jewish Book Award şi ecranizat în 2005, în regia lui Liev Schreiber, cu Elijah Wood în rolul principal. Al doilea roman al său, *Extrem de tare şi incredibil de aproape* (Extremely Loud and Incredibly Close, 2005; Humanitas Fiction, 2007, 2012), se bucură de acelaşi succes, fiind ecranizat în 2011, în regia lui Stephen Daldry, cu Thomas Horn, Tom Hanks, Sandra Bullock şi Max von Sydow. Filmul a fost nominalizat la două premii Oscar şi a primit Premiul pentru regie la Festivalul Internaţional de Film de la Palm Springs.

În 2010 îi apare volumul *Tree of Codes*, carte şi obiect de artă totodată, realizat prin tăierea şi reîmbinarea unor cuvinte din povestirea Strada Crocodililor (versiunea engleză) de Bruno Schulz. Romanul *Iată-mă* (Here I Am; Humanitas Fiction, 2017) vede lumina tiparului în 2016, devenind imediat bestseller New York Times. Romanele lui Jonathan Safran Foer sunt traduse în peste 35 de limbi.

GEORGE CUŞNARENCU

ABUZUL DE ALCOOL – risc major de infarct

Chiar dacă ştim că un consum redus de anumite băuturi alcoolice avantajează starea de sănătate (de pildă, un pahar cu vin roşu la masa de prânz sau de seară), trebuie cunoscut şi faptul că depăşirea anumitor limite, şi mai ales depăşirea acestora în mod constant ne expune unor riscuri foarte mari de îmbolnăvire, respectiv de agravare a unor maladii care vizează preponderent inima şi sistemul circulator, sistemul digestiv în întregime, capacitatea pulmonară şi sistemul respirator, în general, anumite glande precum pancreasul, aparatul reproducător şi funcţia corespunzătoare etc.

Astăzi vorbim despre condiţiile în care consumul excesiv de alcool poate creşte riscul de atac de cord şi de apariţie a altor probleme cardiace, conform unui studiu realizat de o echipă de cercetători americani de la Universitatea California. Acest lucru a fost observat şi în cazul persoanelor care nu prezintă un risc crescut pentru astfel de probleme de sănătate determinat de istoricul familial.

Abuzul de alcool creşte cu 40% riscul de atac de cord, potrivit concluziilor studiului, care a luat în calcul şi alţi factori de risc pentru boli de inimă ca fumatul, obezitatea şi diabetul. De asemenea, acest obicei a fost asociat cu un risc dublu de fibrilaţie atrială (bătăi neregulate ale inimii) şi cu un risc de 2,3 ori mai mare de a dezvolta insuficienţă cardiacă congestivă, o tulburare a dinamicii contracţiei muşchiului cardiac.

Deşi studii anterioare au relevat că un consum de alcool ocazional şi chiar zilnic are un efect pozitiv asupra sănătăţii, aceste descoperiri ar trebui să anuleze ideea că a bea mai mult este mai bine pentru sănătate. Consumul excesiv de alcool

poate fi aparent „justificat" de unele persoane care invocă pretinse beneficii asupra inimii.

Astfel, s-a demonstrat nu numai că un consum excesiv de alcool creşte în mod semnificativ riscul de fibrilaţie atrială şi de insuficienţă cardiacă, ci şi de atac de inimă, chiar acel fenomen în cazul căruia date anterioare sugerau că riscul ar putea scădea prin consumul moderat de alcool. Pentru a demonstra legătura dintre abuzul de alcool şi problemele cardiace, cercetătorii californieni au analizat date prelevate de la peste 14,7 milioane de adulţi care au avut nevoie de intervenţii medicale – chiar şi chirurgicale – între anii 2005 şi 2009. Circa 1,8% dintre aceştia, adică aproximativ 268.000 de pacienţi, au fost identificaţi ca persoane care consumau mari cantităţi de alcool.

Pericolul de a dezvolta un „atac de cord", de fibrilaţie atrială şi de insuficienţă cardiacă congestivă, asociat cu abuzul de alcool, a fost similar – în ceea ce priveşte magnitudinea – cu cel determinat de alţi factori de risc modificabili, precum diabetul, hipertensiunea arterială şi obezitatea.

Oamenii de ştiinţă estimează că în cazul în care abuzul de alcool ar fi eradicat în Statele Unite, acest lucru ar duce la scăderea cu 73.000 a numărului de cazuri de fibrilaţie atrială, cu 34.000 al celor de atac de cord şi cu 91.000 al numărului pacienţilor cu insuficienţă cardiacă congestivă.

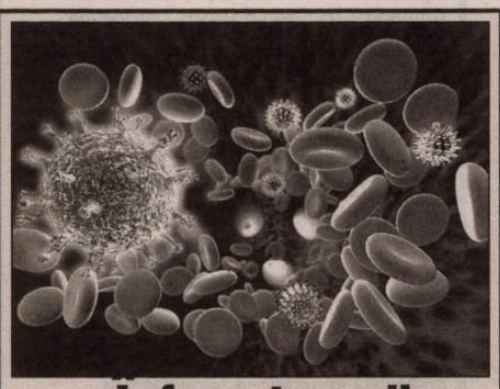

„Infometarea" celulelor canceroase

Deşi numeroşi medici nu vor să recunoască, iar unii nici nu încearcă să înţeleagă „mecanismul" respectiv, o modalitate eficace de a câştiga bătălia cu cancerul este de a înfometa celulele canceroase, nehrănindu-le cu mâncărurile de care au nevoie pentru a se putea înmulţi. Aceste alimente sunt:

◆ ***Zahărul.*** Prin renunţarea definitivă la zahăr veţi „tăia" şi un important furnizor de hrană al celulelor canceroase. Înlocuitorii zahărului care conţin aspartam sunt de evitat, întrucât şi acesta este nociv. Un substitut natural mult mai potrivit este mierea Manuka sau melasa, dar în cantităţi foarte mici. De asemenea, puteţi folosi un îndulcitor natural la îndemână, şi anume ştevia.

◆ ***Sarea de masă*** conţine un preparat chimic adăugat, ca să aibă culoarea albă; o alternativă ar fi sarea de mare sau aminoacizii Bragg.

◆ ***Laptele*** face ca organismul să producă mucus, în special în tractul gastrointestinal. Renunţând la lapte şi înlocuindu-l cu lapte de soia neîndulcit, celulele canceroase vor muri de foame! Ele se dezvoltă foarte bine într-un mediu acid.

◆ Un regim alimentar bazat pe ***carne*** este acid şi de aceea se recomandă consumul de peşte şi puţin pui, în detrimentul cărnii de porc sau de vită. Carnea conţine, de asemenea, reminescenţe ale antibioticelor din hrana animalelor crescute pentru carne, hormoni de creştere şi paraziţi – dăunători în special bolnavilor de cancer.

◆ ***Dieta formată din 80% legume proaspete şi sucuri naturale, cereale integrale, seminţe, nuci şi fructe ajută organismul să se refacă.*** Aproape 20% din ea poate să conţină mâncare gătită, inclusiv boabe. Sucurile de legume proaspete furnizează enzime active, care sunt uşor absorbite şi pot ajunge la niveluri celulare în decursul a 15 minute să hrănească şi să consolideze creşterea celulelor sănătoase. Pentru a obţine enzime active şi pentru a construi astfel celule sănătoase, încercaţi să beţi sucuri de legume proaspete şi mâncaţi legume crude de 2-3 ori pe zi. Enzimele sunt distruse la temperaturi de 40ºC.

Tratarea alergiilor

Alergiile pot să dispară prin întreruperea contactului cu alergenul care a declanşat reacţia, când acesta poate fi identificat, prin terapie medicamentoasă sau prin imunoterapie, pentru anumite tipuri, prescrisă de medicul de specialitate.

Tratamentul antialergic este unul complex, incluzând terapia medicamentoasă (antihistaminice care se iau preventiv sau pentru a ameliora simptomele) şi nemedicamentoasă. Tratamentul medicamentos este prescris şi administrat sub îndrumarea medicului alergolog şi poate necesita control periodic. Însă nu se poate vorbi despre o vindecare propriu-zisă în cazul persoanelor alergice. Pentru alergiile inhalatorii există medicamente moderne, care ţin simptomele sub control. De asemenea, importante sunt şi vaccinurile de desensibilizare, care reduc necesarul de medicaţie. Copiii cu alergii inhalatorii, care sunt vaccinaţi, prezintă un risc mai redus să dezvolte astm bronşic şi noi alergii. Testarea la alergenele care se inhalează se poate face, teoretic, la orice vârstă, iar diagnosticul se pune în 30 de minute. Cea mai bună metodă de a preveni reacţiile alergice sau de a controla cu succes simptomele alergiei este evitarea contactului cu alergenii.

Medicii atrag atenţia că rinitele alergice netratate dezvoltă în timp polipoze nazale alergice (inflamaţie cronică a mucoasei nazale şi a mucoasei sinusurilor), care pot duce la obstrucţia nasului şi a sinusurilor. De asemenea, astmul, cea mai frecventă boală cronică a copiilor, este în marea majoritate a cazurilor o boală alergică, ce începe cu o banală rinită alergică netratată sau cu infecţii respiratorii frecvente tratate impropriu cu antibiotice. Pentru a reduce pe cât posibil apariţia alergiilor trebuie să identificăm factorul responsabil de producerea alergiei (se realizează cu ajutorul testelor cutanate sau al timbrelor patch-test) şi să evităm contactul cu acesta.

Unui pacient cu alergie sezonieră, medicul poate eventual să îi administreze o injecţie cu cortizon, însă acest trata-

ment are o serie de dezavantaje: poate scădea imunitatea, poate duce la retenţie de apă, decalcifiere sau creştere în greutate. În alergiile de primăvară se folosesc antihistaminice, corticoizi nazali (spray) – eliberate doar pe bază de prescripţie medicală.

Tratamentul cu corticoizi nazali poate dura o săptămână sau mai mult, până apar îmbunătăţiri vizibile. Decongestionantele nazale ameliorează congestia instantaneu, însă durata lor de acţiune este temporară. Tratamentul variază în funcţie de felul alergiei, iar în cazul rinitei alergice şi a astmului alergic durata este de 3 până la 5 ani.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Pentru bărbaţii care au ales să se radă mai puţin şi să poarte o barbă mai mult sau mai puţin „extinsă", ştirea poate să reprezinte un adevărat şoc: o barbă poate găzdui la fel de multe bacterii cât o... toaletă. Acum, ca să mai atenuăm din duritatea informaţiei, e cazul să adăugăm că în aceeaşi situaţie se află şi tastaturile calculatoarelor, smartphone-urile, dar şi pielea umană, care este permanent expusă agresorilor externi, ea având şi rolul de protector pentru interiorul corpului nostru. Bine-bine, se-nţelege că şi obiectele au anumite caracteristici care le fac mai vulnerabile la apropierea de bacteriile ce mişună în jurul nostru, pe noi şi în noi, dar de ce barba poate fi un culcuş ideal pentru micile creaturi, care pot fi şi utile, unele, dar şi foarte periculoase, altele?

Conducerea unui spital american a dorit să afle dacă barba purtată de o parte din personalul instituţiei constituie un risc pentru pacienţi şi dacă da, care ar fi acele ameninţări. Pentru studiul solicitat s-au efectuat anumite prelevări de la 408 angajaţi, purtători de barbă sau nu. Între altle, s-a urmărit eventuala identificare a stafilococului auriu, unul dintre

Barba poate fi cuib pentru bacterii

principalii vinovaţi de răspândirea maladiilor nosocomiale. Iar rezultatul a fost suficient de edificator, dar şi mai mult decât surprinzător pentru mulţi: bărboşii prezentau un număr mai mic de stafilococi aurii decât cei fără barbă. S-a mers însă şi mai departe, efectuându-se prelevări pe aşa-numiţii pogonofori (persoane cu barbă), folosindu-se culturi speciale pentru astfel de analize, în ceea ce se cheamă cutii Petri.

După cum era de aşteptat, s-au dezvoltat peste 100 de bacterii de la toate tipurile de bărbi. Totuşi, unele recipiente conţineau mult mai puţine decât celelalte. S-a constatat că cele dintâi conţineau stafilococul alb (*Staphylococcus epidermidis*), care... eradica celelalte bacterii! Aşadar, un fel de „bacterofagie" relevată ca fenomen sută la sută natural!

E de remarcat că printre „victime" s-a aflat şi o formă de *Escherichia coli*, bacterie foarte rezistentă la antibiotice şi foarte periculoasă pentru sistemul digestiv uman. S-a deschis astfel o nouă pistă de cercetări, care pare să rezerve surprize remarcabile, în primul rând spre folosul persoanelor afectate de acţiuni ale bacteriilor dăunătoare. Şi, după cum se înţelege de la sine, rezultatele unor asemenea studii pot fi extrapolate, într-o măsură mai mare sau mai mică, şi persoanelor din afara spaţiilor spitaliceşti.

Neuroplasticitatea,

o metamorfoză continuă a creierului!

Neuronii renasc mereu, dacă le dăm o şansă, iar tratamentele care au la bază medicina energo-informaţională au rezultate spectaculoase în afecţiunile neurologice.

Faptul că creierul nostru se resetează lunar nu mai este un secret pentru Neurobiologie. Mitul clasic care susţinea „cu câţi neuroni ne naştem, alţii nu se mai refac pe parcursul vieţii" este doborât. „Neuroplasticitatea reprezintă şansa noastră de a ne recupera după boli neurologice, care ne pot afecta senzitiv, motor sau cognitiv. Prin urmare, neuroplasticitatea permite neuronilor din creier să compenseze temporar sau definitiv, prin formarea de noi legături cerebrale, arii întregi afectate de leziuni sau de boală, care înlocuiesc total sau parţial functiile afectate", nea declarat doamna ***FLORICA MUNTEANU,*** manager DermaVital, specialist în bio-rezonanţă, nutriţie şi homeopatie, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania.

Neuronii noi nu au acelaşi rol cu neuronii vechi. Pentru ca ei să-şi poată valorifica „mesajul" trebuie activaţi prin intermediul medicinei energo-informaţionale. Astăzi este posibil acest lucru. De exemplu, persoanele care aud mai greu pot să aibă la un moment dat un „tinitus". Este efectul negativ al neuroplasticităţii creierului, care încearcă să compenseze lipsa auzului şi se ajunge la activarea unor areale neurologice care corespund auzului. Celulele neuronale din zona respectivă se reorganizează, dar nu pot compensa defectele de funcţionare de la nivelul urechii. Pentru ca rezultatul neuroplasticităţii să fie unul pozitiv stimularea reorganizării cerebrale trebuie să se facă într-un mod corect, nu trebuie lăsată la voia întâmplării.

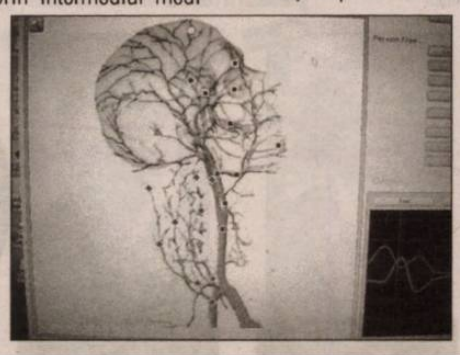

Diagnosticarea energetică a creierului

Noutăţile aduse de neurobiologie prin cercetările imagistice au la bază, cunoştinţele acumulate de fizica cuantică – aceea care stă la baza tratamentelor cu „biorezonanţă" bicomoptima kidling, daimond, aparate cu care se fac tratamente în centrul german DermaVital din Bucureşti. Diagnosticarea energetică a creierului ne arată imagistic ce areale ale creierului sunt mai afectate pentru a se interveni focusat în terapie. De asemenea, se identifică blocajele energetice de comunicare dintre creier şi corp. Cele mai importante sunt: creier parte stângă, creier parte dreaptă, sistemul imunitar, sistemul cardiac şi sistemul gastro-intestinal. Memoria însăşi depinde de sistemul imunitar. Faptul că se produc neuroni noi până la cele mai adânci bătrâneţe este documentat ştiinţific. Depinde de fiecare cum îşi poate păstra activ creierul prin diferite activităţi ca socotitul, cititul, învăţarea unei poezii, a unei limbi străine, dezlegarea de rebus etc. Autoreglarea energetică

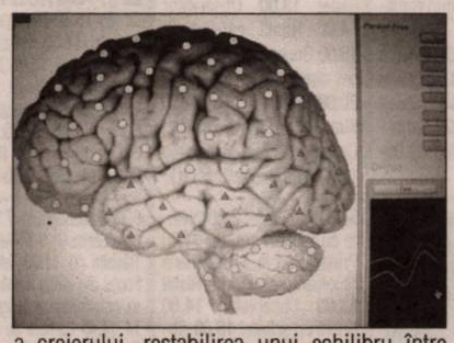

a creierului, restabilirea unui echilibru între partea dreaptă şi partea stângă a creierului, oxigenarea corectă a creierului, reglarea circulaţiei sangvine la nivelul creierului, reglarea energetică a lateralităţilor sunt astăzi tratamente frecvent aplicate la Dermavital.

Recuperarea neurologică prin reglaje energetice

Solicitările cele mai mari în ultimul timp sunt pe boli moştenite genetic. Multe persoane tinere foarte antrenate în activitatea profesională şi care au în familie cazuri cu demenţă, Parkinson si Alzheimer, apeleaza la acest gen de tratamente. În cazul pacienţilor care au aceste degenerări neuro-vegetative obţinem rezultate diferite, în funcţie de vechimea dereglării.

Exemplu: bărbat, în vârstă de 73 de ani, dintr-o localitate de lângă Bucureşti, a venit cu fiica lui la DermaVital, cu diagnosticul clasic: demenţă/alzheimer/lipsă de orientare. Diagnosticarea imagistică arată dereglări neurovegetative cu lipsa de orientare şi oxigenarea defectuoasă a creierului. După tratamentele de bază (6 şedinţe), a fost programat după o lună, pentru o şedinţă de întreţinere. Era mult mai „prezent" şi mai activ, fiica domnului ne spunea că se duce singur la magazinul sătesc şi acum ştie să vină înapoi, desigur o îmbunătăţire clară.

Alt caz: femeie, în vârstă de 84 de ani, a venit cu fiica ei care locuieşte în Dubai, care era foarte îngrijorată de starea mamei, pe care nu o mai putea lăsa singură. Chiar de la a doua şedinţă, pacienta era mult mai veselă şi comunicativă.

Specialiştii de la DermaVital se întâlnesc cu foarte multe cazuri pe aceste spete, unele cu rezultate bune, altele mai încete, dar trebuie menţionat faptul că, dacă reuşim să oprim evoluţia bolii fără medicamente, doar din reglaje energetice, e deja un mare avantaj. Este o terapie modernă, personalizată în funcţie de informaţia energetică a fiecăruia. Practic, în tratament pacientul poartă un dialog energetic cu aparatul. Aparatele de biorezonanţă au la bază fizica cuantică, sunt capabile să deslușească „zgomotul energetic al bolii", îl remodelează şi îl transmit înapoi pacientului, asa cum poate corpul lui să prelucreze informaţia.

Fiecare terapie începe cu o măsurătoare energetică, care confirma în cifre care este statutul energetic al pacientului în terapie. Fără medicamente, fără acţiuni invazive cu tratamentele medicinei energo-informaţionale, suntem astăzi în măsură să autoreglăm corpul energetic. Cu alte cuvinte, să îl resetăm şi să întrerupem fenomenul de autodistrugere, să dăm neuronilor noi o şansă de reîncadrare în circuitele neuronale ale creierului. Boala apare mai întâi în câmpul energetic al corpului, RMN-ul biologic ne arată după aproximativ o oră dereglările energetice din organism.

Pentru mai multe informaţii accesaţi: www.dermavital-med.ro. „Tratamentele oferite de centrul german DermaVital din Bucureşti sunt branduri originale germane aduse în România de mine şi soţul meu, după o activitate de 35 de ani în Germania.", a precizat doamna ***FLORICA MUNTEANU.***

CONTACT: office@dermavital-med.ro, telefon 0040.213.224.004; 0731.871.968; 0371.147.702

PUBLICITATE

Remedii naturale

Tratamente cu un deliciu culinar

Leuşteanul este o plantă de origine europeană, descoperită şi folosită pentru prima dată în bazinul Mării Mediterane, pe teritoriul Italiei, Greciei şi pe cel al Franţei de astăzi. Pe lângă utilizările sale în bucătărie, ca plantă aromatică, studiile ştiinţifice au arătat că în frunzele verzi ale acestei plante se ascund adevărate comori de sănătate, capabile să vindece boli diverse.

Leuşteanul are acţiune antiinflamatorie, antibacteriană, antiparazitară, antivirală, antifungică, stimulează funcţia hepato-biliară, acţiune tonic-aperitivă, creşte pofta de mâncare, diuretică, combate steatoza ficatului, reglează ciclul menstrual şi ameliorează dismenoreea, este neurotonic, uşor anticoagulant, sedativ, hipotensiv, are efect expectorant în afecţiuni respiratorii, antiinflamator, emolient şi cicatrizant la nivelul pielii în afecţiuni cutanate.

Cele mai importante utilizări terapeutice ale frunzelor proaspete de leuştean se referă la curăţirea organismului. Pentru aceasta este indicat să se ţină o cură de minimum 2 săptămâni, cu suc de leuştean. Acesta se obţine prin mixarea unei mâini de frunze proaspete, la care se adăugă 100 ml de apă, după care se lasă jumătate de oră la macerat, apoi se filtrează. Licoarea obţinută este bine să se consume imediat sau să fie păstrată la frigider, dar nu mai mult de 4 ore.

În problemele de digestie, se mestecă una-două frunze proaspete de leuştean, înainte şi după masă. Acestea sunt un

excelent tonic stomacal, care măreşte secreţia de sucuri digestive, alungă inapetenţa şi pune în mişcare tubul digestiv. Se recomandă contra dispepsiei, gastritei hipo- şi hiperacide, diskineziei biliare; efectele sale sunt puternice şi imediate. De asemenea:

◆ frunzele proaspete de leuştean, consumate ca atare, au efecte antiinflamatoare asupra tubului digestiv;

◆ leuşteanul este un adjuvant în cazul unor probleme legate de piele, în tratamentele contra tulburărilor de pigmentare, adică pete ale pielii (se freacă zona afectată cu frunze de leuştean proaspete şi zdrobite. Aplicaţia durează 5 minute şi se repetă de două ori pe zi, vreme de o săptămână; pe timpul tratamentului pielea nu se expune la soare, pentru că pot apărea arsuri. Efectele sunt excepţionale şi în cazul petelor care apar în contact cu diverse substanţe chimice.

◆ contra reacţiilor alergice la nivelul pielii, se toacă mărunt câteva frunze proaspete, se învelesc într-un tifon şi se aplică pe locul afectat, unde se lasă aproximativ o oră.

◆ are efecte antihistaminice directe, diminuează inflamaţia, calmează mâncărimile.

◆ pentru tratarea arsurilor de gradele I şi II, se striveşte o mână de frunze proaspete şi se aplică pe locul afectat, unde se ţin timp de minimum o oră. Această procedură are efecte calmante locale, antiinflamatoare, previne infecţia şi grăbeşte refacerea ţesuturilor distruse.

„Picioarele grele" şi alimentaţia

Senzaţia de „picioare grele" apărută în special spre sfârşitul unei zile solicitante din punct de vedere fizic, este nu doar greu de suportat, ci şi potenţial generatoare de alte afecţiuni. În afara medicamentelor, a gelurilor şi masajelor, a ciorapilor medicinali, anumite alimente prezintă şi ele un efect benefic în cazul afecţiunii numite „picioare grele". Să vedem aşadar cum putem adapta alimentaţia la această suferinţă pentru a putea obţine un efect optim!

● Mai întâi, o bună hidratare este indispensabilă: între 1 şi 1,5 litri de apă plată pe zi, evitând totodată consumul de cofeină şi de alcool.

● Puteţi mânca orice, dar cu moderaţie; supraponderalitatea este un factor care poate agrava problemele generate de „picioarele grele".

● Acordaţi o atenţie deosebită alimentelor (şi în mod special legumelor) care au un efect diuretic (împotiva retenţiei de apă), cum sunt: perele, morcovul, sparanghelul, castraveţii, broccoli, varza ş.a.

● Faceţi-vă „plinul" cu fructe de pădure: zmeură, mure, afine, coacăze – foarte bogate în flavonoide şi benefice împotriva umflăturilor (edeme)care se formează în cazul „picioarelor grele".

● Pereţii vaselor sangvine sunt formaţi din colagen. Pentru a-l fabrica, organismul nostru are nevoie de vitamina E, care poate fi găsită în migdale, în alune ori în seminţele de floarea-soarelui. De asemenea, este necesar zincul, un oligoelement foarte prezent în crustacee, în scoici şi în ficatul de vită. Totodată, e nevoie de seleniu, pe care îl luăm din cerealele integrale, din peşte, din crustacee sau din nuci.

Dacă reuşiţi să vă adaptaţi alimentaţia curentă astfel încât să savuraţi cu-adevărat aceste produse ale naturii, adăugaţi pe listă încă un element deosebit de preţios şi util în caz că suferiţi de „picioare grele": plimbările! Mersul pe jos, cel puţin o jumătate de oră pe zi, este foarte important pentru a activa aşa cum trebuie circulaţia sângelui, ştiut fiind că sedentarismul constituie o cauză majoră a insuficienţei venoase.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

LUNI – 18 septembrie

TVR 1

7.00 1 Matinal 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 12.30 Teleshopping 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.55 Profesioniștii (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Gospodar fără pereche 22.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Prietenii de la 11 (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.45 Chef Dezbrăcatu (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.30 Focus Magazin (r) 13.00 Secrete de stil (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" (ep.1) 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Cinci stele sub soare" (Honk Kong. 1983) 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana". Cu: Marimar Vega 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „Prețul dragostei" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „ Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie". Teleplay după piesa omonimă a lui Ion Băieșu 21.10 Teatrul Național de Televiziune: „Vinovatul 117" 23.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.00 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.00-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Serial: „La bloc" (r) 7.15 Film: „Un semn invizibil" (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film (r) 13.45 Film: „Annie: O aventură regală" (r) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Prietenie" (SUA, 1984). Cu: Richard Dreyfuss, Susan Sarandon 20.30 Film: „Furia" (coprod., 2014). Cu: Nicolas Cage 22.30 Film: „Viziuni macabre" (SUA, 1995). Cu: Jeff Goldblum 0.45 Film (r) 2.30 Serial: „Tată în stil American" 3.30 Cine A.M.

MARȚI – 19 septembrie

TVR 1

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.55 Garantat 100% (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 România, jos pălăria! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 În puii mei 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Prietenii de la 11 (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Casa, construcție și design (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „A fost odată în China" (Honk Kong, 1991). Cu: Jet Li 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „Prețul dragostei" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" (ep.1, 2) 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni si comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (ultimul ep.) 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.00 Destine ca-n filme 22.00 D'ale lu' Mitică (r) 23.00 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.50 Recitaluri la Cerbul de Aur 0.50-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Film (r) 8.30 Ce spun românii (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Un semn invizibil" (r) 14.00 Film: „Un sărut adevărat" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Scăpați-mă de mama!" (SUA, 2008). Cu: Diane Keaton 20.30 Film: „Regatul vikingilor" (SUA, 2013) 23.00 Film: „Petrecerea burlacilor" (SUA, 1984) 1.15 Film (r) 3.15 Serial: „Tată în stil American" 4.15 Cine A.M.

MIERCURI – 20 septembrie

TVR 1

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.55 Memorialul Durerii (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 În puii mei 20.00 The Wall – Marele Zid 21.00 Serial: „Băieți de oraș" 22.00 Film: „Antigiont" (SUA, 1996) 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Film: „Antigiont" (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Cu lumea-n cap (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Destinul prințesei Ok-Nyeo" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Locuri, oameni și comori (r) 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" (ep.1) 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.10 Telecinemateca: „Vertigo" (SUA, 1958). Cu: James Stewart, Kim Novak 23.30 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.20-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Film (r) 8.15 Ce spun românii (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Valul perfect" (SUA, 2012) 14.15 Film: „Jocurile seducției" (SUA, 2001) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Petrecere pentru Gillian" (SUA, 1996). Cu: Michelle Pfeiffer 20.30 Film: „Intangibilul" (coprod., 2004) 22.15 Film: „Prizonier în libertate" (SUA, 2013) 0.15 Film: „Intangibilul" (r) 2.00 Serial: „Tată în stil American" 3.00 Cine A.M.

CHRISTOPHER PLUMMER
– sâmbătă, 16.45 –

MARIMAR VEGA
– luni-duminică, 14.30 –

MORGAN FREEMAN
– joi, 21.00 –

TANIA RAYMONDE
– sâmbătă, 0.30 –

JAMES STEWART
– miercuri, 21.10 –

DIANE KEATON
– marți, 18.30 –

JAMES MARSDEN
– vineri, 23.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 21 septembrie

TVR 1

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Telejurnal 17.30 Lozul cel mare 18.00 M.A.I. aproape de tine 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.40 Dosar România (r) 3.30 Ora regelui (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Serial: „Ai noștri" 22.30 Film: „21 Jump Street – O adresă de pomină" (SUA, 2012) 0.45 Știrile PRO TV 1.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 0.45 Știrile PRO TV 2.15 Serial: „Jurnalele vampirilor" 3.00-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 În puii mei 20.00 The Wall – Marele Zid 21.00 Film: „Jaful perfect 2" (SUA, 2016). Cu: Morgan Freeman 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Prietenii de la 11 (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Chef Dezbrăcatu' (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Pe urmele lui Salazar" (SUA, 2016). Cu: Steven Seagal 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30 Film: „Începutul unei legende" (Franța, 2009) 2.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Legendele dragonilor" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Bruxelles, în două zile – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" 21.10 Film: „Războiul nasturilor" (Franța, 2011). Cu: Laetitia Casta 23.00 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.50 Recitaluri la Cerbul de Aur 0.50-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 Film: „Omul cu un pantof roșu" (r) 8.00 Ce spun românii (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film (r) 13.45 Film: „Petrecere pentru Gillian" (SUA, 1996) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Cheia" (M. Britanie, 1958). Cu: William Holden, Sophia Loren 20.30 Film: „Ronin" (SUA, 1998). Cu: Robert de Niro, Jean Reno 23.00 Film: „Camarazii" (SUA, 1988) 1.00 Film: „Ronin" (r) 3.15 Serial: „Tată în stil Ame" 4.15 Cine A.M.

VINERI – 22 septembrie

TVR 1

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Fără etichetă (r) 16.05 EURO polis 17.00 Telejurnal 17.30 Cooltura 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 Lumea azi 21.45 Descălecați în Carpați 22.00 Doc.: „Înainte de Potop" 23.30 Ora de știri 0.25 Profesioniștii (r) 1.25 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 2.15 Telejurnal (r) 2.55 Doc.: „Înainte de Potop" (r) 3.55 Exclusiv în România (r) 4.35 Pulsul zilei (r).

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Ispita" (SUA, 2014). Cu: Karl Urban, James Marsden 1.00-4.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.00 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 The Wall – Marele Zid 21.00 X Factor 23.30 iUmor (r) 1.30 Prietenii de la 11 (r) 3.15 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 12.00 Teleshopping Live 13.00 Mondenii 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Astă seară dansăm în familie" (România, 1972) 23.00 Trăsniții 2.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serail: „Legendele dragonilor" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Bruxelles, în două zile – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.50 Ieri-Azi-Mâine 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Farul de la capătul lumii" (coprod., 1971). Cu: Kirk Douglas 23.20 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Film: „Cheia" (r) 8.45 Ce spun românii (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Turbo Power Rangers: Filmul" (coprod., 1997) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ce n-a văzut Parisul!" (coprod., 2008) 20.30 Film: „Regăsirea" (SUA, 2007) 22.30 Film: „Goana după sex" (SUA, 1997). Cu: Jamie Foxx, Vivica Fox 0.00 Film: „Regăsirea" (r) 2.00 Serial: „Tată în stil American" 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 23 septembrie

TVR 1

7.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 8.00 Mediterraneo 8.30 Descălecați în Carpați (r) 9.00 Oameni ca noi (r) 9.30 M.A.I. aproape de tine (r) 10.00 Zon@ 11.00 Cooltura (r) 12.10 Festivalul internațional de folclor „Cântecele munților" de la Sibiu (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Adevăruri despre trecut (r) 15.00 Ora regelui (r) 16.00 Memorialul Durerii (r) 17.00 Starea nației 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România (r) 22.00 Profesioniștii. Best of 23.00 Recurs la morală (r) 0.00 Anchetele comisarului Antonescu 0.30-5.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 – I like IT 10.30 Superspeed la PRO TV 11.00 Film: „Flicka 2" (SUA, 2010) 13.15 Ce spun românii (r) 14.15 Gospodar fără pereche (r) 16.30 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Transporter: Moștenirea" (SUA, 2015) 22.15 Film: „Fiecare vede altceva" (SUA, 2008). Cu: Dennis Quaid 0.00-4.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 The Wall – Marele Zid (r) 10.00 Chefi la cuțite (r) 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 16.30 Film: „Jaful perfect 2" 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Serial: „Eroii" 2.00 Observator (r) 3.00 Nuntă cu scântei (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.15 Trăsniții (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Mama mea gătește mai bine (r) 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.00 Focus 13.30 Film: „Astă seară dansăm în familie" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Super Cireașa de pe tort 22.30 Film: „Pe urmele lui Salazar" (r) 0.30 Film: „Wild Cherry" (SUA, 2009). Cu: Tania Raymonde 2.30-3.30 Reluări 5.00 Ajutor vreau să slăbesc!

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Senora" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

PRO CINEMA

7.00 5 minute de istorie 7.10 Serial (r) 8.00 Film d.a.: „Sid, micul savant" 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 Handbal masculin. Liga Națională 12.30 Euromaxx 13.00 Cap compas (r) 13.30 Film: „Cântecul munților" (Germania, 2005) 15.00 Gala umorului (r) 16.00 Handbal masculin. Liga Națională 17.30 E vremea ta... 18.00 Serial: „Legea lui Doyle" 19.00 Telejurnal 20.10 O dată-n viață – Best of 22.10 Film: „Eroii" (Australia 1988, partea I) 0.10 Film: „Stigmatul răului" (SUA, 1958) 2.00-6.00 Reluări.

TVR 2

6.15 La Măruță (r) 8.15 Serial: „La bloc" (r) 10.30 Film (r) 12.30 Film: „Ce n-a văzut Parisul!" (r) 14.30 Serial: „La bloc" 16.45 Film: „Sunetul muzicii" (SUA, 1965). Cu: Julie Andrews, Christopher Plummer 20.30 Film: „Vecinii" (SUA, 2011) 22.15 Film: „44 de minute" (SUA, 2003) 0.00 Film (r) 1.45 Serial: „Tată în stil American" 2.45 Cine A.M.

DUMINICĂ – 24 septembrie

TVR 1

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Ultima ediție 15.00 Politică și delicatețuri (r) 16.00 Handbal – Liga națională 17.30 #Creativ 18.00 Lozul cel mare 18.40 Așa-i Românul!! (r) 19.00 Ediție specială. Alegeri legislative în Germania 20.00 Telejurnal 21.10 Festivalul internațional de folclor „Cântecele munților" de la Sibiu 23.00-6.05 Reluări.

PRO TV

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Fete de bani gata" (SUA, 2003) 13.00 Apropo TV 14.00 Gospodar fără pereche (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Gardienii galaxiei" (coprod., 2014) 22.45 Film: „Interviul" (SUA, 2014) 1.00-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 9.00 The Wall – Marele Zid (r) 10.00 Chefi la cuțite (r) 13.00 Te cunosc de undeva! (r) 16.00 Observator 16.15 X Factor (r) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Băieți de oraș" 21.00 iUmor 23.00 Film: „Șoferul" (SUA, 2014). Cu: Thomas Jane, John Cusack 0.00 Film: „Eu, Frankenstein" (SUA, 2014). Cu: Aaron Eckhart 3.00 Film (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.15 Trăsniții (r) 8.45 Casa: construcție și design 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Apel de urgență 12.00 Teleshopping 13.00 Focus 13.30 Super Cireașa de pe tort (r) 15.30 Chef Dezbrăcatu' 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 18.45 Camera de râs 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Schimb de mame 22.30 Film: „Familie, prieteni și alte catastrofe" (SUA, 2013). Cu: Jenna Fischer 0.30 Trădați în dragoste 2.30-5.45 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Senora" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

PRO CINEMA

7.00 5 minute de istorie 7.10 Serial (r) 8.00 Film d.a.: „Sid, micul savant" 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Handbal masculin. Liga Națională 12.30 Doc.: „Azi despre mâine" 13.00 Natură și sănătate (r) 13.30 Film: „Vremea războinicii" (SUA, 1952) 15.00 Euromaxx (r) 15.30 Duelul pianelor (r) 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Serial: „Legea lui Doyle" 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Sahara" (SUA, 2005). Cu: Matthew McConaughey, Penelope Cruz 22.20 Filmul de artă: „Camille" (M. Britanie, 1984). Cu: Greta Scacchi, Colin Firth 0.10-5.00 Reluări.

TVR 2

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Sunetul muzicii" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „St. Trinian's" (M. Britanie, 2007) 20.30 Film: „Aventură în doi" (SUA, 1999). Cu: Pierce Brosnan, Rene Russo 22.45 Film: „Departe de câmpia în flăcări" (coprod., 2008). Cu: Charlize Theron, Kim Basinger 1.00 Film: „Aventură în doi" (r) 3.00 Serial: „Tată în stil American" 4.00 Cine A.M.

INDICAŢII

Integramă de **M. ALBU**

EMOŢIE INTENSĂ FEMEIA DIN PARIS	T	A-ŞI PIERDE OMENIA ARTIŞTI AI SCENEI	I	TULPINA DE LALEA ÎN ETER!	B	INCEPUT DE COLIND! PUBLICAŢII CU ŞTIRI	C	PLANTAŢIE CU STRUGURI SUITA NUNTAŞILOR	V	NĂSCUTĂ ÎN ORICE ZODIE GLAS DE PĂSĂRELE	N
F	R	A	N	I	W	Z	O	A	I	E	A
MÂNCĂRURI CU BORŞ A NU REŢINE	A	C	R	E	L	I	IDENTIC CU ALTUL CURSĂ ÎN VITEZĂ	Z	E	I	T
W	I	T	A	A BLOCA DRUMUL COROANA PAPEI	B	A	R	A	INIMA DE COPILA! ASTUPĂ STICLA	P	I
ZBOR DE ALBINE ÎNTREŢINE VIAŢA	R	O	I	I	SURVOL DE CONTROL CIOCLU	R	A	I	D	PACHIDERM CU UN CORN	U
A	E	R	GÂNDURI STARE POETICĂ	I	I	E	I	ARE 60 DE MINUTE A IEŞI BRUSC	O	R	A
P	HAZLIU MONUMENT FUNERAR	I	L	A	R	OAMENI DIN MULŢIME SPORT ÎN POLIGON	I	I	P	I	A GHICI DINAINTE
A	O	SCOS DIN ŞARITE SUPRAFEŢE PE OGOR	I	R	I	I	A	T	CAP DE NISETRU! UNELTE DE PRĂSIT	N	I
ÎN NAOS! NEVOIAŞI REZISTENŢI LA ŞOCURI	S	A	R	A	E	I	GLAS CE ÎNGÂNA FIR DE CUSUT	I	S	O	N
D	W	R	I	A MUNCI CU PLUGUL SCÂNCET DE BEBE	A	R	A	DOCUMENT COADĂ DE STRUŢ!	A	E	T
GHIOCEL PE ULIŢĂ ASASINAT	A	I	S	O	R	OBRĂZNICIE, IMPERTINENŢĂ	T	U	P	E	W
C	R	I	A	A	LOVITURI REPETATE	B	A	T	A	R	I

Umor

– *Domnule, dacă nu plătiţi în acest moment am să chem poliţia, spune chelnerul.*

– *De ce vă obosiţi? Credeţi că poliţia o să plătească în locul meu?*

La recensământ:

– *Numele dumnevoastră?*

– *Adam.*

– *Numele soţiei?*

– *Eva.*

– *Frumoasă coincidenţă. Aveţi cumva şi un şarpe în casă?*

– *Sigur că da. Mamă-soacră, hai că te caută cineva!*

O domnişoară vine la examen şi privindu-l gingaş pe profesor îi spune:

– *Domn' profesor! Pentru a lua examenul, sunt gata de orice!*

– *De orice?*

– *Da, de orice!*

– *Bine, atunci duceţi-vă şi învăţaţi.*

– *Doi olteni în vacanţă. La ora 3 dimineaţa, unul îl trezeşte pe celălalt:*

– *Marine!*

– *Ce-i?*

– *Deschide ochii şi spune-mi ce vezi?*

– *Cerul.*

– *Şi?*

– *Şi Luna.*

– *Şi?*

– *Şi Carul Mare.*

– *Şi?*

– *Şi Carul Mic.*

– *Şi?*

– *Şi... Ioaneee!... aştia ne-au furat cortu'.*

SUDOKU

jocul săptămânii: 37

1	3	9	7	6	5	8	2	4
2	5	7	8	1	4	6	9	3
4	6	8	9	2	3	5	1	7
6	2	5	4	9	8	7	3	1
7	4	3	1	5	2	9	6	8
8	9	1	6	3	7	4	5	2
9	8	6	3	4	1	2	7	5
5	1	4	2	7	9	3	8	6
3	7	2	5	8	6	1	4	9

Soluţia în numărul viitor

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 36

5	9	7	4	6	3	1	8	2
8	3	2	5	9	1	7	6	4
4	1	6	8	2	7	5	3	9
7	6	1	2	5	4	3	9	8
2	8	3	9	7	6	4	1	5
9	5	4	1	3	8	2	7	6
3	2	8	7	4	9	6	5	1
6	4	9	3	1	5	8	2	7
1	7	5	6	8	2	9	4	3

PERSPICACITATE

Încercaţi să rezolvaţi labirintul.

START — FINAL

SOLUŢIA INTEGRAMEI „ŢESĂTURI".
Orizontal: A - G - P - D - J - U - ANTEMERIDIAN - EROICI - URNI - SMOG - OARE - IU - ICRA - LITA - N - AC - ARSIC - URI - T - SFII - SIRA - ACT - NESAT - FA - AERISI - IRIS - CUVA - TRI - UNT - TINTA - ARTAR - BAIAT - ORNATI.

Verificaţi-vă cunoştinţele!

Cărţile de joc

1. Ce se înţelege prin „cărţi de joc"?
2. Care sunt cele patru „culori" ale cărţilor de joc?
3. Când şi unde au fost inventate cărţile de joc?
4. Cine a compus muzica operei „Dama de pică"?
5. Ce prozator din ţara noastră (1939-2002) a scris romanul „Al cincilea as"?
6. Ce pictor francez (1839-1906) a pictat tabloul „Jucătorii de cărţi"?
7. Cine a realizat în 1972, filmul „Jocul de cărţi"(„Scopone Scientifica")?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Municipiul Craiova este reşedinţa judeţului Dolj. 2) Craiova este aşezată pe malul Jiului. 3) Numele antic al Craiovei era Pelendava. 4) Sfântul ocrotitor al Craiovei este Sfântul Mare Mucenic Dimitrie. 5) În Evul Mediu, în Ţara Românească, primul demnitar după domnitor, având sediul la Craiova, era banul. 6) Craiova este locul naşterii lui Titu Maiorescu. 7) Tabloul „Hora Unirii la Craiova" poartă semnătura lui Theodor Aman.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Caii" am primit răspunsuri corecte (şapte!) de la următorii cititori: *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Prof. Elena-Cristina Puflea,* Focşani; *Monica Vlad,* Timişoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu, Ing. Ion Cozma* şi *Prof. Mihai Savin,* Adjud; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

✉ Ne bucurăm că s-au rezolvat o serie de probleme în legătură cu primirea răspunsurilor dumneavoastră. Vă dorim mult succes în continuare şi vă urăm tuturor o toamnă frumoasă! *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Tuberoza

Polianthes tuberosa

■ Plantă perenă cu bulbi şi tulpina simplă, rotundă, ce poate atinge o înălţime de 1 metru. Frunzele sunt lungi, lineare, dispuse în rozete. Este cultivată pentru flori tăiate, ca plantă în ghiveci sau pentru decorarea parcurilor sau a spaţiilor interioare.

■ Se recomandă plasarea acestora în pământ bine drenat, fertil, nisipos şi se menţine mereu afânat. Tuberoza preferă soarele cald dar trebuie ferită de curenţi puternici de aer.

■ Pe timp de vară se udă abundent, la intervale regulate şi se fertilizează de 2 ori pe lună cu îngrăşământ lichid, special pentru plante cu flori. Iarna, plantele care sunt ţinute la adăpost nu se mai udă şi se păstrează la o temperatură de minim 15 grade Celsius.

■ Tuberoza înfloreşte din iunie până în octombrie şi are un miros deosebit de plăcut. Are florile simple sau duble, de culoare alb sau crem, grupate în inflorescenţe ce pot atinge până la 20 cm lungime. Florile se taie doar după ce sunt pe jumătate deschise, deoarece dacă sunt culese când sunt boboc, nu înfloresc în glastre.

■ Se poate înmulţi prin bulbi, care ajung la maturitate după 2-3 ani de dezvoltare. Plantarea acestora se face în sere, în luna martie, iar în grădini, în lunile aprilie-mai.

Aveţi obsesii?

Iată ce ne dezvăluie zodiile

Fiecare nativ, indiferent de zodia din care face parte, are una sau mai multe obsesii. Cred că fiecare dintre noi s-a simţit măcar o dată depăşit de situaţie, mai ales când cei din jur ne scot din sărite. Iată că şi acum, astrologii ne ajută să-i înţelegem mai bine pe ceilalţi, ajutându-ne să trecem mai uşor peste acele momente stresante. Vă invităm să descoperiţi obsesiile zodiacale.

BERBEC. Este genul de om care nu se ghidează după tot felul de şabloane. Are destule fixuri, dar cel mai important este legat de timp. Are senzaţia că treaba nu merge îndeajuns de repede şi că este mereu pe fugă. Să nu uităm că Berbecul este un nativ dinamic, direct şi sincer. Ca efecte ale propriilor obsesii putem aminti mania de a face totul pe fugă şi de a se arunca cu capul înainte, fără a se gândi prea mult la pericole.

TAUR. Se ataşează foarte tare de lucruri, persoane şi idei, încât obligatoriu va ajunge să facă fixaţii. Este obsedat de siguranţă şi nu îşi poate împlini acest vis decât dacă acumulează. De aici şi exagerarea simţului posesiunii. Un nativ Taur nu se gândeşte decât la case, maşini, bani, haine de firmă şi bijuterii, familia şi partenerul de viaţă ocupă un loc la fel de important, baza fiind tot schimbarea. Taurul este de încredere, perseverent, gândeşte practic, iar o dată ce îşi formează o impresie, cu greu o mai poate schimba cineva.

GEMENI. Zodia cu cele mai puţine obsesii şi manii. Singura fixaţie se poate spune că este legată de informare, comunicare şi mişcare. Se fereşte în mod deosebit de cei care se mişcă încet sau sunt neîndemânatici. Nativul din zodia Gemeni este un spirit liber şi li se pare imposibil să se muleze după gusturile sau ideile celor din jur. Se orientează rapid, iar dacă se supără le trece rapid. Uneori pot deranja tocmai pentru lipsa reperelor fixe.

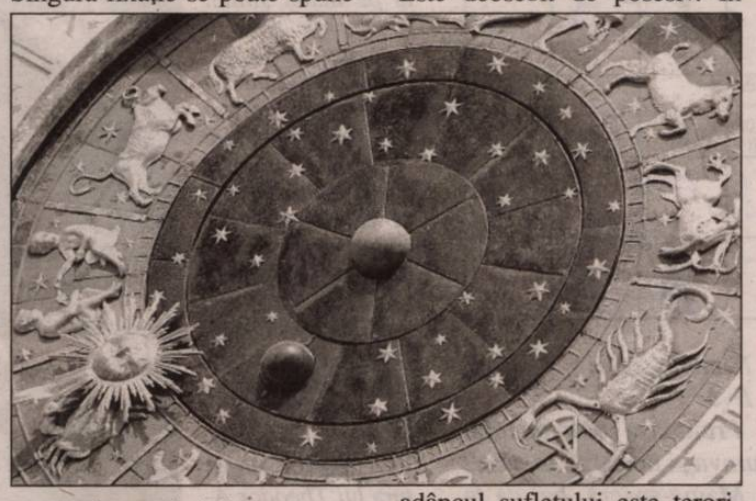

RAC. Toate obsesiile şi fixaţiile acestui nativ sunt legate doar de nevoia de siguranţă. Este un nativ diplomat din fire, aşa că este dificil ca să îi simţi când ceva îl scoate din sărite. Obsesiile pot fi legate de copii, familie, casă, de anumite obiecte vechi sau amintiri. Foarte des întâlnim un nativ Rac cu o fixaţie pentru unul sau ambii părinţi, pe care îi poate diviniza. Nativul are schimbări bruşte de dispoziţie, este superstiţios, sensibil la fazele Lunii, aşa că toanele îi pot scoate pe cei din jur din sărite.

LEU. Marea fixaţie a acestei zodii este propria persoană. Este de-a dreptul obsedat să îl remarce ceilalţi, să îl admire sau să îl laude. Are nevoie de o anumită poziţie socială, de renume, diplome şi decoraţii, pentru a ieşi în evidenţă şi pentru a fi lăudat. Nativul Leu este un om deosebit, vanitos, optimist, cu suflet nobil şi generos. Este deosebit de posesiv. În adâncul sufletului este terorizat de gândul singurătăţii şi al lipsei de afecţiune. Este prea mândru să-şi recunoască temerile.

FECIOARĂ. Este zodia cu nativii cei mai maniaci dintre toate celelalte. Fecioara are un spirit de observaţie dezvoltat, adoră ordinea, punctualitatea şi curăţenia. În relaţii este de-a dreptul enervant, are mania de a despica firul în patru, deoarece suferă de obsesia perfecţiunii. Vrea ca totul să decurgă perfect, îţi poate scoate ochii pentru orice fleac, oricât de mic şi va ţine socoteala pentru ultimul bănuţ. Are mania de a aduna mereu, a colecţiona şi a stoca. Cu cât îmbătrâneşte, cu atât devine mai pisălog. Vor fi însă iertaţi uşor deoarece sunt harnici, devotaţi şi practici.

Săptămâna viitoare vom prezenta celelalte şase zodii.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Identitatea de gen, dezbătută de societate şi de ştiinţă ■ Când se supără zeii ■ Un romantic învins de justiţie ■ Insula Paştelui – un mister perpetuu ■ Fântâna Trevi, simbol al Cetăţii Eterne ■ Cum abordăm fenomenul OZN? ■ Mutaţii genetice cauzatoare de cancer

HOROSCOP

18-24 septembrie 2017

BERBEC 21.03-20.04

Depuneţi toate eforturile să deveniţi mai productivi şi eficienţi. Mercur retrograd vă face câteva figuri neplăcute la locul de muncă. Aşteptaţi-vă la greşeli stupide care vă vor enerva. În rest, nimic grav. Venus şi Marte vor îndulci atmosfera.

TAUR 21.04-21.05

Urmează o perioadă bună, cu vacanţe, petreceri şi tot felul de activităţi cu cei mici. Este important să vă valorificaţi talentul creativ şi simţiţi nevoia să vă retrageţi în propria carapace, unde să vă stabiliţi obiectivele viitoare.

GEMENI 22.05-21.06

În aceste zile vă veţi ocupa de casă, familie şi de dumneavoastră. Primiţi vizita unor rude pe care nu le-aţi văzut până acum niciodată. Veţi finaliza rapid câteva proiecte pentru casă. Amintiţi-vă însă că e bine să măsuraţi de două ori înainte să tăiaţi.

RAC 22.06-21.07

Săptămâna debutează într-un ritm rapid. Vă preocupă să citiţi, să scrieţi şi să studiaţi mai mult ca de obicei. Sunt importante şi interacţiunile cu fraţii şi rudele. Totuşi, aveţi grijă că se pot ivi întârzieri sau puteţi face greşeli care vă scot din ritm.

LEU 22.07-22.08

Cu Venus în semnul dumneavoastră debordaţi de farmec, sunteţi atrăgători şi diplomaţi. Şi Marte vă face energici. Veţi încheia câteva contracte mai vechi, care au fost amânate de ceva vreme. Este o vreme prielnică pentru a vă reînnoi garderoba. Succes!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Soarele vă energizează şi vă oferă şansa să vă încărcaţi bateriile pentru tot restul anului. De asemenea, vă atrage situaţii favorabile şi oameni importanţi, care vă vor facilita tot felul de proiecte abandonate. În weekend vă veţi întâlni cu prieteni apropiaţi sau cu un fost partener de viaţă.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Soarele se cam ascunde de zodia dumneavoastră şi din acest motiv veţi prefera să vă retrageţi şi să studiaţi. Vă impulsionează însă Venus şi Marte, încurajând întâlnirile cu prietenii. De fapt, este posibil ca un prieten să devină mult mai apropiat în scurt timp. Ţineţi cont că se zăresc perspective încurajatoare în privinţa banilor.

SCORPION 23.10-21.11

Este momentul cel mai prielnic să lucraţi împreună cu alţii pentru a beneficia de avantaje în viitorul apropiat. Ambiţia este pusă la încercare şi veţi demonstra că aveţi capacitatea de a lucra rapid şi eficient. Prieteni din trecut se întorc în viaţa dumneavoastră şi veţi putea învăţa ceva din această experienţă.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Soarele se situează în partea de sus a diagramei şi va acţiona ca un reflector puternic. Evident, puteţi folosi acest lucru în favoarea dumneavoastră. Cereţi ceea ce vă doriţi şi veţi primi. Între timp, se prefigurează călătorii scurte şi vi se iveşte posibilitatea de a vă lărgi orizonturile prin studiu.

CAPRICORN 22.12-19.01

Aveţi două posibilităţi de afirmare; ori veţi călători şi prin acest lucru vă veţi îmbogăţi experienţa de viaţă, ori veţi fi încântaţi să studiaţi şi să învăţaţi ceva nou. Este un moment excelent pentru a soluţiona disputele legate de asigurări, moşteniri sau o proprietate comună.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Sunteţi implicaţi în tot felul de tranzacţii, afaceri, operaţiuni financiare sau dispute privind o proprietate comună. Cu Marte vizavi de semnul dumneavoastră veţi continua să fiţi supăraţi pe partenerul de viaţă sau pe un prieten bun. Din fericire, situaţia o va calma Venus, făcându-vă să iertaţi mai uşor.

PEŞTI 19.02-20.03

Acum, aveţi mai multă nevoie de odihnă decât de obicei. Puteţi simţi un pic mai multă presiune din partea unui partener sau a unui vechi prieten. Vestea cea bună vine din sfera serviciului, unde aveţi capacitatea de a munci cu spor şi roadele se vor vedea în curând.

Nativul săptămânii: **IOSIF SÎRBU** (21.09.1925 – 06.09.1964)

A fost un trăgător de tir, primul campion olimpic român în cadrul Jocurilor Olimpice de vară din 1952 de la Helsinki la proba de tir, armă liberă, calibru redus, 40 focuri, poziţia culcat. A fost şi multiplu campion naţional şi balcanic.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa poştală de expediere) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....
Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722626256622

SERIE NOUĂ - 1367 ● ANUL LX ● 21 SEPTEMBRIE 2017 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 38 (3117)

magazin

www.revistamagazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com ● redactia.revistamagazin@gmail.com ● redactia@revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Sunteţi mai melancolică? Uitaţi-vă pe cer: nu cumva e Lună Plină?

Dosarele frumuseţii

Măşti cu fructe de sezon

«Zâmbeşte şi vei avea prieteni. Încruntă-te şi vei avea riduri.»

George Eliot

Identitatea de gen,

dezbătută de societate şi de ştiinţă

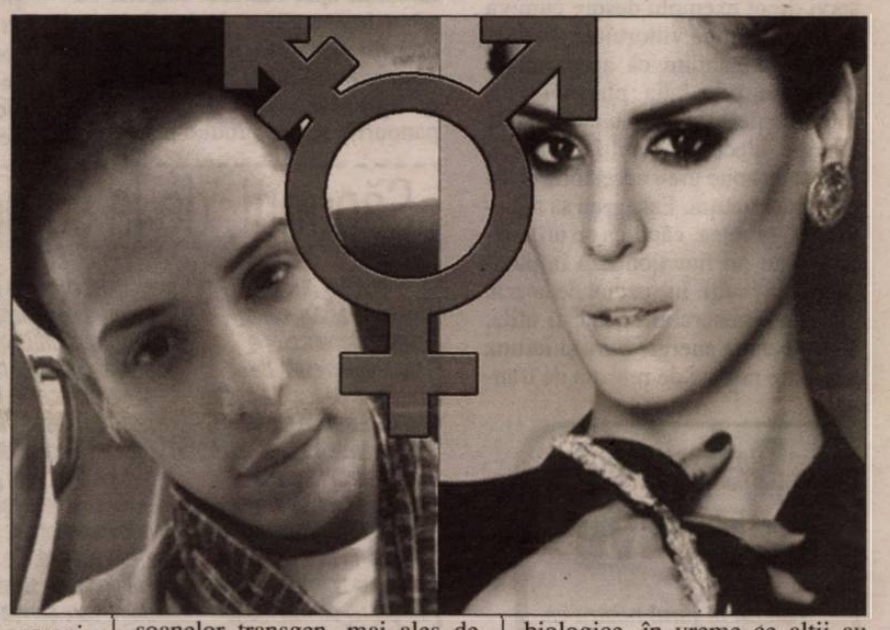

Geneticienii vor să înţeleagă secretele „identităţii de gen", o situaţie care apare, în cazuri rare, la câţiva ani după naştere. Dar ce se întâmplă la naştere?

Orice bebeluş are la naştere un sex bine definit, trecut în acte la rubrica *gen*. Aşadar, suntem de genul masculin sau feminin, în funcţie de sexul dobândit în procesul de fecundare şi devenit explicit la naştere. La naştere se pot observa uneori şi unele anomalii legate de sexul nou-născutului, şi anume ceea ce anatomiştii numesc *intersex*, adică prezenţa anatomică a trăsăturilor ambelor sexe pe acelaşi corp.

În afară de această situaţie rară, mai există una care de-a lungul deceniilor este cunoscută sub numele de *transgen* (*translaţie de gen* sau *identitate de gen opusă*, în limba română; de la *trans* „de partea opusă", în opoziţie cu *cis*, „de aceeaşi parte") sau *transsexualitate*. Oricum ar fi numită, problema denotă o persoană care, indiferent de sexul cu care s-a născut (deci, indiferent de genul căruia îi aparţine), optează, la o anumită vârstă, pentru genul opus. Are loc, aşadar, o translaţie de gen, de ordin psihologic: în aceste cazuri, băiatul simte de la o anumită vârstă, cam după 5 ani, că este fată şi vrea să se comporte ca atare; şi invers.

La maturitate, aceste cazuri pot încerca anumite intervenţii chirurgicale de schimbare a sexului, transformându-se în ceea ce se numeşte *transsexuali*. Tulburările de gen, care nu au nimic în comun cu orientarea sexuală, motiv pentru care specialiştii preferă denumirea de *transgen* în loc de *transsexualitate*, au intrigat de mult oamenii de ştiinţă. Cum se produce această translaţie psihologică de gen? Se dobândeşte sau este din naştere? Pentru a pătrunde mai adânc în

acest mister, recent, un consorţiu format din cinci institute de cercetare din Europa şi Statele Unite studiază genomul uman, setul complet de ADN al unei persoane, pentru a găsi indicii cu privire la faptul dacă persoanele *transgen* se nasc astfel şi care este cauza.

Cercetătorii studiază de decenii procesele desfăşurate în creier şi au strâns ceva indicii privind o origine biologică a faptului de a fi *transgen*, dar nu au ajuns şi la concluzii incontestabile, după cum transmite Agerpres.

Cercetarea a fost împinsă către „cartea vieţii", molecula de ADN, locul în care sunt scrise toate „textele" existenţei noastre. De aceea, acum, oamenii de ştiinţă din consorţiu, conduşi de prof. Lea Davis, de la Institutul de Genetică Vanderbilt, din Nashville, SUA, s-au angajat în ceea ce ei numesc „cel mai mare studiu de acest fel, căutând o componentă genetică pentru a explica de ce oamenii cărora li s-a atribuit un sex la naştere se identifică atât de persistent cu celălalt, adesea foarte devreme în copilărie".

Cercetătorii au extras ADN din probele de sânge a 10.000 de oameni, dintre care 3.000 *transgen* (identitate de gen opusă faţă de sexul biologic) şi restul non-transgen sau *cisgen* (identitatea de gen corespunde cu sexul biologic). Faza următoare a proiectului prevede testarea a aproximativ 3 milioane de markeri, sau variaţii, în genomul tuturor probelor.

Prin cunoaşterea variaţiilor pe care le au în comun persoanele *transgen* şi compararea acelor modele cu cele ale subiecţilor *cisgen* din studiu, cercetătorii ar putea să înţeleagă ce rol joacă genomul în identitatea de gen.

Implicaţii sociale

Acum patru decenii, când persoanele cu probleme de identitate de gen se numeau fie travestiţi fie transsexuali, erau privite cu destule reticenţe în societate. Erau „curiozităţi ale naturii". Acum, în arena politică americană, de pildă, se duce o luptă susţinută pentru drepturile persoanelor transgen, mai ales de când preşedintele Trump a anunţat pe Twitter că intenţionează să interzică persoanelor transgen să se încadreze în armată.

Părerile sunt împărţite

Cercetătorii implicaţi în studiul amintit lucrează la finalizarea genotipului şi la concluziile finale, care se aşteaptă să dureze până la un an şi jumătate. În prezent, singura modalitate de a determina dacă oamenii sunt transgen este ca ei să se identifice ca atare. Dar asta ar lăsa loc la relativizări.

Neurologii au descoperit mai demult indicii în structura creierului şi în activitatea persoanelor *transgen* care le disting de subiecţii *cisgen*.

Un studiu efectuat în 1995, condus de neurobiologul olandez Dick Swaab, a descoperit diferenţe structurale între creierul bărbaţilor şi cel al femeilor. Munca lui a dat naştere unui nou domeniu de cercetare care astăzi este explorat cu tehnologie avansată de scanare a creierului voluntarilor transgen în viaţă.

Pe de altă parte, studiile Ivankăi Savic, profesor de neurologie de la Institutul Karolinska din Suedia, sugerează că bărbaţii *transgen* au o conexiune slabă între cele două zone ale creierului care procesează percepţia de sine şi a propriului trup.

Unii cercetători, inclusiv geneticieni şi neurologi, presupun şi ei existenţa unei componente biologice, în vreme ce alţii au rezerve. Astfel, Paul McHugh, profesor universitar de psihiatrie la Şcoala de Medicină Johns Hopkins (Statele Unite), s-a impus ca una dintre principalele voci care combat ipoteza „născut-aşa" şi încurajează terapia psihiatrică pentru persoanele *transgen*, în special pentru copii, astfel încât să accepte sexul atribuit la naştere.

McHugh a câştigat susţinători în rândul conservatorilor din societate, care au numit persoanele *transgen* „contrafăcute".

Anul trecut, el a fost coautor al unei recenzii despre literatura ştiinţifică pe această temă, publicată în revista *The New Atlantis*, unde afirmă că nu există dovezi suficiente care să sugereze că orientarea sexuală şi identitatea de gen sunt determinate biologic. Articolul a stârnit dezaprobarea a aproape 600 de cadre universitare şi clinicieni.

Dar McHugh a mai declarat că se îndoieşte că cercetările suplimentare vor dezvălui o cauză biologică. „Dacă ar fi fost evident, ar fi găsit-o cu mult timp în urmă", a conchis cercetătorul.

Deocamdată, lucrurile sunt departe de a fi tranşate: simpla recunoaştere a apartenenţei la *transgen* nu poate schimba actele oficiale, cum ar fi certificatele de naştere, actele de identitate, de asigurări sociale etc. În plus, ca şi acum patru decenii, problema se rezumă la o chestiune de drepturi civile şi de legiferare.

5 948427 000133 38

Biblioteca Judeţeană

Fă-mi o insulă!

Am preluat titlul unei mai vechi piese muzicale a unui interpret britanic, dar pentru a face trimitere către o realizare de excepţie – nu a vreunei echipe de savanţi, ci a locuitorilor unei zone aparţinând Scoţiei, care timp îndelungat au fost foarte afectaţi de imposibilitatea alimentării cu energie electrică.

Insula Eigg are doar 9 km în lungime şi circa 5 km lăţime. Ea se alimentează exclusiv din contul surselor de energie regenerabilă şi poate servi drept exemplu despre cum va arăta energetica viitorului.

Să ne gândim că aproximativ 20% din populaţia planetei (1,3 miliarde de oameni) nu au acces la energie electrică. Mulţi dintre ei trăiesc în zone greu accesibile şi fără infrastructură. Este greu să te conectezi la reţea, când ea se află departe sau nu funcţionează la parametrii cuveniţi. În special de aceea, energia regenerabilă poate fi utilă. Ea înseamnă energie pură şi ieftină şi nu are nevoie de reţeaua de transport la care sunt conectate staţiile atomice puternice. E necesar prin urmare să folosim panourile solare sau generatoare eoliene mici, cum fac locuitorii insulei Eigg.

În 2008, Eigg a devenit prima comunitate din lume care a lansat un sistem energetic autonom, ce foloseşte apa, vântul şi soarele. Totul a fost realizat de localnici cu propriile lor forţe. În prezent, acolo funcţionează patru centrale eoliene ce furnizează 24 kW în reţea, iar panourile solare produc până la 50 kW. Instalarea panourilor solare pe insulă ar putea părea stranie, pentru că anual ele nu produc multă energie. În schimb, vara, dau producţia de vârf. Pe insulă mai sunt trei hidrocentrale – una de 100 kW şi două de 5 şi respectiv 6 kW.

Un alt fapt insolit este că locuitorii insulei Eigg au implementat acest proiect fără a avea studii sau experienţă în domeniu, între ei neexistând niciun inginer electrician. Există însă şi un mare dezavantaj: investiţiile sunt mari. Construcţia sistemului a costat 1,66 milioane de lire sterline, o mare parte fiind acordată de Uniunea Europeană. Dar în ţările cu o economie mai slabă, unde acest ajutor financiar devine inaccesibil, implementarea unor asemenea proiecte e incomparabil mai complicată.

De asemenea, pe Eigg există şi perioade, mai ales primăvara, când vremea nu „colaborează" şi locuitorii insulei sunt nevoiţi să includă în reţea câteva generatoare diesel. Totuşi, 95% din an, insula foloseşte exclusiv energie curată!

Despre paliative

Să vorbim corect!

Auzim în jurul nostru că, într-o anumită situaţie, atitudinea lui X sau Y nu reprezintă altceva decât un „paliativ temporar". Cuvântul este folosit corect în contextul respectiv, cu sens evident, figurat dar, din nefericire, atributul adăugat, adjectivul „temporar", creează o construcţie pleonastică.

Greşeala este cauzată de necunoaşterea corectă a substantivului „paliativ". Acesta este definit de dicţionar drept „medicament care atenuează boala fără să o vindece, soluţie temporară aparentă, a unei situaţii dificile".

Se înţelege că tot greşite sunt asociaţiile: „paliativ aparent / momentan / provizoriu / vremelnic" şi lista ar putea continua.

Menţionăm totodată că am întâlnit adesea şi pronunţia „paleativ", aceasta nefiind acceptată de dicţionare. *(I.S.)*

Săpunul, de la sumerieni la romani

Nimeni nu se mai întreabă astăzi, când piaţa cosmeticelor e supraaglomerată de produse de toaletă pentru toate gusturile şi buzunarele, cui i-a venit prima dată ideea să prepare ceea ce numim de o vreme încoace săpun. Ei bine, aflaţi că originea acestuia urcă în timp preţ de mai multe milenii. În urmă cu peste 4.500 de ani, în antica Mesopotamie, sumerienii ştiau să combine în mod surprinzător igiena cu sănătatea, utilizând pentru curăţarea hainelor şi a pielii acelaşi preparat, un amestec de grăsime cu carbonat de potasiu, pe care l-am putea numi strămoşul săpunurilor parfumate din zilele noastre. De fapt, era un fel de săpun primitiv, care servea totodată la protejarea împotriva bolilor de piele. Săpunul destinat doar spălării corpului a apărut mult mai târziu.. El a fost folosit numai în acest scop abia din secolul al II-lea d.Chr. Ulterior, în secolul al VIII-lea, a venit rândul arabilor să îmbunătăţească substanţial calităţile acestui produs, adăugându-i mai multe ingrediente noi. Astfel a luat naştere săpunul „dur", strămoşul celebrului „Savon de Marseille" (săpun de Marsilia) de astăzi.

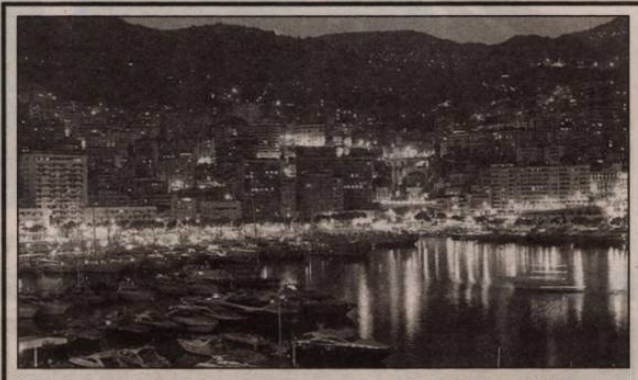

Ţara tuturor posibilităţilor

Nu prea e clar de ce Statelor Unite ale Americii li se spune şi „ţara tuturor posibilităţilor", dar e logic să ne aşteptăm să aflăm şi despre aceasta lucruri uimitoare, care poate niciodată nu ne-ar fi trecut prin minte; la fel cum, de altfel, găsim în orice comunitate din lume. Aflaţi însă despre confraţii noştri de peste Ocean că...

● în statul Montana, există de trei ori mai multe vaci decât oameni; ● un american consumă resurse cât 32 de kenyeni; ● unul din trei americani este obez; ● prima persoană deţinătoare de sclavi în America a fost un negru; ● în SUA, erorile medicale constituie a treia cauză de deces; ● dacă ai numai 10 dolari şi nicio datorie la bancă, eşti mai bogat decât 25% dintre americani; ● în fiecare zi, în SUA se servesc 400 km² de pizza; ● 13,27% din americani nu cred că omul a ajuns pe Lună; ● 40% din naşteri sunt ale femeilor nemăritate; ● în SUA sunt consumate zilnic 22 de milioane de păsări; ● unul din 8 americani a fost angajat la McDonald într-o perioadă a vieţii sale; ● Compania Apple, specializată în calculatoare de înaltă tehnologie, are mai mulţi bani decât Trezoreria Statelor Unite; ● 42% din jucăriile vândute pe glob sunt cumpărate de părinţii americani, deşi numai 3,1% dintre copiii lumii trăiesc în Statele Unite; ● statul Virginia a dat mai mulţi preşedinţi ai SUA decât oricare alt stat american; ● numai 31 de state din cele 50 care alcătuiesc SUA au engleza declarată oficial limbă naţională, deşi majoritatea americanilor vorbesc această limbă.

Egiptenii antici, „rude" ale europenilor!

În secolul 21, e aproape imposibil să susţină cineva cu argumente incontestabile că, într-un anume loc de pe Terra, o anume populaţie s-a păstrat până azi la fel ca acum două, trei, patru mii de ani. Este şi cazul unei părţi din reprezentanţii uneia dintre cele mai uluitoare civilizaţii multimilenare ale lumii noastre: Egiptul antic. Pentru prima dată, un grup de cercetători a analizat ADN-ul de la un număr mare de mumii, folosind o metodă pe care o consideră sigură, neexistând riscul de contaminare cu ADN-ul altor etnii.

Într-un studiu publicat în jurnalul Nature Communications, savanţii au analizat materialul genetic a 151 de mumii egiptene, care au fost îngropate din 1400 î.Chr. până în 400 d.Chr., potrivit Newsweek. Ei au descoperit că materialul genetic al mumiilor prezenta mai multe similitudini cu popoarele antice din Orientul Apropiat şi al celor de pe coasta estică a Mării Mediterane, precum Israelul şi Palestina, decât cu populaţia actuală a Egiptului. Analiza mai sugerează că invaziile nu au avut un efect atât de mare asupra bazinului genetic decât se credea.

Studiul arată şi o legătură genetică între egiptenii antici şi popoarele neolitice din Asia Mică şi Europa. Astfel, cercetarea a avut succes acolo unde alte studii asupra ADN-ului mumiilor au eşuat.

Mumiile provin din situl arheologic Abusir el-Meleq, de lângă fluviul Nil (centrul Egiptului antic). Totuşi, deoarece toate mumiile provin din aceeaşi zonă, cercetătorii precizează că rezultatele nu pot fi generalizate pentru alte zone din sudul şi nordul Egiptului, care au fost mai mult sau mai puţin afectate de cuceriri şi invazii.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Paul Ioan, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: TIPOMEDIA PROD S.R.L.

CONSUMUL RIDICAT DE OMEGA 6

Un studiu american a ajuns la concluzia că excesul de acid linoleic, un tip de omega 6, poate sta la originea anumitor dureri cronice, precum cele provocate de migrene.

Reducerea consumului de alimente bogate în aceste elemente din dieta zilnică este cea mai simplă și la îndemână soluție împotriva chinuitoarelor dureri de cap cu care se confruntă un număr impresionant de persoane în întreaga lume. Carnea roșie, uleiul de floarea-soarelui, margarina sunt, în principal, cele mai bogate surse de omega 6, acizi grași esențiali pe care corpul uman nu îi poate sintetiza.

Consumate în exces, aceste grăsimi pot declanșa dureri cronice, avertizează Christopher Ramsden, doctor în neuroștiință nutrițională pentru Institutul Național al Sănătății (NIH) din Statele Unite. Cercetătorul a ajuns la această concluzie încă din 2013, după un studiu clinic efectuat pe un lot de 56 de participanți diagnosticați cu migrenă cronică. Aceștia au urmat circa 10 ore pe zi două regimuri alimentare diferite timp de 12 săptămâni, unul sărac în omega 6, iar cel de-al doilea aproape lipsit de sur-

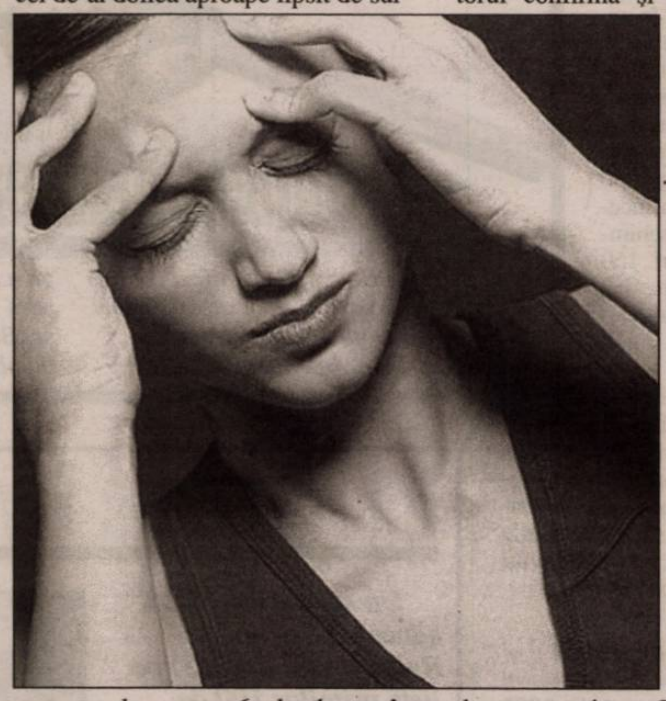

se de omega 6, dar bogat în omega 3 (grăsimi ce se găsesc în peștele gras precum somonul sau în uleiul de rapiță).

Rezultatul: ambele regimuri au contribuit la diminuarea durerilor cu care se confruntau bolnavii, cel bogat în omega 3 dovedindu-se mult mai eficient ca primul (o reducere cu circa 4,6 ore pe zi a migrenelor față de 1,2 ore pentru dieta din care s-au scos parțial sursele de omega 6).

Într-un studiu publicat recent de revista Science Signaling, cercetătorul confirmă și precizează rolul grăsimilor omega 6 în apariția migrenelor. S-a observat, pe parcursul celui de-al doilea experiment, că reducerea concentrației acestei molecule din sângele pacienților are o legătură importantă cu scăderea frecvenței și duratei migrenelor cu care aceștia se confruntau.

Trebuie, așadar, să reducem drastic aportul de acid linoleic pentru a ne ține la adăpost de dureroasa migrenă? „Este încă prea devreme să facem recomandări stricte", afirmă Christopher Ramsden.

Este însă sigur că fiecare dintre noi ar trebui să încerce să echilibreze raportul, dintre cele două tipuri de acizi esențiali, omega 3 și omega 6, undeva la 1/5, pentru a păstra sănătatea arterelor și a inimii.

Avantajele alăptării la sân

Despre importanța alăptării la sân s-au scris mii de studii și articole, toate demonstrând că ea este de natură să le ofere copiilor cel mai bun start posibil în viață. Cercetările efectuate la Centrul Medical Monell din Philadelphia arată că alăptarea la sân poate proteja copiii de infecții, poate îmbunătăți, mai târziu, performanțele școlare și poate chiar crește coeficientul de inteligență.

Mai nou, savanții au descoperit că laptele matern poate deține secretul pentru care unii copii sunt mai atrași să mănânce fructe și legume decât alții și mai puțin atrași de mâncărurile junk și fast-food.

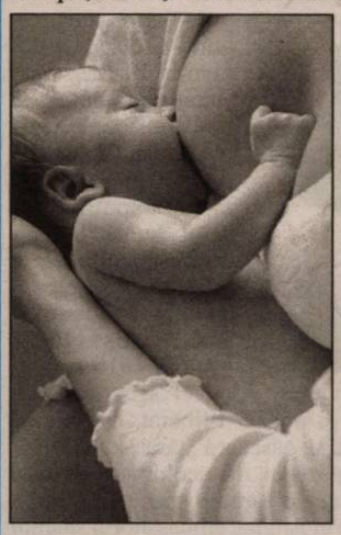

Oamenii de știință susțin că nou-născuții ale căror mame au inclus multe legume în dieta lor, când îi alăptau la sân, deveneau mult mai înclinați spre un regim vegetarian la maturitate. Acest lucru s-ar datora expunerii constante la aroma subtilă a legumelor și fructelor, prezentă în laptele matern.

Descoperirea ar putea ajuta milioane de mame care vor ca odraslele lor să mănânce sănătos, dar duc adevărate lupte pentru a le face pe acestea să consume legume ca morcovi, broccoli sau varză. Consumul constant de suc de morcov, țelină sau varză, de către mame, în timpul sarcinii, ar fi de natură, susțin specialiștii americani, să influențeze puternic obiceiurile alimentare ale copiilor, mai târziu.

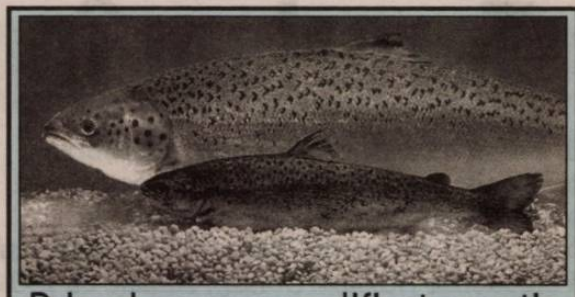

Primul somon modificat genetic

Societatea Aqua Bounty a anunțat în urmă cu câteva zile că a vândut primele exemplare de somon modificat genetic, care cresc mult mai repede decât peștii obișnuiți, din sălbăticie sau captivitate. Numele cumpărătorilor nu a fost însă dezvăluit...

Inițiativa de a produce un astfel de pește a fost lansată în urmă cu câțiva ani, când o companie din Massachussetts (SUA) a dezvoltat mai întâi o tehnică de acvacultură în bazine ce permite creșterea peștilor în uzine instalate pe pământ, apoi a încercat să obțină un somon care să se dezvolte mai rapid.

Specia de somon care a fost vândut aparține genului *Salmo salar,* provine din Atlantic și i-a fost implantată o genă compusă dintr-un promotor al unei proteine antiîngheț, dintr-o specie de pește *(Macrozarces americanus)* asemănător anghilei, ce poate trăi în ape sărate, la 0 grade Celsius, plus o genă provenită dintr-un hormon de creștere al somonului *Oncorhynchus tshawytscha.*

Această specie transgenică nou-creată crește pe tot parcursul anului, chiar și în timpul sezonului rece, și atinge greutatea ideală pentru a fi comercializat în 18 luni – față de trei ani cât este nevoie în fermele marine tradiționale. Aqua Bounty declară că producția sa nu va afecta mediul și va permite să producă într-o cantitate mai mare o specie foarte cerută pe piață; în plus, va ajuta la conservarea somonului sălbatic.

Adolescenții dependenți de telefonul mobil

Un inedit studiu realizat în Marea Britanie a dezvăluit un adevăr șocant: în medie, un adolescent din zilele noastre își petrece zilnic 2 ore și 40 de minute (adică echivalentul a peste 40 de zile pe an!) cu ochii în telefonul mobil, scriind mesaje-text sau urmărind postările pe Facebook și alte rețele sociale ale prietenilor săi. Studiul a fost efectuat pe 1.500 de adolescenți, toți locuind cu părinții lor.

Cei mai „dependenți" de telefonul mobil par să fie tinerii din Liverpool, care stau 48 de zile pe an „lipiți" de celular, fiind urmați de cei din Glasgow, Cardiff și Londra – aceștia petrecând pe telefonul personal doar echivalentul a 37 de zile.

Pe de altă parte, rezultatele sondajului au dezvăluit că 66% dintre părinții adolescenților nu ar dori să fie în locul copiilor lor, supuși unui asemenea bombardament mediatic, în vreme ce 85% au mărturisit că, în ciuda deschiderilor pe care le oferă comunicațiile moderne, ei se simțeau mai liberi, în adolescență, decât copiii lor.

Studiul vine după un altul, realizat anul trecut, care a demonstrat că aproape trei sferturi dintre adolescenții britanici se simt frustrați, stresați sau au chiar atacuri de panică dacă sunt privați multă vreme de telefonul lor mobil. Îngrijorător este faptul, susțin psihologii, că tinerii devin atât de împătimiți de dispozitivele lor electronice, încât manifestă față de acestea tipul de atașament emoțional rezervat, de obicei, interacțiunii dintre copii și părinți!

Robo-frigiderul care servește masa

Ai venit acasă de la serviciu, te-ai instalat comod pe canapea, ai dat drumul la televizor... nimic nu e mai inconfortabil decât să te ridici iar pentru că ai uitat să-ți iei o bere din frigider. Ei bine, asemenea situații nedorite vor deveni în curând amintire, căci Panasonic lucrează intens la frigiderul care îți aduce berea la nas!

Prototipul „Movable Fridge" se află deja în testări și promite să fie primul frigider inteligent din lume. Înzestrat cu roți, memorie și dispozitive de înregistrare/redare, frigiderul se poate deplasa prin casă și vine, la comanda proprietarului, oriunde îl cheamă acesta.

Este suficient ca stăpânul casei să îi spună: „Suntem pe balcon, vino aici" sau „Poți să ne aduci niște bere la masa din bucătărie?" pentru ca frigiderul să se conformeze urgent, urmând trasee pe care le memorează după o singură deplasare și ocolind eventualele obstacole, grație senzorilor cu care este dotat.

În plus, robo-frigiderul poate fi chemat și să strângă de pe masă farfuriile murdare, după ce ați terminat de mâncat, pentru a le duce în bucătărie și a le depune pe mașina de spălat vase, fără să ciobească măcar una!

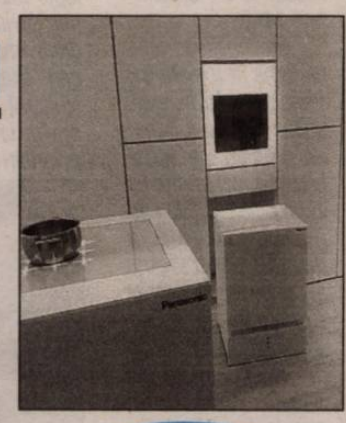

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Terorism în Rusia

În istoria recentă a Rusiei s-au desfăşurat mai multe acţiuni teroriste sângeroase: septembrie 1999 – atacuri cu bombe în blocuri din Moscova, Buinaksk (Dagestan) şi Volgodonsk (Rostov Oblast), soldate cu 293 de morţi; octombrie 2002 – luare de ostatici la un teatru din Moscova, 170 de morţi; septembrie 2004 – luare ostatici la o şcoală din Beslan, Osetia de Nord, 385 de morţi.

La 23 octombrie 2002, la teatrul Dubrovka din Moscova (4 kilometri de Kremlin) se desfăşura spectacolul de mare succes „Nord-Est" (peste 400 de reprezentaţii până atunci). Toate biletele fuseseră vândute, astfel încât în sală erau aproape 850 de spectatori.

Spectacol întrerupt

În jurul orei 21,00, un grup de 40-50 de teroriştii ceceni (militanţi islamişti ai mişcării de independenţă a Ceceniei) au luat cu asalt sala şi scena, cerând retragerea Rusiei din Cecenia şi încheierea celui de-al doilea război din acea regiune. Oficial, acest asediu terorist a fost condus de Movsar Barayev („Suleimanov"). Termenul dat de atacatori a fost o săptămână, apoi urma uciderea ostaticilor.

Forţe speciale

Teroriştii erau înarmaţi cu grenade, mitraliere de asalt, mine şi dispozitive explozibile plasate în manechine. Chiar şi cei 17 actori (între care doi copii) au fost ostracizaţi. Cecenii au eliberat între 150 şi 200 de ostatici (femei şi copii). În prima noapte, o femeie venită din exterior pentru negocieri a fost împuşcată. Preşedintele Putin şi-a întrerupt o importantă vizită externă şi a început consultări, inclusiv cu George W. Bush. Liderul cecen prorus a refuzat să discute cu teroriştii. În ziua a doua, forţele speciale ruse au inundat teatrul. Blindatele au sosit în jurul teatrului. Dar atacatorii cereau un reprezentant direct al preşedintelui Putin. Prin Crucea Roşie li se aducea hrană caldă ostaticilor. Liderul Barayev avertiza că cecenii sunt dispuşi să moară.

În dimineaţa zilei de 29 octombrie s-a anunţat că doi ostatici au fost ucişi, ceea ce a grăbit intervenţia finală. În zorii celei de-a treia zi de asediu, forţele speciale „Spetsnaz", prin găuri în pereţi şi prin sistemul de ventilaţie au trimis în interior un compus necunoscut, conţinut în aerosolul pompat. Mulţi teroriştii şi ostatici au leşinat, dar unii atacatori aveau măşti contra gazelor. După 30 de minute au început violente schimburi de focuri. 150 de militari au fost ucişi prin împuşcare, precum şi unii ostatici. În total, au murit 33 de extremişti şi 129 de ostatici (printre care 17 actori). Ulterior, numărul civililor decedaţi a ajuns la 204 (în timpul atacului şi la câteva zile după aceea), cei mai mulţi din cauza gazelor toxice.

Doliu naţional

La 26 octombrie 2002 (la prânz), preşedintele Putin a făcut o declaraţie televizată prin care mulţumea forţelor speciale şi cetăţenilor ruşi pentru bravură. El a cerut iertare pentru că nu fuseseră salvaţi toţi ostaticii şi a declarat o zi de doliu naţional.

Putin a mai spus că se vor lua „măsuri adecvate" contra teroriştilor. Prim-ministrul Tony Blair (UK) l-a felicitat. La solicitările internaţionale, agentul chimic folosit a fost dezvăluit ca fiind un derivat de fentanil, mult mai puternic decât morfina.

Fotodocument

Super-fortăreaţa zburătoare

Avionul Boeing B-29 a fost cel mai mare aparat de zbor utilizat în cel de-al Doilea Război Mondial, construit în SUA. Era un bombardier greu cu dotări tehnice excepţionale la acea vreme. Cele denumite „Enola Gay" şi „Bockscar" au fost folosite la bombardamentele atomice din Japonia.

Astăzi în istorie

21 septembrie 1415

S-a născut împăratul Frederick al III-lea

Primul suveran al Casei de Habsburg care a acces la tronul Sfântului Imperiu Roman (entitate statală multietnică din centrul Europei, care a existat între 952 şi 1806) a fost Frederick al III-lea, născut la 21 septembrie 1415.

Frederick a venit pe lume în (pe atunci) Principatul Tirol, aparţinând Sfântului Imperiu Roman, la Innsbruck. A fost primul fiu al lui Ernest cel de Fier (ramura Leopold a dinastiei Habsburg) şi al ducesei poloneze Cymburgis de Masovia. Tatăl său controla mai multe teritorii din Austria, iar succesiunea la funcţiile înalte din principate şi ducate era complicată de luptele dintre rubedeniile diferitelor familii nobiliare cu pretenţii). De altfel, Frederick şi-a descoperit competitori la conducerea Tirolului chiar în familie, în fratele mai mic, Albert.

În urma unor delicate şi îndelungate lupte intestine, Frederick devine totuşi candidat imperial la alegeri. Din încrengătura stufoasă de detalii cu privire la lupta pentru priorităţi şi merite

ereditare, reţinem că Frederick a devenit regent al Ducatului de Austria, în 1439, iar în anul următor este ales de către prinţii electori drept rege al Germaniei. În urma unor dezbateri legislative şi înţelegeri privind tronul imperiului, Frederick al III-lea devine împărat al Sfântului Imperiu Roman, la 19 martie 1452 şi va domni până la 19 august 1493.

În anul încoronării, mireasa aleasă pentru Frederick a fost infanta Eleanor, fiica regelui Eduard al Portugaliei. 104 zile a călătorit cu caleaşca pentru a o lua de la Livorno (Italia).

Din punct de vedere al temperamentului şi atitudinii în politica externă, Frederick al III-lea a fost poreclit „Pacifistul". Dar papa Pius al II-lea l-a caracterizat ca pe un „om care vrea să cucerească lumea stând pe scaun". Pe plan intern, el a trebuit să facă faţă uneltirilor fratelui Albert şi ale unor verişori, care-l voiau îndepărtat. Frederick a avut cinci copii, primul băiat fiind Maximilian, succesorul său la tron. Acesta l-a ajutat la conducerea imperiului în ultimii zece ani de viaţă. În schimb, fiicele sale i-au produs neajunsuri, întrucât s-au măritat împotriva voinţei părinteşti cu „duşmani politici".

A murit la 77 de ani (1493), după amputarea unui picior. A fost înmormântat la catedrala Sfântul Ştefan din Viena.

Un romantic învins de justiţie

Un sondaj al BBC îl aduce pe Sir Walter Raleigh (1554-1618) pe lista primilor 100 de britanici prestigioşi, deşi el a murit decapitat pentru trădare, dar în urma unei erori judiciare. Şi asta, pentru că acest cavaler, mare luptător pentru conservarea religiei anglicane şi erou în celebrele lupte navale contra Armadei spaniole (1588) a fost un brav susţinător al reginei Elizabeth I, una dintre marile figuri medievale ale Angliei. Monarh cu domnie lungă şi stabilă, suverana numită „Regina fecioară" l-a răsplătit pe Raleigh cu onoruri, funcţii şi domenii care i-au asigurat o existenţă aristocratică.

El Dorado

El a dovedit şi abilităţi războinice, când a luptat contra rebelilor irlandezi susţinuţi de catolici spanioli şi italieni. În acele vremuri (a doua jumătate a secolului al XVI-lea), religia anglicană, opusă Vaticanului, era atacată de uzurpatori susţinuţi de papalitate.

Walter Raleigh

Iluzii pierdute

Tragicomedia vieţii lui Raleigh a făcut ca prima sa arestare şi „depunere" în Turnul Londrei să fie ordonată de regină. Aceasta, pentru că favoritul suveranei se însurase în secret cu o „asistentă regală", fapt interzis. Dar între cavaler şi frumoasa Bess (cu 11 ani mai tânără) a fost o dragoste uluitoare, care a continuat şi după moartea lui. Bess i-a luat capul de la călău şi l-a păstrat în casă 29 de ani, până a murit şi ea.

Poet, aventurier şi visător incurabil, Raleigh şi-a permis o primă explorare în Lumea nouă în 1584. Ulterior, el primeşte cadou de la regină un vas, cu care pleacă iarăşi în Venezuela (în jungla Guyanei de astăzi) pentru a descoperi mult-visatul El Dorado. Nu descoperă „Oraşul de aur", dar face greşeala de a publica o carte despre bogăţiile imaginare de acolo. El a contribuit astfel la consolidarea legendei despre tărâmul unde „aurul zace la suprafaţă şi pe ape". Din cauza acestor poveşti luate în serios în Anglia (al cărei tezaur scăzuse din cauza războaielor), Sir Raleigh a pătimit cel mai mult.

După moartea reginei (1603), fostul favorit devine ţinta atacurilor politice şi este considerat uzurpator, fiind acuzat de participare la complotul împotriva regelui James I. Culmea este că regele îl graţiază (fusese condamnat la moarte) şi este închis (1603) până în 1616 în Turnul Londrei. Aici, el scrie cărţi de istorie şi poezii. Eliberat, este trimis din nou să găsească „tărâmul aurului" din Venezuela. dar acolo face greşeala de a ataca o aşezare spaniolă. Când a revenit în Anglia, ambasadorul spaniol Gondomar îi cere regelui reactualizarea pedepsei cu moartea. Iar James I face pe plac Coroanei spaniole, sacrificându-l pe Sir Walter Raleigh ca un gest de prietenie. Procesul său a fost „cusut cu aţă albă", căci s-a invocat din nou rolul său de uzurpator.

Condamnatul s-a purtat cu o demnitate exemplară în faţa sentinţei finale (1618). În celula sa a fost găsită o punguţă cu tutun şi o inscripţie: „Tutunul, cel mai bun prieten în vremuri mizerabile". Execuţia sa a fost considerată o mare eroare a judecătorilor.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Cum abordăm fenomenul OZN?

Am încercat, în circa 40 de articole publicate pe această pagină, să dau cititorilor revistei „Magazin" o imagine panoramică a fenomenului OZN din România, pornind de la conţinutul cărţii „UFOs over Romania" (o versiune românească a celei aflate sub tipar). Cele mai multe cazuri au fost bazate pe mărturii, iar unele dintre acestea le vor fi părut multora o adunătură de absurdităţi lipsite de sens. Ne putem întreba şi noi, pe bună dreptate: sunt oare sinceritatea martorilor şi onestitatea ufologilor care au colectat mărturiile lor o garanţie suficientă pentru a considera aceste cazuri drept „fapte" reale?

Evoc adesea o celebră afirmaţie a geneticianului J.B.S. Haldane (atribuită uneori şi astrofizicianului Arthur S. Eddington), care spunea că „Universul nu numai că este mai straniu decât ne imaginăm, ci este chiar mai straniu decât am fi în stare să ne imaginăm". Omul se străduieşte să cunoască acest Univers prin simţurile sale limitate biologic, prelungite cu instrumente limitate tehnic, dar şi prin cuvinte, operaţii matematice şi logice, ori prin teorii, toate limitate, atât de mintea noastră, cât şi cultural.

Grile de filtrare

Vorbim adesea despre „fapte", convinşi fiind că noi percepem realitatea „aşa cum este". Chiar dacă este greu de crezut, de fapt noi percepem lucrurile doar filtrate prin numeroase „grile", dobândite începând din primele momente ale vieţii noastre şi continuate cu limba, familia, religia, mediul, presiunea socială, şcoala, ştiinţa, mass-media etc. Aceste grile sunt extrem de dificil de eliminat ulterior (aşa cum arată clar şi fenomenul OZN), din cauza fenomenului de „imprinting" (specific etologiei), care nu ocoleşte nici oamenii. Filtrele acestea pot schimba complet ceea ce percepem. Există o „hipnoză culturală" care ne face „psihic orbi" la anumite aspecte ale realităţii; iar în mijlocul aceleiaşi culturi, toată lumea suferă de un acelaşi tip de orbire.

Noi nu vedem pur şi simplu, ci, înainte de toate, recunoaştem. Şi recunoaştem ceea ce avem deja în mintea noastră. De exemplu, putem clasifica un număr potenţial infinit de situaţii cu un număr finit de cuvinte, aşezându-le astfel într-un soi de paturi ale lui Procust. Ca o imagine, oarecum simplistă, este ca şi când în mintea noastră am avea nişte cutii şi ceea ce vedem trebuie să se încadreze într-o anumită cutie sau în alta. Acest mecanism este deosebit de derutant când percepem fenomene necunoscute. În cazul în care o persoană religioasă vede, de exemplu, ceva ca o lumină, cu o formă aproape umană, plutind în aer, ea nu va avea pentru această imagine o altă „cutie" decât cea de „înger" sau de „sfânt". Dar, odată ce entitatea percepută a căzut în această cutie, apariţia va primi, în mod automat, toate atributele corespunzătoare. De pildă, pentru „înger", omul nostru va vedea, de asemenea, şi aripile. Şi odată ce a perceput cuvântul „aripă" (cu „cutia" corespunzătoare) procesul se repetă şi martorul va vedea şi penele ş.a.m.d. Şi chiar dacă a avut în minte o cutie pentru „umanoizi", el va şti, din şcoală, că levitaţia este imposibilă, aşa că va respinge această ipoteză. În schimb, el nu va avea nicio dificultate să accepte un înger în zbor, aşa cum a fost învăţat de religia lui. Astfel de mecanisme, precum şi altele, mai complicate, inclusiv tabuuri subconştiente sau amintiri-paravan, falsifică de multe ori complet fenomenul observat. Pe un alt meridian, un şir similar de „filtre" ale minţii puteau să genereze viziuni complet diferite. De exemplu, o persoană din China ar putea spune, pentru exemplul de mai sus, că a văzut zburând un dragon cu solzi strălucitori. Acest mecanism a acţionat în mai multe raportări OZN din articolele anterioare, dar şi în cazurile apariţiilor sfinte, folclorice ori altele.

Metoda ştiinţifică aduce alte noi constrângeri, dincolo de cele ale cuvintelor. Ştiinţa admite doar adevărurile care: persistă în timp şi pot fi verificate de către orice persoană interesată, eventual, printr-un experiment. De multe ori, de asemenea, ştiinţa cere ca observaţiile să fie măsurabile. Dar, în jurul nostru, se petrec o mulţime de fenomene care nu îndeplinesc aceste condiţii. Noi nu putem reproduce încă într-un laborator – aşa cum cere ştiinţa – fenomenele rare, ori

inaccesibile (în particular cele OZN, ori teofaniile), viaţa noastră interioară, intuiţia, creaţia autentică, decizia bazată pe liberul arbitru, ca şi multe alte situaţii care nu pot fi experimentate într-un laborator sau observate de către orice doritor.

În ciuda limitărilor de mai sus, ne întâlnim, uneori, cu o anumită aroganţă a ştiinţei. Confruntându-se cu fapte pe care nu le poate aborda, de multe ori ea nu va spune: „Îmi pare rău, dar asta nu intră în sfera mea de competenţă", ci va prefera să dea impresia că acele fapte nu există. Ea va spune, de exemplu, că OZN-urile, ielele, extracorporalitatea, clarviziunea, amintirile din vieţi trecute, miracolele religioase etc. sunt „imposibile din punct de vedere ştiinţific, deci nu există; prin urmare, vă rugăm nu ne mai deranjaţi cu aşa-zise fapte" despre ele.

Psihiatrul John Mack (1929-2004), profesor la Harvard Medical School şi una dintre cele mai strălucite minţi ale ufologiei, a fost un prieten de familie cu Thomas Kuhn (1922-1996), unul dintre cei mai importanţi filosofi ai ştiinţei din secolul XX. Mack scria: „De cel mai mare ajutor mi-a fost observaţia lui Kuhn că paradigma ştiinţifică occidentală a ajuns să-şi asume rigiditatea unei teologii, iar acest sistem de credinţe a fost ţinut în loc de structuri, categorii şi polarităţi ale limbajului, cum ar fi: real/ireal, există/nu există, obiectiv/subiectiv, intrapsihic/lumea externă, ori s-a întâmplat/nu s-a întâmplat. El mi-a sugerat să culeg pur şi simplu informaţie brută, lăsând la o parte dacă ceea ce am aflat se potriveşte sau nu cu o anumită viziune asupra lumii." Ufologia nu se află sub felinarul ştiinţei; ea nu poate aduce răpirile în laborator, nici nu poate prezenta un OZN, la comandă, oricărui sceptic. Dar faptul că oameni din ţări diferite, culturi, religii, medii de viaţă şi ocupaţii diferite, raportează o aceeaşi istorie, cu zeci de detalii care concordă, în ciuda faptului că respectivii nu s-au cunoscut şi nu au frecventat literatura OZN, înseamnă că nu ne mai confruntăm cu pure fantezii şi coincidenţe, ci cu un fenomen real. Aplicând metode statistice adecvate, ufologia va putea încerca să ajungă la percepţia primară a observaţiilor, dezbrăcând mărturiile de multele voaluri plasate asupra sa, chiar dacă rezultatul nu va fi niciodată perfect.

Ierarhii de hipercivilizaţii

S-ar putea, cum am mai scris, ca în jurul nostru să existe o întreagă ierarhie de hipercivilizaţii şi de conştiinţe, potenţial infinite. Arthur C. Clarke scria: „O tehnologie suficient de avansată este imposibil s-o putem deosebi de magie". Desigur, nu posedăm o dovadă că hipercivilizaţiile (prezentate în articolul de săptămâna trecută) reprezintă explicaţia pentru tot ce este ciudat, în particular pentru OZN-uri. Este doar o ipoteză; însă una care nu poate fi dată lesne la o parte. Dar putem specula mai departe, presupunând, de pildă, că lumea spirituală a fost înainte, ori că lumea materială este doar un fel de mare realitate virtuală, tip „Matrix", instalată de o conştiinţă superioară ş.a.m.d. De asemenea, întregul Univers (sau poate „Multivers") ar putea fi mult mai vechi si mult mai complex decât partea pe care o putem observa cu instrumentele noastre. A existat ceva înainte de „Big Bang"? Ce este dincolo de limitele Universului nostru închis în spaţiu şi timp (poate într-o altă dimensiune sau o altă realitate, poate într-o stare spirituală a materiei)? Şi putem continua.

Confruntaţi cu această complexitate şi încercând să înţelegem ce se află în spatele fenomenului OZN, dincolo de fenomenele asociate, am sentimentul că suntem oarecum în situaţia celor şase orbi, care – după cum spune o foarte cunoscută parabolă din India antică – pipăiau un elefant, dorind să înţeleagă ce anume este. Primul orb, venind din lateral, a spus: „Elefantul este un zid". Cel de-al doilea, apucând trompa, a zis: „Elefantul este un fel de şarpe". Cel de-al treilea, pipăind colţii, l-a contrazis: „Elefantul este ascuţit ca o suliţă". „Elefantul seamănă cu o frânghie", a spus cel ce pusese mâna pe coadă.

Cel de-al cincilea, apucând urechea, era sigur că: „Elefantul seamănă cu un evantai". Al şaselea, care a îmbătişat un picior, a exclamat convins şi disprepuitor: „Cum puteţi spune asemenea prostii! Elefantul este exact ca un trunchi de copac"... Fiecare dintre ei avea dovada sub palmele sale şi era convins de adevărul său, prin urmare nu putea accepta afirmaţiile celorlalţi, care pretindeau ceva atât de diferit. Aşadar, cei şase s-au înfruntat cu înverşunare...

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Insula Paştelui
– un mister perpetuu

Exploratorii şi navigatorii, arheologii şi lingviştii, precum şi toţi ceilalţi cercetători şi oameni de ştiinţă care şi-au îndreptat atenţia şi au trudit, efectiv, pentru a descifra imensele semne de întrebare, dar şi de mirare care „planează" de mileni asupra celebrei insule a Paştelui, nu au făcut altceva decât – cum ar spune Lucian Blaga – să adâncească şi mai mult misterele ce plasează acest petic de uscat, aruncat de un destin celest într-un noian de ape, la răspântie de ere, de civilizaţii ori poate – cine ştie? – de „drumuri" cosmice ale zeilor...

Aici se află „buricul pământului"!

Principalele mistere ale insulei sunt originea populaţiei Rapa Nui, condiţiile dispariţiei acesteia, natura şi rolul uriaşelor statui numite moai şi teoria contactului băştinaşilor cu o altă civilizaţie fabuloasă, cea a incaşilor. Deşi persistă şi alte enigme la fel de seducătoare în legătură cu *Isla de Pascua* (astfel cum o numesc chilienii), totuşi e cazul să nu ne lăsăm înrobiţi de atracţia magică pe care aceasta ne-o oferă ca pe o nadă! Şi, fiindcă tot am atins problematica numelui acestui petic de uscat de numai 163 de kilometri pătraţi, să mai remarcăm o dilemă: de la vechii locuitori a rămas supranumele evocat uneori şi astăzi – *Tepito te Henua,* care se traduce prin „Buricul pământului". De ce ar fi crezut enigmaticii Rapa Nui că minusculul lor lăcaş dintre ape ar fi reprezentat chiar centrul vital al planetei?

Pentru europenii prea superficiali şi esenţialmente ancoraţi în materialitatea lumii, explicaţia ultracunoscutului nume al Insulei Paştelui nu mai are nimic insolit: el vine de la ziua în care se consideră că locul a fost descoperit, de navigatorul olandez Jakob Roggeveen, în anul 1722: duminică, 6 aprilie, prima zi de Paşti. Dar, oare, chiar nu mai fusese călcat acel pământ, până atunci, de alte fiinţe înzestrate cu raţiune, neinsulare? Greu sau imposibil de răspuns! Cert e că această insistenţă a pascuanilor în revendicarea numelui originar al insulei lor ascunde o luptă constantă pentru păstrarea identităţii şi pentru apărarea unei străvechi culturi, de care, pe bună dreptate, sunt foarte mândri. Rămâne astfel un simplu fapt divers faptul că Insula Paştelui este insula locuită cea mai depărtată de un continent şi cea mai izolată de pe Terra.

Poporul de piatră

Adevăratul simbol al insulei şi cea mai mare enigmă care, dezlegată, e foarte posibil să desluşească şi marele secret al originii populaţiei băştinaşe îl constituie uriaşele statui Moai, ele însele create în condiţii încă neclare din mai multe puncte de vedere. La descoperirea de către europeni a fabuloasei civilizaţii, navigatorii remarcau doar două caracteristici principale ale sculpturilor: faptul că unele dintre ele aveau pe cap un fel de pălării ciudate *(pukao)* de culoare roşie şi apoi aşezarea celor mai multe dintre ele pe o platformă-soclu *(ahu).*

Cercetătorii de azi consideră că Moaii fac parte din cultul morţilor practicat de băştinaşi. Ei spun că, atunci când murea un membru

important al tribului, se sculpta un moai – efigia defunctului – aşezat apoi cu spatele către mare şi cu privirea către tribul său, al cărui protector redutabil devenea.

Îmi permit să afirm că ipoteza poate fi veridică, dar e destul de „subţire". Aceasta, deoarece ea nu răspunde multor întrebări simple, perfect justificate: având în vedere faptul că pe insulă, până în prezent, au fost recenzate nu mai puţin de 887 de statui, în câte generaţii succesive şi în ce perioadă aproximativă au fost ridicate ele? În cât timp şi mai ales cum anume erau realizate statuile? De unde s-a luat bazaltul necesar sculpturilor, cum anume şi în cât timp puteau fi ele realizate? (Sub acest aspect, cercetătorii cred că piatra ar putea proveni din vulcanul Rano Raraku, însă coiful roşu de pe cap provine din altă zonă a insulei şi fiecare are greutatea de circa 1,5 tone!) Cum erau transportaţi Moaii pe locul de amplasare, având în vedere faptul că un singur exemplar, înalt de 4 până la 10 metri, cântăreşte între 50 şi 150 de tone, cam cât 100 de autoturisme la un loc? Iar întrebările (retorice) pot continua foarte mult.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Cei care suferă de litiază renală sunt foarte atenţi la informaţiile privind remediile naturiste capabile să calmeze durerile provocate de această maladie. Aşa că e bine de ştiut câte ceva despre efectul binefăcător în astfel de situaţii al unor legume şi fructe. Astfel, pătrunjelul, varza, coacăzele, măceşele sau migdalele pot deveni un adjuvant în tratamentul litiazei. Rădăcinile şi frunzele de pătrunjel reprezintă un diuretic important, recomandat în afecţiunile renale. Pătrunjelul ajută şi la diminuarea clorurilor şi a uraţilor în organism. Se beau două-trei căni de infuzie pe zi, preparată dintr-o linguriţă de pătrunjel la o cană de apă clocotită. La fel de eficient este şi decoctul din rădăcini de pătrunjel. Se fierb 50 g de rădăcini timp de 30 de minute într-un litru de apă. Se strecoară, se îndulceşte şi se beau tot 2-3 căni pe zi.

Pătrunjelul dă gust supei.

Dar mai are şi alte valenţe

Despre coacăzele negre şi coacăzele roşii se ştie că provoacă eliminarea masivă din organism a acidului uric şi au un efect bun în cazul pietrelor la rinichi.

Coacăzele se consumă proaspete sau sub formă de suc. Şi fructele congelate îşi păstrează o mare parte din substanţele active. Din fructele uscate se poate face infuzie, folosind una sau două linguriţe la o cană de apă clocotită. Se beau două-trei căni pe zi. Din frunze se poate face infuzie, folosind două linguriţe la o cană de apă.

Efect benefic în litiaza renală au şi sucul de lămâie sau cel de portocale (200 ml pe zi). De asemenea, şi varza calmează durerile. Cura de varză are o acţiune diuretică accentuată şi stimulează activitatea rinichilor. Se beau 100-200 ml de suc de varză într-o zi, în mai multe reprize.

La rândul lor, măceşele, bogate în vitamine, cu efect deosebit asupra imunităţii şi circulaţiei sangvine, sunt benefice şi în suferinţele rinichilor.

Dr. VALERIU MANTA

De toamnă

Aruncaţi o privire selectivă în garderoba toamnei şi alegeţi fără ezitare o fustă cu animal print, mănuşi, eşarfe sau poşete în acelaşi stil. În rest, rochiile din denim, cu o croială care le avantajează pe doamnele cu siluete rotunjoare sunt în continuare în prim-plan. La fel, puloverele, vestele sau tunicile tricotate.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Sunteţi mai melancolică?

Uitaţi-vă pe cer: nu cumva e Lună Plină?

Cercetătorii şi-au concentrat eforturile şi oricât de greu le-o fi fost să împărtăşească opinia astrologilor, au conchis că Luna, respectiv diversele sale faze, au un impact direct asupra sănătăţii şi stării de spirit a fiecăruia.

Astfel, despre fenomenul de Lună Plină se afirmă că generează creşterea agresivităţii, a stresului, a iritabilităţii unor persoane, influenţând psihicul şi, în consecinţă, provocând fie momente de violenţă, fie stări de melancolie. Cercetătorii nu uită să amintească şi unele elemente benefice. De exemplu, Luna Plină favorizează fertilitatea femeilor sau în cazul celor interesate de dietele de slăbit, accentuează pierderea în greutate.

Oamenii reacţionează în fiecare moment al vieţii atât la influenţe terestre, cât şi la cele cosmice. Revenind la influenţa Lunii, cu certitudine nu toţi oamenii sunt la fel de receptivi la forţele astrului nopţii, dar Luna îi afectează, în proporţii diferite, pe toţi. Cercetătorii spun că atunci când se apropie perioada de Lună Plină se înregistrează frecvent unele tulburări ale somnului: fie este vorba despre inducerea stării de somn mult mai greu, fie treziri dese peste noapte, fie chiar de coşmaruri. Faptul că Luna Plină perturbă somnul a fost demonstrat nu demult şi de un grup de cercetători elveţieni. Concluzia lor confirmă faptul că odată cu fazele Lunii se schimbă calitatea somnului. Cu patru zile înainte, dar şi tot atâtea zile după Luna Plină, adormirea a fost mai dificilă, durata somnului profund a scăzut cu 30 de minute, iar nivelul melatoninei, hormonul care reglează somnul, s-a diminuat.

S-a demonstrat, de asemenea, că senzaţia de picioare grele, varice inflamate, fragilitate capilară, semne ale unei circulaţii periferice deficitare, se accentuează în perioada de Lună Plină. Durerile articulaţiilor, cauzate de reumatism, se pot continua când Luna este în descreştere. În această perioadă circulaţia sangvină e încetinită, astfel că muşchii, tendoanele şi articulaţiile sunt mai puţin oxigenate, accentuându-se în acest fel senzaţia de durere. Când Luna este în descreştere pot apărea puseuri de artrită, deoarece lichidul sinovial, „lubrifiantul" articulaţiilor este prea acid, fapt ce amplifică procesul inflamator.

Fără îndoială, spun cercetătorii, Luna influenţează şi starea de spirit. Dacă de obicei sunteţi stresată, veţi putea observa că în perioada de Lună Plină deveniţi mai anxioasă şi mai neliniştită ca de obicei. Explicaţia este dată de emiterea radiaţiilor lunare. Aceste radiaţii sunt mult mai puternice în perioada cu Lună Plină. Ele acţionează la nivelul sistemului nervos, dar pot produce şi dereglări hormonale temporare în activitatea unor glande, precum hipofiza, tiroida sau suprarenalele, fapt ce favorizează instalarea sau accentuarea stării de stres.

Ce aţi putea face pentru a diminua stresul? O soluţie ar fi să profitaţi de efectul binefăcător al unor plante medicinale. Sunătoarea, păducelul sau valeriana au efecte relaxante, combat stresul, anxietatea şi insomnia. Testaţi-le cu câteva zile înainte de Luna Plină şi alte câteva zile după, bând 2-3 căni pe zi de ceai preparat din una dintre plantele enumerate.

Gastronomice

Salată de sfeclă cu peşte marinat

Maioneză, sfeclă roşie, mere, ceapă, peşte marinat.

Se fierbe sfecla şi se taie cubuleţe. Ceapa se taie solzişori, merele se rad, peştele se curăţă şi se taie cubuleţe. Din fiecare se aleg cantităţi egale şi se aşază în farfurii separate. Într-un castron se aşază pe straturi din fiecare ingredient, până se termină toată cantitatea din fiecare categorie. Doar la sfârşit se pune un strat de maioneză. Se dă la rece câteva ore înainte de a se servi.

Sos de castraveţi cu capere

400 g castraveţi muraţi, 2 legături codiţe de ceapă verde, o legătură mărar, 4 linguri capere, 4 linguri ulei de măsline, 100 g iaurt gros, o linguriţă muştar potrivit de iute, 125 ml vin alb sec.

Se scurg castraveţii şi se taie foarte mărunt. Codiţele de ceapă verde se taie rondele, iar mărarul se toacă. Caperele se clătesc sub jetul de apă şi se lasă să se scurgă. Se bat cu telul uleiul, iaurtul, muştarul, 3 linguri de zeamă de castraveţi şi vinul alb. Se încorporează castraveţii, caperele şi mărarul, se presară peste sos câteva capere şi rondelele de ceapă verde.

Mâncare de bame cu carne de vită

500 g carne, 500 g bame, o ceapă, 2 linguri ulei, 4-5 roşii, o lingură oţet, sare, puţin zahăr, verdeaţă tocată.

Se taie carnea bucăţi potrivite, se prăjeşte în ulei, apoi se adaugă apă caldă (ca să acopere carnea) şi o ceapă tocată mărunt. Se acoperă şi se lasă să fiarbă încet, înăbuşit, până când carnea este aproape fiartă. Se adaugă bamele, care au fost spălate după ce au stat un timp în apă cu sare şi 2 linguri de oţet, sarea, zahărul, roşiile curăţate de pieliţe şi seminţe şi tăiate în patru, o lingură cu oţet şi verdeaţă tocată. Se lasă pe foc până când bamele sunt aproape fierte, apoi se dă la cuptor pentru 10-15 minute.

Chec cu nuci şi dulceaţă

2 ouă, 200 g smântână, 1 pahar zahăr, 1 pahar făină, o lingură ulei, 20 nuci, o jumătate linguriţă bicarbonat de sodiu, oţet, zahăr vanilat, 2 linguri vişine din dulceaţă.

Se amestecă ouăle, smântâna, zahărul, făina, uleiul, nucile tăiate mărunt, bicarbonatul de sodiu stins în oţet, zahărul vanilat. Se toarnă compoziţia în tava tapetată cu hârtie de copt. Deasupra se aşază vişinele din dulceaţă şi se dă la cuptor, la foc moderat.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Măşti cu fructe de sezon

Fructele, cu conţinutul lor bogat în elemente nutritive, constituie un binemeritat balsam natural pentru pielea „biciuită" de soare şi de poluanţi. În aceste condiţii, măştile din fructe, bogate în vitamine şi în antioxidanţi, pe de o parte protejează pielea, pe de altă parte îi redau luminozitatea, tonusul şi fineţea.

◆ Despre ***piersici*** se spune că au mai multă vitamina C decât citricele, calitate ce le recomandă în cazul tenului seboreic. Vitamina A, prezentă din abundenţă în fruct, asigură hidratarea pielii şi îi îmbunătăţeşte textura. O mască din pulpă de piersică atenuează cearcănele şi ridurile.

◆ ***Strugurii negri,*** care conţin flavonoide şi acid elagic într-o mai mare cantitate decât cei albi, pot fi folosiţi ca tratament pentru tenul uscat, dar şi pentru porii dilataţi sau pentru atenuarea pistruilor şi a unor pete pigmentare. Sucul de struguri se aplică şi se lasă pe faţă timp de 15 minute, după care se spală cu apă rece.

◆ ***Pepenele verde,*** bogat în apă, dar şi în multe minerale esenţiale, vitamine, licopen şi fructoză reprezintă un veritabil balsam pentru ten. Are capacitatea de a diminua ridurile fine, de a închide porii, de a catifela pielea şi a o face mai suplă. Testaţi-i valenţele folosind măşti din pepene, care se aplică pe faţă şi se lasă 10 minute, apoi se îndepărtează cu apă rece.

◆ Sursă bogată de vitamina C, de betacaroten şi de potasiu, ***pepenele galben*** asigură refacerea colagenului, conferind fermitate tenului. Masca din pepene galben catifelează rapid obrazul.

◆ ***Fructele de pădure*** sunt bogate în vitamina C şi conţin fier, necesar unei bune circulaţii şi pentru oxigenarea perfectă a celulelor epidermei. Vitamina C contribuie la refacerea nivelului de colagen, redând fermitate pielii. Fructele de pădure sunt şi o sursă importantă de antioxidanţi, care menţin capilarele puternice, dar au şi puternice proprietăţi antirid, ajutând în acelaşi timp tenul gras să-şi echilibreze secreţia de sebum. Fructele de pădure pot fi folosite sub formă de mască, simple sau în amestec cu argilă ori cu miere, sau cu smântână.

◆ ***Prunele*** au un nivel ridicat de vitamina E, de fier şi potasiu sau betacaroten. Au proprietăţi antiinflamatoare. De asemenea, datorită conţinutului mare de antioxidanţi, stimulează circulaţia şi metabolismul celular, păstrând tenul ferm şi atenuând ridurile şi acneea.

Proteze ortopedice multimilenare

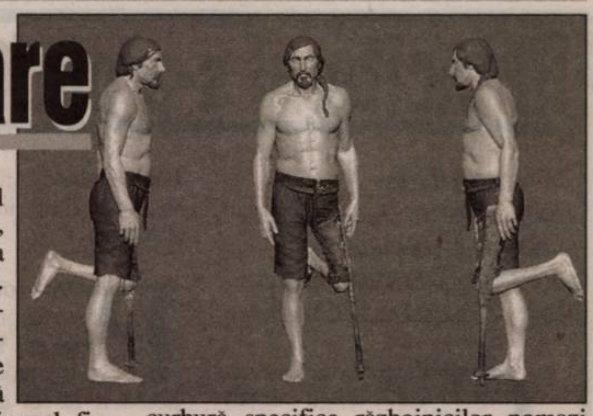

Un deget mare de la piciorul drept, confecţionat din lemn astfel încât să poată fi ataşat de partea sănătoasă a membrului respectiv, vechi de peste 3.000 de ani, ar fi aparţinut fiicei unui preot egiptean.

Povestea acesteia ne întoarce însă în anul 1871, când doi fraţi, egipteni, şi-au pierdut o capră şi au plecat în căutarea ei. Astfel s-a ajuns la descoperirea intrării săpate în stâncă a ceea ce se cunoaşte azi ca fiind necropola Cheikh Abd el-Gournah, unde se află în mod special mormântul lui Sennefer, conducătorului Tebei în epoca lui Amenhotep al II-lea (regele Egiptului între anii 1428 şi 1400 î.Chr.). Dar şi alt mormânt a atras atenţia arheologilor: TT95, în care se afla mumia unei femei care purta o proteză de lemn, după amputarea degetului mare al piciorului drept. O descoperire rarisimă, ale cărei secrete au fost deslușite treptat de cercetători.

Artă, cunoaştere şi tehnologii avansate

Proteza este alcătuită dintr-o parte de lemn sculptat ce întruchipează degetul şi bucăţi de piele folosite la fixarea acesteia pe picior, iar urmele de uzură considerabile demonstrează că nu vorbim doar despre un obiect decorativ, ci efectiv îi era de ajutor utilizatoarei. Detaliile sculpturii indică o înaltă pricepere de artizan care cunoştea bine fizionomia umană. O abilitate care îi permitea protezei să fie deopotrivă suficient de mobilă şi, prin sistemul de prindere, fixată solid. De altfel, în 2011 o cercetătoare de la Universitatea Manchester a testat o asemenea proteză pe voluntari cu aceeaşi amputaţie, aceştia considerând-o foarte confortabilă!

Modul de realizare „laborios şi meticulos" i-a determinat pe cercetători să aprecieze că proteza a aparţinut fiicei unui preot foarte bogat şi bine plasat social în comunitate, femeia acordând mare importanţă asemănării falsului deget cu cel natural, precum şi esteticii şi confortului. De remarcat şi faptul că, graţie tehnologiilor de ultimă oră, s-a constatat că degetul de lemn a fost modificat în mai multe rânduri pentru a-l adapta piciorului purtătoarei, ceea ce arată că integritatea corpului era foarte importantă. De fapt, toate acestea ne demonstrează nivelul ridicat al vechilor populaţii ale Nilului în a dori să compenseze handicapul fizic, chiar folosindu-se tehnologii sofisticate pentru confecţionarea protezelor.

Cel mai vechi picior de lemn

Egiptenii nu au fost singurii oameni din Antichitate aplecaţi spre acest domeniu de mare actualitate şi astăzi: protezarea cât mai eficace din punct de vedere funcţional şi estetic a unor părţi amputate din corpul uman.

Într-un mormânt datând din secolul al III-lea î.Chr., din bazinul Tarim (situat în China, în apropierea Afganistanului, una dintre cele mai secetoase regiuni de pe planetă), a fost descoperită o proteză considerată a fi cel mai vechi picior de lemn cunoscut până în prezent. În epoca în care Alexandru cel Mare înainta prin Asia Centrală către vest şi când Imperiul Han se extindea spre estul continentului, oazele din Tarim erau ocupate de comunităţi agropastorale. Între ele, şi oaza Turfan, din actualul Turkestan chinez (Xin-Jiang), unde s-a descoperit o necropolă cu 31 de morminte. Cel al unui bărbat îngropat la 1 metru adâncime, având alături câteva vase şi două arcuri cu dublă curbură specifice războinicilor nomazi din Asia Centrală, a fost deschis ulterior pentru a fi înmormântată şi o femeie, probabil soţia defunctului.

Constituţia robustă şi statura arată că era vorba despre un bărbat foarte activ. Totuşi, a fost atins de tuberculoză, care a lăsat necroze pe vertebre şi pe coaste. Se pare că a rezistat astfel mai mult timp, dar s-a vindecat cu câţiva ani înainte să moară. Totuşi, a rămas cu mari sechele, cel mai grav fiind faptul că femurul, rotula, tibia şi peroneul au fuzionat, iar piciorul i-a rămas blocat sub un unghi de 135 de grade şi s-a sucit spre interior cu 15 grade. Omului îi era imposibil să meargă, dar artizanii din Turfan i-au confecţionat o proteză pentru întregul picior, de o calitate uimitoare, comparabilă cu cele ale mutilaţilor din Primul Război Mondial. Lungă de 89,2 cm, lucrată din lemn de plop şi terminată cu o copită de măgar sau de cal, proteza războinicului asiatic se fixa pe coapsă şi pe restul de picior rămas în urma amputării cu o centură specială şi cu legături de piele.

În mod similar a fost realizată şi în Italia de azi o proteză foarte asemănătoare celei chineze, veche de circa 2.300 de ani. Totuşi, ea nu era şi funcţională precum cea din oaza Turfan, care rămâne şi cea mai veche din lume.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Crama Ştirbey din Drăgăşani

Dacă sunteţi pasionaţi de vinuri, dar istoria acestei nobile băuturi este în continuare un mister pentru dumneavoastră, atunci vă invităm să încercaţi să faceţi lumină în acest domeniu, vizitând Crama Ştirbey, mai ales acum, când a venit toamna şi se culeg roadele viei.

Domeniul viticol din localitatea Drăgăşani a aparţinut de peste 300 de ani familiei princiare Ştirbey. Aici, pe o suprafaţă de patru hectare, pe panta vestică a Dealului Olt şi într-un peisaj absolut încântător, se desfăşoară într-o perfecţiune absolută rândurile de viţă-de-vie, care dau cel mai bun vin din soiurile Merlot şi Sauvignon Blanc. Crama, obiectivul turistic principal al domeniului, aşa cum o puteţi vizita în prezent, a fost concepută de Prinţul Barbu Alexandru Ştirbey, la începutul secolului al XX-lea, pentru prelucrarea strugurilor de pe o suprafaţă de aproximativ 20 de hectare de vie, adică echivalentul a 80.000 de litri de vin pe an.

Din 1999, crama a fost preluată de baronesa Ileana Kripp-Costinescu, moştenitoare a vestitei podgorii, care a modernizat spaţiul, dotându-l după criteriile moderne de vinificaţie, de fermentare şi limpezire, cu butoaie de stejar de diferite dimensiuni, cisterne din inox, o presă pneumatică, care prin presiuni reduse evită distrugerea moleculelor de arome naturale din struguri, şi o linie de îmbuteliere modernă care garantează ambalarea vinului în sticle în condiţii sterile.

Vizita la Crama Ştirbey este o ocazie unică de a degusta vinuri dintre cele mai fine, alături de specialităţi culinare specifice zonei şi de a vă bucura totodată de un peisaj natural absolut mirific, care, îmbrăcat în veşmintele toamnei, pare mai frumos ca niciodată...

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Coşula

Aflată în judeţul Botoşani, în satul al cărui nume îl poartă, Mănăstirea Coşula, cu obşte de călugări, are hramul Sfântul Ierarh Nicolae. Aşezământul este situat la circa 20 kilometri de oraşul Botoşani şi reprezintă un important centru duhovnicesc şi cultural.

Construită în 1535 de marele vistiernic Mateiaş, sfetnicul domnitorului Petru Vodă, a fost una dintre cele mai mari mănăstiri din Europa, adăpostind, înainte de aplicarea reformei lui Cuza, peste 1.000 de călugări români, greci sau de alte naţionalităţi.

Ansamblul mănăstirii, trecut pe lista monumentelor istorice ale judeţului, este alcătuit din şapte obiective. Acestea sunt: „Biserica Sfântul Nicolae", datând din 1535 şi transformată în 1858; Casa Egumenească din secolul al XVII-lea; Arhondaricul din 1848; Trapeza din secolul al XVII-lea; Cuhniile, din secolul al XVII-lea; Turnul-clopotniţă de la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi Zidul de incintă din secolul al XVII-lea.

În decursul vremii s-au efectuat mai multe reparaţii şi restaurări, în anii 1848 şi 1858, iar în 1903 obştea monahală a părăsit mănăstirea biserica devenind parohială pentru satul Coşula. În clădirile mai mari a fost organizat un spital, iar cu prilejul restaurărilor din 1978 s-au dărâmat pridvorul şi veşmântăria.

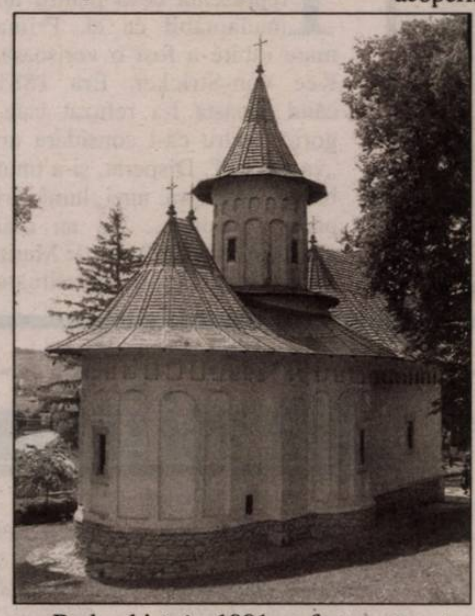

Redeschisă în 1991, a fost supusă din nou unor reparaţii, lucrările fiind încheiate în 1996. Cu acest prilej au fost refăcute chiliile anexate, necesare vieţii monahale, arhondaricul şi stăreţia.

Biserica Sfântul Nicolae a fost construită după un plan simplu, treflat, folosindu-se piatra brută pentru zidurile drepte şi soclu şi cărămida pentru conturarea ferestrelor şi ocniţelor.

Absidele laterale şi cea a Altarului au câte cinci firide mari, iar deasupra şirul de ocniţe care înconjoară biserica. Turla de deasupra naosului prezintă şi ea un şir de ocniţe. Este o turlă deschisă, cu baza poligonală îngropată parţial în acoperişul bisericii.

În interior a fost eliminat zidul care despărţea naosul de pronaos, fiind înlocuit cu o arcadă care susţine bolta şi este rezemată de ziduri prin console.

Ferestrele şi uşile au tocuri de piatră cu elemente gotice, ferestrele fiind lărgite în 1958. Acoperişul este din tablă cu aliaj de cupru iar pardoseala, din beton.

Biserica a fost pictată atât în interior, cât şi în exterior. Sub straturile de pictură în ulei din 1858 se mai pot vedea încă fragmente ale lucrării iniţiale, din interior, realizată între 1537-1538. Au fost curăţate câteva scene, scoţând la iveală o pictură de mare rafinament.

Pirctura exterioară a fost realizată în timpul lui Petru Rareş şi îndepărtată cu prilejul unor reparaţii.

IRINA STOICA

Rătăcitorul s-a oprit

Prețurile la încălțăminte o iau razna uneori, în funcție de etichetă. Dar dacă marca este Vincent van Gogh?

„Ghetele" lui Vincent van Gogh costă 9 milioane de dolari. O pereche de încălțări negricioase, deformate de atâta purtare, una fiind întoarsă cu talpa în sus. Ar putea fi eticheta vieții pictorului olandez, ghetele scâlciate, bune pentru toate anotimpurile, căci omul care intra în ele se hrănea doar cu pâine, cafea și absint. Era primăvara anului 1887, la Paris, când rătăcitorul cu păr roșu, ochi albaștri și fața suptă ca a unui ascet își contempla sărmanele lui ghete aruncate în dezordine într-un colț. După mai bine de un secol, un colecționar a achiziționat pânza, în 2007, la un preț incredibil de 8,976 milioane de dolari. Pare mai degrabă un gest exotic al unui magnat discret. Însă artistul și-a definit condiția de muritor atât de sugestiv, încât nici acele banale obiecte nu te pot lăsa indiferent.

Autoportret cu pipă

Putem vorbi despre Vincent în cifre, căci poate fi la fel de elocvent. A trăit numai 37 de ani și 4 luni (1853-1890), murind la două zile după ce s-a împușcat în piept, într-un crâng. Cariera artistică și-a început-o la 27 de ani, iar în cei zece ani de activitate a realizat aproximativ 900 de picturi și 1.100 de desene și schițe. Aproape tot ce știm despre el se datorează celor 600 de scrisori pe care le-a scris fratelui său mai mic, Theo (care i-a adresat doar 40 de epistole). În postumitate, peste 150 de psihiatri s-au pronunțat asupra bolilor de care ar fi suferit Vincent van Gogh, înregistrându-se 30 de diagnostice diferite (printre care schizofrenie și epilepsie). Obsesia pentru culoarea galbenă (din ultimii doi ani de viață) a avut două explicații: consumul excesiv de absint și de digitalină – conform tratamentului prescris de doctorul Gachet.

Montmartre

Ghetele

Bătrân trist

În viața artistului au existat trei femei care ar fi putut reprezenta ceva pentru un inadaptabil ca el. Prima mare iubire a fost o verișoară, Kee von-Stricker. Era 1881 când aceasta l-a refuzat categoric pentru că-l considera un „vagabond". Disperat, și-a ținut brațul deasupra unei lumânări până a leșinat... Un an mai târziu, se îndrăgostește de Maria Sien Hoornik, o prostituată alcoolică. Aceasta avea deja un copil și era gravidă. Când a născut, i-a pus băiețelului numele de Willem (al doilea nume al lui Vincent), spunând că este fiul pictorului. Dar a fost o minciună și artistul a părăsit-o, după presiunile familiei. A treia femeie a fost Margot Begemann, cu zece ani mai vârstnică. Aceasta s-a îndrăgostit nebunește de pictor, dar și familia ei l-a considerat un „om fără căpătâi". Margot a încercat să se sinucidă, dar Vincent a dus-o la timp la spital și a salvat-o.

Van Gogh a fost un simplu tânăr care voise să predice Evanghelia, care dormise prin colibe și cafenele, care mâncase și coji de cartofi și care nici măcar în artă nu și-a putut găsi liniștea. Rătăcitorul s-a oprit.

Ospătar de poveste

Germanul Oliver Struempfel a cărat 25 de halbe de bere pline, așezate piramidal, pe o distanță de 40 de metri. În pauze cântă la xilofon.

ZIGZAG în timp și spațiu

● Când se supără zeii

În vechime se spunea că atunci când mâna dreaptă devine mâna stângă, adică omul e stângaci, omul a fost pedepsit de zei. Astăzi, teoriile științifice arată că în mediul intrauterin se stabilește mâna de bază, după formarea unor compuși cerebrali în cantități mai mari sau mai mici, în cele două emisfere cerebrale. În epoca modernă, stângacii au parte de tot felul de dezavantaje, pentru că lumea e făcută pentru mâna dreaptă.

Și creștinismul a preluat unele superstiții legate de stângăcie (la propriu). Astfel, în multe țări occidentale, în secolul XIX și începutul secolului XX, părinții fetei de măritat strâmbau din nas când venea vorba despre un ginere stângaci. La fel și la locurile de muncă, unde statisticile arată că mulți tineri stângaci deveneau dreptaci pentru a se adapta lucrărilor manuale și a nu trezi suspiciunea patronilor. Astăzi, astfel de forme de discriminare au dispărut, dar vor rămâne mereu altele. Multe uneltele sunt făcute exclusiv pentru mâna dreaptă (foarfece, cuțitul de bucătărie, patentul etc.), ca și pozițiile unor sisteme mecanice (yala și clanța de la ușă). Buzunarul interior de la haina bărbaților este tot pentru mâna dreaptă.

„Sinestra" în latinește înseamnă atât stânga, cât și diabolic sau nefericit (ghinionist). În italiană, la stânga se spune „sinistra", care are și sensul negativ din românește. Cu toate astea, studiile neurologice arată că stângacii se orientează mai rapid în spațiu și că au o putere de asociere a detaliilor mult mai bună. Drept urmare, sensibilitatea stângacilor la orice fel de stimul este mai mare, iar speranța lor de viață este mai mică. Cazuri aparte sunt: ambidextrii (două mâini drepte, situația ideală) sau a celor cu „mâini în diagonală".

În acest din urmă caz, creierul funcționează firesc dinspre ambele emisfere, astfel încât pentru unele acțiuni se folosește mâna dreaptă, iar pentru altele mâna stângă (Rafael Nadal – foto – joacă tenis cu stânga, dar scrie cu dreapta). Ambidextri celebri au fost Michelangelo, Leonardo da Vinci, Albert Einstein și președintele SUA Hary Truman. În zilele noastre, un exemplu uluitor îl reprezintă cel mai talentat jucător de snooker, Ronnie O'Sullivan, poreclit și „Mozart al tacului".

Stângacii au probleme mari când trebuie să mânuiască armele de foc sau să cânte

la chitară. Respectivele obiecte trebuie adaptate. La fel, și pianiștii stângaci trebuie să se adapteze de mici pentru a face carieră. Studii americane au arătat eă absolvenții stângaci (aproximativ 15 la sută pe an) au o carieră mai bănoasă decât dreptacii. Nu este adevărat că stângacii sunt mai buni la matematică, pentru că gradul avansat de abstractizare îi defavorizează, dar îi favorizează în speciile umaniste (artă, literatură, drept). Într-un tratat de neurologie din 2014, Allen Bragdon și David Gramon afirmă că stângacii sunt, în mod paradoxal, mai atașați de natură decât dreptacii, datorită creierului mai flexibil.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

„Mă voi întoarce!"

O replică obsesiv repetată prin filmele polițiste americane și englezești exprimă sila față de meseria de „detectiv la secția omucideri". De altfel, mulți ofițeri cu acest profil se pensionează anticipat, din motive psihologice. Să recunoaștem că acești polițiști au dreptate, căci ochii lor văd grozăvii care cu greu se pot exprima în cuvinte. Așa a fost și cazul rusului Serghei Riakovski (n.1963), care a tulburat cu execuțiile sale și pe cei mai experimentați medici legiști din Moscova.

Se cunosc puține lucruri despre copilăria și tinerețea acestui inimaginabil ucigaș în serie. Avea aproape 2 metri înălțime și 130 de kilograme. Semianalfabet, individul voise să lucreze într-o măcelărie dintr-o suburbie a Moscovei. A învățat repede să tranșeze animale, dar se pare că a fost dat afară din cauza unei idile prea focoase. O femeie cam de aceeași talie, lucrătoare la abator, se plânsese că Serghei o „alintă" cu șurubelnița și că dacă nu îl iubește, „îi pune ochii în palmă". Cu astfel de complimente, Serghei a ajuns să trăiască precum un pustnic, într-o colibă dintr-o pădure din apropierea orașului.

Devenit un animal de pradă, Serghei începe la 25 de ani (1988) seria uluitoare de peste 19 de crime cu circumstanțe agravante (mutilarea victimelor), urmate de acte de necrofilie. Inițial, detectivii ruși au fost derutați de varietatea victimelor, atât ca sex cât, și ca vârstă – între 14 și 78 de ani. De fapt, erau găsite prin pădure și pe maidane membre sau alte părți ale corpurilor, dovadă a faptului că ucigașul avea un ritual grosolan de tip Jack Spintecătorul, nedând dovadă de cunoștințe medicale. Mai mult, în interiorul unor corpuri fusese plasat explozibil, pentru a face victima de nerecunoscut.

Patrulând asiduu prin zonele din preajma Moscovei, polițiștii au găsit o cabană părăsită care avea în interior două indicii bizare: o spânzurătoare și o trusă de șurubelnițe pline de sânge. Au stat la pândă și așa a fost prins mătăhălosul Serghei (1993), care la vederea armelor a îngenuncheat și a început să plângă.

A fost condamnat la moarte, dar moratoriul din 1996 l-a salvat de la execuție. A murit în 2006, într-o colonie de criminali din Rusia. El fusese găsit „conștient de faptele sale", fapt care l-a făcut să-i amenințe pe doctori că va avea grijă și de ei. Pe patul de moarte ar fi strigat la gardieni: „Mă voi întoarce!"

Ştiaţi că...

◆ ...insulina este un hormon secretat

de pancreas? Micşorează nivelul glucozei în sânge.

◆ ...În Grecia Antică vinul era amestecat cu apă de mare? Vasele în care era păstrat se numeau cratere.

◆ ...pisicile au numai 473 de papile gustative? Oamenii au în jur de 9.000.

◆ ...broaştele nu beau apă cu gura? O absorb direct prin piele.

◆ ...porumbeii îşi păstrează acelaşi partener pe tot parcursul vieţii? Ambii părinţi contribuie la creşterea puilor.

◆ ...există o teamă iraţională de a pleca de acasă fără telefonul mobil? Se numeşte nomofobie.

◆ ...roşia provine din America Centrală şi America de Sud? Iniţial a fost un fruct mic, de culoare galbenă, nu roşie.

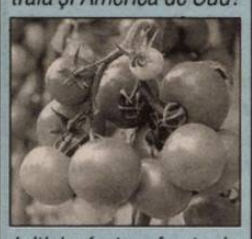

◆ ...se crede că delfinii sunt descendenţii unor animale terestre? Adaptarea la viaţa acvatică s-a petrecut cu aproximativ 50 de milioane de ani în urmă.

Ştiaţi că...

Fântâna Trevi

simbol al Cetăţii Eterne

Se spune că toate drumurile duc la Roma. Am putea adăuga că toate drumurile Romei sunt marcate de monumentalele ei fântâni. Nu întâmplător, una dintre cele mai cunoscute lucrări ale compozitorului italian Ottorino Respighi este poemul simfonic intitulat „Fântânile Romei".

„Fântâna Tritonului", „Fântâna Naiadelor", „Fântâna celor Patru Fluvii", „Fântâna lui Neptun", „Fântâna-Barcă" din Piaţa Spaniei sunt numai câteva dintre ele. Cea mai cunoscută din toată Roma şi chiar din toată Italia, cu un binemeritat prestigiu răspândit în întreaga lume, este însă Fântâna Trevi, construită în stil baroc.

De proporţii impresionante – înălţimea de 26 metri, lăţimea de 20 metri – a fost ridicată între 1732-1762.

În anul 19 î.Chr. generalul Agrippa a construit un apeduct lung de 19 kilometri pentru a alimenta cu apă băile publice de lângă Pantheon. Punctul terminal al apeductului se află la intersecţia a trei drumuri (Tre vie) unde a fost construită fântâna. Apeductul, cunoscut sub numele Aqua Virgo, s-a deteriorat cu vremea, fiind restaurat în secolul al XV-lea de Papa Nicolae al V-lea, care a considerat că structura trebuie să aibă la îndemână un bazin din care oamenii să poată colecta apă furnizată de apeduct.

De aceea, în 1453, a fost construit bazinul modest, proiectat de Leon Battista, bazin pe care din 1629 Papa Urban al VIII-lea intenţiona să-l înlocuiască, adresându-se în acest scop marelui arhitect şi sculptor baroc Bernini pentru un proiect monumental.

Ideea nu a fost pusă în practică decât în 1730, când Papa Clemente al XII-lea a invitat toţi artiştii de seamă ai vremii să proiecteze un nou monument. A fost ales proiectul lui Nicolo Salvi, lucrările fiind finalizate sub supravegherea lui Giuseppe Pannini, dar întreaga lucrare conţine multe elemente din vechiul proiect al lui Bernini.

Fântâna este situată în faţa Palatului Poli, cu care formează un complex arhitectural de o desăvârşită unitate stilistică. Deasupra este încrustat blazonul papal, operă a lui Paolo Bengalia şi pe o balustradă apar patru statui reprezentând anotimpurile semnate de Crosini, Ludovisi, Pincellotti şi Queirolo. În nişa centrală este reprezentat zeul Neptun, conducând o trăsură în formă de scoică, trasă de doi cai de mare, ghidaţi, la rândul lor de doi tritoni. Unul dintre cai este nărăvaş, celălalt supus, sugerând aspectul schimbător al mării, grupul statuar fiind realizat de Pietro Bracci.

Nişa respectivă este încadrată de alte două, fiecare adăpostind câte o statuie mare, simbolizând abundenţă şi curăţenie sau sănătatea perfectă, opere ale sculptorului Filippo Valle.

Deasupra acestora se află două basoreliefuri. Unul, realizat de Andreea Bergondi, îl reprezintă pe Agrippa studiind planurile apeductului, iar celălalt, semnat de G.B. Grossi, ne-o înfăţişează pe fecioara care, conform legendei, i-a îndreptat pe soldaţi spre sursa de apă. Potrivit legendei, călătorul din zilele noastre poate îndeplini un anume ritual. Dacă, întors cu spatele la bazin, aruncă un bănuţ în apă, peste umăr, acest gest îi asigură revenirea în Cetatea Eternă.

Fântâna este curăţată zilnic, iar banii sunt donaţi unei fundaţii italiene de caritate. Monumentul şi-a asigurat intrarea în cultura populară şi prin filmele în care a apărut. Poate fi văzută în filmul „Vacanţă la Roma", din 1953, avându-i ca protagonişti pe Audrey Hepburn şi Gregory Peck şi, mai ales, în celebrul „La Dolce Vita" realizat de Federico Fellini, în 1960, în care Anita Ekberg şi Marcello Mastroianni intră în apa rece ca gheaţa.

Fântâna a fost renovată şi curăţată în câteva rânduri, iar la moartea lui Mastroianni, în 1996, a fost oprită şi drapată în negru. Un simbol al respectului pentru artă şi frumos, declarat în momentul unei mari despărţiri, în locul cel mai potrivit.

Simboluri ale umanităţii

Tuberozele

Originară din America Centrală, tuberoza era numită de azteci „floarea-os", din cauza albului strălucitor al florilor. Creşte în sălbăticie, în Mexic şi ţările vecine, cultivarea ei organizată răspândindu-se apoi în toată lumea.

În tradiţia hawaiană mireasa poartă pe cap o cunună de flori în care sunt prezente întotdeauna tuberozele.

În medicina ayurvedică este preţuită pentru calităţile sale vindecătoare. Se crede că aduce linişte, seninătatea minţii şi a inimii.

A fost însă o vreme când aceste flori erau considerate de rău augur, socotindu-se că prevestesc o nenorocire, împodobind mormintele. Ulterior, au devenit simbol al unor plăceri interzise sau periculoase. Oferite în dar, exprimă iubirea pasională.

Ecaterina Teodoroiu la Brăila

Aflată în centrul municipiului Brăila, statuia Ecaterinei Teodoroiu o reprezintă pe eroina care s-a jertfit pentru apărarea patriei în timpul Primului Război Mondial, în luptele de la Mărăşeşti.

Sculptura ronde-bosse, din bronz turnat şi patinat, este montată pe un soclu de zidărie cu ciment. La baza acestuia este montată o placă tot din bronz, pe care sunt inscripţionate numele eroinei şi data morţii sale.

Statuia a fost realizată de sculptorul Vasile Ionescu-Varo şi a fost dezvelită în 1928.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

„Spânzură-te sau aruncă-te de pe bloc!”

O adolescentă care astăzi are 20 de ani este judecată pentru că în anul 2014 l-ar fi îndemnat pe prietenul ei să se sinucidă. În acest scop diabolic, Michelle Carter i-a trimis tânărului mai multe mesaje, care au fost prezentate în cadrul procesului. De altfel, încă de la începutul anchetei fuseseră dezvăluite numeroase sms-uri compromițătoare, pe care fata le trimisese către iubitul său, Conrad Roy III. Cel mai explicit și mai terifiant dintre toate arăta astfel: „Spânzură-te, aruncă-te de pe bloc, înjunghie-te... Nu știu, există o mulțime de metode s-o faci!” mesajul a fost trimis pe 6 iulie 2014, cu numai șapte zile înainte ca tânărul să se sinucidă asfixiindu-se cu monoxid de carbon în mașina sa, care era garată într-o parcare din Fairhaven, statul Massachusetts, SUA.

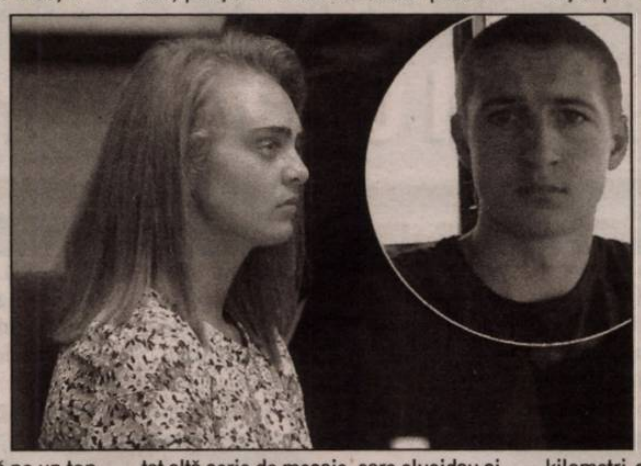

Cu o zi înainte, Michelle îi scrisese lui Roy: „Trebuie să faci ceva cât mai rapid, ceva care să pună capăt la toate astea fără să-ți pese de durere.” Ce motiv teribil ar fi avut o adolescentă să îi ceară pe un ton atât de imperativ băiatului despre care pretindea că îi este iubit să își ia viața?

La fel de cutremurător este și faptul că de săptămâni întregi cei doi schimbau mesaje sms, cu scopul de a găsi cea mai sigură metodă pentru ca băiatul să-și ia viața. Pe 3 iulie, Michelle a decis că sosise în sfârșit momentul ca tânărul să treacă la fapte. „În seara asta?”, l-a întrebat ea. „O să încerc.”, a venit răspunsul lui. „Să încerci, până la ce punct?”, a insistat fata. Conrad Roy i-a explicat că nu știa cum s-o facă, moment în care ea i-a reproșat că nu ia în serios această problemă. „Mi-ai spus că îți dorești foarte mult să faci asta. Dar eu știam că nu vei merge până la capăt. Mă simt ca o idioată... M-ai mințit în legătură cu toate astea. Mi-ai spus că o vei face și am crezut că îți doreai cu adevărat să mori. E clar însă că nu e cazul... Mă simt trădată și stupidă.”, i-a scris ea un alt sms.

Totuși, după insistențele diabolice ale Michellei, care au acționat vreme îndelungată ca o hărțuire psihică extremă asupra băiatului, instinctele vitale ale acestuia au cedat și Roy și-a pus capăt zilelor în ziua de 12 iulie. La proces, polițistul Michael Bates a prezentat altă serie de mesaje, care elucidau și motivul halucinant al intenției aberante și tragice a lui Roy de a-și lua viața. Acesta i-a explicat iubitei sale că este disperat „din cauza trecutului și a regretelor”. „Te sinucizi?”, l-a întrebat fata pe un ton foarte firesc. „Crezi că ar trebui s-o fac?”, i-a replicat el naiv.

În portretul realizat fetei de procurorul de caz, aceasta apare ca fiind manipulatoare și crudă, o tânără care încerca să atragă atenția asupra sa jucând rolul straniu, cel puțin pentru vârsta pe care o are, de „văduvă neconsolată”! Ea a pledat „nevinovată”, avocații săi menționând că Roy mai avusese o tentativă suicidară cu doi ani înainte, înghițind mai multe medicamente. De asemenea, o înregistrare video găsită în calculatorul băiatului era datată 13 iunie 2014, prin ea băiatul transmițând următorul mesaj: „Aici e Conrad Henry Roy III, care vă vorbește despre ceea ce îmi răscolește spiritul și îmi trece prin minte de câteva zile încoace. Încerc atât de mult să-mi fac viața mai bună, dar pentru asta fac prea multe într-un timp prea scurt.” Explică apoi că speră să depășească momentele grele, să-i fie mai bine și mărturisește că nu se privește pe sine decât în mod negativ: „Mă văd ca un individ care nu va avea niciodată succes, nici copil, nici în viață, unul care niciodată nu va învăța... Dar am atâtea de oferit! Sunt un introvertit, dar un om iubitor și amabil. Sunt un copil simpatic. Dar uneori îmi dau seama că sunt, totuși... prea... prea drăguț cu ceilalți.”

Tinerii ciudatului cuplu s-au cunoscut în Florida în anul 2012, însă nu s-au întâlnit direct decât foarte rar, deși locuiau la numai câțiva kilometri distanță unul față de celălalt. Aceasta, poate și fiindcă așa-zisa lor iubire nu era căutați de puțin autentică, ei corespondând prin sms și comunicând prin telefon. O relație despre care aproape oricine ar fi putut spune că nu avea șanse să reziste, dar căreia nimeni nu i-ar fi prevăzut un final atât de tragic.

Astăzi, la opt ani de la prima lor întâlnire, Roy bântuie probabil pe meleaguri nevăzute, unde sigur nu ar fi dorit cu-adevărat să ajungă la vârsta lui, în timp ce Michelle riscă să-și petreacă următorii 20 de ani din viață – în fond, tinerețea oricărui om – în spatele gratiilor. Nu e totuși clar unde au fost părinții celor doi în toți acești ani... *(A.N.P.)*

Pisică glazurată

O pisică dintr-un sat din regiunea Vosges (Franța) era și, probabil, încă mai este o veritabilă mâncătoare de ciocolată și creme dulci cât se poate de gustoase.

De aceea nimeni nu s-a mirat când drăgălașa felină s-a apropiat de un borcan de Nuttela. Au încercat să o gonească, dar pisicuța, indiferentă la admonestările stăpânilor, își băgase deja capul în borcan. Spre groaza tuturor însă nu mai putea să-l scoată. Capul ei rămăsese captiv între pereții vasului care, din fericire, era nu din sticlă, ci din plastic.

Stăpânii au încercat să o ajute, dar animalul sărea furios și nu lăsa pe nimeni să se apropie. La un moment dat a țâșnit pe ușa deschisă și a dispărut în spatele unor boschete din curte.

Ai casei au strigat-o, au căutat-o, dar fără niciun rezultat. Erau convinși că biata Lulu (acesta este numele ei) va avea parte de un sfârșit tragic și au plâns-o câteva zile. Spre marea lor surpriză, a patra zi a reapărut și părea ușor amețită. Scăpase din captivitatea borcanului, dar avea capul învelit într-un... strat de ciocolată.

Nimeni nu a priceput cum reușise să se elibereze singură, dar de data aceasta a acceptat cuminte baia care a curățat-o de glazura de pe cap. (I.S.)

Prietenul la inundație se cunoaște

Nu de puține ori, în timpul unor inundații petrecute pe mapamond, am putut vedea dovezi de devotament din partea unor temerari care au ales să-și rişte propria viață pentru a-și salva semenii aflați în pericol să se înece.

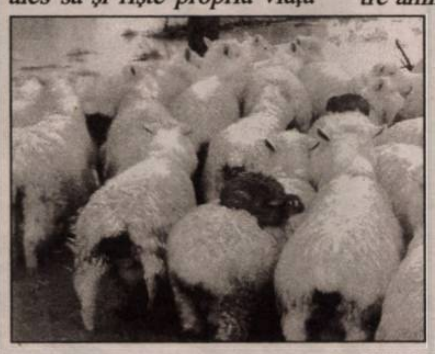

Pe de altă parte, am văzut și numeroase filmulețe înregistrate ocazional, în care între animale din specii diferite, unele chiar „certate” în mod tradițional, dacă ne putem exprima astfel, se leagă prietenii adevărate absolut înduioșătoare și incredibile. Ei bine, vă vorbim acum despre un asemenea caz aproape de neînchipuit, petrecut în Noua-Zeelandă în urma unui val de ploi care au generat inundații masive.

Cum se știe că aici e patria oilor, aceste animale blânde au fost primele vizate pentru a fi scoase cu viață din calea apelor dezlănțuite. Însă fermierii nu se așteptau ca mioarele să fie cel puțin la fel de grijulii cu câțiva prieteni ai lor „de vreme bună”.

Astfel, ele au luat pe spinare, bine „ancorați” cu gheruțele în lâna deasă, mai mulți iepurași, pe care i-au transportat cu bine într-o zonă cu teren uscat și sigur. Odată ajunse acolo, oițele s-au adunat ca la... un pahar de vorbă după o treabă bine făcută, iar urecheați au țopăit jos și și-au văzut de ale lor, risipindu-se printre copaci. (A.N.P.)

Piscina cu rechini

În filmele cu James Bond a putut fi văzută în grădina unei case o piscină cu rechini, în care răufăcătorii își aruncau victimele. Cu toții am crezut că nu este altceva decât rodul imaginației unui scenarist amator de senzații tari. Se întâmplă însă ca o astfel de piscină populată de rechini să existe și în realitate, într-un cartier din nordul New-Yorkului. La subsolul unei vile elegante, a fost descoperită o piscină cu diametrul de 4 metri, în care se înghesuiau câțiva rechini de dimensiuni medii.

Poliția a descins aici în uma unor reclamații. Proprietarii erau suspectați că țin în casă anumite animale exotice, lucru interzis de lege. În bazinul respectiv oamenii legii au descoperit 10 rechini: 7 din specia *Carcharhinus plumbeus,* în viață, doi rechini-leopard și un rechin-ciocan, morți toți trei.

Animalele vii au fost transportate urgent la un acvariu, unde sunt atent îngrijite înainte de a fi lăsate în libertate.

Poliția cercetează acum condițiile în care proprietarii au obținut animalele. *(I.S.)*

Și-a salvat stăpânul... pentru a-l ucide

Un câine din rasa Staffordshire Bull Terrier și-a ucis stăpânul chiar în timpul unui interviu al acestuia la BBC, dar ironia sorții este că în prealabil același câine îi salvase viața aceluiași bărbat, reanimându-l atunci când acesta avusese o criză gravă, el fiind toxicoman. Mario Perivoitos, de 41 de ani, tocmai era intervievat de o echipă a canalului de televiziune britanic BBC, când a fost atacat de Major, câinele său, și rănit grav.

Proprietarul câinelui a pierdut foate mult sânge înainte să poată fi scos de medici în afara oricărui pericol și a murit în spital. Ulterior, Staffordshire Bull Terrierul atacator a fost plasat într-un adăpost special și se va decide dacă el va fi sau nu eutanasiat. Vecinii victimei au declarat că Major era un „câine bun”, ceea ce nu era cazul cu stăpânul său, Mario, cipriot de origine, care genera mereu scandaluri, făcea mult zgomot și producea dezordine în apartamentul său, pentru un motiv cât se poate de clar: era un toxicoman notoriu. Totuși, alți cunoscuți ai bărbatului au fost de cu totul altă părere, arătând că răposatul Mario era un „băiat bun și inteligent”, care absolvise chiar o facultate de limbi străine.

Viața îi devenise însă haotică în ultimii ani, după ce tatăl său murise, iar mama, atinsă de demență, ajunsese într-un azil pentru bătrâni. De asemenea, mulți vecini și-au amintit că Major i-a salvat viața lui Mario, la un moment dat, când acesta intrase într-o criză cauzată de consumul de droguri.

Vorbim, cu toate acestea, despre o rasă canină considerată periculoasă, deși în situația de față, într-un fel sau altul, de fapt câinele este o victimă a temperamentului agresiv al stăpânului său. *(A.N.P.)*

Când geniul se îmbină cu sadismul...

Regizorii de film nu sunt, orice s-ar zice, niște persoane pe care să le dea amabilitatea afară din casă. Ce-i drept, ei trebuie să dea dovadă de o oarecare duritate, pentru a-și impune punctul de vedere în fața tuturor celorlalți de pe platou. Dar mulți regizori depășesc acest prag, iar adesea atitudinile dure se transformă de-a dreptul în sadism. Nu credeți? Urmăriți exemplele de mai jos și ne veți da dreptate.

William Friedkin

După succesul imens avut în 1971 cu „Filiera franceză", Friedkin a realizat terifiantul clasic horror „Exorcistul" (1973), considerat și azi unul dintre cele mai bune filme ale genului – a fost nominalizat la zece categorii ale Oscarurilor, câștigând la două dintre ele. Adoptând tehnica folosită de legendarul D.W. Griffith, Friedkin și-a propus să influențeze emoțiile actorilor pentru anumite scene. Pentru ca surprinderea și groaza lor să fie cât mai reale, adesea el trăgea cu pistolul în spatele lor.

Cum în 1973 efectele speciale nu erau atât de avansate ca în prezent, pentru scena în care camera lui Regan, fetița posedată, se răcește brusc, el a cerut ca platoul de filmare să fie

răcit sub zero grade Celsius, astfel că transpirația membrilor echipei de filmare a înghețat, pur și simplu, pe ei. Linda Blair, actrița care o juca pe Regan, purta doar o cămașă subțire de noapte și abia se mai putea mișca de frig. Dar, poate cel mai dur moment a fost acela în care personajul interpretat de actrița Ellen Burstyn este împins cu violență de forțele demonice. Efectul a fost obținut prin legarea actriței cu o funie, care a tras-o brusc în spate pe actriță, provocându-i o afecțiune permanentă a coloanei vertebrale!

Francis Ford Coppola

Deși numele lui va rămâne mereu legat de seria „Nașul", Coppola a obținut un succes extraordinar și cu alte filme. Printre acestea, la loc de cinste se află „Apocalipsul, acum", realizat în 1979. Dorința lui de a filma într-o junglă autentică, și nu în una reprodusă într-un studio de tele-

viziune, a dus la îmbolnăvirea multor membri ai echipei de filmare.

Actorul principal, Martin Sheen, a fost manipulat psihologic atât de bine de regizor, care i-a spus că trebuie să încarneze răul, încât a spart de-adevăratelea o oglindă cu capul, ungându-și apoi fața cu sângele care-i curgea șiroaie. De asemenea, pentru un mai mare realism, el i-a pus pe actori să se îmbete și să se drogheze, astfel încât peste ani, unul dintre aceștia, Dennis Hopper, va spune, mai în glumă, mai în serios: „am fost plătit în droguri și băutură".

Experiența a fost atât de traumatizantă, încât Charlie Sheen a suferit un atac de cord în plină junglă. Însuși Coppola a resimțit din plin stresul, slăbind 45 kg, având o criză de epilepsie și încercând, de mai multe ori, să se sinucidă. Proiectul, programat să dureze 6 săptămâni, s-a întins, până la urmă, pe 16 luni!

Akira Kurosawa

Nemulțumit că reacția actorului Toshiro Mifune, din filmul „Tronul însângerat" (1961) nu era suficient de reală, atunci când acesta era străpuns de săgeți, regizorul japonez Akira Ku-

rosawa a cerut ca la următoarea dublă săgețile să fie adevărate. Chiar dacă ele au fost trase de experți în tir cu arcul, unele i-au străpuns lui Mifune „blindajul", rănindu-l. Dar groaza exprimată pe chipul său a fost, de astă dată, pe placul regizorului...

Roman Polanski

Apreciat ca un geniu al cinematografiei mondiale, Polanski n-a fost nici el ușă de biserică în privința tratamentului aplicat actorilor. La filmul „Chinatown" (1974), nemulțumit de machiajul aplicat actriței Faye Dunaway, s-a apucat el însuși să o înece în fard și, când aceasta a protestat, regizorul i-a replicat că încasează un salariu pentru care ar trebui să accepte și asemenea tratamente.

Într-o altă scenă, deranjat de faptul că o șuviță rebelă îi tot cădea actriței pe frunte, Polanski, care filma de foarte aproape, i-a smuls, pur și simplu, părul acesteia! Mai grav, la un moment dat regizorul i-a interzis lui Faye să folosească toaleta și se spune că aceasta ar fi urinat într-o cană, pe care apoi ar fi aruncat-o în regizor!

PORTRET

Dorotheea Petre

Cunoscută în special din producția „Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii", Dorotheea Petre este, probabil, unul dintre cei mai apreciați actori ai generației tinere, talentul și expresivitatea sa artistică fiind răsplătite cu unele dintre cele mai importante premii. S-a născut în 1981 și și-a petrecut prima parte a vieții la malul mării, în Eforie Nord. A vrut, inițial, să devină învățătoare, motiv pentru care a absolvit Colegiul Pedagogic Constantin Brătescu din Constanța.

La scurtă vreme după încheierea liceului, realizează că dorește să fie actriță pe o scenă mai mare decât cea a unei clase de copii și se încrie la UNATC, secția Actorie. Este admisă, iar la 23 de ani își face deja debutul artistic, cu lungmetrajul „Ryna", sub bagheta regizorală a Ruxandrei Zenide. Succesul nu a întârziat să apară: Dorotheea primește cu această ocazie premiul de debut la Festivalul Internațional de Film Transilvania.

La scurtă vreme, o altă distincție intră în palmaresul tinerei și talentatei actrițe: premiul special al juriului la Festivalul Internațional de Film Mannheim-Heidelberg. În 2005, Dorotheea joacă în „Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii", fiind distribuită în rolul principal. Talentul ei este din nou recunoscut internațional, primind pentru prestație premiul special al juriului pentru cea mai bună actriță la prestigiosul Cannes Film Festival, în secțiunea „Un certain regard".

Acest premiu a fost creat pentru ea, neexistând până atunci în această secțiune și este cea mai mare distincție primită de un actor român. În 2007, este declarată cea mai bună actriță a anului și primește Premiul Gopo pentru cea mai bună actriță într-un rol principal și premiul UCIN. Pentru „talentul și sensibilitatea artistică cu care interpretează" este învestită cu distincția Meritul Cultural în Grad de Cavaler de către Președintele României, fiind, probabil, una dintre cele mai tinere actrițe românce care primește această distincție.

Cu siguranță, Dorotheea mai are multe de arătat, iar publicul român, pe care l-a cucerit cu aerul enigmatic, tandru, care emană puritate și senzualitate totodată și cu care își interpretează personajele, este nerăbdător să o vadă cât mai des pe scena cinematografiei autohtone și nu numai.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Coltul cu litere

Un rar spirit enciclopedist

Motivele pentru care oamenii scriu cărți sunt variate, în funcție de personalitate. Unii aleg să scrie cărți de ficțiune, alții abordează domenii nonficționale. Fiecare însă scrie pentru că vrea să comunice ceva anume semenilor care au pasiunea de a citi. George Țoncu a citit extrem de mult și a dorit, la un moment dat, să împărtășească și altora ceea ce el a aflat de-a lungul anilor.

Așa s-a născut ideea de a scrie cărți într-un fel mai speciale, pe care nu le întâlnim la orice pas: e vorba despre enciclopedii. O muncă extrem de laborioasă, care cere adunare de date dintr-un volum uriaș de informații, selecția, organizarea lor și apoi găsirea unui editor care să tipărească toate volumele strânse de autor, după o muncă migăloasă, de artizan.

George Țoncu este unul dintre puținii autori din țara noastră care a avut puterea, tăria și pasiunea de a se apuca de o asemenea corvoadă. Iar editura ALFA din Iași a făcut, la rândul ei, un gest curajos, departe de goana după profitul imediat, de a publica cele 9 volume scrise de autor. Un gest curajos, pentru că este un gest educativ, cu adevărat cultural.

Să le luăm pe rând! Mai întâi, cele șase volume enciclopedice de *Istoria premiilor Nobel*. Sunt grupați aici toți cei răsplătiți cu această recunoaștere mondială între anii 1901 și 2013, pe domenii: laureații pentru literatură, pentru pace, pentru fizică, pentru medicină, pentru economie și pentru chimie. „Ne înclinăm cu admirație și respect față de premianții Nobel care, prin marele consum de materie cenușie și de valorificarea înaltelor dimensiuni morale, au deschis largi orizonturi pentru îmbunătățirea vieții spirituale și materiale ale omenirii", spune autorul în *Argumentul* plasat la începutul fiecăruia dintre cele șase volume. El nu uită să amintească și despre calitățile morale și intelectuale ale copiilor și tinerilor din țara noastră, care visează la aceste idealuri, pomenite de savantul suedez în testamentul său.

Alte trei volume enciclopedice sunt de cultură generală, grupate sub genericul *Natură, Om, Societate*. George Țoncu a avut nevoie de ani buni de culegere a informațiilor din noianul de informații cu care suntem bombardați zilnic, mai nou și prin intermediul Internetului. În volumul I, George Țoncu grupează date semnificative din domeniul religiei, selectează cele mai interesante informații în legătură cu cele 7 minuni ale lumii antice, dar și cele 7 minuni ale lumii moderne, date de astronomie, date despre populația planetei. În volumul II, informațiile se concentrează pe domenii ca medicină, așezări omenești, populații străvechi, pentru ca în volumul III să se oprească asupra resurselor materiale și valorificarea lor economică. Interesant este faptul că toate aceste informații grupate în cele

trei volume sunt denumite de autor *analecte*, un cuvânt total nefolosit de autorii noștri, care preferă cuvântul *culegere* când este vorba despre texte.

Cuvântul vine din grecescul analektos și înseamnă *cules, adunat*, cu sens mai larg ajungând azi să denote fragmentele alese din operele unor autori, publicate în volum. Și chiar dacă titlul celui de-al treilea volum este mai tehnic, cititorul poate găsi aici informații extrem de interesante despre rolul alchimiei în Antichitate, dar și despre contribuția marilor savanți la dezvoltarea chimiei și geochimiei. Un alt capitol cuprinde date despre resursele energetice clasice (petrol, gaze naturale, cărbunii de pământ), cele metalifere (metale prețioase, industriale și radioactive), pietre prețioase și semiprețioase, precum și alte resurse valorificate în interesul societății omenești. În fine, un ultim capitol din acest al treilea volum de cultură generală, este dedicat industriei. Sunt prezentate principalele centrale producătoare de energie electrică (termo, hidro, nucleare), precum și sursele de energie a viitorului.

Mai există și articole privind istoria descoperirilor în domeniul nuclear, despre construirea și folosirea bombei atomice lansate asupra Japoniei în august 1945, urmările acelor fapte. „Industria, cu toate ramurile ei, este într-un proces continuu de perfecționare și modernizare", motiv pentru care nu puteau să lipsească și noile realizări „de ultimă oră", cum ar fi nanotehnologiile, Internetul, dar și roboții dotați cu Inteligență Artificială.

Dar, pentru ca totul să se dezvolte și în viitor, „este nevoie de energie, de descoperirea de noi surse de energie, ieftine, nepoluante și inepuizabile, pentru că omenirea are nevoie de energie pentru a supraviețui". Alte capitole prezintă date despre agricultură cu ramurile ei, cultura plantelor și creșterea animalelor, transporturi și turism. În loc de concluzie, să spunem că realizarea de enciclopedist a lui George Țoncu este un adevărat far călăuzitor pentru elevii și studenții noștri, cei animați de idealuri și de dorința de cunoaștere, cei de la care așteptăm izbânzile viitoare ale României.

GEORGE CUȘNARENCU

Mutaţiile genetice
cauzatoare de cancer

Anual, în întreaga lume se înregistrează peste 14 milioane de cazuri noi de cancer. Cauzele sunt discutabile, câtă vreme specialiştii în oncologie şi medicii, în general, nu au căzut încă de acord asupra acestei probleme.

Mai mulţi cercetători americani au estimat partea de hazard în apariţia acestei maladii neiertătoare, susţinând că nu mai puţin de două treimi din cazuri ar fi dclanşate de mutaţii genetice aleatorii. O ipoteză, totuşi, controversată.

Hazard, mediu, ereditate...

Echipa cercetătorilor de la Universitatea „John Hopkins" din Baltimore, SUA, a ajuns la concluzia că trei factori de risc importanţi pot determina apariţia cancerului: hazardul, în proporţie de 66%, mediul (reprezentat de consumul exagerat de alcool, tabac, de infecţii, de poluare etc.) – 29% şi ereditatea – 5%. Însă aceasta nu înseamnă că sus-menţionatele două treimi sunt rezultatul unui ghinion asupra căruia omul nu ar avea nicio putere de influenţă, precizează autorii studiului.

Să înţelegem mai bine mecanismul prin care o celulă sănătoasă se transformă în celulă canceroasă! Pentru adepţii pistei genetice, esenţa problemei constă în mutaţiile produse în interiorul celulei, care fac ca aceasta să se înmulţească anarhic. În medie, este nevoie de trei până la opt mutaţii genetice pentru a declanşa procesul canceros, dar trebuie ştiut şi că anumite zone ale genomului sunt mai oncogene decât altele. Astfel, riscul este mai mare dacă stau acolo unde genele mutante participă la controlul multiplicării celulelor.

Mutaţiile pot fi moştenite, declanşate de un factor de mediu sau pot interveni prin hazard în reînnoirea celulelor de către organism. De notat că numărul total al celulelor din corpul uman se situează în jurul a 100.000 de miliarde, de 250 de tipuri diferite (pulmonare, sangvine etc.), din care în fiecare zi se pierd 20 de miliarde.

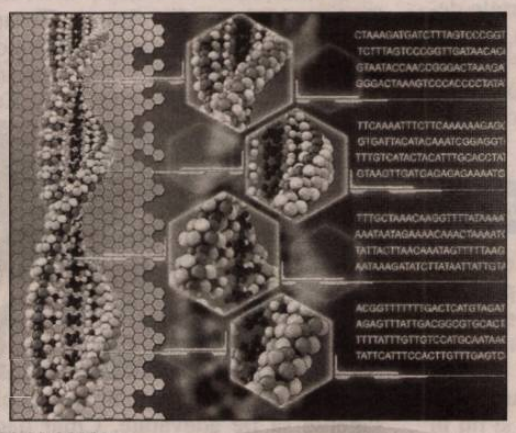

Un mecanism cu risc înalt

Pentru a asigura această înlocuire, fiecare organ şi ţesut beneficiază de celule suşe, care operează prin diviziune, în esenţă fiind vorba despre recopierea ADN-ului în mod identic. Totuşi, în acest mecanism se pot strecura şi „erori" (mutaţii genetice) cauzate de hazard, cărora li se adaugă factorii de mediu (expunerea la ultraviolete, consumul de tabac, poluarea etc.), favorizând anomaliile. De asemenea, ne putem naşte cu unele mutaţii de risc, care favorizează preponderent cancerul de sân sau de ovare.

Pe lângă datele strict medicale ce au reprezentat baza studiului cercetătorilor americani (17 tipuri de cancer analizate în 69 de ţări), s-a lucrat şi cu un model statistic a cărui eficienţă a fost dovedită în mai multe rânduri. S-a precizat astfel că 89% din cancerele pulmonare pot fi evitate dacă se renunţă la fumat. În acelaşi timp, 95% din cancerele cauzate de mutaţii genetice sunt cele din zona creierului, de prostată, de oase, ficat, colorectal, de pancreas, ovare, de vezică sau uterin. Ceea ce autorii numesc influenţa negativă a mediului (consumul de alcool, de ţigări, poluarea, infecţiile) se repercutează în special asupra plămânilor, capului şi gâtului, esofagului şi stomacului, în timp ce ereditatea poate determina boala canceroasă a pancreasului, stomacului şi a zonei colorectale.

* * *

Dincolo de statistici şi evaluări mai mult sau mai puţin argumentate din punct de vedere medical, autorii menţionează un aspect doar în aparenţă minor şi anume întrebarea pe care şi-o pune, practic, orice pacient care trăieşte şocul aflării teribilului diagnostic: de ce s-a îmbolnăvit de cancer?

„E dificil să explici că un cancer poate surveni în afara

oricărui factor de risc cunoscut – afirmă autorii studiului. Fără îndoială, într-o zi vom descoperi că hazardul nu se referă la un singur factor. Deseori, hazardul nu este altceva decât un alt nume dat ignoranţei...

Acţiunea vaccinurilor

Mult-controversata problemă a vaccinării a devenit subiect de dispute aprinse şi din cauză că populaţia nu este suficient informată în acest sens, pentru a decide în cunoştinţă de cauză dacă acceptă sau nu această metodă de prevenire a anumitor îmbolnăviri grave, problema punându-se în special la copii. De aceea, s-a venit inclusiv cu ideea vaccinării obligatorii, în caz contrar impunându-se amenzi considerabile – de unde un alt motiv de aprige controverse.

Dacă unele vaccinuri sunt totuşi obligatorii (împotriva difteriei, tetanosului, poliomielitei), nu e deloc de neglijat faptul că, pe întreg globul, se înregistrează în ultimii ani o recrudescenţă a maladiilor infantile. Astfel, poate fi impusă pe plan global aplicarea acestei metode de prevenire a îmbolnăvirilor în caz de difterie, tetanos, poliomielită, rujeolă, oreion, rubeolă, hepatita B, împotriva bacteriei *Hemophilus influenzae*, a pneumococului, a meningococului C ş.a.m.d. Totuşi, cum funcţionează un vaccin?

Sistemul nostru imunitar este dotat cu o memorie foarte bună. Odată ce a întâlnit o bacterie sau un virus, el păstrează amintirea despre aceasta şi în conscinţă dezvoltă un arsenal de apărare, pentru a evita o eventuală viitoare infecţie. Este ceea ce se numeşte imunizare, iar operaţiunea de vaccinare are la bază tocmai acest mecanism natural. Ea consistă în a inocula – via un vaccin – agentul patogen corespunzător, omorât sau inactiv, care nu provoacă maladia, dar activează sistemul imunitar. În cazul unei infecţii ulterioare, în loc să fie nevoie de 10 până la 20 de zile pentru declanşarea unui răspuns imunitar eficace, organismul individului vaccinat va distruge agentul patogen în numai câteva zile, evitând situaţia în care acesta se poate înmulţi astfel încât să poată provoca o boală severă. Apoi, rapelurile permit menţinerea în timp a imunizării respective.

Evitaţi stresul cronic!

Contrar unor păreri foarte răspândite, producerea de neuroni noi nu este „rezervată" doar creierelor tinere. Dacă ştim cu-adevărat să ne protejăm creierul, evitând factorii de risc şi favorizând în schimb elementele stimulatoare ale acestui proces, vom reuşi, negreşit, să ne fabricăm propriii neuroni, practic, la orice vârstă!

Situaţiile anxiogene activează axa stresului din creier, care determină secreţia de către glandele suprarenale a hormonului stresului, cortizolul. Pe cale sangvină, acesta inundă creierul şi declanşează o reacţie rapidă a sistemelor motor şi limbic, care determină la individ fie confruntarea, lupta, fie fuga.

Dacă operaţiunea se repetă prea des (vorbim atunci despre stres cronic), neuronii situaţi în hipocamp, bogaţi în receptori ai cortizolului, sunt foarte perturbaţi. Rezultatul e că fabricarea de noi neuroni este stopată, la fel şi creşterea celor care supravieţuiesc, deoarece sistemul imunitar inhibă factorii de creştere. Prin urmare, evitaţi stresul cronic, „ucigaşul" neuronilor tineri!

Pentru a realiza acest lucru, oricine poate pune în practică diverse metode, cum sunt, de pildă, yoga, meditaţia sau activitatea fizică – practici a căror acţiune eficace asupra creierului a fost demonstrată în repetate rânduri. În mod special trebuie practicată deconectarea de lumea numerică, corespondenţa on-line şi reţelele sociale aflându-se la originea unei avalanşe de informaţii cărora este foarte dificil să li se facă faţă.

Aceasta, deoarece informaţia – care ne face tocmai „să ştim", şi nu „să înţelegem" – e cumva non-activă, ea neincitând creierul să producă noi neuroni. Dimpotrivă, bombardat efectiv cu date, informaţii noutăţi etc., creierul este condamnat la pasivitate şi deci la anxietate. Prin urmare, este obligatorie trierea informaţiilor, discernerea între util şi inutil, pentru a nu ajunge la stres cronic.

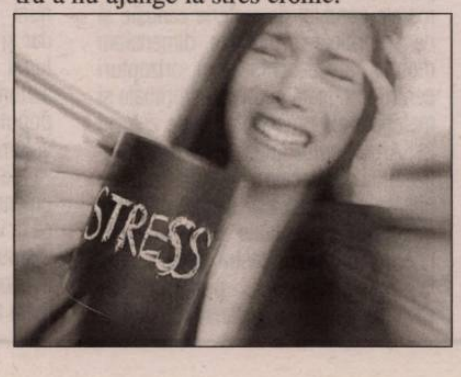

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Considerată „boala secolului modern", obezitatea a devenit în ultimii ani un pericol tot mai pronunţat, primind din partea Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii statutul de boală incurabilă. În lume există peste 1 miliard de adulţi supraponderali, dintre care cel puţin 300 de milioane sunt deja diagnosticaţi ca fiind obezi, iar în România statisticile rămân la fel de îngrijorătoare. În prezent, aproximativ 30% din populaţie suferă de obezitate, cele mai afectate fiind persoanele cu vârsta între 15 şi 64 de ani, iar creşterile ponderale progresează şi în rândul copiilor sub 5 ani, numărul acestora mărindu-se cu 18% în ultimii zece ani!

Este absolut normal ca cei mici să câştige kilograme în plus pe măsură ce cresc, însă dacă aportul caloric depăşeşte necesarul zilnic, iar greutatea nu mai este proporţională cu înălţimea specifică vârstei, putem vorbi despre obezitatea infantilă. La nivel european, numărul copiilor supraponderali creşte anual cu peste 400.000 şi, deşi statisticile

Obezitatea un pericol în creştere!

sunt alarmante, nu par să îngrijoreze pe nimeni. Totuşi, obezitatea infantilă este o problemă care nu trebuie ignorată, deoarece reprezintă precursorul apariţiei bolilor de sănătate specifice vârstei adulte: tensiunea arterială crescută, nivelul mărit al colesterolului, diabetul sau afecţiunile cardiace.

Obezitatea poate apărea la orice vârstă şi poate fi rezultatul unor probleme genetice, endocrine sau hormonale, însă majoritatea cazurilor sunt corelate cu un stil de viaţă al plusurilor şi minusurilor: alimentaţia nesănătoasă este în exces, iar activităţile fizice sunt minime. Copiii se află în perioada de dezvoltare, astfel că, spre deosebire de adulţi, au nevoie în mod constant de o rezervă suplimentară calorică şi nutriţională, care să le alimenteze necesarul zilnic atât pentru dezvoltare, cât şi pentru procesul de creştere. Însă, atunci când cei mici ajung să consume mai multe calorii decât au nevoie, vor începe să acumuleze kilograme în plus. Menţionăm că, oficial, România înregistrează o prevalenţă ridicată în ceea ce priveşte obezitatea şi excesul ponderal, 59% dintre români fiind afectaţi de aceste prebleme.

„Mereu frumoasă şi sănătoasă”

Injecţii fără ace

Dermato-cosmetica – o disciplină modernă care ne ajută să rămânem frumoase, cu un aspect sănătos şi îngrijit, fără operaţii estetice

Injecţii fără ace, airabraziune, peeling biologic – Implant-Kiss, biolifting, mezoterapia, machiaj permanent cu pigmenţi biologici (suntem singurul centru din România care are machiaj permanent medical): iată câteva dintre procedurile pe care Centrul german DermaVital din Bucureşti vi le pune la dispoziţie. Centrul german DermaVital are un consultant medic dermatolog/ alergolog/estetician din Germania.

Dermato-cosmetica modernă oferă soluţii pentru fiecare tip de ten, după o diagnosticare. În prealabil, se hotărăşte tipul de tratament adecvat. Considerăm că injecţiile fără ace reprezintă un domeniu revoluţionar. De asemenea, airabraziunea tenului prin care nu atingi tenul este ceva fantastic! Sau Intraderm Jet-ul care are posibilitatea, printr-un jet de oxigen, să deschidă porii şi să introducă substanţele pe care vrei să le catapultezi la celula maternă (acid hialuronic, colagen, elastină, vitamine) fără a interveni invaziv.

Clientul sau clienta nu are niciun fel de durere, tot tratamentul este o oază de relaxare a corpului, spiritului şi sufletului. Numai dacă acest trio se regăseşte în tratament avem rezultatele pe care ni le dorim fiecare de la un tratament de specialitate. Este foarte important ca tenul nostru să fie pe mâna specialiştilor, a dermatologilor. De asemenea, să ştim ce produse sunt benefice pielii. Eu recomand produsele dermato-cosmetice, pentru că acestea sunt testate foarte bine.

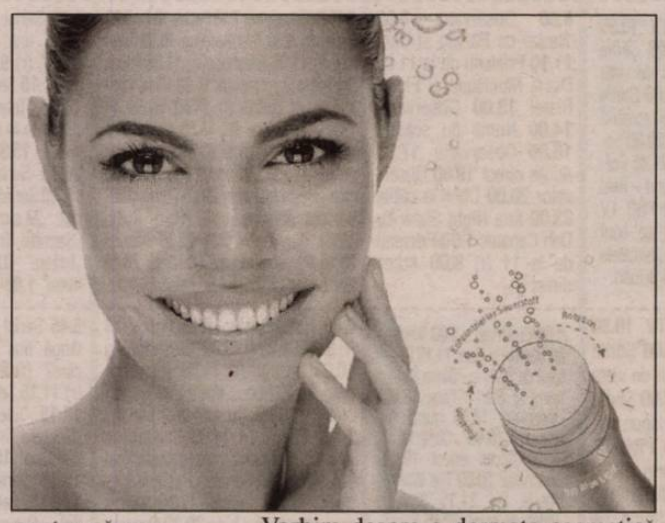

De exemplu, în acest domeniu lucrez cu branduri germane şi nu am avut niciodată vreo reacţie alergică la pacienţi. Desigur, este foarte greu într-o junglă a ofertelor, tu, ca persoană neavizată, să găseşti ce este cel mai potrivit pentru tenul tău. Dar, din păcate, în farmacii sunt şi multe produse renumite care de fapt sunt foarte alergice. Însă, fiecare trebuie să încerce pe el şi avem posibilitatea să facem diferite teste pentru a depista alergiile la care este predispus pacientul. Există toate posibilităţile.

Vorbim despre o dermato-cosmetică bine gândită, cu aparate foarte moderne. Lucrăm cu branduri germane de o mare seriozitate, unde într-adevăr rezultatele sunt cele pe care şi le propune clienta (zic clienta, pentru că mai mult femeile sunt interesate de această zonă, încă).

Când, de exemplu, o persoană vine la tratament facial, la dermato-cosmetică, ea ştie de la început ce îşi doreşte: ori reducerea ridurilor, ori a petelor maronii, ori vrea un ten cu un PH sănătos, frumos. Sau vrea o reducere a sebumului, respectiv reglarea glandelor sebacee. Desigur, avem des cazuri cu un ten acneic sau o acnee târzie. Aici avem posibilitatea să investigăm şi flora intestinală sau dereglările endocrine, noxele toxice din sânge etc., cu aparatele de medicină energo-informaţională.

Terapia este personalizată, orientată exact spre ce îşi doreşte clienta. Metodele de lucru se combină. Pentru că un centru care se respectă şi se numeşte dermato-cosmetic nu poate lucra doar cu un aparat sau două. El trebuie să fie în măsură să ofere atât gama cea mai modernă în domeniu, ca tratament, produse dermato-cosmetice, cât şi personalul calificat în dermato-cosmetică. Noi suntem astăzi în măsură să oferim toate acestea. De exemplu: într-un tratament facial se poate impune o combinaţie de mai multe aparate, îi putem lucra clientei o parte a feţei cu un aparat şi partea a doua cu un alt aparat. Secretul succesului este dat de posibilitatea de a individualiza şi combina tratamentul.

Timpul nu-l putem opri, dar semnele timpului se pot corecta armonios şi într-un mod sănătos pentru organism.

Desigur, centrul nostru este dotat şi cu un compartiment corporal unde oferim tratamente ca: epilare definitivă – SHR şi IPL, remodelare corporală, programe anticelulitice cu Wellmax, Cellu M6, înfăşurare cu minerale, reflexoterapie, masaje anticelulitice şi masaje terapeutice, drenaj limfatic; sunt câteva dintre tratamentele despre care vom vorbi într-un alt articol.

DermaVital-Bucureşti este centrul dumneavoastră de încredere, după 10 ani de activitate strălucită în România.

CONTACT:
DermaVital – Bucureşti,
Calea Vitan nr. 28, sectorul 3
contact: www.dermavital-med.ro,
office@dermavital-med.ro
0040 21 322 40 04; 0731 871 968;
0371 147 702

PUBLICITATE

Remedii naturale

Sănătate în lacrimi...

Nu e greu de ghicit că titlul acestui articol, luat ca figură de stil, nu se referă la faptul că orice afecţiune înseamnă un mare neajuns pentru victimă şi apropiaţii săi, ci – nici mai mult, nici mai puţin, la binecunoscuta şi, practic indispensabila (din perspectivă culinară) legumă care se numeşte, foarte prozaic, ***ceapă (Allium cepa).***

Aceasta, chiar dacă prin însăşi natura ei ne provoacă uneori lacrimi, constituie şi un incredibil de eficace remediu natural, fiind folosită la tratarea şi ajutând la vindecarea multor boli. În ceea ce priveşte beneficiile pentru sănătate ale ingredientelor alimentare, foarte populare sunt legumele cu frunze, adică verdeaţa, usturoiul, dar şi, mai ales, ceapa.

Metodele de utilizare terapeutică sunt foarte simple, iar rezultatele tratamentului deosebit de eficiente. Vă prezentăm astăzi cinci asemenea proceduri, care puteţi fi convinşi că nu vor genera alte efecte secundare decât... mirosul specific, pe care mulţi nu îl agreează.

◆ ***Urechi înfundate.*** De multe ori, această problemă poate irita şi afecta auzul. Pentru a curăţa urechile, urmaţi procedura descrisă în continuare: luaţi partea moale a cepei şi puneţi-o pe partea de sus a canalului urechii. Nu o împingeţi în ureche, ci fiţi atenţi să o puneţi la intrarea în pavilionul acesteia. Lăsaţi să acţioneze pe timpul nopţii, perioadă în care sucul de ceapă înmoaie secreţiile urechii. A doua zi vă va fi uşor să eliminaţi dopul de ceară şi să vă curăţaţi apoi urechile.

◆ ***Arsurile*** constituie un fenomen obişnuit, de pildă, dacă vă place... să coaceţi prăjituri. În asemenea cazuri, sucul de ceapă este foarte util pentru a calma pielea eventual arsă. Trebuie doar să tăiaţi ceapa în jumătate şi să o puneţi pe pielea afectată. Lăsaţi-o să acţioneze pe zona arsă timp de 5 minute, iar durerea va dispărea.

◆ ***Înţepături de albine sau de viespi.*** Înţepăturile de albine, de obicei, sunt relativ obişnuite, dar din păcate mulţi dintre noi nu ştiu ce să facă atunci când li se întâmplă aşa ceva. Ca metodă de prim-ajutor (în caz că victima nu are o sensibilitate aparte care să determine intrarea sa în şoc anafilactic, situaţie în care trebuie apelat de urgenţă la servicii medicale calificate!), se prepară un fel de piure dintr-o mică bucată de ceapă şi se aplică pe locul afectat. În curând, durerea va ceda, iar rana va începe să se vindece rapid.

◆ ***Temperatura ridicată a corpului.*** Sau febra, mai pe scurt! Aceasta se poate elimina foarte bine tot cu ajutorul binecunoscutei legume. Puneţi mai multe felii de ceapă în şosete, de preferat seara, înainte de culcare; motivul, se subînţelege, este intenţia de a nu răspândi mirosul inconfundabil al legumei către cei din jur. Metoda este una deosebită şi dă un rezultat pe măsura aşteptărilor.

◆ ***Detoxifierea.*** Ceapa crudă este foarte utilă şi pentru curăţarea toxinelor din organism. De altfel, procedura este extrem de simplă şi totodată deosebit de savuroasă: adăugaţi ceapă în salate şi în orice mâncare ce se pretează la un asemenea ingredient, cu menţiunea că veţi avea mai multe avantaje dacă veţi consuma-o în stare crudă.

Cât timp petreceţi la „sală”?

Dacă v-aţi hotărât să slăbiţi, cu siguranţă plănuiţi să petreceţi o mare parte a timpului liber la sală. Însă, specialiştii avertizează că prea multe exerciţii fizice pot avea un efect contrar celui urmărit şi asta din cauza hormonilor eliberaţi în timpul sesiunilor cu intensitate ridicată. Potrivit ziarului Daily Mail, durata ideală de exerciţii este de 20-30 de minute pe zi, patru zile pe săptămână. De asemenea, specialiştii recomandă ca, în loc să ne petrecem ziua pe scaun şi apoi să facem efort intens la sală din dorinţa de a recupera, mai eficient ar fi să facem exerciţii de intensitate scăzută, însă pe tot parcursul zilei.

Încercaţi să vă ridicaţi de la birou mai des, să faceţi plimbări scurte, în loc să includeţi toată sesiunea de exerciţii într-un singur program. După ce aţi ajuns la sală, combinaţi mişcări de yoga şi Pilates cu cele de tonifiere pentru întregul corp şi evitaţi să vă stresaţi organismul cu exerciţii fizice de intensitate ridicată. În opinia medicilor, exerciţiile cu intensitate ridicată stresează organismul şi produc hormonul eliberator de corticotropină şi cortizol. Aceştia pot afecta digestia şi încetinesc circulaţia sângelui către stomac, fapt ce nu favorizează pierderea în greutate.

Specialiştii recomandă să evitaţi să vă stresaţi corpul cu exerciţii de intensitate ridicată, mai ales dacă treceţi printr-o perioadă în care presiunea psihoafectivă este mare. Un nivel ridicat de cortizol, numit şi hormonul stresului, vă poate face să apelaţi la alimente bogate în zahăr, grăsimi şi calorii, pentru a găsi alinare, consideră specialiştii.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

LUNI – 25 septembrie

TVR 1

7.00 1 Matinal 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 12.30 Teleshopping 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.55 Profesioniștii (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Fotbal: FC Lugano – FCSB 22.00 Serial: „Ai noștri" 23.00 Film: „O altă adresă de pomină" (SUA, 2014). Cu: Jonah Hill 1.00 Știrile PRO TV 1.30 Serial: „Spion pe cont propriu" 2.30 Serial: „Jurnalele vampirilor" 3.15-5.00 Reluări.

Antena 1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.10 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Prietenii de la 11 (r) 3.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.45 Chef Dezbrăcatu (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.30 Focus Magazin (r) 13.00 Secrete de stil (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Vraja diamantelor" (Honk Kong, 1985) 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

PRO 2

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

TVR 2

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Serial (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Nevski Prospekt – un bulevard imperial – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie 21.10 Teatrul Național de Televiziune: „Vandalul" de Hamish Linklater 23.00 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.50 Recitaluri la Cerbul de Aur 0.50-5.25 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 La Măruță (r) 8.00 Serial: „La bloc" (r) 10.30 Film: „Sunetul muzicii" (SUA, 1965) 14.15 Film: „Turbo Power Rangers: Filmul" (coprod., 1997) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Power Rangers: Filmul" (coprod.., 1995). Cu: Karan Ashley 20.30 Film: „Bilet de rascumparare" (China, 2010). Cu: Jackie Chan 22.30 Film: „Terminatorul" (coprod., 1984) 0.45 Film (r) 2.30 Serial: „Undeva, în lumea largă" (ep. 1,2) 3.30 Cine A.M.

MARȚI – 26 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.45 Garantat 100% (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.45 Fotbal: Borussia Dortmund – Real Madrid 23.45 Știrile PRO TV 0.15 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.15 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.10 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Chefi la cuțite 23.00 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 Prietenii de la 11 (r) 3.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.30 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Casa, construcție și design (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 18 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Răzbunarea dragonului II" (Honk Kong, 1983). Cu: Jackie Chan 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singura privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 O zi în Berlin – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Serial: „Pistruiatul" 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 19.00 Telejurnal 20.00 Serial: „Detectiv fără voie" (ultimul ep.) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 D'ale lu' Mitică (r) 23.00 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.50 Recitaluri la Cerbul de Aur 0.50-5.25 Reluări.

6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 Film: „Power Rangers: Filmul" (r) 8.30 Ce spun românii (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Juniorul dă lovitura" (SUA, 1993). Cu: Thomas Ian Nicholas 14.00 Film: „St. Trinian's" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Campionul" (coprod., 2011) 20.30 Film: „Acum ori niciodată" (SUA, 2003) 22.15 Film: „Și caii sunt verzi pe pereți" (România, 2012) 0.30 Film (r) 2.45 Serial: „Undeva, în lumea largă" 3.45 Cine A.M.

MIERCURI – 27 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri 17.00 Telejurnal 17.30 Doc.: „Secrete de război" 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.50 Doc.: „Secrete de război" (r) 3.45 Memorialul Durerii (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Visuri la cheie 22.30 Pe bune?! 23.30 Știrile PRO TV 0.00 Serial: „Spion pe cont propriu" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.10 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 The Wall – Marele Zid 21.15 Serial: „Băieți de oraș" 22.15 Film: „Agent fără voie" (SUA, 2005) 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00-3.15 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.30 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Cu lumea-n cap (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Cronica Cârcotașilor 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30-6.00 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Iertare" (final) 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Legendele dragonilor" (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Un weekend la Milano – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.40 Festivalul de la Amara 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 18.50 Handbal feminin 20.30 Euromaxx (r) 21.10 Telecinemateca: „Cortina stășiată" (SUA, 1966). Cu: Paul Newman, Julie Andrews 23.30 Serial: „CSI: Crime și investigații" 0.20 Recitaluri la Cerbul de Aur 1.10-5.25 Reluări.

6.00 Serial: „La bloc" (r) 6.30 Film (r) 8.45 Ce spun românii (r) 9.45 Serial: „La bloc" 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Campionul" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Un sărut adevărat" (SUA, 1999). Cu: Drew Barrymore 20.30 Film: „X-Men 2" (coprod., 2003) 23.00 Film: „Hatfields & McCoys" (SUA, 2012, partea I) 1.15 Film (r) 2.00 Serial: „Undeva, în lumea largă" 4.30 Cine A.M.

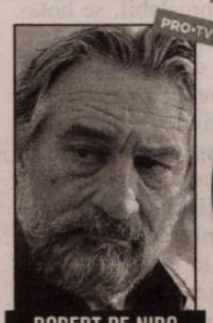

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 28 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 17.00 Telejurnal 17.30 Lozul cel mare 18.00 M.A.I. aproape de tine 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 România 9 22.30 Starea nației 23.30 Ora de știri 0.30 România 9 (r) 2.00 Telejurnal (r) 2.40 Dosar România (r) 3.30 Ora regelui (r) 4.45 Pulsul zilei (r) 6.05 Starea nației (r).

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Fotbal: FC Lugano – FCSB 22.00 Serial: „Ai noștri" 23.00 Film: „O altă adresă de pomină" (SUA, 2014). Cu: Jonah Hill 1.00 Știrile PRO TV 1.30 Serial: „Spion pe cont propriu" 2.30 Serial: „Jurnalele vampirilor" 3.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.10 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 The Wall – Marele Zid 21.15 Film: „Minus 25 de grade" (SUA, 2006). Cu: Paul Walker 23.45 Xtra Night Show cu Dan Capatos 1.00 -3.15 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.30 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Focus din inima României (r) 13.00 Chef Dezbrăcatu' (r) 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „Când bărbații nu-ți dau pace" (SUA, 1992) 22.30 Trăsniții 23.15 Focus din inima României 23.45 Focus Magazin 0.30 Film: „Van Wilder: Primul an de facultate" (SUA, 2009) 2.30-6.00 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Trandafirul negru" (ep.1,2) 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Festivalul de la Amara (r) 9.00 Serial (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Un weekend la Milano – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Starea nației (r) 16.50 Festivalul de la Amara 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 19.00 Telejurnal 20.00 Recitaluri la Cerbul de Aur (r) 21.10 Film: „Gemenii" (SUA, 1988). Cu: Arnold Schwarzenegger 23.00 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.50 Recitaluri la Cerbul de Aur 0.50-5.25 Reluări.

6.15 Film: „Un semn invizibil" (SUA, 2010). Cu: Jessica Alba 8.15 Ce spun românii (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film (r) 13.45 Film: „Un sărut adevărat" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Duminica, la Tiffany" (SUA, 2010). Cu: Alyssa Milano 20.30 Film: „În spatele liniei inamice" (coprod., 1997) 22.15 Film: „Hatfields & McCoys" (partea a II-a) 1.15 Film: „În spatele liniei inamice" (r) 2.00 Serial: „Undeva, în lumea largă" 3.00 Cine A.M.

VINERI – 29 septembrie

7.00 1 Matinal 9.45 Teleshopping 10.00 Perfect imperfect 11.45 Teleshopping 12.00 Parlamentul României 13.00 Aici, acum 14.00 Telejurnal 15.00 Fără etichetă (r) 16.05 EURO polis 17.00 Telejurnal 17.30 Cooltura 18.30 Pulsul zilei 20.00 Telejurnal 21.00 Lumea azi 21.45 Descălecați în Carpați 22.20 Doc.: „Înainte de Potop" 23.30 Ora de știri 0.30 Profesioniștii (r) 1.30 Politică și delicatețuri cu Mircea Dinescu (r) 2.20 Telejurnal (r) 3.00 Doc.: „Înainte de Potop" (r) 3.55 Exclusiv în România (r) 4.35 Pulsul zilei (r).

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Vocea României 23.00 Film: „Malavita: O familie criminală" (coprod., 2013). Cu: Robert De Niro, Michelle Pfeifferm Dianna Agron 1.15-4.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 11.10 Prietenii de la 11 cu Diana Munteanu și Florin Ristei 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 The Wall – Marele Zid 21.15 X Factor 0.00 iUmor (r) 2.30 Observator (r) 3.15 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Focus 18 (r) 8.30 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Trăsniții (r) 11.00 Teleshopping Live 13.00 Mondenii 14.00 Focus 14 14.45 Camera de râs 15.30 Mama mea gătește mai bine (r) 17.00 Serial: „Pasiune toscană" 18.00 Focus 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Film: „B.D în acțiune" (România, 1970) 23.00-6.00 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Trandafirul negru" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

7.00 Documentar 360° – GEO (r) 8.00 Festivalul de la Amara (r) 9.00 Serail (r) 10.10 Piersic Show (r) 11.00 Paola, orașul unui sfânt – Best of 11.50 Documentar 360° – GEO 13.00 Telejurnal 13.40 Cultura minorităților 14.10 Femei de 10, bărbați de 10 – Best of 15.40 Festivalul de la Amara 17.40 Serial: „Legendele dragonilor" 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Johnny Stecchino" (Italia, 1991). Cu: Roberto Benigni 22.00 Gala umorului (r) 23.10 Film: „Valhalla: Regatul Întunericului" (coprod., 2009) 0.50-6.00 Reluări.

5.45 Film: „Duminica, la Tiffany" (r) 7.45 Ce spun românii (r) 8.45 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film (r) 13.45 Film: „Un semn invizibil" (r) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Votul decisiv" (SUA, 2008) 20.30 Film: „Intangibilul" (coprod., 2004) 22.15 Film: „Hatfields & McCoys" (partea a III-a) 0.15 Film: „Intangibilul" (r) 2.00 Serial: „Undeva, în lumea largă" 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 30 septembrie

7.00 Vreau să fiu sănătos! (r) 8.00 Mediterraneo 8.30 Descălecați în Carpați (r) 9.00 Oameni ca noi (r) 9.30 Izolați în România (r) 10.00 Zon@ 10.30 Observatori la Parlamentul European 11.00 Cooltura (r) 12.10 Festivalul internațional de folclor „Cântecele munților" de la Sibiu (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Adevăruri despre trecut (r) 15.00 Ora regelui (r) 16.00 Memorialul Durerii (r) 17.00 Starea nației 18.00 Exclusiv în România (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Dosar România (r) 22.00 Profesioniștii 23.00 Recurs la morală 0.00 Anchetele comisarului Antonescu 0.30-5.05 Reluări.

6.00 Ce se întâmplă, doctore? (r) 6.30 Arena bucătarilor (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 – I like IT 10.30 Superspeed la PRO TV 11.00 Film: „Vânători de legende" (SUA, 2013) 13.00 Ce spun românii (r) 14.00 Gospodar fără pereche (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Uimitorul Om-Păianjen 2" (SUA, 2014) 23.15 Film: „Lovitura" (SUA, 2016). Cu: Nicolas Cage 1.15-4.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 The Wall – Marele Zid (r) 10.00 Chefi la cuțite (r) 13.00 Observator 14.00 Nuntă cu scântei 16.00 Observator 16.15 X Factor (r) 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Serial: „Eroii" 2.00 Observator (r) 3.00 Nuntă cu scântei (r).

7.00 Teleshopping 7.15 Trăsniții (r) 8.20 Serial (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Mama mea gătește mai bine (r) 11.30 Cu lumea-n cap 12.00 Teleshopping 13.00 Focus 13.30 Film: „B.D în acțiune" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 18 19.00 Dosarele DNA 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Super Cireașa de pe tort 22.30 Film: „Închisoarea îngerilor" (SUA, 1994). Cu: Morgan Freeman 1.00-4.00 Reluări 5.00 Ajutor vreau să slăbesc!

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Senora". Cu: Blanca Soto 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

7.00 5 minute de istorie 7.10 Serial (r) 8.00 Film d.a.: „Sid, micul savant" 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Mic dejun cu un campion 11.00 Handbal masculin. Liga Națională 12.30 Euromaxx 13.00 Cap compas (r) 13.30 Film: „Fluviul ultimei șanse" (SUA, 1955) 15.00 Gala umorului (r) 16.00 Handbal masculin. Liga Națională 17.30 E vremea ta... 18.00 Serial: „Legea lui Doyle" 19.00 Telejurnal 20.10 O dată-n viață – Best of 21.10 „Ce liberi am fi...". In memoriam – Ioan Gyuri Pascu 22.10 Film: „Eroii" (partea a II-a) 0.10-6.00 Reluări.

5.00 La Măruță (r) 7.00 Film (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.15 Film: „Votul decisiv" (SUA, 2008) 13.45 Film: „Duminica, la Tiffany" (r) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Ușuraticul" (coprod., 2001). Cu: Gwyneth Paltrow 20.30 Film: „Vincent" (SUA, 2014). Cu: Bill Murray 22.30 Film: „44 de minute" (SUA, 2003) 0.15 Film (r) 2.15 Serial: „Pădurari pe butuci" (ep.1,2, an 2) 3.15 Cine A.M.

DUMINICĂ – 1 octombrie

7.00 Teleenciclopedia (r) 8.10 Universul credinței (r) 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Ultima ediție 15.00 Politică și delicatețuri (r) 16.00 Handbal – Liga națională 17.30 #Creativ 18.00 Lozul cel mare 18.40 Așa-i Românul!! (r) 19.00 Pe urmele armatei de teracotă 20.00 Telejurnal 21.10 Festivalul internațional de folclor „Cântecele munților" de la Sibiu 23.00-6.05 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Ce se întâmplă, doctore? 10.30 Arena bucătarilor 11.00 Film: „Uite cine vorbește" (SUA, 1989). Cu: John Travolta 13.00 Apropo TV 14.00 Film: „Despărțiți, dar împreună" (SUA, 2006) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Film artistic 22.00 Film: „Războinicii" (SUA, 2012) 0.45-5.00 Reluări.

6.00 Observator 9.00 The Wall – Marele Zid (r) 10.00 Chefi la cuțite (r) 13.00 Te cunosc de undeva! (r) 16.00 Observator 17.00 Film: „Ceva nou" (SUA, 2006) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Băieți de oraș" 21.00 iUmor 23.00 Film: „Plăcinta americană: Tabăra de muzică" (SUA, 2005). Cu: Eugene Levy 0.00 Film: „Crime online" (SUA, 2008). Cu: Diane Lane 3.00 Film (r).

7.00 Teleshopping 7.15 Trăsniții (r) 8.45 Casa: construcție și design 10.00 Mama mea gătește mai bine (r) 11.00 Apel de urgență 12.00 Teleshopping 13.00 Focus 13.30 Super Cireașa de pe tort (r) 15.30 Chef Dezbrăcatu' 16.00 Cronica Cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.00 Camera de râs 19.30 Mama mea gătește mai bine 20.30 Schimb de mame 22.30 Film: „Ascultă-ți inima" (SUA, 2010). Cu: Cybill Shepherd 0.30 Trădați în dragoste 2.00-4.30 Reluări.

5.45 Serial (r) 6.45 Serial: „Dimineți lângă tine" (r) 8.00 Serial: „Cine-l cine?" (r) 9.15 Serial: „Inimi rătăcite" (r) 11.15 Serial: „O singură privire" (r) 13.15 Teleshopping 13.30 Serial: „Secrete în familie" 14.30 Serial: „Silvana" 15.30 Serial: „Cine-i cine?" 16.30 Serial: „Dimineți lângă tine" 17.30 Serial: „Inimi rătăcite" 19.00 Serial: „O singură privire" 21.00 Serial: „Secrete în familie" 22.00 Serial: „Senora" 0.00 Serial: „Iubire ca în filme" 1.00-4.15 Reluări.

7.00 5 minute de istorie 7.10 Serial (r) 8.00 Film d.a.: „Sid, micul savant" 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Handbal masculin. Liga Națională 12.30 Doc.: „Azi despre mâine" 13.00 Natură și sănătate (r) 13.30 Film: „Toamna bobocilor" (România, 1975) 15.30 Duelul pianelor (r) 16.55 Handbal feminin 19.00 Telejurnal 20.10 Film: „Cu mâinile curate" (România, 1972). Cu: Ilarion Ciobanu, Sergiu Nicolaescu 22.10 Filmul de artă: „Jubire" (coprod., 2012). Cu: Jean-Louis Trintignant, Emmanuelle Riva 0.20-5.00 Reluări.

5.45 La Măruță (r) 7.45 Concert Andra – Iubirea schimbă tot 9.45 Serial (r) 12.00 Film: „Rutina, bat-o vina!" (SUA, 1999) 14.45 Film (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Omul cu un pantof roșu" (SUA, 1985) 20.30 Film: „Eu cu sora mea mai mică" (coprod., 2005) 23.00 Film: „Petrecerea burlacilor" (SUA, 1984) 1.15 Film: „Eu cu sora mea mai mică" (r) 3.30 Serial: „Pădurari pe butuci" 4.30 Cine A.M.

ŞARADE

Integramă de **M. ALBU**

A PUNE LACĂT FEMEIE FERMECĂTOARE		A JINDUI DE FOLOS LA SUDURĂ		MARE MAHĂR ÎN BANIȚĂ!		VÂRF DE STILOU! A DA INDICAȚII		ATAC DE TÂLHAR AXE LA ROȚI		PANTALONI CU DUNGI CEREMONIAL
ICRE NEGRE BLOC ÎNALT						A-I FI JENA CREDUL ȘI SINCER				
				PRIMIȚI LA SALARIU ANGAJAT CU LEAFĂ					INIMĂ DE BROTĂCEL! ANIMAL TEPOS	
BARZĂ EXOTICĂ APELATIV POPULAR					A FOLOSI CUȚITUL ÎNAINTAȘ ITALIAN					VENTILAȚII ÎN SILOZ
			CORTEGIU REGESC RĂSPUNS LA TELEFON					CETATEA ÎNGERILOR CAP DE RĂTUȘCĂ!		
	PLACĂ DE PAVAJ BAT ÎN GALBEN					ACROBAȚIE ÎN ZBOR PĂMÂNT ÎNTRE DOUĂ APE				NU ESTE ADEVĂRAT
		ÎNTINȘI ÎN PĂRȚI GLAS DE MAȚĂ					A MURA OBOSIT LA FAȚĂ			
DANSA SCRIITOR SATIRIC CENUȘIU								ÎNCĂ O DATĂ ARMELE ARICIULUI		
			A VENI DE AFARĂ TEN!						SFÂRȘIT DE POVESTE! HORIA NEACȘU	
PRIVEȘTE! A TĂIA SCURT					A SE DA CU FARDURI					
						BĂTRÂN FĂRĂ MINTE				

Umor

O coadă lungă la un magazin în pădure. De zile întregi magazinul nu a fost deschis. Iepurașul, bine dispus, îmbrăcat la costum, cu un diplomat în mână, se îndreaptă spre magazin. Ajunge pe la sfârșitul cozii, îl vede vulpea, care era acolo, că se bagă în față și-l prinde:

– Stai și tu la coadă, așa cum facem toți, nu te mai băga în față.

Apoi îl trântește de un copac. Săracul iepuraș se scutură, își revine și apoi pornește mai departe. Ajunge lângă lup, care era pe la mijlocul cozii. Și acesta îl prinde, îl scutură, apoi îl trântește de un copac. Cu greu se reculege iepurașul. Revine cumva și merge mai departe. Ajunge lângă urs, care era chiar în față. Îl înjură ursul de nu se poate, îl mai și bate bine. Cu un ultim efort, se scoală iepurașul și foarte nervos strigă:

– No, bine. Dacă nu vreți voi, nici astăzi nu deschid.

Doi francezi, aflați în Anglia, nu avuseseră ocazia să vadă deloc soarele în două săptămâni. Ca să se dumirească, l-au întrebat pe recepționerul de la hotel:

– Pe aici plouă des?

– Cam de două ori pe an, domnule.

– Și cât ține?

– Cam șase luni...

Cum se cheamă un cioban căruia lupul i-a mâncat o oaie?

Oaierless.

SUDOKU

jocul săptămânii: 38

4	9	2	1	6	3	8	5	7
5	6	7	8	4	2	9	1	3
3	1	8	9	5	7	2	4	6
1	2	9	6	3	5	4	7	8
6	8	4	7	9	1	5	3	2
7	5	3	2	8	4	1	6	9
8	3	1	5	7	9	6	2	4
2	4	6	3	1	8	7	9	5
9	7	5	4	2	6	3	8	1

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 37

1	3	9	7	6	5	8	2	4
2	5	7	8	1	4	6	9	3
4	6	8	9	2	3	5	1	7
6	2	5	4	9	8	7	3	1
7	4	3	1	5	2	9	6	8
8	9	1	6	3	7	4	5	2
9	8	6	3	4	1	2	7	5
5	1	4	2	7	9	3	8	6
3	7	2	5	8	6	1	4	9

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

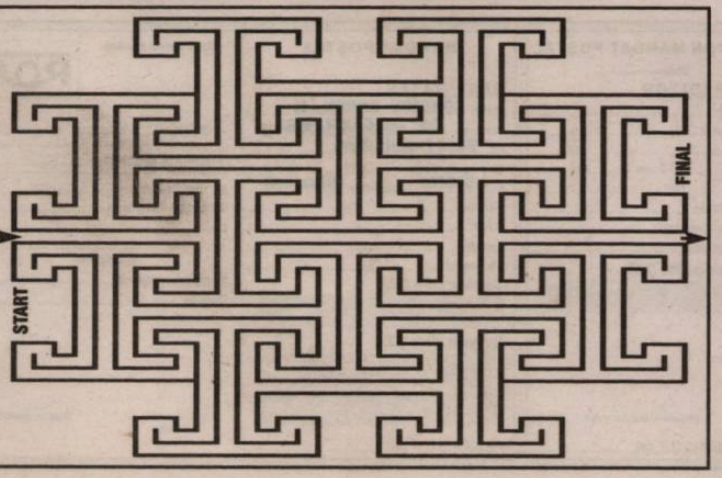

SOLUȚIA INTEGRAMEI „INDICAȚII”.
Orizontal: T - I - B - C - V - N - FRANTUZOAICA - ACRELI - LEIT - UITA - BARA - PI - ROIT - RAID - V - AER - IDEI - ORA - P - ILAR - TIPI - AO - IRITAT - NI - SARACI - ISON - DURI - ARA - ACT - AISOR - TUPEU - CRIMA - BATERI.

Soarele

Verificați-vă cunoștințele!

1. Ce se înțelege, în general, prin „soare”?
2. Cum se numea zeul Soarelui în mitologia greacă?
3. Care dintre insulele grecești era numită în Antichitate „Insula Soarelui”?
4. Ce poet român (1881-1944) a scris poezia „Romanța Soarelui”?
5. Cine a compus muzica filmului american „Serenadă în Valea Soarelui”, regizat de H. Bruce Humberstone, în 1941?
6. De unde este originară Floarea-soarelui?
7. Ce pictor englez (1775-1851) a realizat tabloul „Castelul de la Norham la răsăritul Soarelui”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cărțile de joc sunt 52 sau 32 de cartonașe dreptunghiulare, diferențiate după culorile, numerele și figurile imprimate și folosite în anumite jocuri de noroc. 2) Cele patru culori ale cărților de joc sunt: cupă, treflă, caro și pică. 3) Se presupune că istoria cărților de joc e mai veche de 1000 de ani și au fost inventate în Tibet, India sau China. 4) Muzica operei „Dama de pică” aparține compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893). 5) Romanul „Al cincilea as” a fost scris de Rodica Ojog-Brașoveanu. 6) Tabloul „Jucătorii de cărți” poartă semnătura lui Paul Cézanne. 7) Filmul „Jocul de cărți” a fost realizat de regizorul italian Luigi Comencini.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Târguri” am primit răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Ioana Vasilescu,* Giurgiu; *Georgeta Ioan, Raluca Sima* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu, Ing. Ion Cozma* și *Prof. Mihai Savin,* Adjud; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Ing. Mihai Waspusch,* București.

✉ ***IOANA VASILESCU, Giurgiu.*** Am publicat deja informații privitoare la câteva biserici și monumente din orașul dumneavoastră. În ceea ce privește un set de 7 întrebări privitoare la el ne vom mai gândi. Poate ne sugerați dumneavoastră câteva! *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Păpălău
Physalis Alkekengi

◆ Este o plantă originară din Europa și Nordul Asiei, cultivată pentru decorarea grădinilor sau a spațiilor interioare. Poate ajunge la 30-70 cm înălțime. Mai poartă denumirea de Lanterne chinezești, deoarece fructele sunt învelite într-o membrană de culoare portocalie.

◆ Mare atenție la atingerea ei, pentru că frunzele și fructele sunt toxice!

◆ Înflorește de vara până toamna. Florile sunt mici, de culoare albă și se transformă apoi în fructe, care pe măsură ce se măresc capătă culoarea portocalie. Fructele apar la sfârșitul lunii august, iar la maturitate decorează planta timp de 4 săptămâni.

◆ Se udă moderat, fără exces de apă.

◆ Plantei îi trebuie un pământ nisipos, bine drenat.

◆ I se administrează îngrășământ pentru plante cu flori, mai ales primăvara.

◆ Se înmulțește prin semințe, care se seamănă la sfârșitul iernii sau la începutul primăverii. Germinarea semințelor are loc la 20-30 de zile de la semănare. Solul se menține reavăn. Răsadnițele se păstrează în spații unde există o temperatură de aproximativ 20 grade Celsius. Se pot transplanta doar când răsadurile sunt suficient de mari.

Aveţi obsesii?

Iată ce ne dezvăluie zodiile 2

Săptămâna trecută am arătat care este părerea astrologilor privind obsesiile primelor şase zodii din horoscopul european. Continuăm prezentarea maniilor şi a celorlalte zodii, invitându-vă să le descoperiţi în rândurile ce urmează.

BALANŢĂ. Putem spune despre nativul acestei zodii că este suficient de diplomat ca să nu-i irite pe cei din jur cu fixaţiile lui, care nu sunt puţine. Totuşi, se întâmplă să uimească prin nehotărâre. Poate fi cuprins de mania contradicţiei şi susţine o opinie adversă doar de dragul de a echilibra balanţa discuţiei. Are mania dreptăţii, încercând să analizeze problemele pe toate părţile pentru a alege bine. Toate obsesiile acestuia sunt legate de echilibru. Reacţionează furtunos atunci când îi este tulburată pacea interioară.

SCORPION. La acest capitol Scorpionul deţine supremaţia. Este cel mai suspicios din întreg zodiacul. Suferă de mania perfecţiunii, este extrem de exigent cu sine şi cu cei din jur, dăruieşte totul şi vrea în schimb să primească la fel. Are un simţ aparte de a detecta ceea ce nu este în regulă, este veşnic în gardă şi presimte atunci când apare ceva suspect. Are o personalitate uluitoare, dar este gelos şi are obsesia secretelor. Este capabil de performanţe remarcabile. Dacă îi greşiţi cu ceva să nu vă gândiţi că uită. V-o plăteşte când vă e lumea mai dragă.

SĂGETĂTOR. Nativul Săgetător nu prea face fixaţii, adaptându-se bine la orice situaţie. Este însă foarte sensibil şi asta îi poate cauza tot felul de necazuri.

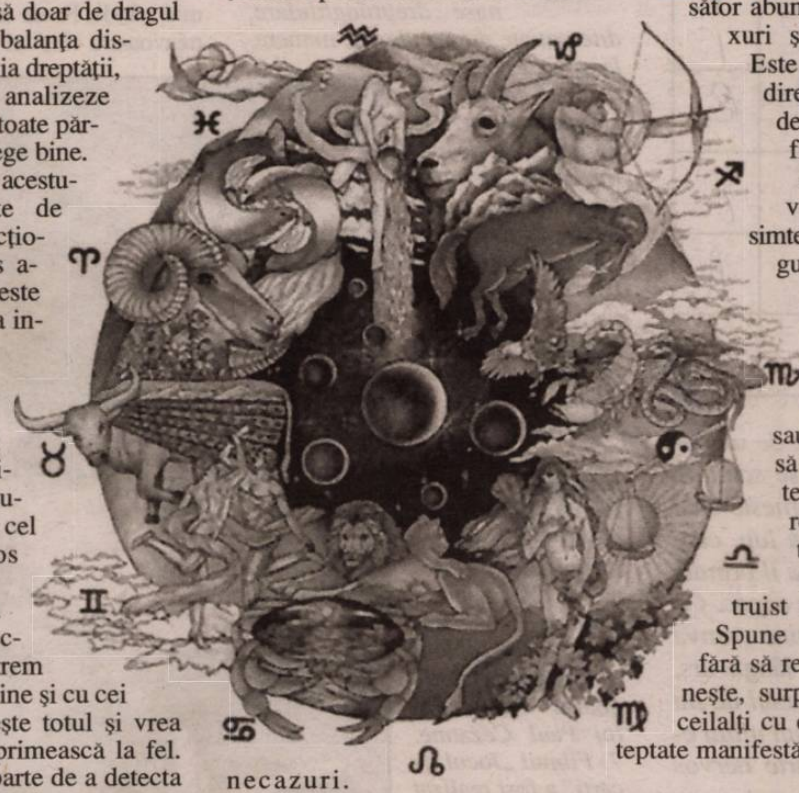

Este oportunist, un pic cam lăudăros, vrea să profite de pe urma evenimentelor mondene. Adesea nu îşi cunoaşte limitele şi ajunge în situaţii care îi depăşesc puterile. Suferă, deoarece supraevaluează situaţiile şi poate provoca anumite acţiuni iresponsabile sau încurcături de tot felul. Dar, fiind cel mai norocos semn al zodiacului, va scăpa cu bine din toate situaţiile. Nu suportă reproşurile şi se va apăra de fiecare dată.

CAPRICORN. Acest semn zodiacal are multe obsesii, dar le va ascunde cu diplomaţie. Este preocupat să deţină supremaţia, din acest motiv stă tot timpul în gardă şi se împovărează de responsabilităţi. Dă foarte uşor sfaturi, convins că are mereu dreptate. Dacă nu i se dă ascultare, recurge la strategii de manipulare pentru a-i aduce pe ceilalţi acolo unde vrea. Este un nativ ambiţios şi orgolios. Are un acut simţ al răzbunării, neiertând uşor pe nimeni.

VĂRSĂTOR. Nativul Vărsător abundă de paradoxuri şi contradicţii. Este liber în gândire, capabil însă de uimitoare idei fixe, are tendinţa de a deveni tiran şi simte nevoia de singurătate. Vărsătorul se enervează instataneu când este contrazis sau nu este lăsat să facă ce doreşte. Îi trece însă repede această toană. Doar este vizionar, altruist şi cam egoist. Spune ce gândeşte, fără să realizeze că jigneşte, surprinzându-i pe ceilalţi cu cele mai neaşteptate manifestări.

PEŞTI. Este nativul cel mai derutat al zodiacului. Importante sunt pentru nativul Peşti percepţia, emoţiile şi intuiţia. Are tendinţa de a visa, nerealizând că realitatea nu are o singură faţă. Cel care se naşte în această zodie este plin de obsesii şi de manii inofensive. Are un fix legat de lumea misterului, a magiei şi este superstiţios. Cu toate acestea, este o persoană maleabilă, îngăduitoare, care încearcă să-i ajute pe cei din jur, iubeşte profund şi este devotat. Când i se cer prea multe explicaţii, se închide în sine şi se enervează.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Mituri istorice pe care le credem adevărate
- Mari intervenţii rămase pe hârtie
- Misterul rechinilor cu două capete
- Tărâmul „oamenilor-pasăre”
- Buddha – „ascunzătorul” de tezaure
- Cancerul de sân: variantă salvatoare
- Evora – oglindă a istoriei unei ţări
- Lista ultimelor dorinţe

HOROSCOP

25 septembrie – 1 octombrie 2017

BERBEC 21.03-20.04

Săptămâna aceasta decurge destul de vioi şi vă puneţi în gând să realizaţi multe proiecte pe care le ţineaţi ascunse bine. Nimic în neregulă, atât timp cât vă amintiţi că perfecţiunea este imposibilă.

TAUR 21.04-21.05

Este un moment prielnic să încheiaţi afaceri vechi, care vă afectează sau vă împovărează mai mult decât puteţi suporta. La urma-urmei sunteţi semnul care iubeşte cel mai mult confortul. La locul de muncă totul merge bine şi aţi putea chiar să obţineţi o mărire de salariu.

GEMENI 22.05-21.06

Accentul continuă să fie pus pe casă, pe familie şi pe viaţa personală. Pentru mulţi dintre nativii acestei zodii, o interacţiune cu unul dintre părinţi este semnificativă. Marte vă face mai puternici şi Venus vă îndulceşte cuvintele, totuşi Mercur retrograd creează neînţelegeri şi confuzii. Fiţi atenţi!

RAC 22.06-21.07

Excursii scurte sau vizite la fraţi sau rude, iată cu ce vă ocupaţi timpul în aceste zile. Mare atenţie la finanţe, deoarece cheltuiţi excesiv pentru dumneavoastră şi cei apropiaţi. Mercur retrograd vă poate crea ceva probleme financiare. Păstraţi-vă banii pentru zile negre.

LEU 22.07-22.08

În această săptămână, Venus şi înfricoşătorul Marte retrograd sunt în semnul dumneavoastră şi asta înseamnă că veţi fi extrem de ocupaţi, dar nu gata de luptă, mai ales dacă sunteţi atacaţi. Venus este cea care înmoaie relaţia şi vă restabileşte sănătatea.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Este timpul prielnic pentru a face tot ce este posibil ca să vă măriţi veniturile. Soarele este în semnul dumneavoastră şi vă atrag tot felul de oportunităţi. Se vor petrece însă multe lucruri în secret. Poate o întâlnire romantică sau chiar se leagă o relaţie serioasă.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Şi rece, şi cald. Asta simţiţi dumneavoastră acum că vă oferă viaţa. Vă bucuraţi de atenţia unor oameni sus-puşi, care vă apreciază creativitatea şi spiritul competitiv. Aveţi însă trebuinţă de mai mult timp pentru odihnă. Nu neglijaţi această nevoie a organismului.

SCORPION 23.10-21.11

Vă asumaţi destule responsabilităţi şi ambiţia dumneavoastră vă depăşeşte uneori puterile. Există multe posibilităţi prin care puteţi promova în carieră şi printre colegi. Relaţiile cu şefii sunt calde şi este destul romantism în jur ca să se lege o relaţie strânsă.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Soarele se află în partea de sus a graficului şi asta înseamnă că aruncă o lumină măgulitoare asupra dumneavoastră. Vi se iveşte o ocazie bruscă de a călători sau beneficiaţi de o şansă de a vă îmbunătăţi educaţia. Toată lumea vă crede capabili şi talentaţi. E bine să nu-i dezamăgiţi!

CAPRICORN 22.12-19.01

Sunteţi la sfârşitul unei perioade lungi de compromisuri şi amânări. A trebuit să renunţaţi la parteneriate, la proprietăţi şi, uneori, la oameni. Asta sigur v-a obosit. Acum totul se întoarce în favoarea dumneavoastră şi puteţi găsi soluţii pe care înainte le credeaţi imposibile.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Revin în atenţia dumneavoastră câteva discuţii despre proprietăţi comune sau o moştenire. Acestea vă solicită destul de mult. Situaţia este clară. Marte vă face irascibili în discuţiile cu ceilalţi, iar Venus vă determină să fiţi graţioşi, răbdători şi diplomaţi. Sunteţi ca o combinaţie a măştilor de teatru.

PEŞTI 19.02-20.03

Vă trebuie mai mult somn şi aţi face bine să respectaţi această nevoie a organismului. Soarele este opus semnului dumneavoastră şi din această cauză aveţi această stare. Dispuneţi însă de suficientă energie pentru a lucra cu spor.

Nativul săptămânii: **JERRY LEE LEWIS** (29.09.1935)

Este solist şi pianist american de muzică rock and roll, rockabilly şi country. Acest nativ al zodiei Balanţă este un pionier al muzicii rock and roll. În 2004 se situa pe locul 24 în top 100 cei mai buni artişti ai tuturor timpurilor. Până acum a primit numeroase premii şi figurează în poziţii de top în tot felul de clasamente.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin” oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat la care se adaugă taxa poştală de expediere) sau să achitaţi în conturile bancare indicate la pagina 2 şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. „MAGAZIN” S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1368 ● ANUL LX ● 28 SEPTEMBRIE 2017 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 39 (3118)

magazin

www.revistamagazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
● redactia.revistamagazin@gmail.com ● redactia@revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINȚIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

Muzica subacvatică

Femina club

Lecții de nutriție

6 minerale esențiale pentru organism

Dosarele frumuseții

1001 de sfaturi

Consultații fără plată

Numele unui „migrator" asasin **WEST NILE**

«Respectă oamenii care își fac timp pentru a se vedea cu tine și iubește oamenii care nu țin cont de program când ai nevoie de ei.»
Umberto Eco

Mituri istorice

pe care le credem adevărate

Chiar înainte de inventarea Internetului, au circulat, prin intermediul mass media, tipărită, audio și video, a enciclopediilor și cărților de tot soiul, o mulțime de informații care se dovedesc azi povești inventate, transformate în mituri. Iată câteva mituri istorice (selectate de situl Listverse.com) pe care unii le vehiculează și azi.

Pavlov și clopoțeii pentru câini. Omul de știință rus Ivan Pavlov este cunoscut pentru experimentele efectuate între 1880 și 1900 pe câini și teoria legată de „reflexele condiționate". Sunând un clopoțel înainte de servirea hranei, el provoca salivarea animalelor, deci apariția unui reflex condiționat, înainte de servirea hranei. Asta aflăm din enciclopedii, de decenii bune.

În realitate, Pavlov era un fiziolog și nu un psiholog, iar experimentul lui original a fost puțin diferit. El era mult mai interesat de mecanica organismului, mai exact, el dorea să examineze secrețiile declanșate în organism de îngurgitarea alimentelor. El a folosit o tehnică numită hrănire „falsă", care înseamna extirparea esofagului câinelui și deschiderea unui orificiu în gât, în așa fel încât mâncarea îngurgitată de câine nu mai ajungea niciodată în sistemul digestiv. Și cu toate acestea, răspunsul organismului declanșa secrețiile. Urma colectarea secrețiilor precum saliva și sucurile gastrice și analizarea lor.

Ulterior, exact această descoperire i-a adus în 1904 Premiul Nobel și nu teoria reflexelor condiționate. Faimosul test despre care se vorbește în enciclopedii, clopoțelul folosit ca stimul, a existat, însă în altă formă. După cum reiese din notițele lui, studiate ulterior, Pavlov utiliza un număr mare de stimuli auditivi, incluzând fluiere, metronoame, împreună cu stimuli vizuali. În anii 1990, când savanții occidentali au avut acces la laboratorul lui Pavlov, nu s-a găsit niciunul din aceste obiecte.

Inchiziția Spaniolă și denunțurile contra ereticilor. Timp de aproape 400 de ani, Inchiziției Spaniole i se pun în cârcă multe acte reprobabile. Inchiziția Spaniolă a fost fondată în 1478 de monarhii catolici Ferdinand și Isabela pentru a menține ortodoxia catolică în regatele lor și a fost abolită definitiv de-abia în 1834, în timpul domniei reginei Isabela a II-a. Dar lucrurile au fost mai dramatice decât notează enciclopediile. Apărarea celor convertiți la catolicism a adus și multe abuzuri. Când apăreau inchizitorii în diverse locații, teama se instala rapid. Inchizitorii își anunțau prezența, dar nu ca aducători de pace și înțelegere, ci ca vânători de eretici, care erau obligați să-și mărturisească păcatele.

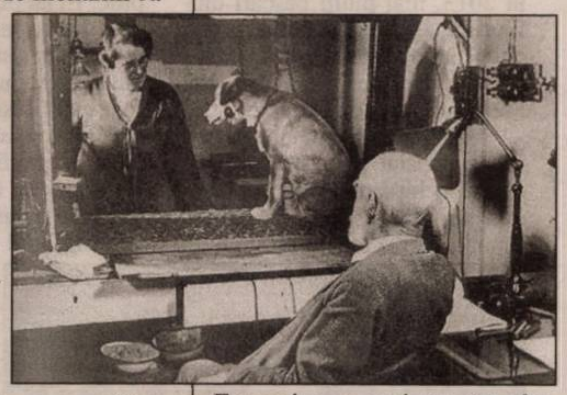

Când Inchiziția pornea o campanie, într-o nouă locație, ei participau de obicei la slujba de duminică. Aici ei emiteau un Edict de Grațiere sau un Edict de Credință, prin care invitau oamenii să se auto-denunțe și să-i denunțe și pe alții despre care bănuiau că sunt eretici. Oamenii aveau la dispoziție 30 sau 40 de zile pentru denunțurile lor. Mulți oameni se denunțau de bunăvoie, sperând că astfel se vor salva.

În curând ei aveau să afle că auto-denunțarea însemna cea mai grea pedeapsă, adică moartea. Și cum erezia era considerată de inchiziție nu doar un păcat, ci și o crimă, penitenții erau supuși unui proces public. La proces puteau fi condamnați și mai ușor, cum ar fi închisoarea sau confiscarea averilor. În plus, ei trebuiau să-i denunțe și pe alți eretici, inclusiv membri ai familiei. Ulterior, Inchiziția îi obliga pe credincioși să-i denunțe pe suspecții de erezie, sub amenințarea cu excomunicarea. Metode scelerate, care în istoria Europei s-au mai repetat ulterior, chiar în decursul secolului al XX-lea.

Telefonul roșu de la Casa Albă. Criza rachetelor cubaneze, se spune frecvent, a fost momentul în care umanitatea s-a aflat cel mai aproape de un război nuclear. În octombrie 1962, Uniunea Sovietică a amplasat rachete nucleare în Cuba, ca răspuns la amplasarea de către SUA de rachete similare în Italia și Turcia. Ca urmare a crizei, s-a considerat existența unei slabe comunicări între cele două puteri ale vremii. Mesajele bilaterale aveau nevoie de șase ore ca să ajungă dintr-o parte în alta și să fie decriptate.

Astfel încât, ambele părți au decis că era nevoie de o comunicare directă. Așa s-a născut mitul telefonului roșu. Conform acestui mit, acest telefon, descoperit la Casa Albă, era o linie directă între președintele SUA și șeful URSS. Mitul a fost popularizat în filmele de la Hollywood (cum altfel?), precum *Dr. Strangelove* sau *Fail Safe*.

Ulterior mitul „telefonului roșu" a fost folosit de Walter Mondale în timpul campaniei prezidențiale din 1984, în clipuri comerciale împotriva lui Gary Hart și Ronald Reagan. Într-adevăr, o „linie fierbinte" a fost instalată la Casa Albă în 1963, dar n-a fost vorba niciodată de un telefon roșu, și asta deoarece nivelul tehnologic al acelor vremuri nu permitea așa ceva. Sistemul original folosea un teletip și un echipament de radiotelegrafie. Mesajele circulau rapid printr-un cablu transatlantic din SUA la Londra, mai departe spre Copenhaga, Stockholm, Helsinki și în final la Kremlin. Primul mesaj care a plecat de la Casa Albă prin „linia fierbinte" a fost *„The quick brown fox jumped over the lazy dog's back 1234567890"* care reprezintă expresia tipică de control al literelor și, evident, șirul de control al cifrelor.

Napoleon a distrus nasul Sfinxului. Cine nu știe azi despre Marele Sfinx din Gaza, simbolul celebru al lumii antice? Toată lumea a remarcat și amănuntul unic al statuii: lipsa nasului. De asemenea, se cunoaște și mitul care circulă până în ziua de azi: împăratul Napoleon Bonaparte și-a pus oamenii să tragă cu tunul în Sfinx, distrugându-i astfel nasul. Nu se știe cu exactitate când s-a născut această poveste, probabil după exilarea sa, dar cu siguranță ea este falsă.

Dovada este mai mult decât evidentă: La Muzeul Brooklyn din New York se află un desen al Sfinxului realizat de exploratorul danez Frederic Louis Norden în 1738 pe când se afla într-o expediție în Egipt și care a fost publicat în 1757. În desen se observă clar că Sfinxul este fără nas! Asta cu trei decenii înainte ca Napoleon să se fi născut. Mitul a fost demascat și de eminentul arheolog Mark Lehner care a afirmat că fața Sfinxului arată urme de daltă lovită cu ciocanul în jurul nasului care astfel a fost sfărâmat.

În fine, există și o mărturie scrisă, și mai veche, cea a istoricului egiptean din secolul al XV-lea, al-Maqrizi, care îl pomenește pe adevăratul făptuitor al distrugerii. El scrie că un musulman pe nume Muhammad Sa'im al-Dahr a distrus nasul pentru că era furios pe țăranii care se rugau la Sfinx pentru o recoltă bună. Și astfel supărarea unui dement a privat umanitatea de imaginea intactă a unui fabulos monument al Antichității.

39
5 948427 000133

Muzica subacvatică

Credeţi că se poate produce muzică sub apă? Mai degrabă răspunsul este negativ, desigur, dar realitatea e că există anumite condiţii în care se poate cânta la instrumente special create pentru mediul acvatic, similare cu cele normale, folosite în mediul atmosferic normal. Căci, la urma-urmei, dacă omul a inventat instrumente de suflat, deci cu aer, de ce nu s-ar putea să inventeze instrumente „de apă"? Vă vom descrie cât de bine vom putea câteva asemenea obiecte uluitor de performante sub apă, cu o precizare şi un regret, totodată: nu vă vom putea prezenta şi o demonstraţie sonoră în acest sens.

Lamelele unui „thevenium" – echivalentul vibrafonului gigantic inventat de Michel Redolfi – sunt realizate din aluminiu şi titan, două metale care se caracterizează printr-o bună viteză de propagare a sunetului. Singurul specimen al genului este hidraulofonul, un (alt) fel de orgă, inventat de Steve Mann, profesor canadian de ştiinţe aplicate, care utilizează direct apa pentru a genera sunete. Folosindu-se de instrumente subacvatice, membrii trupei daneze Between Music au cucerit în luna mai publicul din Rotterdam cu genul lor insolit de muzică botezat AquaSonic, dar au avut nevoie de zece ani pentru a finaliza originalul proiect.

În afara instrumentelor cu apă în loc de aer, au rămas în ecuaţie şi cele cu corzi, dar în foarte mică măsură cele utilizate prin ciupirea corzilor (chitară, harfă), deoarece vibraţiile acestora sunt amortizate de apă, „sufocând" sunetele. Pentru obţinerea unei cât mai bune amplitudini sonore, corzile se stimulează încontinuu, fie cu ajutorul arcuşului, fie activând o roată aşa cum procedează grupul Between Music. De altfel, formaţia daneză a şi creat un instrument ce se „activează" sub apă, numit „ratacorda" şi înzestrat cu un amplificator de formă conică.

Desigur, nu puteau lipsi dintr-o orchestră nici instrumentele de percuţie, a căror cutie de rezonanţă trebuie mărită pentru a da aceleaşi efecte ca în aer. Aceasta, deoarece undele sonore se propagă mult mai rapid în apă (peste 5.000 km/h), decât în aer (1.224 km/h). Cu câteva excepţii: bolul tibetan, gongul mare şi trianglul greu. Totuşi, acest bizar gen de muzică este abia la început, într-o etapă când se fac numeroase experimente, inovaţii, verificări şi modificări. Să nu uităm însă „instrumentul" de bază pentru orice gen de muzică: vocea umană! Ei bine, chiar şi în mediul subacvatic aceasta este exploatată într-un mod cât se poate de original, astfel că rezultatul final – muzica – devine un fel de ecou al manifestărilor neştiute dintr-un univers nepământesc, deopotrivă straniu şi seducător.

Poftiţi la masă!

Dintotdeauna în bucătăria românească au fost folosite o serie de neologisme. Ele denumeau diferite feluri de mâncare, legume sau fructe care fuseseră aduse de la alte popoare şi pe care noi nu le folosisem până atunci. Este situaţia firească a neologismelor. Lista mâncărurilor este lungă şi ne rezumăm la câteva exemple: borş, papricaş, sarailie, biftec, savarină etc. Cele mai multe au împrumutat chiar ortografia românească, fiind supuse unor reguli gramaticale curente cum ar fi articularea.

Să vorbim corect!

Împrumuturile s-au referit însă numai la mâncăruri nu şi la obiectele folosite în bucătărie. Spunem „furculiţă" nu „furchette", „spărgător de nuci", „casse-noix", respectiv „casse-noisettes", „cratiţă" şi nu „marmitte".

Limba engleză, face însă eforturi să pătrundă şi aici. Am auzit de multe ori la tv în emisiuni de specialitate (sunt chiar o multime) vorbindu-se despre „un prim dish". Ştim totuşi că în engleză acesta înseamnă, printre altele, şi „fel de mâncare" dar ne întrebăm totuşi de ce l-am adoptat şi încă atât de repede.

Mai rămâne să se vorbească despre „The first, dish" şi garnitura este completă! Poftiţi la masă! *(I.S.)*

Luna şi starea psihică a omului

Credinţele populare îi atribuie satelitului natural al Pământului anumite puteri, deseori malefice, din cauza asocierii sale cu întunericul nopţii. Pe de altă parte, numeroase studii ştiinţifice au căutat o eventuală relaţie între fazele lunii – şi în special cea de „lună plină" – şi un vârf al statisticilor referitoare la urgenţele psihiatrice şi tentativele de sinucidere. Rezultatele nu sunt tocmai convingătoare, totuşi...

În anul 2013, o echipă de biologi de la universitatea din Basel a obţinut primele dovezi „tangibile" ale existenţei la om a unui orologiu intern „circalunar". Studiul, realizat cu ajutorul a numeroşi voluntari, a arătat că începând cu patru zile înainte şi respectiv după „luna plină", aceştia aveau nevoie de 5 minute în plus ca să adoarmă şi dormeau efectiv 20 de minute mai puţin decât în mod normal. Totodată, faza somnului profund, cea mai odihnitoare şi regeneratoare, s-a redus cu 30%. Probabil, de aici vine şi binecunoscuta expresie „parcă ar fi lunatic"!

„Policromia" cărnii de consum

De câţiva ani încoace, se transmite tot mai frecvent către public un mesaj legat de consumul de carne: cea roşie nu ar fi tocmai sănătoasă, cum credeam noi şi ar fi bine să fie suplinită cât mai mult de cea albă. Dincolo de raţiunile strict comerciale, nu prea e clar de ce se face această diferenţiere tranşantă, după ce foarte mult timp nimeni nu a semnalat pericolul sau avantajele unuia sau altuia dintre cele două sortimente de carne. Încercăm să deslušim măcar o parte din realitate, prezentând câteva posibile argumente dintre cele susţinute de specialişti.

Muşchiul roşu este bogat în mioglobină, un pigment pe bază de fier apropiat de hemoglobină, care funcţionează conform aşanumitului metabolism oxidativ sau aerobic, deoarece utilizează oxigenul adus de sânge, şi ajută în cazul eforturilor de lungă durată. Fibrele muşchiului alb conţin puţină mioglobină, dar mult glicogen (un compus al glucozei), de unde şi culoarea albă. Metabolismul lor este numit glicolic, o reacţie fără oxigen a unei enzime asupra glicogenului care furnizează energie muşchilor. Aceştia din urmă produc mai multă putere, însă prin impulsuri scurte, şi sunt mai sensibili la oboseală.

Prin urmare, nivelul mioglobinei reprezintă determinantul major al culorii cărnii, el făcând diferenţa dintre muşchi la unul şi-acelaşi animal (cei mai solicitaţi de consumatori, cum ar fi pulpele, sunt roşii) sau între specii domestice diferite (de pildă, între porc şi cal). La sportivi, fibrele roşii, numite „lente", sunt predominante la ciclişti şi la maratonişti (întreceri de anduranţă), iar cele albe sau „rapide" constituie muşchii halterofililor şi ai sprinterilor (pentru „explozivitate").

Misterul rechinilor cu două capete

S-ar putea crede că vorbim despre vreo creatură mitică ori despre un monstru marin de două ori mai feroce decât temutul rechin care face anual victime printre imprudenţii ajunşi în raza lor de acţiune. În realitate, trebuie să ştim că oamenii nu sunt singurele vieţuitoare terestre care se pot naşte cu anomalii genetice. În aceeaşi categorie trebuie incluşi şi rechinii, idee consolidată după 27 septembrie 2008, data la care pescarul Christian Johnston a capturat pentru prima dată un rechin albastru cu două capete, în largul coastelor Australiei. Patru ani mai târziu, cercetători ai universităţii din Cambridge anunţau şi ei descoperirea unui exemplar similar, la vremea respectivă estimându-se numărul acestor bizare animale la circa 50. Apoi, în 2013, mai mulţi pescari din Florida au capturat un uriaş rechin-buldog care purta în pântece un embrion dezvoltat, de asemenea, cu două capete.

Misterul respectivilor „monştri" a rezistat până de curând, când o echipă de oameni de ştiinţă ai Universităţii Malaga, Spania, au început studierea unui embrion siamez de rechin pitic. Ei au descoperit că exemplarul lor avea două capete, dar un singur sistem intestinal, renal şi reproducător. Explicaţia a fost că el fusese conceput de o specie ovipară (care produce ouă), acesta fiind primul caz de bicefalie la un rechin ovipar. Cel care a pus totuşi punctul pe „i", biologul Valentin Coma, a arătat că anomalia a fost cauzată de probleme genetice şi influenţată de poluare şi de pescuitul excesiv – factori nenaturali, ci cauzaţi de activităţile omului, care perturbă considerabil metabolismul animalelor, ca şi pe cel al oamenilor. De altfel, în 2013 s-a anunţat studierea unui rechin-taur ciclop (cu un singur ochi), anomalia fiind determinată de aceleaşi probleme.

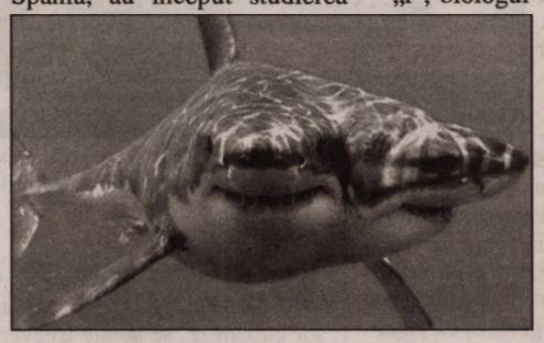

Biologii atrag însă atenţia că, practic, toate speciile sunt afectate de fenomene planetare ca poluarea sau acapararea de către om a habitatelor naturale ale necuvântătoarelor şi uciderea lor fără nicio măsură. Ca fapt divers (cel puţin deocamdată), în noiembrie trecut, un viţel născut cu două capete a supravieţuit 40 de zile, un record pentru animalele cu astfel de malformaţii. Un record, din păcate, trist şi încărcat de un dramatism pe care încă nu îl putem percepe la dimensiunile lui reale...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Paul Ioan, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Tiparul: **TIPOMEDIA PROD S.R.L.**

Dispariţia albinelor
efect catastrofal pentru specia umană?

Celebrul Albert Einstein afirma că „dacă albinele ar dispărea, omul nu ar mai avea mai mult de patru ani de trăit!”.

Potrivit studiilor recente, moartea harnicelor viețăți ar avea ca primă consecință o creștere cu 3% a mortalității în lume. Şi asta ca urmare a carenței vitaminelor A şi B9, furnizate în principal de legumele şi fructele proaspete, elemente vitale pentru copii şi femeile însărcinate şi cu efecte responsabile uriaşe în prevenirea maladiilor cardiace, accidentelor vasculare cerebrale şi chiar a anumitor forme de cancer. De asemenea, carența ar putea conduce la dezvoltarea cecității sau a malformațiilor sistemului nervos.

Carențe alimentare pentru jumătate din populația lumii

Fără albinele domestice *(Apis mellifera),* aprovizionarea cu fructe s-ar putea diminua cu până la 23%, cea de legume cu 16 până la 23%, în funcție de zonele geografice, ceea ce ar putea duce la carențe pentru mai mult de 3 miliarde de oameni!

În anul 2000, mortalitatea în rândul albinelor era de 5%. În prezent, în unele state din SUA este de peste 90% şi de 100% în provincia Sichuan în China. În Franța, peste trei sute de mii de roiuri mor în fiecare an dintr-un şeptel de un milion două sute de mii. De asemenea, 10% din cele peste 2000 de specii de albine sălbatice identificate în Europa sunt amenințate cu dispariția.

Mai multe cauze stau la originea fenomenului

Cauzele dispariției albinelor sunt legate de condițiile de mediu: urbanizare galopantă, multiplicare a numărului de exploatări agricole, utilizarea pesticidelor etc. În plus, eliminarea unor specii de plante considerate dăunătoare pentru agricultură precum trifoiul, florile sălbatice are un rol important. La acestea se adaugă insectele prădătoare care le vânează, paraziții şi bolile care decimează populația harnicelor insecte.

Particule de plastic în apa de la robinet

Un grup de cercetători a analizat eşantioane a câte 500 ml de apă provenită de la rețeaua de alimentare cu apă din 10 țări ale lumii. Rezultatele acestei anchete publicate în „The Guardian” sunt îngrijorătoare: 83% din eşantioanele de apă supuse unor analize specifice au demonstrat prezența microparticulelor de plastic. Europa este cel mai puțin afectată de acest fenomen de poluare extrem de periculos, Statele Unite fiind la polul opus bătrânului continent.

Cele mai îngrijorătoare rezultate s-au înregistrat de asemenea în Liban unde în 94% din mostrele de apă au fost descoperite fragmente de plastic. Țări europene precum Marea Britanie, Germania şi Franța au cele mai puțin contaminate ape.

După poluarea masivă a oceanelor cu plastic (anul trecut, un studiu australian arăta că nouă păsări marine din zece înghit accidental plastic), studiile arată că nici noi, oamenii, nu suntem feriți de pericolul de a ingera periculosul material. Minusculele particule şi substanțele chimice pe care le conțin sunt, în plus, purtătoare de agenți patogeni ce pot provoca boli grave la om.

Dispar insule din Oceanul Pacific

În Oceanul Pacific, unde apele cresc mai rapid ca în alte oceane, cercetătorii au constatat dispariția a nu mai puțin de opt insule aparținând arhipelagului micronezian Pohnpei. Este un fapt dovedit că nivelul apei oceanului planetar crește în medie cu 3 mm în fiecare an. În unele regiuni, cum sunt cele ale Pacificului, unde alizeele provoacă o acumulare de apă, acest fenomen este mult mai accentuat, nivelul crescând cu circa 12 mm anual. Un grup de cercetători de la Universitatea Sunshine Coast (Australia) a constatat dispariția a opt insule, ca urmare a acestui fenomen.

Oamenii de ştiință estimează că substratul friabil al acestor porțiuni de uscat a suferit un proces de eroziune provocat de valuri şi creşterea nivelului mării. Din fericire, insulele principale nu prezintă semne de eroziune şi asta pentru că sunt înconjurate de păduri de mangrove, ceea ce încetineşte creşterea apelor. Aceste zone acționează ca un fel de tampoane care absorb energia valurilor şi stopează astfel fenomenul de eroziune. Cultivarea de mangrove ar putea constitui soluția pentru prevenirea dispariției altor insule.

Descoperiri în Amazonia

Potrivit unui raport publicat la finele lunii august de către Fondurile Mondiale pentru Natură şi Institutul brazilian Mamiraua, nu mai puțin de 381 de noi specii de plante şi animale au fost identificate anul acesta, până acum, în regiunea amazoniană.

Aceste descoperiri au fost făcute ca urmare a unor investiții uriaşe în cercetare. În ciuda defrişărilor masive, Amazonia rămâne cea mai mare pădure tropicală din lume, iar biodiversitatea continuă să fie foarte importantă aici. După un an de studii, aproape 400 de specii au fost identificate, printre care 216 plante, 93 de peşti, 32 de amfibieni, 19 reptile, o pasăre şi 20 de mamifere, două deja în stadiu de fosile vii.

„Toate speciile sunt situate în zonele unde ființele umane sunt pe cale să degradeze bazinul amazonian”, avertizează cercetătorii, subliniind faptul că astfel de intervenții ar putea amenința supraviețuirea noilor specii. Se impune, aşadar, o limitare a intensității activităților specific umane în această zonă, precum exploatările miniere sau defrişările masive de arbori.

Consumul de cafea reduce riscul de Alzheimer

Cafeaua este, fără îndoială, cea mai populară băutură, fiind consumată şi apreciată în întreaga lume pentru efectul stimulant care ameliorează pe moment performanțele cognitive. Un grup de cercetători sunt interesați să demonstreze un efect neaşteptat al cafelei şi anume acela că ar putea contribui la prevenirea bolii Alzheimer. Studii epidemiologice au condus la concluzia potrivit căreia anumiți bolnavi diagnosticați cu această maladie consumaseră de trei ori mai puțină cofeină prin comparație cu subiecți sănătoşi, în ultimii 20 de ani. De asemenea, s-a descoperit că leziunile cerebrale tipice de Alzheimer erau mai puțin numeroase la consumatorii de cafea. De curând, oamenii de ştiință au demarat un studiu pe animale pentru a observa modul de acțiune al cafelei.

Unul dintre semnele caracteristice ale maladiei Alzheimer este apariția plăcilor amiloide pe creier, adică aglomerări de mici peptide. O enzimă (secrataza) este responsabilă de apariția acestora, după ce a

contribuit la eliminarea unor minuscule bucăți de proteine fixate în membrana neuronilor. Se bănuieşte că ar putea exista un mijloc prin care s-ar putea inactiva această enzimă, şi anume prin blocarea receptorilor de adenozină (un neuromodulator) prezent la suprafața neuronilor. O astfel de acțiune s-a demonstrat că au moleculele de cafeină, dar, deocamdată, experimentele au fost făcute pe şoareci. Populara băutură ar putea deci să încetinească formarea de plăci neurotoxice.

În plus, blocând receptorii de adenozină, cafeaua ar opri degradarea proteinelor Tau, care provoacă leziuni neuronale la persoanele cu boala Alzheimer. Acest proces face ca asemenea proteine să devină toxice pentru neuronii noştri. Experimentele trebuie să fie confirmate de studiile clinice pe oameni şi se speră să constituie cheia unor noi medicamente contra temutei maladii.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Mari intervenţii rămase pe hârtie

Cancelariile marilor puteri încleştate în cel de-al Doilea Război Mondial au reprezentat un teren amplu de elaborare a planurilor strategice de lovire a adversarului în punctele considerate vulnerabile şi de asigurarea materiilor prime care se consumau cu viteză uluitoare pe fronturi. Dar multe planuri au fost eliminate, iar din păienjenişul proiectelor secrete am ales Operaţiunile „Leul de mare" şi „Inimaginabila", ambele măreţe dar abandonate.

Invazie anulată

Ordinul lui Hitler „Führer Directive nr.16" (1940) viza pregătirile totale pentru invazia Marii Britanii (UK), adică „Leul de mare". Probabil că cei doi mareşali ai săi, Goering şi Rundstedt, au încremenit când au auzit decizia lui Hitler, care „voia să termine mai repede cu Europa". Până atunci, în 1940 ocupase Danemarca, Norvegia, Belgia, Luxemburg şi Franţa. Cu URSS avea pact de neagresiune (din 1939), aşa că mai rămânea marele duşman UK, care-i declarase război după invadarea Poloniei (1939). Este sigur că marii săi mareşali, trecuţi prin înalte şcoli militare, ştiau că UK nu a putut fi invadată nici de către Napoleon, căci poziţia geografică a Arhipelagului Britanic este una cât se poate de favorabilă.

Hitler parcă nici nu voia să audă de superioritatea Marinei Regale a UK în Canalul Mânecii, Marea Baltică şi Marea Nordului. Dictatorul nazist avea un vis măreţ: să-şi facă biroul de comandă acasă la Winston Churchill, adică la Palatul Blenheim (Oxford), reşedinţa de peste 300 de ani a ducilor de Marlborough. Numai biblioteca clădirii are 50 de metri lungime şi este amenajată ca galerie de artă. Hitler voia să mediteze la „măreţia proprie" în parcurile şi grădinile Blenheim, pentru a-l umili pe Churchill, aşa cum

Churchill

Bismarck umilise Franţa semnând Unificarea Germaniei la Paris, la Versailles. Dar marii mareşali ai führerului n-au vrut să intre în acea capcană întinsă chiar de şeful lor, căci ştiau că va fi un dezastru. Cu toate acestea, ei pregătiseră inclusiv barje uriaşe care să traverseze Canalul Mânecii cu tancuri plutitoare şi chiar submersibile. Hitler se gândise şi la împărţirea în şase regiuni economico-militare a UK, cu capitala la mult râvnitul Blenheim. Totodată, „strategul" de la Berlin se gândise şi la invadarea Irlandei („Operaţiunea Green"), pentru a ajuta Operaţiunea Sea Lion. Dar Republica Irlanda era neutră şi trebuia o solicitare către Berlin. În septembrie 1940, Goering şi alţi mareşali l-au convins pe Hitler să renunţe la invadarea UK, mai ales că spionajul britanic avertizase asupra atacurilor cu amfibii, submarine şi avioane de luptă naziste.

Un vis al lui Churchill

Winston Churchill a gândit în vara lui 1945, după ce Germania şi Japonia capitulaseră, „Operaţiunea inimaginabilă", prin care URSS să fie atacată ca măsură de prevedere pentru un atac al ruşilor contra aliaţilor.

Atât de mare era neîncrederea în Stalin, care, imediat după bombardamentul atomic al SUA în Japonia, a invadat Japonia pentru a controla Manciuria... Acel gest al URSS dovedea cât de periculos e liderul de la Kremlin. Dar strategii britanici au renunţat la acel proiect, căci dacă i-ar fi prins iarna în URSS, ar fi fost un dezastru.

Fotodocument

Trecerea Rinului

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, fluviul Rin a reprezentat un obstacol natural simbolic. Trecerea Rinului de către aliaţi, în primele luni ale lui 1945, a fost un succes al trupelor conduse de feldmareşalul englez Bernard Montgomery zis „Spartanul".

Degrigoladă în Imperiul Roman

După moartea lui Nero, Imperiul Roman încerca în zadar să-şi găsească echilibrul interior, grav deteriorat de corupţie şi intrigi. Aşa se face că după „Anul celor patru împăraţi" (69) a urmat un alt apogeu al luptelor pentru tron, şi anume „Anul celor cinci împăraţi", adică anul 193. Luptele la vârful ierarhiei erau atât de complicate, inclusiv juridic, încât din punct de vedere istoric sunt consideraţi suverani şi cei care erau pretendenţi dar nu au avut niciodată controlul întregului imperiu.

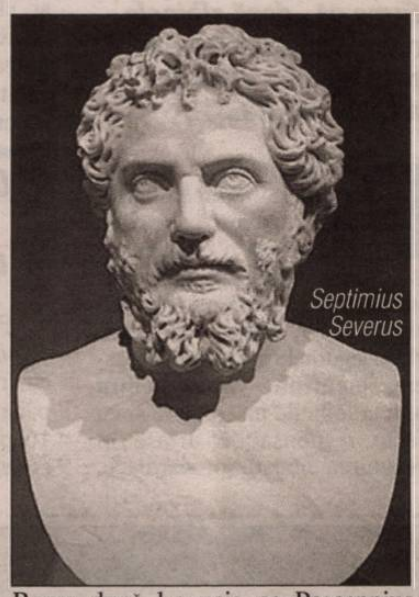
Septimius Severus

Prea multe capete încoronate

Cei cinci împăraţi romani ai anului 193 au fost: Pertinax, care a domnit din ianuarie până în martie; el a fost ucis, cu ajutorul gărzii pretoriene, de către Didius Julianus, care la rândul său a fost prins şi decapitat de Septimius Severus la 1 iunie 193. Dar trebuie să privim lucrurile la nivelul unui vast imperiu: fiecare mare general avea la dispoziţie mai multe legiuni, în varii provincii. De aceea, chiar dacă cineva se proclama împărat la Roma, un rival sau mai mulţi se puteau declara împărat, chiar dacă era departe de Roma. Astfel, Septimius Severus nu a devenit pe deplin împărat decît după ce şi-a învins definitiv doi mari pretendenţi: Pescennius Niger din Siria şi Clodius Albinus din Britania.

Septimius a fost suficient de abil încât să-l atragă pe Clodius de partea sa, în lupta contra lui Pescennius. După ce ambii l-au învins pe acesta, Clodius şi-a dat seama că va fi trădat şi s-a întors împotriva fostului aliat. Cam aşa stăteau lucrurile atunci când gărzile pretoriene nu aveau în vedere decât un singur lucru: averea personală. În consecinţă, deşi anul 193 a avut cinci împăraţi declaraţi, Septimius Severus a fost acceptat suveran definitiv la Roma după l-a ucis pe Pescennius (194) şi pe Clodius. Din punct de vedere istoric, Severus a fost împărat din 193 şi până în 211.

Garda pretoriană

Cum a fost posibilă o asemenea situaţie într-un imperiu în care exista un cod de legi excepţional şi instituţii juridice şi politice bine conturate? Răspunsul este dat de puterea incredibilă pe care a dobândit-o garda pretoriană. Pe timpul lui Octavian Augustus (27 î.Ch. – 14 d.Ch.), aceasta a început să aibă şi un rol politic. A fost o mare eroare istorică, pentru că o uriaşă armată a fost pusă la discreţia unui singur om. Garda pretoriană avea 9 cohorte de câte 1000 de soldaţi şi era folosită şi pe timp de război – Traian a atacat Dacia şi cu cohortele sale.

Privilegiile gărzii pretoriene erau uriaşe. Împăratul avea dreptul să le acorde donaţii pentru fidelitate. Aşa s-a ajuns ca liderii gărzilor să stabilească preţuri pentru tronul Romei. De aici şi până la crimele odioase nu era decât un pas, iar garda pretoriană nu avea decât criteriul banilor. Ulterior, un astfel de comportament l-au avut poliţiile politice din ţările cu dictatură personală.

Astăzi în istorie

28 septembrie 1863

S-a născut Carlos I al Portugaliei

Membru al Casei dinastice Braganza, Carlos I al Portugaliei s-a născut la 28 septembrie 1863, la Ajuda Nacional Palace din Lisabona. Tatăl său a fost regele Luis I, iar mama a fost Maria Pias de Savoia, fiica regelui Victor Emanuel al II-lea al Italiei. Numele complet de botez are paisprezece nume. Printre verişorii primari ai săi a fost şi Ferdinand I de România.

A primit o educaţie corespunzătoare unui viitor monarh şi a călătorit în mai multe ţări europene pentru studii politice şi economice. Au fost mai multe „candidate" pentru a fi mireasa lui Carlos, iar decepţia cea mai mare a provenit din partea uneia dintre fiicele lui Frederick al III-lea, care nu a vrut

să se convertească la romano-catolicism. Până la urmă aleasa a fost prinţesa Amelie de Orleans, fiica contelui Philippe de Paris.

La 19 octombrie 1889 Carlos a devenit regele Portugaliei. Primele probleme pentru suveran au fost cele referitoare la teritoriile coloniale din Africa, unde erau dispute aprinse cu Marea Britanie. Zone cuprinse în valea fluviilor Zambezi şi Congo au fost cedate de Coroana portugheză prin mai multe tratate dezavantajoase. Pe plan intern, în Portugalia s-a declarat falimentul în 1892 şi 1902. S-au creat mari dificultăţi industriale, antagonismul dintre socialişti şi republicani s-a accentuat şi regele era din ce în ce mai mult criticat. Monarhul, pus în faţa unor situaţii politice foarte complicate, a ales varianta numirii lui Joao Franco (cu rădăcini nobiliare) drept prim-ministru, iar parlamentul a fost dizolvat.

În viaţa culturală a Portugaliei, Carlos I s-a remarcat ca patron al ştiinţelor şi artelor. A avut o contribuţie mare la celebrarea marilor navigatori portughezi (din perioada descoperirilor geografice) şi a fost un susţinător al scriitorilor, printre care şi cel mai mare poet portughez, Joao de Deus. A făcut numeroase studii privind viaţa subacvatică şi a scris şi cărţi de profil.

La 1 februarie 1908, regele cu familia se întorcea la palatul regal din Lisabona, trecând prin piaţa Terreiro. Acolo, asupra caleştii deschise s-au tras focuri de armă şi regele Carlos I a murit pe loc, iar cei doi fii au fost răniţi. Luis a murit în aceaşi zi, iar Manuel a fost proclamat succesor la tron. Asasinii au fost doi activişti republicani, ucişi de poliţie.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

OZN filmat de aviaţia militară din Chile

La începutul anului 2017, CEFAA – agenţia guvernamentală chiliană care investighează OZN-urile, a dat publicităţii rezultatele unei anchete, care a durat peste doi ani, privind un obiect zburător ciudat, filmat de doi ofiţeri cu experienţă aflaţi într-un elicopter.

Generalul Ricardo Bermúdez, care a fost directorul CEFAA în timpul anchetei, a declarat ziaristei Leslie Kean: „nu ştim ce a fost, dar ştim ce nu a fost". Iar acest „nu a fost" cuprinde o lungă listă de explicaţii convenţionale. Iată întâmplarea:

Pe 11 noiembrie 2014, un elicopter (Airbus Cougar AS-532) al forţelor navale chiliene se afla într-o misiune de patrulare de zi, zburând spre nord, de-a lungul coastei, la vest de Santiago. La bord erau pilotul, un căpitan cu mulţi ani de experienţă de zbor, şi un tehnician al navei, care testa o cameră în infraroşu, folosită sub acoperire, la medie altitudine, pentru supraveghere, recunoaştere şi spionaj. Aeronava zbura, cu 250 km/oră, la înălţimea de aproximativ 1300 de metri, într-o după-amiază cu soare, cu vizibilitate orizontală nelimitată. Temperatura aerului, la această înălţime, era de 10 grade C. Deasupra, la aproape 3000 de metri, exista un strat subţire de nori stratocumulus.

Înregistrare misterioasă

La ora 13: 52, în timp ce filmau, tehnicianul a observat prin aparat un obiect ciudat care zbura în stânga lor, deasupra oceanului. Curând, ambii militari l-au observat şi cu ochiul liber. S-a estimat că obiectul era la aproximativ 55-65 km depărtare, iar viteza şi altitudinea sa păreau la fel ca cele ale elicopterului. Tehnicianul a îndreptat camera spre obiect şi a mărit imaginea, comutată pe infraroşu.

Imediat după aceasta, pilotul a contactat două staţii radar – una de pe coastă, iar cealaltă radarul principal de la sol al DGAC (echivalentul Autorităţii Aeronautice de la noi, dar aflat sub jurisdicţia Forţelor Aeriene Chiliene) din Santiago – pentru a raporta traficul necunoscut. Nicio staţie nu a putut vedea ceva pe radar, deşi ambele au reperat cu uşurinţă elicopterul, iar obiectul se situa mult în interiorul razei de detectare. Controlorii de trafic aerian au confirmat că niciun avion nu a fost autorizat să zboare în spaţiul aerian în care obiectul fusese localizat şi că în zonă nu a fost raportat niciun trafic civil sau militar. Radarul de la bordul avionului a fost, de asemenea, incapabil să detecteze obiectul; nici radarul camerei nu a putut fi blocat pe acesta. Pilotul a încercat de mai multe ori să comunice cu aeronava neidentificată, folosind o bandă multinaţională, civilă, proiectată în acest scop. Nu a primit niciun răspuns.

Tehnicianul a filmat obiectul timp de nouă minute şi douăsprezece secunde, în principal în infraroşu. Acest senzor produce un film alb-negru în care tonurile negre, albe şi gri sunt direct legate de temperatură, nuanţele întunecate indicând o temperatură mai ridicată. La un moment dat, obiectul a dispărut în spatele norilor.

Marina a predat imediat filmul către CEFAA, iar generalul Bermúdez, însoţit de chimistul nuclear, Mario Avila, membru al comitetului ştiinţific al CEFAA, a interogat pe cei doi ofiţeri, la baza lor militară. „Am fost foarte impresionat de aceşti martori", i-a declarat Avila Lesliei Kean. „Erau profesionişti cu o experienţă de mulţi ani şi erau absolut siguri că nu pot explica ceea ce au văzut." Ambii ofiţeri au furnizat, de asemenea, rapoarte scrise către eşaloanele militare superioare, precum şi pentru CEFAA.

Există o componentă suplimentară care face acest film deosebit: „În două momente, obiectul a expulzat un anumit tip de gaz sau lichid cu o amprentă termică ridicată", a declarat tehnicianul.

În următorii doi ani, au avut loc cel puţin opt reuniuni, oarecum controversate, cu membrii comitetului ştiinţific CEFAA, printre care se număra şi generalul comandant al Forţelor Aeriene, care conduce şi DGAC. Potrivit directorului CEFAA pentru afaceri internaţionale, Jose Lay, tonul general al întâlnirilor a fost cel de uluire: „Ce dracu' este asta?" Nu s-a putut ajunge la niciun acord pentru a găsi o explicaţie – toate teoriile propuse au fost, rând pe rând, excluse prin confruntarea cu datele de pe film.

Rapoartele scrise şi analizele video au fost realizate de mai mulţi specialişti: binecunoscutul astrofizician Luis Barrera,

un expert de imagine de la serviciul de fotogrammetrie al Forţelor Aeriene, de analistul foto-video Francois Louange şi colegii săi din Franţa, chemaţi în virtutea colaborării cu agenţia franceză pentru OZN-uri – GEIPAN, de Luis Salazar, meteorolog al Forţelor Aeriene din Chile, ca şi de un inginer aeronautic al DGAC, de un specialist în imagini digitale de la Muzeul Naţional al Aeronauticii şi Spaţiului din Santiago şi de Mario Avila. Ei au avut la dispoziţie toate datele radar, meteorologice prin satelit, ca şi detaliile privind traficul aerian din acel sector în acel moment.

Analiştii francezi au presupus la început că obiectul putea să fi fost o aeronavă de tip mediu care venea către aeroportul din Santiago, iar „urmele efluente observate în două ocazii erau probabil rezultatul unei deversări a apei reziduale din cabină". Ei s-au bazat şi pe faptul că distanţa dintre cele două puncte fierbinţi ale obiectului, evidenţiate pe film, „era în concordanţă cu distanţa standard dintre cele două motoare cu reacţie ale unei aeronave de transport mediu".

Experţii chilieni au subliniat însă că acest lucru ar fi fost imposibil, din mai multe motive: un astfel de avion ar fi fost văzut pe radarul principal; ar fi trebuit să ceară să aterizeze în Santiago sau pe un alt aeroport; ar fi răspuns probabil la comunicaţiile radio. În plus, avioanele nu aruncă apă în timp ce aterizează. De fapt, în Chile un avion care doreşte să îndepărteze orice material trebuie să solicite permisiunea DGAC înainte de a face acest lucru; este o reglementare cunoscută şi respectată. Şi, pare puţin probabil ca un pilot experimentat să nu fi identificat obiectul observat ca pe un avion sau cel puţin să-şi păstreze deschisă această opţiune ca o posibilitate.

S-a mai precizat că, având în vedere temperatura ridicată a aerului, dacă – ipotetic – ceea ce s-a expulzat ar fi fost apă, ea ar fi căzut imediat în jos şi nu ar fi lăsat o trenă, de tipul condensului care se formează, de obicei, mai sus de 8 kilometri, la temperaturi de sub -40 de grade.

Un obiect controlabil

Datele din diferitele rapoarte elimină şi alte explicaţii convenţionale. Meteorologii au stabilit că în acel moment nu erau baloane meteorologice în zonă, dar au observat şi că un balon nu s-ar fi mişcat orizontal, cu aceeaşi viteză cu avionul, mai ales că vântul sufla dintr-o cu totul altă direcţie. Comparând imaginile în infraroşu cu altele similare, s-a stabilit că temperatura obiectului trebuie să fi fost mai mare de 50 de grade.

Obiectul nu era nici o dronă. Toate dronele erau înregistrate la DGAC şi, în cazul fiecărui zbor, DGAC era informat, la fel ca în cazul aeronavelor. De asemenea, o dronă s-ar fi văzut pe radar. Un amiral al marinei a informat că, în acel moment, nu erau în desfăşurare exerciţii navale, eventual comune cu SUA sau cu orice altă ţară. Amiralul a mai confirmat că nu putea fi vorba de o dronă americană sau de orice alt tip de aparat de spionaj sau de un vehicul secret dintr-o ţară străină.

Astrofizicianul Barrera a explorat şi a respins posibilitatea reintrării, din spaţiu, a unor resturi cosmice, în special ruseşti. Analiştii foto ai Forţelor Aeriene au confirmat că obiectul era real, tridimensional, şi că „avea controlul mişcărilor sale". Nu a fost afectată de vânt, nu reflecta lumina şi a expulzat „un fel de energie". Ei au stabilit că nu exista nicio urmă de „modificare a videoclipului de către vreo aplicaţie informatică de editare şi prelucrare a imaginilor". Ei au exclus, de asemenea, o pasăre, insecte zburătoare, dronă, paraşută sau parapantă.

Generalul Ricardo Bermúdez, care a condus CEFAA de la înfiinţarea sa în 1997, inclusiv pe parcursul acestei anchete, s-a pensionat la 1 ianuarie 2017, dar va rămâne un consilier al agenţiei. Şef interimar a rămas Jose Lay, care a declarat că acest caz reprezintă unul dintre cele mai uluitoare şi fascinante dintre toate cele din dosarele CEFAA. „Este primul nostru videoclip realizat cu o cameră sofisticată în infraroşu, primul în care s-a înregistrat ejectarea unei substanţe şi este pentru prima dată când avem o filmare care durează peste nouă minute, ca şi doi martori extrem de siguri".

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Tărâmul „oamenilor-pasăre"

Tepito te Henua sau Insula Paştelui, cum este mult mai cunoscută astăzi în toată lumea, mai numără în prezent doar 111 băştinaşi sadea, potrivit celui mai nou recensământ, faţă de cei peste 3.000 de locuitori, câţi s-a estimat că trăiau pe insula izolată în Pacific, la primele contacte cu europenii. Mulţi dintre ei au fost ucişi de „civilizaţii" oameni albi ori capturaţi şi vânduţi ca sclavi, alţii au căzut victime bolilor aduse de navigatori de pe „bătrânul continent".

Sute de statui umblătoare

Pentru populaţia Rapa Nui, fabuloasele statui de piatră numite Moai rămân elementul de referinţă al unei civilizaţii care încă nu şi-a deschis toate porţile enigmelor trecutului. Cea mai importantă funcţie la aceste uriaşe creaţii (grele de până la 150 de tone!) o deţineau ochii, cei mai mulţi realizaţi din coral cu iris roşu, de tuf vulcanic, sau negru, de obsidiană. Ei erau aşezaţi pe ansamblul statuii în ultimul moment, reprezentând sufletul strămoşului personificat de monolitul respectiv, permiţându-i acestuia să îşi protejeze descendenţii. Dintre cei 877 de Moai recenzaţi, numai 288 sunt aşezaţi pe un ahu (platforma-soclu), care nu doar că trebuia să susţină sculptura, ci în unele cazuri adăpostea oseminte umane într-o cameră funerară.

Cei mai mulţi Moai care beneficiază şi de un ahu – cu forme şi din materiale diferite, în funcţie de epoca şi clanul cărora le aparţineau – datează din epoca apogeului civilizaţiei Rapa Nui, între secolele al XII-lea şi al XVII-lea. Totuşi, încă nu s-a putut stabili cum anume au fost transportate masivele statui, de la cariera în care au fost sculptate, pe locul de amplasament. În acest context, se menţionează şi o credinţă străveche a localnicilor, potrivit căreia ele se deplasau singure şi se aşezau acolo unde le era hărăzit să stea de veghe. Să nu uităm, că şi în alte locuri de pe planetă se vorbeşte despre modalităţi necunoscute prin care se puteau ridica în aer şi transporta în alt loc bucăţi masive de piatră şi sculpturi grele de zeci sau sute de tone. Şi, mai tulburător, ideea nu s-ar referi la o tehnologie miraculoasă pentru noi, ci la capacităţi pe care însăşi fiinţa umană le posedă, dar care, nefiind activate în mod natural, nu pot fi utilizate de fiecare dintre noi.

Atlanţi, egipteni, vikingi, colonişti incaşi...

Primăvara, pe insulă avea loc cea mai importantă sărbătoare, Tangata Manu, precedată de o ceremonie religioasă consacrată cultului „Omului-pasăre". Scopul era de a desemna simbolic un al doilea rege al insulei, pentru un an, iar proba consta în a aduce de pe mica insulă Moto Nui (situată la aproape 2 km în largul satului ceremonial Orongo) un ou de Manutara – specie de rândunică-de-mare. Pentru aceasta, competitorul se deplasa înotând în apele micii strâmtori, se căţăra pe faleza abruptă la circa 180 de metri şi trebuia să aducă oul întreg, aşezat pe creştetul capului! Indirect, testul face trimitere şi la una dintre presupusele origini ale populaţiei Rapa Nui. Este o teorie bizară, mai nouă, dar care nu ne mai surprinde: misterioasa civilizaţie pascuană ar proveni dintr-o zonă extraterestră încă necunoscută nouă...

De-a lungul timpului, s-au emis ipoteze şi aşa-zise dovezi că populaţia de pe Insula Paştelui ar proveni din cele mai diferite zone ale planetei şi timpuri mai mult ori mai puţin mitice. Cea mai răspândită teorie pretinde că localnicii ar fi venit prin secolul al VI-lea de pe Insulele Marchize (situate la 3.641 km depărtare), „provocaţi" de un vis premonitoriu al regelui Hotu Matu, în care i se arăta pământul ieşit din apele oceanului şi destinat poporului său. Însă, în 1820, pastorul William Elis a apărat ideea că primii locuitori ar fi venit de pe continentul american, împinşi de vânturile marine spre vest. Oarecum similar, Dumont d'Urville a susţinut şi el că Rapa Nui nu erau navigatori grozavi, astfel că s-ar fi deplasat pe uscat în această zonă, înainte ca legendara Atlantida să piară înghiţită de apele oceanului. S-au invocat, de asemenea, pretinse dovezi existente în biblie privind originea... ebraică a pascuanilor, un eşafodaj abracadabrant ce s-a încercat a fi susţinut şi de adepţii provenienţei africane, egiptene, vikinge sau ariene a aceloraşi oameni. În fine, să amintim şi ipoteza exploratorului norvegian Thor Heyerdahl, care consideră că pascuanii au origini incaşe, dar că aceştia din urmă sunt, de fapt, colonizatorii, şi nu primii locuitori de pe Tepito te Henua.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Cu siguranţă este un lucru bine ştiut, nu trebuie să insistăm în a vă aminti că ochiul are o structură fiziologică delicată, fiind protejat de mediul exterior doar de un strat subţire de piele, reprezentat de pleoape. În aceste condiţii sunt o ţintă sigură pentru diverşi „agresori": praf, fum de ţigară, apă sărată sau cu clor, bacterii, virusuri.

Ce facem când apare un disconfort, când avem pleoape roşii şi umflate, ochi injectaţi, senzaţie de corp străin, secreţii albe-gălbui care duc la lipirea genelor? Cel mai bun sfat ar fi să consultaţi un oftalmolog pentru că tratamentul diferă. Probabil aveţi o conjunctivită, adică inflamarea conjunctivei, acea membrană fină şi transparentă care acoperă

Ochii iritaţi

globul ocular şi interiorul pleoapelor. Dar, tratamentul va fi diferit, în funcţie de tipul acesteia: dacă e bacteriană vi se recomandă picături cu antibiotic. Dacă aveţi conjunctivită alergică, vi se va prescrie un colir antialergic.

Dacă aveţi ochii iritaţi, evitaţi suprasolicitarea, privitul ore în şir la televizor sau lucrul intens pe calculator. Obişnuiţi-vă să faceţi pauze la intervale de 1½-2 ore.

Practicaţi o gimnastică oculară uşoară: deschideţi şi închideţi ochii de câteva ori, clipiţi rapid timp de câteva secunde; fără să mişcaţi capul priviţi înainte, apoi spre stânga şi, în sfârşit, spre dreapta. Repetaţi exerciţiul de câteva ori.

Dr. VALERIU MANTA

Tendinţe

Trenciul, piesa de rezistenţă care vă apără de intemperiile acestei toamne, va fi cambrat, la două rânduri de nasturi şi talia marcată de cordon.

În privinţa fustelor, tendinţele vi le recomandă pe cele scurte, lungi, midi, creion, uşor evazate sau plisate, din piele, denim sau din velur.

Bluzele au mâneci ample, cu volane sau au manşete late.

Se poartă rochiile în carouri.

În materie de jeanşi, noutăţile anotimpului friguros vă lasă mână liberă să alegeţi culoarea, dintre bleu deschis, albastru închis, gri, alb sau negru. Se poartă cei clasici, cu talie înaltă, slim, extralargi cu cordon, cei cu lungime 7/8, cei butonaţi, sau... din loc în loc decupaţi.

Lecţii de nutriţie

6 minerale esenţiale pentru organism

Mineralele sunt esenţiale pentru buna funcţionare a organismului. Mineralele şi vitaminele, subliniază dr. nutriţionist Laura Ene, sunt responsabile de metabolismul (arderea) principiilor alimentare (lipide, glucide, proteine). Dacă aveţi o dietă echilibrată şi primiţi cantitatea adecvată de minerale şi vitamine, organismul va funcţiona mai eficient.

Iată care sunt cele 6 minerale esenţiale pentru corpul uman şi unde se găsesc. Aşa cum spuneam, alături de vitamine, mineralele sunt compuşi esenţiali pentru funcţionarea optimă a organismului. Nu putem produce minerale în corpul nostru, aşa că trebuie să le obţinem din hrană.

● ***Calciul*** este util pentru oase şi dinţi sănătoşi. Doza zilnică recomandată: 1300 mg. Deficitul poate conduce la osteoporoză, probleme dentare, unghii fragile. Sursele de calciu sunt: urzici, varză, spanac, parmezan, lapte din soia.

● ***Fierul,*** mineralul necesar pentru formarea sângelui, producerea de globule roşii şi funcţionarea sistemului imunitar, cu doza zilnică recomandată: 18

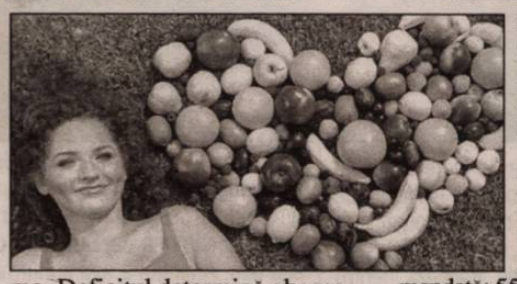

mg. Deficitul determină oboseală, păr şi unghii friabile, palpitaţii, paloare tegumentară. Surse: scoici, ficat de porc, stridii, ficăţei de pui.

● ***Magneziul,*** recunoscut drept mineralul antistres. Doza zilnică recomandată: 420 mg. Este bun pentru: nervi şi muşchi, oase şi dinţi puternici. Deficitul dă cârcei, crampe musculare, iritabilitate, probleme de concentrare. Surse: spanac, tărâţe de grâu, rucola, urzici, salată verde.

● ***Manganul*** asigură metabolismul şi producerea enzimelor. Doza zilnică recomandată: 2,3 mg. Bun pentru: producerea de energie, îmbunătăţirea memoriei, reglarea nivelului de zahăr în sânge. Deficitul produce confuzie, iritabilitate, transpiraţie, nivel crescut de colesterol. Surse de mangan: tărâţe de grâu, spanac, ananas, mure, salată verde.

● ***Seleniul*** asigură producerea anticorpilor, păstrarea elasticităţii ţesuturilor. Doza zilnică recomandată: 55 mg. Deficitul dă oboseală, creşte riscul de cancer, dereglări ale ficatului. Surse: nuci de Brazilia, ton, ciuperci albe, ficăţei de pui, fructe de mare.

● ***Zincul*** este util pentru repararea ţesuturilor. Doza zilnică recomandată: 11 mg. Bun pentru: sistemul imunitar, metabolism, prevenirea acneei. Deficitul poate da acnee, subţierea unghiilor, căderea părului. Surse: stridii, homar, andive, ficat de porc, inimioare de pui.

Gastronomice

Spaghete cu peşte alb la grătar

500 g file de peşte alb, 5 linguri vin alb demisec, 400 g spaghete, sare, piper, coaja rasă şi zeama de la o lămâie, 75 g caşcaval ras mai mare, mentă proaspătă.

Se spală fileurile de peşte, se zvântă, se taie bucăţi mai mari şi se pun într-un castron împreună cu vinul. Se acoperă cu un capac şi se lasă să se pătrundă circa 30 de minute. Se încinge grill-ul din cuptor. Se fierb spaghetele al dente în apă cu sare. Se spală menta, se zvântă, se rup frunzuliţele şi se taie fin. Se lasă peştele să se scurgă bine, se sărează, se piperează, se pune pe o tavă tapetată cu folie de aluminiu şi se bagă la cuptor, sub grill. Se lasă să se prăjească circa 5 minute pe fiecare parte. Se scurg spaghetele, oprindu-se deoparte cam 150 ml din apa în care au fiert. Se răstoarnă din nou în oală şi se adaugă apa, coaja de lămâie, menta şi mai mult de jumătate din zeama de lămâie. Se încălzesc câteva minute, se condimentează cu sare, piper, zeamă de lămâie, dacă mai este nevoie, şi se servesc cu peştele făcut la grătar, după ce s-a presărat peste ele caşcavalul ras.

Prăjitură cu pere

Pentru aluat (fraged): ***250 g unt, 400 g făină, 100 g zahăr, 1 ou, 1 gălbenuş.***

Pentru umplutură: ***1 kg pere, 100 g stafide, 50 ml vin dulce, 50 g seminţe pin, 60 g zahăr, 50 g unt, scorţişoară, 100 g pesmet alb, făină pentru planşetă, o linguriţă zahăr farin.***

Din ingredientele pentru aluat se frământă o cocă fragedă care se împarte în două: una mai mică (circa o treime) şi una mai mare. Li se dă o formă rotundă, se învelesc într-o folie de plastic şi se ţin la frigider cel putin o oră. Pentru umplutură se curăţă perele de coajă şi de seminţe şi se taie cubuleţe. Stafidele se pun într-un bol şi peste ele se toarnă vinul. Seminţele de pin se prăjesc – fără grăsime – într-o tigaie. Stafidele cu zeamă cu tot, seminţele de pin, untul topit, zahărul şi un vârf de cuţit cu scorţişoară se toarnă peste pere şi se amestecă bine. Se îmbracă fundul şi marginile unei forme (diametrul de 28 cm) cu bucata mare de aluat, întinsă pe planşeta înfăinată, iar deasupra se presară pesmetul. Se întinde umplutura şi se acoperă cu cealaltă foaie de aluat (bucata mică). Se apasă marginile, se înţeapă cu furculiţa şi se coace în cuptorul încins, la foc mic, aproximativ o oră. Când se se rumeneşte, se pudrează cu zahăr farin.

Dosarele frumuseţii

1001 de sfaturi

1. După o vară cu temperaturi excesiv de ridicate tenul dumneavoastră are nevoie de o hidratare intensă.
2. Pielea uscată, ridată şi ternă din cauza deshidratării trebuie curăţată cu blândeţe, cu un tonic cutanat, evitând folosirea apei şi săpunului. Acestea nu fac altceva decât să accentueze uscarea pielii.
3. Folosirea cremei de noapte vă ajută şi la îndepărtarea celulelor moarte. Sunt recomandate produsele cosmetice cu emolienţi naturali, cu céramide, cu acid hialuronic, cu vitamine şi cu glicerină.
4. Un remediu deosebit pentru tenul uscat şi foarte sensibil, pe care nu trebuie să-l ignoraţi este uleiul de măsline.
5. Merită să testaţi şi uleiul de cocos, care hidratează în piele bine şi, în plus, are un parfum aparte.
6. Infuziile de plante sunt la fel de importante în hidratarea pielii.
7. În cazul unui ten uscat se recomandă o infuzie concentrată de gălbenele (4 linguri de plantă la 250 ml apă clocotită).
8. Plantele ce trebuie folosite în cazul tenului gras sunt brusturele şi cimbrişorul.
9. Infuzia de albăstrele şi cea de petale de trandafiri au un efect bun asupra zonei sensibile a ochilor şi a cearcănelor.
10. În cazul tenului seboreic se recomandă folosirea produselor cosmetice care să asigure absorbţia sebumului în exces. De exemplu, fondul de ten ultramat poate sufoca porii, aşa că, evitaţi-l.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

BUDDHA – „ascunzătorul" de tezaure

Recent, a stârnit mari emoţii în lumea ştiinţifică (şi nu numai) descoperirea mumiei unui călugăr budist chiar în interiorul unei statui a lui Buddha, eveniment la care ne vom referi mai jos. Pentru început este însă cuvenită precizarea că şirul descoperirilor cu adevărat senzaţionale de acest gen a început mult mai devreme, printr-o întâmplare totalmente neaşteptată.

O dramă cu final fericit

În 1890, într-o ascunzătoare bine camuflată într-o sculptură asiatică, s-a găsit o aşa-numită carte sacră a extinderii cunoştinţelor perfecte – unul dintre exemplarele rarisime din întreaga lume. Vestigiul (datat pe la anul 1446) este cu atât mai valoros, cu cât o întâmplare iniţial realmente dramatică a dus, prin intermediul descoperirii amintite, la noi revelaţii privitoare la marile culturi şi civilizaţii extrem-orientale vechi ale planetei.

În 1960, Muzeul Guimet al artelor asiatice, situat în Paris, a fost inundat şi multe exponate au avut de suferit, inclusiv „cartea sacră" sus-menţionată. Pentru a nu fi deteriorată mai rău, s-a procedat la analiza filelor sale cu ajutorul unui scanner. S-a constatat astfel că manuscrisul ce cuprindea sutre (o culegere de aforisme, reguli de ritual, morală, filozofie şi referitoare la viaţa cotidiană) fusese redactat cu caractere chineze, introduse în Coreea începând cu sec. al IV-lea, chiar dacă limba coreeană aparţine unui grup lingvistic diferit de chineză. Abia în sec. al XV-lea a fost creat un alfabet corean care să adapteze scriitura limbii. Remarcabil rămâne totuşi faptul că elita a conservat chineza ca limbă de referinţă, sub un aspect aproape pur, care s-a pierdut chiar şi în ţara sa de origine!

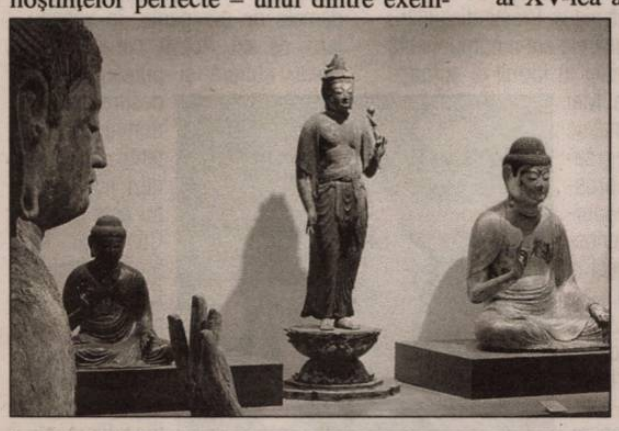

Arheologie cu scannerul 3D

Imageria de explorare medicală s-a dovedit ulterior pentru arheologi, istorici, lingvişti etc. o veritabilă mină de aur. Evident, nu la propriu, pentru că niciun om de ştiinţă autentic nu porneşte la explorarea necunoscutului epocilor trecute cu speranţa că se va îmbogăţi descoperind tone de aur, pietre preţioase şi alte asemenea valori. Ideea de bază e că s-a deschis o imensă oportunitate nesperată pentru cercetătorii unor vechi obiecte – de artă, cum au fost categorisite iniţial – despre care se credea că avuseseră un rol important în venerarea unor divinităţi şi în practicarea ritualurilor religioase legate de acestea. Dar ele erau mult mai mult decât atât.

Cu ajutorul scannerului 3D, s-a urmărit iniţial analiza facturii sculpturilor budiste şi retrasarea istoricului diferitelor părţi componente ale acestora, la modul: sunt oare toate piesele componente originale sau sculpturile au suferit restaurări de-a lungul secolelor? Numai că rezultatele au pulverizat toate aşteptările. Printr-un magistral joc al hazardului (sau, poate, deloc întâmplător!) prima statuetă a lui Buddha a fost şi „lozul câştigător". În paranteză fie spus, exponatele au trecut prin adevărate aventuri, din cauza nepotrivirii opţiunilor specialiştilor cu cele ale particularilor! Astfel, în mai multe rânduri, venerabilele statuete au fost scoase noaptea din muzeu şi transportate în alt capăt al Parisului pentru a fi supuse scanării!

Era însă doar începutul unei operaţiuni care avea să scoată la iveală adevărate minuni ale multimilenarei civilizaţii pământene. Lucruri despre care însă, la fel ca despre incredibila aventură a călugărului budist ascuns într-o statuie – în numărul viitor al „Magazinului".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 de locuri de văzut în România

Grindul Chituc

Situat la aproximativ 50 de kilometri de Constanţa, la nord-vest de Lacul Sinoe, Grindul Chituc este un grind nisipos, de tip marin-lagunar, care se întinde pe o suprafaţă de 2300 de hectare. Cuprinde lacuri de o frumuseţe uluitoare, cu apă puţină şi acoperite cu vegetaţie plutitoare, suprafeţe de uscat cu stuf şi papură, dar şi pajişti de grinduri marine

joase, care adăpostesc sute de specii de păsări, dintre care un număr foarte mare sunt protejate. Aici trec cu bine peste anotimpul rece, găsind cu uşurinţă tot ce au nevoie pentru a supravieţui, vieţuitoare pe cale de dispariţie, precum gâsca cu gât roşu şi multe altele.

La grind se ajunge destul greu: de la Năvodari se ţine şoseaua spre Corbu (vă puteţi ghida după indicatoare). Chiar la ieşirea din sat se face un drum la dreapta înspre Vadu, pe care vă continuaţi călătoria până ce veţi găsi un indicator pentru Grindul Chituc – un alt drum la dreapta. Drumul de acces este unul destul de dificil de străbătut, mai ales dacă nu ai o maşină bună la dispoziţie. Merită însă făcut efortul, dacă tot ce îţi doreşti este să găseşti la capătul lui o plajă pustie, unde să te poţi bucura de linişte şi de natură netulburat decât de zgomotul valurilor şi de croncănitul păsărilor care străbat zarea dintr-un loc în altul.

Plaja este îngustă, cu un nisip curat, scoici multicolore, nici urmă de alge, iar apa mării este curată şi poţi să mergi destul în larg până să îţi treacă nivelul apei de gât. Aici, singura modalitate de cazare este cortul, nefiind autorizată construcţia de clădiri. Aşadar, dacă sunteţi amatori de astfel de escapade, nu ocoliţi Grindul Chituc: vă garantăm că nu veţi regreta nicio clipă alegerea făcută.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Oaşa

Aflată în localitatea Şugag, din judeţul Alba, la 70 de kilometri spre sud de Sebeş şi 57 de kilometri nord-est de Petroşani, la poalele Munţilor Sureanu, la o altitudine de 1300 metri, pe marginea Lacului Oaşa, mănăstirea cu acelaşi nume are hramurile Adormirea Maicii Domnului şi Sfântul Mare Mucenic Pantelimon, aşa cum ne informează şi site-ul crestinortodox.ro.

În anul 1943 Mihail Sadoveanu şi scriitorul Ioan Pop au construit în fundul văii bisericuţa de lemn care, în 1983, prin grija episcopului Emilian Birdaş din Alba Iulia şi a protopopului Viorel Purcaru a fost reparată, îmbunătăţită şi strămutată în acest loc. Odată cu amenajarea lacului de acumulare de pe Valea Frumoasei, biserica a fost din nou reparată de preotul Petru Şora din Şugag.

În 1990 a fost resfiinţită şi organizată ca mănăstire de maici. Acestea, sprijinite de lucrătorii de la Hidrotehnica, au ridicat corpul de chilii cu etaj, în stil brâncovenesc şi tavanul-clopotniţă la mijloc, stăreţia, trapeza şi clopotniţa. Din cauza condiţiilor grele de peste iarnă şi a accesului dificil, în 1998 maicile au părăsit mănăstirea şi la 2 iunie 2000, s-a instalat aici o obşte de călugări.

Biserica din lemn, în formă de cruce este construită pe o fundaţie de piatră. Are o singură turlă, deasupra pronaosului, încadrată de patru turnuleţe mici. Între 1985-1986 a fost realizată pictura în frescă de pictorul Liviu Dumbravă de la Gura Humorului. Este acoperită cu şindrilă şi se înalţă într-o curte admirabil îngrijită, în care se intră urcând câteva trepte de piatră după ce ai trecut printr-o poartă maramureşană.

În interior pot fi admirate atât iconostasul pictat şi stranele de lemn dar şi casetele conţinând moaştele mai multor sfinţi. Trebuie menţionat că în biserică se află una dintre cele mai mari colecţii de moaşte dintre care le amintitm pe cele ale Sfântului Pantelimon, Sf. Vasile cel Mare, Sf. Ioan Damaschin, Sf. Arsenie cel Mare ş.a.

În ziua de 27 iulie, cu ocazia sărbătoririi Sfântului Pantelimon aici are loc un impresionant pelerinaj.

Călugării mănăstirii au înalte preocupări culturale, fiind ajutaţi în acest sens de studiile lor: arte, medicină, teologie, filologie, conservator, dar sunt trecuţi şi prin şcoala însingurării monahale de la Schitul Posaga şi iniţiaţi în tainele Filocaliei de către duhovnicul lor, părintele Teofil Paraian de la Mănăstirea Brâncoveanu-Sâmbăta de Sus.

La Mănăstirea Oaşa se desfăşoară în perioada 10-30 iulie, tabăra de tineret, organizată de ASCOR-ul din Timişoara şi Oradea. Din 2009 tabăra se organizează şi iarna, între Crăciun şi Anul Nou, şi s-a bucurat 14 ani de prezenţa duhovnicului Teofil Paraian.

Dat fiind rolul important al Mănăstirii Oaşa în viaţa spirituală a poporului nostru, se are în vedere construcţia unei biserici de zid.

IRINA STOICA

Întâlnirea Leonardo – Columb n-a avut loc

Leonardo da Vinci a fost, fără dubii, cel mai discret geniu al Renașterii. Savant cu o curiozitate insațiabilă despre tot ce mișcă în natură, nu a fost fascinat, totuși, de ceea ce s-a petrecut în 1492, pe când Leonardo avea doar patruzeci de ani. Descoperirea unui nou continent (Cristofor Columb) poate că ar fi trebuit să-i trezească un uriaș dor de ducă spre locuri neexplorate.

Chiar dacă Spania vecină a fost prima beneficiară a descoperirii istorice, un plurivalent precum geniul florentin ar fi trebuit să se manifeste ca un cercetător – așa cum a făcut în domeniul arhitecturii, al armelor defensive și al sistemelor de irigație, al plantelor și al anatomiei umane. O întâlnire Leonardo – Columb nu s-a întâmplat, poate și pentru că „marele amiral al mărilor" a căzut prea repede în dizgrație.

Bărbat frumos, cu trăsături virile și nu efeminate, Leonardo ar fi trebuit să aibă un adevărat cult al autoportretului, așa cum întâlnim la alți uriași ai artelor plastice precum Rembrandt, Rubens, Caravaggio, Van Gogh, Dalí. Nu a dorit să iasă în evidență prin nimic personal, când multe doamne din lumea bună i-ar fi căzut la picioare. Nu a dorit nici măcar să se știe că a fost un „formidabil stângaci", în sensul că și-a adaptat „meteahna" scriind de la dreapta la stânga (adică în oglindă), pentru a vedea cuvintele fără să-și ajusteze poziția încheieturii de la mână. Poate că singurele „excentricități" manifeste – pe care și le-a declarat cu riscul de a intra în conflict cu alte persoane

Madonna Litta

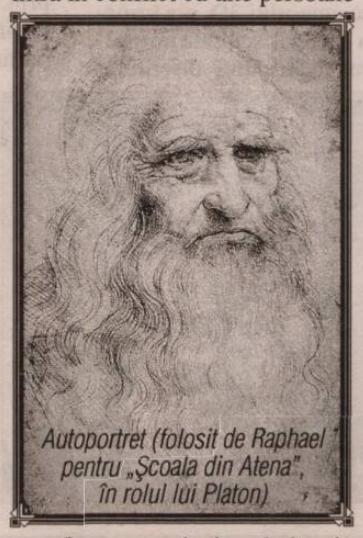
Autoportret (folosit de Raphael pentru „Școala din Atena", în rolul lui Platon)

– au fost vegetarianismul obsesiv și curiozitatea științifică de a studia anatomia pe cadavre (fapt care i-a atras obiecții severe din partea Bisericii, inclusiv a papei).

Bacchus

De ce ar vrea un astfel de personaj cu o inteligență situată mult peste medie și un talent artistic excepțional să rămână un „anonim" care s-a limitat să fie un fel de „angajat de excepție" la patroni din lumea suspușilor? Răspunsul ni-l dă chiar maestrul. Pe când avea douăzeci și patru de ani și era, încă, ucenic în atelierul lui Verrocchio, Leonardo a fost acuzat de sodomie. În Florența, homosexualitatea era pedepsită cu moartea, dar foarte rar se putea aplica sentința, din lipsă de dovezi.

Așa s-a întâmplat și cu el și din momentul în care a fost achitat, viața sa personală a devenit un mister de nepătruns. Cu toate acestea, doi elevi și modele pentru maestru, mult mai tinerii Giacomo Caprotti (zis „Salai", „drăcușorul") și Francesco Melzi au avut o colaborare de lungă durată, fizionomia lor apărând în pânze celebre (Sf.Ioan Botezătorul și Bacchus). De altfel, lui Melzi i-a lăsat moștenire „Mona Lisa".

Leonardo a ieșit din discreția sa proverbială și atunci când a criticat personajele lui Michelangelo de la Capela Sixtină: erau prea musculoase! Dar a știut să ascundă cele mai profunde secrete ale sale într-o singură frescă: „Cina cea de taină". Un cercetător italian a avut ideea de a suprapune imaginea reală cu cea din oglindă. Au fost descoperite mai multe „ciudățenii", la care ne vom referi cu alt prilej.

Statuia la Uffizi

Un minut agitat

De bună voie, Huay Giang s-a ținut de un ventilator de plafon și s-a rotit de 148 de ori într-un minut. Dar ce minut!

ZIGZAG în timp și spațiu

Curtezane, concubine, soții

O celebră expresie antică a civilizației grecești era „Afrodita Pandemos", adică „Afrodita pentru tot poporul". Era sintagma lansată de înțeleptul Solon (638-558 î.Ch.), marele făuritor de legi pentru democrația ateniană. Prostituția pentru toate buzunarele era o componentă a democrației în forma ei aproape de puritate. Mai mult, avantajele economice și sanitare ale prostituției organizate erau cunoscute de greci și de romani.

Impozitele obținute de la proprietarii de case de toleranță (lupanare, termenul latin pentru bordel) erau importante venituri pentru autorități. La Pompeii (antic oraș roman lângă Napoli) existau 35 de lupanare sau unul pentru 71 bărbați adulți. Cele mai mari aveau maximum zece camere, iar paturile aveau „saltele" din cărămizi.

O cutumă morală pentru acele vremuri era următoarea: curtezanele sunt pentru plăcere, concubinele pentru nevoile zilnice și soțiile pentru legitimitatea copiilor. În același timp, violul și adulterul erau pedepsite cu moartea. Pe de altă parte, instituția prostituției avea mai multe categorii, conform cu starea socială a femeii. Astfel, treapta cea mai de jos era repezentată de „pornai" (termen care deriva din verbul „a vinde"). Acestea proveneau din rândul sclavelor și erau proprietatea unor „pornoboskos" (proxeneții de azi), care proveneau din rândul cetățenilor avuți. Activitatea lor era considerată o sursă de venit ca oricare alta. „Pornai" activau mai ales în porturi, iar în orașele obișnuite în cartiere cu însemne speciale. Prețul obișnuit era de un „obol" (monedă de argint valorând șase drahme).

Următorul nivel era ocupat de prostituatele independente sau „akoluti" (adică „Urmează-mă!"). Aceste femei nu erau cetățene ale orașelor, dar nici nu mai erau sclave. Pe talpa sandalei stângi aveau gravate cuvintele „Urmează-mă", care rămâneau înscrise pe nisip sau în praful străzilor. Mai presus de independente erau „hetairia", adică damele de companie, în vocabularul de azi. Aceste companioane aveau cultură și puteau discuta despre orice cu domni cu pretenții. La japonezi, echivalentul este gheișa. Cea mai faimoasă hetairă a fost Aspasia, amanta lui Pericle, care dialoga pe picior de egalitate cu filozofii vremii, inclusiv despre treburile politice. O altă celebritate a fost Phryne, femeia care i-a fost model lui Praxiteles.

Cea mai înaltă treaptă a prostituției antice era cea a „prostituției sacre". În lumea grecească și a Orientului Apropiat erau temple cu numeroase fete dedicate acestei meserii pentru glorificarea zeilor. Era o onoare ca un magnat să ofere unui astfel de templu fete sclave virgine. În Sparta, nu au existat mult timp prostituate ieftine. În schimb, existau artistele – cântărețe la flaut, liră și harpă –, care erau închiriate inclusiv pentru servicii speciale. Când au început să circule și monedele din metal prețios, au apărut și „pornai" în Sparta. O lege valabilă în toată Grecia antică pedepsea sexul în grup, considerat o jignire adusă femeii. Grecii și romanii cunoșteau tehnici contraceptive.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Final spectaculos

Mai rar un bărbat cu degete de pianist și sprâncene de toboșar, care să colecționeze statuete de jad, talismane de chihlimbar, enciclopedii vechi și picturi miniaturale. Pasiunea nu-i ocupa tot timpul, așa că făcea pauze culturale și ucidea persoane bănuite că-i șifonează personalitatea. Cam opt la număr a trimis pe lumea cealaltă, printre care și trei prieteni de „colegiu" cu gratii la ferestre.

Gary Charles Evans (n.1954) a trăit doar 43 de ani și a murit ca un cascador neabătut, aruncându-se în râul Hudson de pe pod, în timp ce era transportat de poliție. Când a fost adus la mal, în nas i s-a găsit o cheiță cu care desfăcuse cătușele. Băiatul se săturase de școală pe la paisprezece ani și se apucase de furat tocmai de la distribuitori de droguri – persoane răzbunătoare de felul lor. A preferat să stea în închisoare și apoi să-și piardă urma.

Numai că în acel „concediu fără plată", Evans învățase ceva: antichitățile sunt la mare preț și poți să le vinzi repede și fără discount prea mare. Așa că a început să vâneze tot felul de prăvălii de lux și să pretindă că este colecționar. Numai că în trei astfel de jafuri bine ticluite, patronii s-au trezit din somn,

de atâtea ori s-a îndrăgostit subit de iubitele acestora! Femeile habar n-aveau că amanții lor fuseseră îngropați prin pădure.

Anii treceau și Evans era mereu condamnat pentru jaf, dar nu și pentru crimele comise. Numărul de victime ajunsese la opt și nimeni din anturaj nu bănuia că este și criminal în serie, nu numai „colecționar". Însă stilul de lucru devenise cunoscut, cu toate că activa în state diverse. La un moment dat, deghizat în bancher englez, a jefuit o ultimă prăvălie de antichități, dar s-a dat de gol când a vrut să vândă un căluț de fildeș. Ascunzătoarea a fost găsită cu ajutorul unei foste iubite, care nu înțelegea de ce la ea nu ajunge nici un șfanț în timp ce iubitul se îmbracă la patru ace. Cu trei evadări la activ, lui Evans nu i-a fost greu să fugă de sub escortă, dar a murit înecat înainte de a fi condamnat la moarte.

pentru că aveau și câte o alarmă pe care infractorul n-o dibuise. I-a împușcat și dus a fost. Dar aventura nu se oprea aici. De fiecare dată și-a ucis și complicele, și tot